Digitized by Google

Nonnus
a. gr. a.
1720
Aut. [illegible] 88.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ἉΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ,

διὰ στίχων ἡρωϊκῶν.

NONNI PANOPOLITANI

METAPHRASIS EVANGELII SECVNDVM IOANNEM,

verſibus heroicis:

Cum mſ. cod. Pal. collata;
Verborum Indice aucta:

Breuibus Notis illuſtrata:
Rectius aliquot in locis verſa:

OPERA FRID. SYLBVRGII VETER.

Ex Hier. Commelini typographio,

A. CH. MDXCVI.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

SVIDAS:

Νόννος Πανοπολίτης ἐξ Αἰγύπτου, λογιώτατος· ὁ καὶ τὸν παρθένον θεολόγον παραφράσας δι' ἐπῶν. *id eſt, Nonnus Panopolitanus ex Ægypto, vir doctiſſimus: qui & virginis Theologi euangelium epico carmine reddidit.*

ἄδηλον εἰς τὸν αὐτόν.

Νόννος ἐγώ· Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις, ἐν Φαρίῃ δὲ
Ἔγχεϊ φοινήεντι γονὰς ἤμησα Γιγάντων. *id eſt,*

Nonnus ego, Panos patria eſt, ſtirpemq; Gigantum
Niliaca in Pharia mihi martia meſſuit haſta.

ERASMO POSTIO
IOANNIS ARCHIATRI PALATINI EL. FILIO, optimæ ſpei adoleſcentulo,
FRIDERICVS SYLBVRGIVS S.

PAternas amicitias filiis tamquam hæreditarias eſſe, cum alii, tum Iſocrates docet. Quamobrem cum etiam ego iam aliquot annos in patris tui amicitia ſim, ERASME *ſuauiſſime, a me quoq; tibi aliquid deberi exiſtimaui, quod in doctrinæ virtutisq; curriculo tibi & incitamento eſſet, & adiumento. In qua cogitatione cum diu multumque verſarer, commodum accidit vt hoſpes meus Hieronymus Commelinus, qui & ipſe in paternorum amicorum albo eſt haud poſtremus, Nonni hanc metaphraſin edendam ſuſciperet. Ad cuius expolitionem cum a me nonnihil operæ conferretur, eam tibi rectiſſime dicari poſſe ſentiebam. Nam ſi operis argumentum ſpectes, cum ſuo carmine Nonnus expreſſit euangeliſtam qui ceu aquila ſublimi volatu arcaniſſima Chriſtianæ religionis myſteria penetrauit, & vt intima familiaritate Seruatori iunctus, ſalutis viam liquidiſſime nobis pateficit. Si vero modum elocutionis intuearis, grande argumentum pari dictionis maieſtate, ſummaq; vbertate atq; elegantia pertexuit. Vt enim defuncti amici, Gerardi Falkenburgii, viri doctrina & iudicio eximii, verbis vtar, quod antea vix fieri poſſe putabatur, vt tam ſublimem materiam numeroſa caperet oratio, id ita omnibus ſuis partibus perfectum expletumq; in illo carmine animaduertitur, vt ſæpe vnum Nonni epitheton aliorum prolixa commentaria ſuperet. In* Dionyſiacis *ſane*

inexhauſtum nobis bonorum theſaurum idem exhibuit, vt, ſi vel centies ſtudioſe diligenterq; illum euolueris & excuſſeris, ſemper aliquid apportet noui, ſemper aliquid moneat quod neſciueris, ſemper incredibili animum voluptate paſcat. tantaq; in eo libro eſt orationis copia & dulcedo, tanta rerum varietas, tam bene decorum vbiq; ſeruatum, vt vix quidquam in eo deſiderari poſſit. Æſchylum accepimus dicere ſolitum, ſuas tragœdias eſſe τεμάχη τῶν μεγάλων Ὁμήρου δείπνων. *ſic huius poetæ ornamẽta nihil eſſe aliud poſſumus dicere quã luculentam Homerici carminis paraphraſin. ita in vniuerſo Homeri corpore nihil pulchri eſt, nihil magnopere vtile, quod hic noſter non ingenioſe fuerit æmulatus. vt nõ abs re credideris, ſi Homerus amiſſus eſſet, nec vlla exſtarẽt de imitatione præcepta, ea omnia quæ in illo admirari ſolemus, ex hoc fonte hauriri ac reſtitui poſſe. Ac, ſi verum eſt quod vulgo dici ſolet, nos illorum mores atq; adeo animos induere, quibuſcum familiariter verſamur, quis hic non conſtituat quaſi quandam* μετεμψύχωσιν, *& credat Nonnum Homeri animum, cuius poema numquam de manibus depoſuit, aſſiduo lectionis vſu lucrifeciſſe? Sunt quidem in eo non pauca quæ Critici in dubium vocare queant, & contendere in Tragico quam Epico tolerabiliora eſſe. Quæ vt Sophiſtico ſæculo ab illis condonari poſſunt, ita orationis æquabilitas & ſimilitudo, admirabili ſonantium verborum & ſeſquipedalium epithetorum elegantia & iucunditate perfuſa, non immerito placere debet. Nam hæc grandis & elata Nonni compoſitio tam vbiq; ſibi conſtat, tam dilucida tamq; ſuauis eſt, vt nullo labore conquiſita & ſua ſponte fuſa videatur. Quod cum alii olim, qui illa ingenii dexteritate carebant, labore, diligentia & vigiliis aſſequi conarentur, accidit vt illorum in ſublimi eloquendi genere ſcripta induſtriam magis & curam quam naturam redolerent, ideoq; in varias reprehenſiones incurrerent. Ac*

ſunt

ſunt, quidem etiam hic multa quæ prima fronte abſurda videantur, plura perperam detorta, plurima tamquam indigna poeſi reiicienda: tamen ea, ſi diligens habeatur inquiſitio, Nonno præcipuum a nobis amorem conciliabunt, eumq; excelſo atq; eminenti loco ſtatuent. Neq; vero hoc ſolum natura duce, comite doctrina Nonnus fuit conſecutus, vt in hoc haud quaquam fucato eloquentiæ ſplendore excelluerit; verum etiam non mediocri ſignificantiſſimorum verborum & epithetorum numero linguam Græcam auxit: ne quid interim de illis verſibus dicam qui prouerbiorum vice iure optimo vſurpari poterunt. Sed mirari ſatis nequeo reperiri quoſdam qui negent Dionyſiaca & Euangelicam hanc paraphraſin eiuſdem eſſe Nonni. Quos quid moueat equidem ignoro. niſi exiſtiment vnum hominem in tam diſſimili argumento elaborare non potuiſſe. quod quam probabiliter dici poſſit ipſi viderint. Carminis ſane eadem eſt in paraphraſi ratio quæ in Dionyſiacis, epitheta eadem, filum orationis idem; vsq; adeo vt hemiſtichia & integri verſus ex illis in hanc deriuentur. Quod ſi non ſatis eſt, ſufficiat Suidæ auctoritas, qui diſertis verbis paraphraſim hanc tradit a Nonno Panopolita fuiſſe confectam. quem Dionyſiaca ſcripſiſſe teſtatur etiam Agathius, & vetus illud diſtichon, quod vel ab ipſo Nonno, vel ab alio ipſius perquam ſtudioſo, Dionyſiacis olim præfixum fuit. Neq; enim amplius audiendi ſunt qui aliam ex eo Gigantomachiam *commenti fuerunt; cum ipſe in Dionyſiacis Indos* Gigantes *appellet. Quando autem vixerit hic poeta, vix vtiq; aſſeuerare liceat, niſi forte is ſit Nonnus quem Nicephorus Calliſtus lib. 14, cap. 30, Eccleſiæ Edeſſenæ præfuiſſe ſcribit. vt idem videatur cuius filium Soſenam, iuuenem exigua admodum cum re, ſed eruditiſſimum, Anaſtaſio & Pylameni per epiſtolam commendauit Syneſius, qui Theodoſio rerum potiente floruit. Ea certe ætas pleroſque So-*

phiſtico dicendi genere claros tulit: inter quos primi & coryphæi ſunt Heliodorus ille cuius exſtat Æthiopica hiſtoria, & Syneſius. Et Agathius, qui ſub Iuſtiniano claruit, Belli Gothici libro 4, Nonni vt recentioris auctoritate vtitur. Patria vero ei fuit Panos, Ægypti oppidum: quam regionem Græcia olim ad percolenda omnibus bonis artibus ingenia magiſtram habuit. Neq; vero id ſilentio prætereundum videtur, quod Ægyptii quondam viros & virgines pietate ac vitæ ſanctimonia inſignes, Nonnos & Nonnas *appellauerint. ex quo non obſcure aliquis diuinauerit noſtro poetæ ob ſanctiſſimos & innocentiſſimos mores id nomen a ſuis popularibus tributum, aut infanti adhuc a parentibus bene ominantibus tamquam ſtimulum quendam inditum. Talis ergo tantusq; cum ſit Nonnus, merito ab Angelo Politiano, magni iudicii viro, in Miſcellaneorum libris,* mirificus poeta *eſt appellatus, & a doctiſſimis quibusque maximo ſemper in pretio habitus. Quin & in bene conſtitutis ſcholis Chriſtianæ iuuentuti hæc Euangelii metaphraſis paſſim prælegi ſolet; quippe ex qua, ceu limpidiſſima ſaluberrimaque ſcaturigine, ſimul & Græcæ linguæ & veræ beatitudinis cognitionem imbibere liceat. Quamobrem & nos in hac editione id nobis enitendum & elaborandum exiſtimauimus, vt cum toties tamque varie a multis edita ſit hæc metaphraſis, ad eam in hac editione aliquid noui noſtra ope accederet. Itaq; primum melioris notæ editionem Stephaneam cum vetere libro mſ. ex illuſtriſſimi & clementiſſ. Principis noſtri bibliotheca nobis communicato, contulimus: & quas in ea collatione vel emendationes vel diſcrepantias deprehendimus, ſeorſum annotauimus; additis nonnusquam & noſtris alienisue coniecturis. Deinde verborum & phraſium notabiliorum Indicem alphabeticum ceu Lexicon quoddam attexuimus. In Latinam interpretis verſionem etſi curioſius inquirere nec*

licuit

licuit nec libuit, tamen ſi qua in tranſcurſu animaduerterentur euidentia errata, ea pro noſtra virili ſublata & correcta ſunt. Id nunc ſupereſt, ERASME *ſuauiſſime, vt tu tam excellens poema, noſtra ope, quantum in præſens licuit, expolitum, ab amico, vt patris, ita tui quoque amantiſſimo, æquo animo accipias, & qui ex eo percipi fructus poſſunt ac debent, eos ſerio ſtudio inde percipere ſatagas; nempe Græcæ linguæ notitiam, & vt poeſeos eximiæ, ita ſinceræ pietatis ſeriam imitationem. Vides quanto ardore pater tuus ad illuſtre illud gloriæ faſtigium velut equis & remis contenderit. Vides vt in Philoſophiæ ac Medicinæ ſtudio, Poeticæ quoq; aliqua temporis particula impenſa, clarum in vtriſq; nomen adeptus ſit. Idem, cum literæ abſque moribus caſſæ ſint, cum eruditionis ſtudio, etiam virtutis, atque inprimis veræ pietatis ſtudium perpetuo coniunxit, atque ita ſe apud omnis ordinis homines, potentiores æque ac tenuiores, commendabilem reddidit, vt tam extra quam intra Germaniam carum æque ac clarum eius nomen ſit. Cuius gloriæ facem cum in ſenium iam vergens tibi tradere incipiat, tuum eſt lampadem iſtam ita ex manibus eius accipere, vt pari, vel etiam maiori cum ſplendore orituris olim ex veſtra ſtirpe nepotibus eam tradas, & ad conſimilem æmulationẽ calcar eis addas. Quod vt cum laude conſequaris faxit is a quo vno & ſolo quidquid in hac vita boni eſt, ceu perenni atq; vberrimo fonte promanat. Vale. Heidelbergæ pridie ſalutiferi natalis Domini noſtri, 1595.*

LECTORI S.

NOnni Metaphraſis Euangelii ſecundum Ioannem, ſæpius, diuerſis in locis, diuerſo etiam modo, in lucem edita eſt, amice lector. Nam, vt Franciſcus Nanſius, vir eius poetæ ſtudioſiſſimus, memoriæ prodidit, primum Venetũs anno 1501 ex Aldi Manutii officina id poema prodiit: deinde Haganoæ idipſum recudit Ioannes Secerius, anno 1527: poſt, Petrus Brubachius Francofurdi, anno 1541: & ſequenti anno 1542 Pariſiis Iacobus Bogardus, cum Chriſtophori Hegendorfini verſione Latina, parum accurata. Quatuordecim annis poſt, anno ſcilicet 1556, in ea-

dem

dem Pariſiorum Lutetia, idem edidit Martinus Iuuenis, aliquot in locis correctius, in nonnullis tamen etiam corruptius. Quinto poſt anno, 1561, idem eadem in vrbe recudendum dedit Ioannes Bordatus, cum ſua interpretatione Latina, verbum verbo exprimente. in qua editione idem ille Bordatus ſe ad octoginta verſus operi manco ex manuſcripto codice Iacobi Salomonis reſtituiſſe prodit. Si tamen accuratius ſumma computetur, pro lxxx tantum lxviii verſus a Bordato adiecti comperientur. nam, vt Nanſius notauit, ſexto capiti vno eodemque in loco xxxviii verſus ab eo ſunt additi: ſeptimo vnus, vltimus ſcilicet: duodecimo, decem: decimotertio, vnus: decimoquarto, ſex: decimoquinto, quattuor: decimoſexto, vnus: decimoſeptimo, quattuor: decimooctauo, tres: reliquis nihil plane additum. Porro Bordati editionem Coloniæ anno 1566 expreſſit Maternus Colinus, ſed absque Latina verſione, & Græcis ita negligenter tractatis, vt etiam errata typographica quæ Bordatus in ſua editione notauerat, inemendata reliquerit. At anno 1588, idem Colinus mutato conſilio, miſſa Bordati editione, Pariſienſem editionem anni 1556 ſecutus eſt, omiſſis, vsque ad xvi caput, omnibus illis verſibus quos Bordatus ſuæ editioni addiderat. ſextodecimo autem capiti vnicum illum a Bordato adiectum verſum inſeruit: decimoſeptimo, quattuor: decimooctauo tres. Rurſum anno 1571 & 1577, Petrus Perna Baſileæ hanc ipſam Nonni metaphraſin cum Erhardi Heideneccii verſione in publicum emiſit: qui Bordati editionem maxima ex parte ſecutus, prætermiſit tantum ſexti capitis verſus illos xxxviii, & capitis ſeptimi duos, nempe ſexageſimum tertium, & vltimum. Eam Heideneccii editionem anno 1578 expreſſit Henricus Stephanus, aliquot in locis (vt ipſius verbis vtar) paulo meliorem factam. Nouiſſime omnium Nanſius, accurata iſtarum editionum collatione inſtituta, & multa illarum menda ſuſtulit, & vltra lxviii verſus a Bordato additos, ipſe ccclxix adiecit, non e veteribus libris manuſcriptis deſumptos, ſed ex Euangeliſtæ vulgatis editionibus a ſe contextos; ſuppletis videlicet omnibus iis quæ ipſi ad integrum Euangeliſtæ contextum exprimendum deeſſe videbantur. Eam tamen in iſta interpolatione cautionem adhibuit, vt verſus a ſe inſertos vel minori charactere exarauerit, vel ſigno ( ) vtrimq; circumcluſerit. Addidit quoq; interpretationem Latinam, non vbique verbis Græcis adſtrictam, ideoq; magis perſpicuam. Deniq; & Notas addidit, in quib. præter editionum variantem ſcripturam, ſuæ correctionis atq; interpolationis ratione̅ reddidit. Nobis vero in hac editione propoſitum fuit non e Nanſii laboribus quidquam decerpere; quod absque ipſius offenſione & typographi detrime̅to vix fieri potuiſſet; ſed nouiſſimam Heideneccii editionem, vt a Perna & Stephano expreſſa eſt, quanta diligentia & fide fieri potuit, repræſentare. Quam ne plane aſymbolo̅ emitteremus, cum Palatinæ bibliothecæ libro ante cccc annos exarato diligenter contulimus, & quæ vel codex ille, vel noſtrę alienæve coniecturæ nobis in transcurſu ſuggerebant, paucis annotauimus. Deinde verba & phraſes notatu digniores in alphabeticu̅ Indicem ceu Lexicon redegimus. Ad inſititios verſus quod attinet, pleriq; illoru̅ quos Bordatus e mſ. ſe interſeruiſſe ait, Nonni ſtilum haud referu̅t, nec a Palatino mſ. optimæ notæ codice agnoſcu̅tur. vt coniectare liceat, exemplar quod in ſua metaphraſi ſecutus eſt Nonnus, a noſtri temporis editionibus aliquantu̅ variaſſe. vix enim ſuſpicari quis audeat Nonnum pro libito addendi, detrahendi, mutandiq; licentia̅ ſibi vſurpare voluiſſe.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Πανοπολίτου μεταβολὴ τοῦ
κατὰ Ἰωάννην ἁγίου
εὐαγγελίου.

NONNI POETÆ

Panopolitani paraphraſis ſancti
ſecundum Ioannem
Euangelij.

NONNI PARAPHRASIS.

Cap. I.

SIne tempore erat, incomprehenſibile, in
ineffabili Verbum principio,
Æquè exiſtens patri coætaneo, filius ſine matre:
Et verbum per ſe exiſtentis Dei, lumē, ex lumine
lumen:
A patre erat indiuiſum, ęterna vna ſedēs in ſede:
Et Deus altigenitus erat Verbum, Hoc ab initio
Æterno ſimul ſplēdebat cum Deo opifice mūdi,
Antiquius mundo: & erant omnia per ipſum
Non ſpirātia & ſpirātia: & laborioſo ſine Verbo
Nihil natum eſt ꝙ quidē erat. & inſita erat in ipſo
Vita omnib. cara, & citò morientium lumen virorum.
Vita omniū altrix erat. in caliginoſo verò mūdo
Cæleſtib. ſplēdebat radiis terrā illuſtrās fulgor,
Et caligo non eum apprendit. In ſilua autem ab
apibus depaſta
Erat quidam montiuagus deſertæ ciuis petræ,
Præco primigeni baptiſmi: nomen verò ipſi
Diuinus Ioannes, populum ſeruans. hic ſurrexit
Nuncius firmiloquus, vt de lumine eloqueretur
Teſtimonium, vt omnes vnius præconis voce
Rectam fidem haberent, infinitam, matrem
mundi.
Non tamē ille erat intelligēs lumē, ſed vt ſolùm
Omnibus aperiret diuiniloquum mētum [i.os]
Et luminis præcurſor non prædicati appareret.

Com-

ΝΟΝΝΟΥ ΜΕΤΑΒΟΛΗ.

Κεφ. α΄.

Ἄχρονος ἦν, ἀκίχητος, ἐν ἀρρήτῳ λόγος ἀρχῇ,
Ἰσοφυὴς γενετῆρος ὁμήλικος, υἱὸς ἀμήτωρ,
Καὶ λόγος αὐτοφύτοιο θεοῦ, φῶς ἐκ φάεος φῶς.
Πατρὸς ἔην ἀμέριστος, ἀτέρμονι σύνθρονος ἕδρῃ·
Καὶ θεὸς ὑψιγένεθλος ἔην λόγος. οὗτος ἀπ' ἀρχῆς
Ἀενάῳ συνέλαμπε θεῷ τεχνήμονι κόσμου,
Πρεσβύτερος κόσμοιο· καὶ ἔπλετο πάντα δι' αὐτοῦ,
Ἄπνοα καὶ πνείοντα· καὶ ἐργοπόνου δίχα μύθου
Οὐδὲν ἔφυ ὅπερ ἔσκε. καὶ ἔμφυτος ἦεν ἐν αὐτῷ
Ζωὴ πᾶσι μέλουσα, καὶ ὠκυμόρων φάος ἀνδρῶν.
Ζωὴ παντρόφος ἦεν. ἐν ἀχλυόεντι δὲ κόσμῳ,
Οὐρανίαις σελάγιζε βολαῖς γαιήοχος αἴγλη,
Καὶ ζόφος οὔ μιν ἔμαρψε. μελισσοβότῳ δ' ἐνὶ λόχμῃ
Ἔσκε τις οὐρεσίφοιτος ἐρημάδος ἀστὸς ἐρίπνης,
Κῆρυξ ἀρχεγόνου βαπτίσματος· οὔνομα δ' αὐτῷ
Θεῖος Ἰωάννης, λαοσσόος. οὗτος ἐπέστη
Ἄγγελος ἐμπεδόμυθος, ὅπως περὶ φωτὸς ἐνίψῃ
Μαρτυρίην, ἵνα πάντες ἑνὸς κήρυκος ἰωῇ
Ὀρθὴν πίστιν ἔχοιεν, ἀτέρμονα, μητέρα κόσμου.
Οὐ μὴν κεῖνος ἔην νοερὸν φάος, ἀλλ' ἵνα μοῦνον
Πᾶσιν ἀναπτύξειε θεηγόρον ἀνθερεῶνα,
Καὶ φάεος προκέλευθος ἀκηρύκτοιο φανείη,

Ξυνὴν μαρτυρίην ἐνέπων θεοδέγμονι λαῷ.
Καὶ γὰρ ἔσω μετὰ πατρὸς ἐτήτυμον ἀρχέγονον φῶς
Μουνογενὴς λόγος ἦεν, ὃς ἀνέρα πάντα καθαίρει,
Πνευματικαῖς ἀκτῖσι καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν
Ερχομένων ἐπὶ γαῖαν. ἔην δ' ἐν ἀπειθέϊ κόσμῳ
Απεριδὴς, καὶ κόσμος ἀπείριτος ἔσκε δι' αὐτοῦ.
Καὶ λόγον οὐ γίνωσκεν ἐπήλυδα κόσμος ἀλήτης.
Εγγὺς ἔην ἰδίων, ἴδιοι δέ μιν ἄφρονι λύσσῃ,
Ὡς ξένον, οὐκ ἐγέραιρον. ὅσοι δέ μιν ἔμφρονι θυμῷ
Απλανέες δέξαντο, καὶ εὐνόον εἶχον ἀλήτην,
Οὐρανίην πάντεσσι μίαν δωρήσατο τιμὴν,
Τέκνα θεοῦ γενετῆρος ἀειζώοντος ἀκούειν,
Οὓς φύσις οὐκ ὤδινε λεχωΐας, οὐ βίος ἔγνω
Ανδρομέου βλάστημα θελήματος, οὐδὲ καὶ αὐτὴ
Σαρκὸς ἐρωτοτόκοιο γαμήλιος ἤροσεν εὐνὴ,
Αλλὰ θεοῦ γεγάασιν ἀνήροτα τέκνα τοκῆος.
Καὶ λόγος αὐτοτέλεστος ἐσαρκώθη θεὸς ἀνὴρ,
Οψίγονος προγένεθλος, ἐν ἀρρήτῳ τινὶ δεσμῷ
Ξυνώσας ζαθέην βροτοειδέϊ σύζυγα μορφήν.
Καὶ θεὸς οἶκον ἔναιε σὺν ἀνδράσι, καὶ κλέος αὐτοῦ
Εἴδομεν ἀνδρομέοισιν ἐν ὄμμασιν, οἷά τε τιμὴν
Υἱοῦ μουνογόνοιο παρ' ὑψίστοιο τοκῆος·
Καὶ χάριτος πέπληθε, καὶ ἀτρεκίης γενετῆρος.
   Αμφὶ δὲ σαρκοφόροιο λόγου πρωτάγγελος ἀνὴρ
Ἁγνὸς Ἰωάννης πιστώσατο μάρτυρα φωνήν·
Οὗτος ἔην ὃν ἔειπον ἀμωμήτῳ ἐνὶ μύθῳ,
Πρῶτος ἐμεῖο βέβηκεν, ὀπίστερος ὅστις ἱκάνει,
Ὅττι μευ ἦν πρώτιστος, ὅτι ξύμπαντες ἀπ' αὐτοῦ

Ηιράμεθα

Cõmune teſtimoniũ dicẽs Deũ recipiẽti popu-
Etenim ſuo cũ patre verũ primitiuũ lumen (lo.
Vnigenitum Verbum erat, quod hominem o-
mnem mundat,
Spiritualibus radiis illuſtrans naturam hominũ
Venientiũ in terrã. Erat autẽ in incredulo mũdo
Improuiſus, & mundus infinitus erat per ipſum,
Et Verbũ non cognouit aduenam mund' errãs.
Propè erat apud ſuos; ſui verò ipſum inſipiente
rabie
Vt hoſpitem non honorabant, qui verò ipſum
prudenti animo (errantem,
Non errãtes ſuſceperũt, & non mentẽ habebãt
Cæleſtem omnibus vnum donauit honorem,
Filii Dei patris ſemper-viui vt dicerentur. (uit
Quos natura nõ peperit puerpa, nõ vita cogno-
Humanæ germen voluntatis: neque ipſum
Carnis amore geniti nuptiale arauit cubile,
Sed Dei nati ſunt non arati filii patris.
Et Verbũ per ſe exiſtẽs caro factũ eſt, De' homo,
Sero genitũ, pri' gẽitũ, ineffabili quodã vinculo
Conſocians diuinam mortali comparem formã.
Et Deus domum incoluit cum hominibus: &
gloriam eius
Vidimus humanis oculis, quaſi honorem
Filii vnigeniti ab altiſſimo patre.
Et gratia repletus eſt, & veritate patris.

De carnigero autem Verbo prænuncius vir
Caſtus Ioannes confirmauit teſtificantem vocẽ,
Hic eſt quem dixi irreprehenſibili ſermone,
Me anteceſſit, poſterior qui venit,
Quia me prior erat. nam omnes ab ipſo

Accepimus diuinæ plenitudinis ſeram aliam
Oppoſitam priori gratiæ gratiam: quia legis
Librũ totius pater per Moſen præbuit populo,
Et gratia ex Chriſto, & veritas venit mundo.
Et Deũ per ſe genitum contrà gradientib. oculis
Nunquam aliquis vidit: ſuo enarrauit ſermone
Ille diuino obſeruatus conſueto in ſinu,
Vnigenitus, ſimul ambulans cum irreprehenſibili patre.
Teſtimonii verò hic eſt ſermo, quem immortali quadam voce.
Fidelis Ioannes veriloquus dixit præco,
Hebræorũ quando populus deſertæ ad dorſum (ſiluæ
Leuitas præmiſit, & vigiles ſacerdotes,
Vbi profugus hominum exul habitauit vir
Domiciliũ ſuis radicib. extructũ montanę dom⁹.
Sacrifici verò interrogarunt congregati celeri ſermone,
Quis tu es? num Chriſtus es? & reſponſiua voce
Dixit, & non occultauit, & non negauit præco,
Chriſtus rex nõ ſum. & Hebręorũ cœtus virorũ
Miſſus, diuinũ virũ iterum interrogauit verbo,
Dic quis igitur tu es. Theſbiticæ ciuis terræ
Elias apparuiſti? & reſpondit, Non peregrinus
Serus Elias reuerſus in terram venio.
Et audax cœtus dixit illotos pedes habentium ſacerdotum,
Nũ tu mihi quẽ vocãt diuiniloqu⁹ es propheta,
Nũcius futurorũ? & reſpondit duplici ſermone,
Non ſum Elias, non diuinus ſum propheta.
Et rurſ⁹ turba dixit diuinit⁹ vocatorũ ſacerdotũ,
Quis es, vt omnibus annunciemus euntes

Ηἱράμεθα ζαθέου πληρώματος ὄψιμον ἄλλην
Ἀντίθετον προτέρης χάριτος χάριν· ὅττι θεμίστων
Βίβλον ὅλων γενέτης διὰ Μωσέος ὤπασε λαῷ,
Καὶ χάρις ἐκ Χριστοῖο, καὶ ἀτρεκίη πέλε κόσμῳ,
Καὶ θεὸν αὐτογένεθλον ἐν ἀντιπόροισιν ὀπωπαῖς
Οὔποτέ τις σκοπίαζεν· ἑῷ δ' ἐπέφραδε μύθῳ
Κεῖνος ὁ θεσπεσίῳ μεμελημένος ἤθεϊ κόλπῳ
Μουνογενής, ὁμόφοιτος ἀμωμήτοιο τοκῆος.
Μαρτυρίης δ' ὅδε μῦθος, ὃ κἀμβροσίῃ τινὶ φωνῇ
Πιστὸς Ἰωάννης ἐτυμόθροος ἔννεπε κῆρυξ,
Ἑβραίων ὅτε λαὸς ἐρημάδος εἰς ῥάχιν ὕλης
Λευίτας προΐαλλε, καὶ ἀγρύπνους ἱερῆας,
Ἧχι φυγὰς μερόπων μεταναστὴς ᾤκεεν ἀνὴρ
Ἔνδιον αὐτόρριζον ὀρεσσαύλοιο μελάθρου.
Μυστιπόλοι δ' ἐρέεινον ὁμήλυδες ὀξέϊ μύθῳ,
Τίς σὺ πέλεις; μὴ Χριστὸς ἔφυς; ὁ δ' ἀμοιβάδι φωνῇ
Εἶπε, καὶ οὐκ ἔκρυψε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο κῆρυξ·
Χριστὸς ἄναξ οὐκ εἰμί. καὶ Ἑβραίων χορὸς ἀνδρῶν
Πόμπιμος ἔνθεον ἄνδρα τὸ δεύτερον ἤρετο μύθῳ,
Εἰπὲ τίς οὖν σὺ πέλεις. Θεσβίτιδος ἀστὸς ἀρούρης
Ἠλίας ἐφάνης; καὶ ἀνίαχεν, Οὐ μεταναστὴς
Ὄψιμος Ἠλίας παλινόστιμος εἰς χθόνα βαίνω.
Καὶ θρασὺς ἑσμὸς ἔειπεν ἀνιπτοπόδων ἱερήων,
Μὴ σύ μοι ὃν καλέουσι, θεηγόρος ἐσσὶ προφήτης,
Ἄγγελος ἐσσομένων; καὶ ἀμείβετο δίζυγι μύθῳ,
Οὐ πέλω Ἠλίας, οὐ θέσκελός εἰμι προφήτης.
Καὶ πάλιν ἑσμὸς ἔειπε θεοκλήτων ἱερήων,
Τίς τελέθεις, ἵνα πᾶσιν ἀπαγγείλωμεν ἰόντες

Ἀνδράσι μυστιπόλοισιν ἀμοιβαίην σέο φωνήν,
Ἡμέας οἳ προέηκαν ἀελλήεντι πεδίλῳ
Δεῦρο μολεῖν. σὺ δὲ ποῖον ἔπος φιλοπευθέι λαῷ
Ἀμφὶ σέθεν λέξειας; ὁ δέ, ζαθέης ἀπὸ βίβλου
Ἀνέρος ἀρχεγόνοιο, θεόσσυτον ἴαχε φωνήν,
Φωνὴ ἐγὼ βοόωντος ἐρημάδος ἔνδοθι πέτρης,
Οἶμον ὀφειλομένην ἰθύνατε παμβασιλῆος,
Καί οἱ ἑτοιμοτάτη πελέτω τρίβος, ὡς ἐνὶ βίβλῳ
Ἠσαΐας πολύιδρις ἐνέγραφε θεσπιδὶ βίβλῳ.
Καὶ χορὸς ἄλλος ἄπιστος ἀμαρτινόων Φαρισαίων
Πέμπετο, καὶ σοφὸν ἄνδρα θεηγόρον ἤρετο μύθῳ,
Καὶ σὺ τί βαπτίζεις; πόθεν ὕδατι φῶτα καθαίρεις;
Εἰ μὴ Χριστὸς ἔφυς ὑψίζυγος, οὐδὲ σὺ δίφρου
Ἅρπαγος Ἠλίας ἐλατὴρ πυρός, οὐδὲ προφήτης
Πνεύματι παφλάζων, θεοδινέος ἔγκυος ὀμφῆς;
Καί σφισι πευθομένοις ἔπος ἴαχε θέσκελος ἀνήρ,
Ὑμέας αὐτὸς ἱκανὸν ἐγὼ καθαρσίῳ λοετροῦ
Ὕδατι βαπτίζων· καὶ ὀπίστερος ὅστις ἱκάνει,
Σήμερον ὑμείων μέσος ἵσταται, οὗ ποδὸς ἄκρου,
Ἀνδρομέην παλάμην οὐκ ἄξιός εἰμι πελάσσας,
Λῦσαι μοῦνον ἱμάντα θεοπνεύστοιο πεδίλου.
Βηθανίης πέλε ταῦτα θεουδέος ἐγγὺς ἀρούρης,
Χεύματος ἀντιπέρηθεν Ἰορδανίου ποταμοῖο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δρόμον ἄλλον ἑκηβόλος ἤγαγεν ἠώς,
Ἁγνὸς Ἰωάννης ἀντώπιον ὄμμα τιταίνων,
Ἰησοῦν ἐνόησε· καὶ ἀγχικέλευθον ἰόντα,
Δάκτυλον ὀρθώσας, ἐπεδείκνυε μάρτυρι λαῷ,
Ἠνίδε παγγενέταο θεοῦ σχεδὸν ἀμνὸς ἐχέφρων.

Οὗτος

Viris ſacrificis reſponſiuam tuam vocem,
Nos qui præmiſerunt veloci pede (pulo
Huc venire. tu verò quale verbum ſciſcitāti po-
De te dixeris? Ille verò diuino ex libro
Viri priſci a Deo impulſam ſonuit vocem,
Vox ego clamantis deſerta in petra,
Viam debitam dirigite omnium regis,
Et ei paratiſſima ſit ſemita: ſicut libro
Eſaias multiſcius ſcripſit in diuino.
Et cœtus alius incredulus mente errātium Pha-
riſæorum
Mittebatur, & ſapientem virum theologum ro-
gabat verbo,
Et tu cur baptizas? vnde aqua hominem mun-
dificas?
Si non Chriſtus es altiiugus, neque tu currus
Rapidi Elias auriga ignis, neque propheta
Spiritu feruens, diuina repletus voce?
Et ipſis interrogantib. verbum ſonuit diuin' vir,
Ad vos ipſe veni ego puri lauacri
Aqua baptizans: ſed poſterior qui venit,
Hodie inter vos medi' ſtat; cuius ad ſummū pedē
Humanam manum non dignus ſum admouens
Soluere tantùm corrigias diuini calcei.
Bethabaræ fiebant hæc diuinam prope terram,
Fluxus ex aduerſo Iordani fluminis.
Sed quum ſanè curſum alium procul iaculans
adduxiſſet aurora,
Caſtus Ioannes oppoſitum oculum tendens,
Ieſum animaduertit, & vicinum vadentem,
Digitum dirigens, monſtrauit teſti populo,
Ecce omnium genitoris Dei prope agn' prudēs.

Hic eſt de quo dixi, Poſterior venit vir (gnoui
Qui ante me erat. ego verò ipſum non antea co-
Oculis: ſed vt omnibus habens incognitam faciẽ
Iſrael filiis non deſignatis manifeſtaretur,
Veni ego præcurſor non prædicatæ viæ,
Baptizãs indoctũ, incredulum populũ, errantẽ.
Et aperiens os diuinum, toti ſciſcitanti populo
Teſtimonium dixit ſua omnes demulcẽte voce:
Quòd ſcilicet à cæleſtib. deſcẽdentẽ vidit ſinib.
Spiritũ Dei, alarum delatũ prudenti vibratione,
Ad expreſſã imitationẽ liuiæ, donec ſuper ipſum
Venit, & ibi manſit. ego autem ipſum non antea
cognoui,
Sed mihi ipſe dixit ſua ſignificatiua voce,
Qui me pręmiſit, regeneratorũ corpus hominũ
Baptizare nõ ignitis & ſpiritu carentib. lauacris;
Super quem conſpexeris leuem deſcendentem
Spiritum Dei intelligentis, & ibi firmiter ma-
nentem,
Hic non illuminatis lucẽ hominibus præbebit,
Igne baptizans & ſpiritu, & ipſum oculis
Vidi ego, & dixi veram teſtificantem vocem,
Quòd Dei filius hic [eſt] ſemper-viuentis patris.
Sed quum ſanè lucem aliam recurrens adduxiſ-
ſet aurora,
Diuinus vir ſtetit, duo autem iuxta eum diſcipuli
Chriſti diuinæ ignari adhuc formæ:
Chriſtum videns incedentem ſuper meabilem
terram pedeſtrem viatorem
Currus altigradi ſublimem aurigam
Caſtus Ioannes, rurſus ſonuit conſueta voce,
Hic cæleſtis Dei loquens agnus incedit.

Et

Οὗτος ἔην ὃν ἔειπον, Ὀπίστερος ἔρχεται ἀνήρ,
Ὅς μευ ἔφυ προπάροιθεν. ἐγὼ δέ μιν οὐ πάρος ἔγνων
Ὄμμασιν, ἀλλ' ἵνα πᾶσιν ἔχων ἄγνωστον ὀπωπὴν
Ἰσραὴλ τεκέεσσιν ἀσημάντοισι φανείη,
Ἦλθον ἐγὼ προκέλευθος ἀκηρύκτοιο πορείης,
Βαπτίζων ἀδίδακτον ἀπειθέα λαὸν ἀλήτην.
Καὶ πετάσας στόμα θεῖον, ὅλῳ φιλοπευθέι λαῷ
Μαρτυρίην ἀγόρευεν ἑῇ πανθελγέι φωνῇ,
Ὅττι περ αἰθερίων καταινύμενον ἔδρακε κόλπων
Πνεῦμα θεοῦ, πτερύγων πεφορημένον ἔμφρονι παλμῷ,
Ἀντίτυπον μίμημα πελειάδος, ἄχρις ἐπ' αὐτὸν
Ἦλθε, καὶ αὐτόθι μίμνεν. ἐγὼ δέ μιν οὐ πάρος ἔγνων,
Ἀλλά μοι αὐτὸς ἔειπεν ἑῇ σημάντορι φωνῇ,
Ὅστις ἐμὲ προέηκε παλιγγενέων δέμας ἀνδρῶν
Βαπτίζειν, ἀπύροισι καὶ ἀπνεύστοισι λοετροῖς,
Εἰς ὃν ἂν ἀθρήσειας ὑπηνέμιον καταβαῖνον
Πνεῦμα θεοῦ νοεροῖο, καὶ αὐτόθι ἔμπεδα μίμνει,
Οὗτος ἀφωτίστοισι φάος μερόπεσσιν ὀπάσσει,
Ἐν πυρὶ βαπτίζων καὶ πνεύματι. καί μιν ὀπωπῇ
Εἶδον ἐγὼ, καὶ ἔειπον ἀληθέα μάρτυρα φωνὴν,
Ὅττι θεοῦ γόνος οὗτος, ἀειζώοιο τοκῆος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ φάος ἄλλο παλίνδρομος ἤγαγεν ἠὼς,
Θεῖος ἀνὴρ ἕστηκε, δύω δέ οἱ ἄγχι μαθηταὶ
Χριστοῦ θεσπεσίης ἀδαήμονες εἰσέτι μορφῆς·
Χριστὸν ἰδὼν στείχοντα βατὴν χθόνα πεζὸν ὁδίτην,
Ἅρματος ὑψιπόροιο μεταρσίον ἡνιοχῆα
Ἁγνὸς Ἰωάννης, πάλιν ἴαχεν ἠθάδι φωνῇ,
Οὗτος ἐπουρανίοιο θεοῦ λάλος ἀμνὸς ὁδεύει.

Καὶ ζαθέην ἀΐοντες ἀληθέος ἀνδρὸς ἰωὴν
Ἀπλανέες δύο φῶτες, ὀπίστεροι ἦλθον ὁδῖται
Χριστοῦ νειοσομένοιο. καὶ αὐτοδίδακτον ὀπωπὴν
Ἐντροπαλιζομένην διδύμους ἐπὶ φῶτας ἑλίξας,
Ἑσπομένων ἐρέεινε συνωρίδα δίζυγα ἀνδρῶν,
Δεῦρο τί μαστεύοντες ἱκάνετε; καὶ μίαν ἄμφω
Πειθομένου βασιλῆος ὁμόθροον ἴαχον αὐδὴν,
Ῥαββὶν (ὃ καλέουσι διδάσκαλε) πῆ ποτε ναίεις;
Καὶ μίαν ἀμφοτέροισιν ἄναξ ξυνώσατο φωνὴν,
Δεῦτε, καὶ ἀθρήσοιτε. καὶ ἤλυθον ἄχρι μελάθρου,
Καὶ μάθον ὁππόθι ναῖεν. ὑπωρόφιοι δὲ μαθηταὶ
Ἦμαρ ἐκεῖνο τέλεσσαν ἔσω Χριστοῖο μελάθρου,
Ἀγχίθεοι. δεκάτη δὲ ποδήνεμος ἔτρεχεν ὥρη,
Καί τις ἔην ὃς ἵκανεν ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς,
Ἀνδρείας, μερόπων ἁλιεὺς μετὰ πόντιον ἄγρην,
Ἰχθυβόλου Σίμωνος ἀδελφεός· εἷς δέ τις αὐτῶν,
Οὓς θεὸς ἐξείνισσεν· Ἰωάνναο δὲ φωνῆς
Ξυνῆς εἰσαΐοντι συνέμπορος ἦεν ἑταίρῳ,
Ἀγχιφανής. ἄμφω δὲ μιῇ πειθήμονι βουλῇ
Χριστῷ ἐφωμάρτησαν· ὁ μὲν, πρώτιστον ὁδεύων,
Σύγγονον εὐώδινος ἐρευνητῆρα θαλάσσης
Εὗρεν ἑὸν, Σίμωνα, καὶ ἔννεπεν ὀξέϊ μύθῳ,
Σύγγονε, Μεσσίαν σοφὸν εὕρομεν, ὃς θεὸς ἀνὴρ,
Χριστὸς Ἰουδαίοισιν ἀκούεται Ἑλλάδι φωνῇ.
Ὣς εἰπὼν, ἐκόμισσεν ὁμόγνιον ὀξὺν ὁδίτην
Ἰησοῦς ὅθι ναῖε. γαληναίῳ δὲ προσώπῳ
Χριστὸς ἰδὼν Σίμωνα, σοφῷ μειλίξατο μύθῳ,
Υἱὸς Ἰωάνναο σύ μοι πέλες· ἐσσὶ δὲ Σίμων,

Ἔργα

Et diuinam audientes veracis viri vocem
Non errantes duo viri, poſteriores venerũt viatores
Chriſto incedente. & per ſe doctum viſum
Reſpectantem geminos ad viros voluens,
Sequentium interrogauit coniunctionem geminam virorum,
Huc quid quærentes venitis? & vnam ambo
Sciſcitante rege concordem ſonuerunt vocem,
Rabbi (quod vocant præceptor) vbinã habitas?
Et vnam ambobus rex communicauit vocem,
Venite, & videte. Et venerunt vſque ad domum,
Et didicerunt vbi habitaret. domeſtici verò diſcipuli
Diem illum tranſegerunt intra Chriſti domum,
Deo vicini. decima autem velox cucurrit hora,
Et quidã erat qui venit in Deũ recipientẽ aulã,
Andreas, hominũ piſcator poſt marinã capturã,
Piſcatoris Simonis frater: vnus autem ex illis
Quos Deus hoſpitio excepit. Ioannis autẽ vocẽ
Communem audienti comes erat ſocio,
Prope apparẽs. ambo autẽ vna credula volũtate
Chriſtum ſequebantur: ille quidẽ prius incedẽs
Fratrem fertilis inueſtigatorem maris
Inuenit ſuum, Simonẽ: & dixit veloci ſermone,
Frater, Meſſiam ſapientem inuenimus, qui Deus vir
Chriſtus Iudæis dicitur Græca voce.
Sic loquutus, perduxit fratrem celerem viatorẽ
Ieſus vbi habitabat: amica autem facie
Chriſtus vidẽs Simonẽ, ſapienti demulſit verbo
Filius Ioannis tu mihi eras: es autem Simon,

Operarius maris. tu mihi voceris Cephas:
Secundum nomen accipe recentius, viri alii
Petrũ quod vocant. cognomen autẽ occultabit
Vetuſtius Simonis, præſtantius nomen Petri,
Fidei firmæ ſignum. Sed quando vicina (rora;
In ſumo apparẽs roſcidis radiis rubefecerat au-
Ieſus poſt noctem obſcuram volebat ire
Ad ciuitatem piſcoſam longos capillos haben-
tium Galilæorum: (eri
Et prope inuenit Philippũ. Rex autẽ illũ iuſſit ſi-
Fidelem ſuum adiutorẽ, retrò euntem viatorẽ.
Sequere & tu Philippe. & adhuc recèns audiens
Auribus ſermonem ſuſcepit, & veſtigiis præue-
nit vocem:
Communem autem habebat Philippus ſuam
Bethſaida patriam (mon.
Andreas vbi habitabat, vbi audax habitabat Si-
Nathanaelẽ verò Philipp⁹ ſuo demulſit verbo,
Inueniẽs eum patula ſub arbore, Quẽ ſapiẽs vir
Moſes priſcus deſcripſit diuino in libro, (mone
Inuenim⁹, quẽ ſimul omnes cõcordi quodã ſer-
Futurorum præcones confirmarunt prophetæ
Ieſum, ſancti vocatum filium Ioſeph,
Nazareth habitatorẽ, Dei filiũ. Propinquo verò
Nathanael celeris conſilii verbum communica-
uit Philippo;
Ex Nazareth poteſt bonũ eſſe? Interrogãti autẽ
Comes dixit Philippus malorum ignaro verbo,
Veni & vide. Et prope vadentem viatorem
Nathanaelem velocẽ rex monſtrabat populo,
Iſraelis filius hic [eſt] verus, nulli ſtruens
Vel dolũ mutabilẽ, vel curua conſilia oſtendens:
Na-

Ἐργατίνης πόντοιο. σύ μοι κικλήσκεο Κηφᾶς.
Δεύτερον οὔνομα δέξο νεώτερον, ἀνέρες ἄλλοι
Πέτρον ὅπερ καλέουσιν. ἐπωνυμίην δὲ καλύψει
Πρεσβυτέρην Σίμωνος, ὑπέρτερον οὔνομα Πέτρου,
Πιστὸς ἀρραγέος σημήιον. Ἀλλ' ὅτε γείτων
Ἀκροφανὴς δροσερῇσι βολαῖς πορφύρεεν ἠώς,
Ἰησοῦς μετὰ νύκτα λιπόσκιον ἤθελε βαίνειν
Εἰς πόλιν εὐώδινα τανυπλοκάμων Γαλιλαίων.
Καὶ σχεδὸν εὗρε Φίλιππον. ἄναξ δέ μιν εἶπε γενέσθαι
Πιστὸν ἑὸν συνάεθλον, ὀπισθοκέλευθον ὁδίτην.
Ἕσπεο καὶ σὺ Φίλιππε. καὶ εἰσέτι θερμὸς ἀκούων
Οὔασι μῦθον ἔδεκτο, καὶ ἴχνεσιν ἔφθασε φωνήν.
Ξυνὴν δ' εἶχε Φίλιππος ἑὴν Βηθσαΐδα πάτρην,
Ἀνδρείας ὅθι ναῖεν, ὅπῃ θρασὺς ᾤκεε Σίμων.
Ναθαναὴλ δὲ Φίλιππος ἑῷ μειλίξατο μύθῳ,
Εὑρὼν ὑποπετάλοιο κάτω δρυός, Ὃν σοφὸς ἀνὴρ
Μωσῆς ἀρχιγένεθλος ἐπέγραφε θέσπιδι βίβλῳ,
Εὕρομεν, ὃν σύμπαντες ὁμορρήτῳ τινὶ μύθῳ
Ἐσσομένων κήρυκες ἐπιστώσαντο προφῆται
Ἰησοῦν, ὁσίοιο βοώμενον υἱὸν Ἰωσήφ,
Ναζαρὲθ ναετῆρα, θεοῦ γόνον. ἀγχιπόρῳ δὲ
Ναθαναὴλ ταχύμητις ἔπος ξύνωσε Φιλίππῳ,
Ἐκ Ναζαρὲθ δύναται καλὸν ἔμμεναι; εἰρομένῳ δὲ
Σύνδρομος εἶπε Φίλιππος ἀπροκάκῳ ἐνὶ μύθῳ,
Ἔρχεο καὶ σκοπίαζε. καὶ ἀγχικέλευθον ὁδίτην
Ναθαναὴλ ταχύγουνον ἄναξ ἐδείκνυε λαῷ,
Ἰσραὴλ γόνος οὗτος ἐτήτυμος, οὔτινι τεύχων
Ἢ δόλον ἀλλοπρόσαλλον, ἢ ἀγκύλα μήδεα φαίνων.

Ναθαναὴλ δ' ἀΐων, ἐπεδείκνυε θαύματι φωνήν;
Πῶς φρεσὶ γιγνώσκεις με, τὸν οὐ πάρος εἶδες ὀπωπῇ;
Εἰπὲ πόθεν νοέεις με. Καὶ ἀνέρι θέσκελον αὐδὴν
Κοίρανος ὀμφήεντος ἀνήρυγεν αἰθερεῶνος,
Πρὶν καλέσαι σε Φίλιππον, ὑπὸ σκιοειδέϊ συκῇ
Ἔδρακον ὑψικόμοισι παρενδιάοντα κορύμβοις;
Ὄμμασι καὶ πραπίδεσσι τὸν οὐ παρεόντα δοκεύων.
Ναθαναὴλ δ' ὀλόλυξεν ἔχων ταχυπειθέα βουλὴν,
Θαύματι πιστὰ μέτωπα θεουδέϊ χειρὶ πατάξας,
Ῥαββὶν, ἐπουρανίων ἀδύτων ὑψίθρονε ποιμὴν;
Ἰσραὴλ σὺ πέλεις βασιλεύς· σὺ Χριστὸς ὑπάρχεις,
Υἱὸς ἀειζώοιο θεοῦ λόγος. ἀμφότερον ἦ;
Ἰσραὴλ τεκέων σε θεὸν βασιλῆα καλέσσω,
Καί σε θεοῦ ζώοντος ἐτήτυμον υἱὸν ἐνίψω.
Καί μιν ἄναξ θάρσυνεν, ἐς ἐλπίδα φέρτερον ἕλκων.
Πίστιν ἔχεις, τινὰ μοῦνον ἀθαμβέα μῦθον ἀκούσας,
Ὅττι σε μοῦνον ἔειπον ἰδεῖν ὑπὸ πυθμένα συκῆς·
Ὄμμασι πιστοτέροισιν ὑπέρτερα θαύματα λεύσσεις.
Μάρτυρον ἐμπεδόμυθον ἀμὴν ἀμὴν σέβας ἔστω,
Οὐρανὸν ἀθρήσητε κεχηνότα θεσπιδὶ ῥιπῇ,
Πεπταμένων στεφανηδὸν ἀθηήτων κενεώνων,
Ἀγγελικῆς τε φάλαγγος εὔπτερον ἑσμὸν ὁδίτην;
Αἰθερίης ὄψεσθε καταΐσσοντα κελεύθου
Οὐρανόθεν καθιόντα, παλιννόστῳ τε πορείῃ
Οὐρανὸν εἰσανιόντα, μετάρσιον, ἠεροφοίτην,
Υἱέος ἀνθρώποιο διάκτορον. Ἀλλ' ὅτε πέτρας

Πορφυρέας τριτάτη θαλαμηπόλος ἔγραφεν ἠώς,
Ἀμφὶ πέδον Κανανάιον ἀεξιφύτου Γαλιλαίης;

Nathanael vero audiens, produxit cum admiratione vocem, (vidiſti oculis?
Quomodo mente cognoſcis me, quẽ non antea
Dic vnde noſti me. Et viro diuinam vocem
Dominus vocali eructauit ex mento [i. ore,]
Antequã vocaret te Philippus, ſub vmbroſa ficũ
Vidi alticomis commorantem ſub ramis,
Oculis & mente non præſentem videns.
Nathanael autem vociferabatur, habẽs credulã voluntatem, (tiens,
Præ admiratione fidelẽ frontẽ pia manu percu-
Rabbi, cæleſtium receſſuum ſublimis paſtor,
Iſrael tu es rex, tu Chriſtus es,
Filius ſemper viuentis Dei Verbũ. vtrumq. autẽ,
Iſrael filiorum te Deum regem vocabo,
Et te Dei viui verum filium dicam.
Et ipſum rex confirmauit, in ſpẽ meliorẽ trahẽs,
Fidem habes quoddam ſolum intrepidum verbum audiens,
Quod te ſolum dixi vidiſſe ad radicem ficus:
Oculis magis credulis ſupiora miracula videbis.
Teſtificans firmiloqua Amen Amen ſanctio ſit,
Cælum aſpicietis apertum diuino impetu,
Volantib. in modũ coronæ inuiſibilib. ſpiritib[9],
Angelicæ & aciei alatum cœtum viatorem
Cæleſti videbitis deſcendentem via,
Cælitus delatum: & reuerſiua via
In cęlum iterum aſcendẽtem, ſublimem, in aẽrẽ ambulantem
Filii hominis miniſtrũ. Sed quãdo petras *Cap. 2.*
Purpureas tertia nuptialis ſignauerat aurora,
In campo Cananæo augentis plantas Galilææ

Nuptiæ erant, pueros producentis vitæ ſeminatiuum principium. (uiuium
Et nuptiæ felices erant, quod terreſtre apud cō-
Chriſt⁹ retrocrinitorū hominū epulāti populo
Vocat⁹ erat cōuiua, ſimul accūbētes & diſcipuli
Omnes erāt ex ordine. ad cōuiuium vero & ipſa
Virgo Chriſti Dei genitrix venit mater,
Immaculata manu nuptialem attingēs menſam,
Puerpera lectifuga, ſemper ſectās virginitatem.
Vino autem ſuaui fragrantes amphoræ
Omnes vacuæ erāt, crebro repetētibus poculis
Poto: triſtes vero, mero gaudente in conuiuio,
Pincernæ miniſtri vino non rigatæ menſæ,
Siccis manibus fruſtra attingebant pocula.
Ad ſemiperfectam vero nuptiarum ebrietatem vinoque carentem menſam ſecundam
Chriſto etiā ſcienti ſimul accumbēs dixit mater,
Indigent nuptiæ hæ malum pellente tua voce.
Non enim bene irrorantis habent humorem ſuauis vini.
Et ei Chriſt⁹ dixit, Quid mihi mulier vel tibiipſi?
Nondū mihi vltimæ curs⁹ venit circularis horę.
Et Maria famulos vocauit vt hoc perficerent
Chriſtus quodcunque dixiſſet. oppoſito autem in pariete
Reclinatæ ordine coniunctæ amphoræ
Sex erant, tres menſuras capientes lato ſinu,
Vel duas: & quælibet Iudæis cuſtodiens
Lapidoſa cauitate luſtralem ſcaturiebat aquam,
Puram aquam. & Chriſtus miniſtros vrgens
Sitibundi conuiuii, viniferam ſonuit vocem,
Recens fuſa aqua refertas amphoras
Im-

Παιδοτόκου γάμος ἔσκε βίου πρωτόσπορος ἀρχή.
Καὶ γάμος ὄλβιος ἦεν, ὅτι χθονίῳ παρὰ πασῷ,
Χριστὸς ὁ πιθοκόμων μερόπων θοινήτορι λαῷ
Κλητὸς ἔην σύνδορπος, ὁμοκλινέες τε μαθηταί
Πάντες ἔσαν στοιχηδόν. ἐς εἰλαπίνην δὲ καὶ αὐτή
Παρθενικὴ Χριστοῖο θεητόκος ἵκετο μήτηρ,
Ἀχράντῳ παλάμῃ γαμίης ψαύουσα τραπέζης,
Παιδοτόκος φυγόδεμνος, ἀεὶ μεθέπουσα κορείην.
Οἴνου δ' ἡδυπότοιο θυώδεες ἀμφιφορῆες
Πάντες ἐγυμνώθησαν, ἐπασσυτέροισι κυπέλλοις
Πινομένου. συνοὶ δὲ φιλακρήτῳ παρὰ πασῷ
Οἰνοχόοι δρηστῆρες ἀβακχεύτοιο τραπέζης,
Ἀβρέκτοις παλάμῃσι μάτην ἤπλοντο κυπέλλων.
Ἡμιτελῆ δὲ γάμοιο μέθην, καὶ ἄοινον ὀπώρην,
Χριστῷ καὶ δεδαῶτι συνέστιος ἔννεπε μήτηρ,
Χρηίζει γάμος οὗτος ἀλεξικάκου σέο φωνῆς.
Οὐ γὰρ εὐρραθάμιγγος ἔχει χύσιν ἡδέος οἴνου.
Καί οἱ Χριστὸς ἔειπε, Τί μοι γύναι ἠὲ σοὶ αὐτῇ;
Οὔπω μοι πυμάτης δρόμος ἤλυθε κυκλάδος ὥρης.
Καὶ Μαρίη δμώεσσιν ἐκέκλετο τοῦτο τελέσσαι,
Χριστὸς ὅπερ λέξειεν. ἀμοιβαίῳ δ' ἐνὶ τοίχῳ
Κεκλιμένοι στοιχηδὸν ὁμόζυγες ἀμφιφορῆες
Ἓξ ἔσαν, τρία μέτρα κεχανδότες εὐρέι κόλπῳ,
Ἠὲ δύω· καὶ ἕκαστος Ἰουδαίοισι φυλάσσων
Λαϊνέῳ κενεῶνι καθάρσιον ἔβλυεν ὕδωρ,
Ἁγνὸν ὕδωρ. καὶ Χριστὸς ὑποδρηστῆρας ἐπείγων
Διψάδος εἰλαπίνης, οἰνοσσόον ἴαχε φωνήν,
Ἀρτιχύτων ὑδάτων ἐγκύμονας ἀμφιφορῆας

Πλήσατέ μοι. καὶ πάντας ἀμοιβαδὶς ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Νάματος ἐπλήσαντο διάκτοροι, εἰσόκεν αὐτῶν
Ἀκροφανὴς δ' ὕδρος ἐπέστεφε χεῖλος ἐέρσῃ.
Ἄφνω δ' ἔπλετο θαῦμα, καὶ εἰς χύσιν αἴθοπος οἴνου
Χιονέην ἤμειψε χρόην ἑτερόχροον ὕδωρ
Χεύματι φοινίσσοντι, καὶ ὑδροδόκου διὰ κόλπου
Ὕδατος ἀκρήτοιο φιλεύιος ἔπλεεν αὔρη.
Οἰνωπῇ δ' ἐκέλευσεν ἄναξ σημάντορι φωνῇ,
Κρηναίης ἐρύοντες ὑπωροφίης ἀπὸ ληνοῦ,
Εἰλαπίνης μεδέοντι κομίσσατε νήδυμον ὕδωρ.
Οἱ δὲ, χύδην ἐρύοντο παλιννόστοισι κυπέλλοις.
Καὶ ταμίης ὅτε δαιτὸς ἐγεύσατο μάρτυρι λαιμῷ
Νάματος οἰνωθέντος ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ,
Οὐ μὲν ἀνὴρ πόθεν ἦεν ἐπίστατο· ὑδροφόρος δὲ
Ἤιδεε λάτρις ὅμιλος, ὃς ὑγροχύτων ἀπὸ κόλπων
Ἄγγεσι λαϊνέοις μετανάστιον ἤφυσεν ὕδωρ.
Εἰλαπίνης τότε πομπὸς ἔσω μεγάροιο καλέσσας
Νυμφίον ἀρτιχόρευτον, ἐῷ προσπτύξατο μύθῳ,
Πᾶς μὲν ἀνὴρ, πρώτιστον εὔχροον οἶνον ἀφύσσων,
Κεινάμενος προτίθησι· βαρυνομένων δὲ καρήνων
Ἄνδρας ἰδὼν μεθύοντας, ἐλάσσονα δεύτερον οἶνον
Ὀψὲ φέρει· σὺ δὲ τοῦτον ὑπέρτερον ἔνδοθεν οἴκου
Οἶνον ἔχων ἐφύλαξας ἕως πέλε λοίσθιος ὥρη.
Πρωτοφανὲς τόδε θαῦμα φιλακρήτῳ παρὰ παστῷ
Ἰησοῦς ἐτέλεσσεν, ὅπῃ Κανάναιον ἀκούει
Ἔνδιον αἰπύδμητον ἀκερσεκόμων Γαλιλαίων.
Ἑβραίοις δ' ἀνέφηνεν ἑὴν ὑψαύχενα τιμὴν
Διψαλέην παρὰ δαῖτα· διχοστασίην δὲ μενοινῆς

Ἤθεσιν

Implete mihi. Et omnes alternatim vnā poſt aliā
Aqua impleuerunt miniſtri, donec ipſarum
In ſumitate apparēs aquoſ⁹ coronabat labra ros.
Subito autē erat miraculū, & in fluorē nigri vini
Niueum mutauit colorem diuerſam aquam
Fluore rubicundo, & aquam capiētem per ſinū
Aquę meræ lætificans natabat humor. (voce,
Conuiuii autē inſpectori iuſſit rex ſignificatiua
Fontano haurientes domeſtico ex lacu,
Conuiuii moderatori afferte ſuauem aquam.
Illi vero affatim hauriebāt redeuntibus poculis.
Et, diſpenſator quando conuiuii guſtaſſet teſtificante gutture
Aquam in vinum verſam rubicundo fluore,
Non ſane vir vndenam erat ſciuit: aquarius autē
Sciuit famulans cœtus, qui aquam fundentibus ex ſinibus
Vaſis lapideis alienam hauſit aquam.
Conuiuii tunc dux intra domum vocans
Sponſum nouiter ductum, ſuo affatus eſt verbo,
Omnis quidem vir primum boni coloris vinum promens,
Eligens apponit, grauatis vero capitibus
Viros videns ebrios, vilius aliud vinum
Sero fert: tu vero hoc præſtantius intra domum
Vinum habēs, ſeruaſti donec eſſet vltima hora
Primum apparens hoc miraculum meri cupido in conuiuio
Ieſus perfecit, vbi Cananæum audit [i. dicitur]
Diuerſoriū alte extructū intōſorum Galilæorū,
Hebræis autē manifeſtauit ſuū glorioſū honorē
Sitibundo in conuiuio: ambiguitatē autē mētis

Moribus firmis confirmarunt diſcipuli. (dicta
Non ſane rex commorabatur in terra Cananæa
Sponſale poſt conuiuiũ vino carentiũ nuptiarũ,
Sed Capernaum maritimi ad manſiones vadẽs,
Rediens veſtigium flexit, decliuem ſemitam incedens
Ipſe, ſimul & fratres comites. per ſe genitũ vero
Virgo ſequebatur Deipara filium mater.
Quibuſcũ duodenarius comes habebat incedẽs
Diuinorum vnam viam poſterior cœt⁹ ſociorũ.
Neque ſane ibi manſit per dies crebros frequentans:
Prope enim tunc erat Paſcha: ſacrorum tractationem vero honorans,
Sanctorum aſcendit ad ſedes Hieroſolymorum
Cum prudentibus ſociis. Diuino autem in tẽplo
Cornutos boues inuenit, & lanigerarum ordines ouium,
Et varias membris columbas: ſedentem vero
Nummularium cœtum inuenit diuitis menſæ,
Et multũ cœtum vidit negotiãtem ſupra ſedilia,
Venale negotium habẽtem: & in manib. voluẽs
Complexum ex funibus ſpurium fecit flagellũ:
Et bouinum gregem expulit, & ordines ouium,
Extra domum odoratam. crebrum autẽ voluẽs,
Præceps percutiebat euerſam quæſtuoſam ſedẽ
E ſacro pauimento. præcipiti autem vibratione
Effudit in terrã pecuniam multum euerſę mẽſæ:
Viro autem vendenti columbas ſonuit vocem,
Hæc transferte lapidoſum extra templum,
Neque lucri auidæ mentis grauati ſtimulo
Mercatus domum ſanctam mei faciatis patris:

Pre-

Ἤθεσιν ἀκλινέεσσιν ὀπισσώοντο μαθηταί.
Οὐ μὲν ἄναξ δήθυνε πέδον Καναναῖον ἀκούων
Νυμφιδίην μετὰ δαῖτα μεθυσφαλέων ὑμεναίων,
Ἀλλὰ Καφαρναοὺμ ἁλιγείτονος ἕδρανα βαίνων,
Νόστιμον ἴχνος ἔκαμψε, καταιβάτιν οἶμον ὁδεύων
Αὐτὸς, ὁμόγνωτοί τε συνήλυδες. αὐτογόνῳ δὲ
Παρθένος ὡμάρτησε θεητόκος υἱέι μήτηρ·
Οἷσι δυωδεκάριθμος ὁμόστολος εἶχεν ὁδεύων
Ἀγχιθέων μίαν οἶμον ὀπίστερος ἑσμὸς ἑταίρων.
Οὐ δὲ μὲν αὐτόθι μίμνεν ἐς ἤματα πυκνὰ θαμίζων·
Ἐγγύθι γὰρ τότε πάσχα· θυηπολίην δὲ γεραίρων,
Εὐαγέων ἀνέβαινεν ἐς ἕδρανον Ἱροσολύμων,
Σὺν πινυτοῖς ἑτάροισι. θεοκλήτῳ δ' ἐνὶ νηῷ
Εὐκεράους βόας εὗρε, καὶ εἰροπόκων στίχα μήλων,
Καὶ στικτὰς μελέεσσι πελειάδας. ἑζόμενον δὲ
Κερμοδότην χορὸν εὗρε φιλοπλούτοιο τραπέζης,
Καὶ πολὺν ἑσμὸν ὄπωπε φιλέμπορον ὑψόθι θώκων,
Ὤνιον ἔργον ἔχοντα. καὶ ἐν παλάμῃσιν ἑλίξας
Σύμπλοκον ἐκ σχοίνοιο νόθην ποίησεν ἱμάσθλην,
Καὶ βοέην ἀγέλην ἐξήλασε, καὶ στίχα μήλων,
Νόσφι δόμου θυόεντος. ἐπασσυτέρην δὲ κυλίνδων,
Κύμβαχον ἠκόντιζε μετάτροπον ἔμπορον ἕδρην
Ἐξ ἱεροῦ δαπέδοιο. κυβιστητῆρι δὲ παλμῷ
Ἐξέχεε χθονὶ κέρμα πολυστρέπτοιο τραπέζης.
Ἀνδρὶ δὲ πιπρήσκοντι πελειάδας ἴαχε φωνήν,
Ταῦτα μεταστήσασθε λιθώδεος ἐκτόθι νηοῦ,
Μηδὲ φιλοκτεάνοιο νόου βεβαρηότες οἴστρῳ,
Ἐμπορίης δόμον ἁγνὸν ἐμοῦ τελέσητε τοκῆος.

Εὐχῆς γὰρ τόδε δῶμα. Καὶ ἐμνήσαντο μαθηταὶ
Ὅτι θεσπεσίῳ κεχαραγμένον ἔπλετο βίβλῳ,
Ζῆλος ἐμὲ ζαθέοιο τεοῦ καταδαίνυται οἴκου.
Καί οἱ ἀπειλήτειραν ἀνήρυγε λαὸς ἰουδῶν,
Ποῖα παρ' Ἑβραίοις ἑτερότροπα σήματα δείξεις,
Ὅτι σὺ ταῦτα τέλεσσας; Ἀμιλλητῆρι δὲ λαῷ
Θαμβαλέην ἄγνωστον ἄναξ ἠρεύγετο φωνήν,
Λύσατε τοῦτο μέλαθρον, ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ἐγείρω
Ἤμασιν ἐν τρισσοῖσιν. Ἐπεφθέγξαντο δὲ λαοί,
Ὃν Σολομὼν ποίησε λίθων ἑτερόχροϊ κόσμῳ,
Εἰς δολιχὴν βαλβῖδα παλινδίνητον ὑφαίνων
Ἓξ καὶ τεσσαράκοντα φιλοκτίστων ἐνιαυτῶν,
Κτίσμασιν ὁπλοτέροισι παλίλλυτον οἶκον ἐγείρῃς
Τοσσατίην μετὰ νύσσαν ἐπὶ τριτάτης δρόμον ἠοῦς;
Κεῖνος νηὸν ἔειπεν ἑοῦ χροὸς, ὃν τινὶ μύθῳ
Φρικτῷ Χριστὸς ἔμελλεν ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἐγείρειν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ κόλπον ἀνοστήτοιο βερέθρου
Νόστιμος ἐξ ἀΐδαο παλινζώῳ τινὶ πότμῳ
Ἀρχαίην παλίνορσον ἑὴν ἀνεδήσατο τιμὴν
Οὐρανίην, τότε μοῦνον ἀνεμνήσαντο μαθηταὶ,
Ὅτι δόμον δέμας εἶπε. θεογλώσσοιο δὲ βίβλου
Θεῖον ἐπιστώσαντο λόγον, πείθοντό τε μύθῳ,
Ἰησοῦς ὃν ἔειπε. θεοδμήτῳ δ' ἐπὶ νηῷ
Ἄχρις ἔην, καὶ ἔδεθλα διέστιχεν Ἱεροσολύμων,
Εὐάζων ἐπὶ Πάσχα· καὶ ἀρνοφάγων ἱερήων
Ὄργια μυστιπόλευε φιλόκροτα θυιὰς ἑορτή.
Πολλοὶ λύσσαν ἄπιστον ἐπετρέψαντο θυέλλαις,
Χριστοῦ πίστιν ἔχοντες ἐς οὔνομα. πειθομένοις δὲ

Ἀνδράσιν

Precationis enim hæc domus. Et recordati ſunt
diſcipuli
Quod diuinitus inſpirato ſignatum erat libro,
Zelus me diuinæ tuæ comedit domus.
Et ipſi minatricem eructauit populus vocem,
Qualia apud Hebræos varia ſigna oſtendes
Quod tu hæc perfeciſti? Cōtētioſo autē populo
Admirandam incognitam rex eructauit vocem,
Soluite hanc domum, ego vero ipſam erigam
Diebus in tribus. Reſpondit autem populus,
Quam Solomon fecit lapidum vario ornatu,
In longum initium reuerſam texens
Sex & quadraginta ędificationis cupidorum annorum, (res
Ædificiis poſteriorib. rurſus ſolutā domū erige-
Tantam poſt metam, poſt tertię curſum aurorę?
Ille tēplū dixit ſui corporis, qđ quodā ſermone
Horrido Chriſtus erat poſt tertium diem reſuſcitaturus.
Sed quando ſane poſt ſinum irregradi barathri
Redux ex inferis rurſus viuente quodam fato
Veterem reciprocum ſuum reſumpſit honorem
Cæleſtem, tunc ſolum recordati ſunt diſcipuli
Quod domum corp⁹ dixiſſet: deiloqui autē libri
Diuinum confirmarunt ſermonem, & crediderunt verbo (plo
Ieſus quod dixit. Diuinitus autē ædificato in tē-
Vſque erat, & ſedilia trāſiuit Hieroſolymorum,
Celebrās adhuc Paſcha: & agniuororū ſacerdotū
Myſteria tractabat plauſibilia ſolenne feſtum,
Multi[tum] rabiē incredulā commiſerunt vētis,
Chriſti fidē habentes in nomē. Credentib. vero

Viris non confidit ſuum animũ.nõ enim audire
Alium loquentem ſpuria indigebat voce,
Vt diſceret animum viri ſine teſtimonio. opera
autem virorum
Sciebat p ſe doctus,quæcunq intra mentem vir
Habebat,non p̃dicato occultata tegmine ſilẽtii.
Erat autem quidam ſacri generis *Cap. 3.*
luctiuagorum Phariſæorum,
Princeps Iudæorum,locuples, iuſtus vir: (tor
Nomẽ ei Nicodemus.expers teſtimonii hic via-
Ad Chriſtum noctu venit:cauto pede incedens,
Nocturnus in domum venit vbi lux [erat:] viro
autem fideli
Ieſus enarrans baptiſmi diuinum ſplendorem,
Noctu apparentẽ Nicodemũ ſuo illuſtrauit ver-
Et ipſi ſermonem dixit Deo credulus vir, (bo,
Rabbi facunde,deiloque,ſcimus aſpectu
Quod Dei ductu magiſter veniſti mundi,
Humanæ vitæ adiutor.non poteſt enim (re,
Mortalis homo hæc omnia varia miracula face-
Quæ tu diuino perficis medicante verbo,
Niſi ei auxiliator mala depellens Deus fuerit.
Ieſus autem dixit obſcuro quodam verbo,
Niſi quis poſt ſtimulum fœtũ perficientis partus
Mortalis vir natus fuerit iterum,cæli aulæ
Nõ poteſt homo ille habere ęternũ principatũ.
Et miſcens Nicodemus eructauit cum admira-
tione vocem, (nes,
Quomodo poteſt poſt ſenectã vir, poſt albos cri
Alium ſero perfectũ habere partũ generationis?
Num poteſt ſine patre fœtũ augentem per ſinũ
Matris antiquæ grauidum ventrem ſubiens
Leges

Ἀνδράσιν οὐ πίστευεν ἑὸν νόον. οὐ γὰρ ἀκούειν
Ἄλλου φθεγγομένοιο νόθης ἐπεδεύετο φωνῆς,
Ὄφρα μάθῃ νόον ἀνδρὸς ἀμάρτυρον. ἔργα δὲ φωτὸς
Ἤιδεεν αὐτοδίδακτος, ὅσα φρενὸς ἔνδοθεν ἀνὴρ
Εἶχεν, ἀκηρύκτῳ κεκαλυμμένα φάρεϊ σιγῆς.
Ἦν δέ τις ἱερὸν αἷμα νεοπλανέων Φαρισαίων K.γ'.
Ἀρχὸς Ἰουδαίων, πολυλήϊος, ἔννομος ἀνήρ.
Οὔνομά οἱ Νικόδημος. ἀμάρτυρος οὗτος ὁδίτης
Χριστῷ νυκτὸς ἵκανε· φυλασσομένῳ ποδὶ βαίνων,
Ἔννυχος εἰς δόμον ἦλθεν, ὅπῃ φάος. ἀνδρὶ δὲ πιστῷ
Ἰησοῦς ἐνέπων βαπτίσματος ἔνθεον αἴγλην,
Νυκτιφανῆ Νικόδημον ἑῷ φαιδρύνατο μύθῳ.
Καί οἱ μῦθον ἔλεξε θεῷ πειθήνιος ἀνήρ,
Ῥαββὶν ποικιλόμυθε, θεοφραδές, ἴδμεν ὀπωπῆς
Ὅττι θεοῦ πομπῆσι διδάσκαλος ἵκεο κόσμου,
Ἀνδρομέου βιότοιο βοηθόος. οὐ δύναται γὰρ
Θνητὸς ἀνὴρ τάδε πάντα πολύτροπα θαύματα τεύ-
Ὅσσα σὺ θεσπεσίῳ τελέεις πειθήμονι μύθῳ, [χειν.
Εἰ μή οἱ συνάεθλος ἀλεξίκακος θεὸς εἴη.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ἀσημάντῳ τινὶ μύθῳ,
Εἰ μή τις μετὰ κέντρα τελεσιγόνοιο λοχείης
Θνητὸς ἀνὴρ τίκτοιτο τὸ δεύτερον, αἰθέρος αὐλῆς
Οὐ δύναται βροτὸς οὗτος ἔχειν αἰώνιον ἀρχήν.
Καὶ κεράσας Νικόδημος ἀνήρυγε θαύματι φωνήν,
Πῶς δύναται μετὰ γῆρας ἀνὴρ, μετὰ λευκάδα χαίτην,
Ἄλλην ὀψιτέλεστον ἔχειν ὠδῖνα γενέθλης;
Μὴ δύναται δίχα πατρὸς, ἀεξιτόκου διὰ κόλπου
Μητέρος ἀρχαίης ἐγκύμονα γαστέρα δύνων,

Θεσμὸν

Θεσμὸν ἰδεῖν γονόεντα παλιννόστου τοκετοῖο;
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο, διδάσκαλον ἄνδρα διδάσκων,
Εἰ μή τις καθαροῖσι δέμας λουτροῖσι καθαίρων
Πνεύματος ἐξ ἁγίοιο καὶ ὕδατος ἐν ἑνὶ θεσμῷ,
Ὁπλοτέρην δέξοιτο γενέθλιον ἄσπορον ἀρχὴν
Ἀντίτυπον μίμημα γυναικείου τοκετοῖο,
Οὐ δύναται βροτὸς οὗτος ἐπεσσομένοιο νοῆσαι
Οὐρανίην αἰῶνος ἀτέρμονος ἥλικα τιμήν.
Καὶ γὰρ ὅπερ μερόπων χθονίη διεώσατο γαστὴρ,
Σαρκὸς ἀπὸ βροτέης μορφούμενον, ἀνδρομέη σάρξ
Τοῦτο πέλει· τὸ δὲ θεῖον, ὅπερ καθαροῖο λοετροῦ
Πνεύματος αὐτογόνοιο πέλει καθαροῖο λοετροῦ,
Πνεῦμα πέλει ζωαρκὲς ἀμοιβεύτῳ τινὶ θεσμῷ,
Αὐτόματον βλάστημα παλιγγενέος τοκετοῖο.
Καὶ μὴ θάμβος ἔχῃς τι θεοφραδέος περὶ μύθου,
Ὑμέας εἴπερ ἔειπον ὅτι χρέος ἐστὶ νοῆσαι
Ὕδατι τικτομένην ἑτέρην βαλβῖδα γενέθλης.
Πνεῦμα παλινδίνητον ἀθηήτῳ τινὶ παλμῷ,
Οἶδε περιπνείειν ὅθι βούλεται. ἀγχιφανῆ δὲ
Φωνῆς ἠερίης θεοδινέα βόμβον ἀκούεις
Οὔασιν ὑμετέροις πεφορημένον· ἀλλὰ δαῆναι
Οὐ δύνασαι βλεφάροις πόθεν ἔρχεται, ἢ πόσε βαίνει.
Οὕτω παντὸς ἔφυ τύπος ἀέρος ἐκ πυρὸς ὑγροῦ
Πνεύματι τικτομένοιο, καὶ οὐ στροφάλιγγι κονίης.
Ἔννεπε· καὶ Νικόδημος ἀμείβετο, Ταῦτα γενέσθαι
Πῶς δύναται; Καὶ Χριστὸς ἀνήρυγε θέσκελον ὀμφήν.
Ἰσραὴλ σὺ μὲν ἐσσὶ διδάσκαλος, οὐ νοέεις δέ;
Ἀλλά σε ταῦτα λέληθεν, ἐμὴν δ' οὐκ οἶσθα μενοινήν;

Μαρτυ-

Leges videre genitrices reciproci partus?
Ieſus vero reſpondit, magiſtrum virum docens,
Niſi quis puris corpus lauacris purgans
Spiritu ex ſancto & aqua,in vna ſanctione,
Recentius recipiat generatiuum non ſeminatū principium,
Expreſſam imitationem muliebris partus,
Non poteſt homo hic futuri cognoſcere
Cæleſtem ſeculi infiniti coætaneum honorem.
Etenim quod hominum terreſtris protruſit venter
Carne ab humana formatum,humana caro
Hoc eſt: diuinum autem illud quod ex puro lauacro
Spiritus per ſe geniti eſt puri lauacri,
Spiritus eſt vitalis, obſtetrice carēte quadā lege
Spontaneum germen regenerati partus.
Et non obſtupeſcatis deiloquum ob ſermonem,
Vos ſi dixi quod neceſſe ſit percipere
Aqua natum aliud initium generationis.
Spiritus reuolutus inuiſibili quadam vibratione
Nouit perflare vbi vult, prope apparētem vero
Vocis aereæ diuinitus motum ſonitum audis
Auribus veſtris delatum:ſed ſcire
Non potes palpebris vnde veniat vel quo vadat
Sic omnis eſt typus viri ex igne humente
Cum ſpiritu procreati,& nō vertigine pulueris.
Dixit:& Nicodemus reſpondit,Hæc fieri
Quomodo poſſunt? Et Chriſtus eructauit diuinam vocem,
In Iſrael tu quidem es doctor,neſcis autem?
Sed te hæc latent, meam vero non noſti mentē?

Teſtificans firmiloquum Amen Amē rurſus ſit;
Diuinæ quod ſcimus verum plenum vocis
Loquimur, ſeminātes in aures repugnātes virorū
Labiis non errantibus: & noſtro patre
Quæcunq. ab altiregente meæ didicerūt aures,
Teſtimonii præcone docemus ſcienti voce:
Noſtrum autem indocilis intractabilium mens virorum
Fidele teſtimoniū nō recipit. non errantiū vero
Si quendā ſermonē dixi terreſtriū gratia operū,
Et adeo veſtræ tardæ ad credendum ſunt aures:
Si exercitū volantē vel cæli opera prædicauero,
Magis inexpertis vnde credetis animis,
Cæleſtis audientes inuiſibilis naturam materiæ?
Nunquā vero homo alius velocem pedē vibrās
Cæleſtiū calcauit inacceſſum ambitū circulorū,
Niſi diuinus hic, qui immortalem ſuam formam
Cælitus deſcendit inconſuetam carne copulās;
Hominis ſolus filius, qui ſtellata in domo
Patrium ſolum habens, æternus in cęlis habitat:
Et ſcopuloſi iuxta regionē deſerti ſicuti Moſes
Morſorum exaltauit ſerpentem corruptorem hominum,
Lignoſæ habentem figuram effictam ſpinæ:
Sic membriuororum perficiens alleuamenta morborum;
Et filius hominis mortalibus exaltabitur,
Soluētis dolorē ad imitationē ſerpētinæ figurę:
Vt ipſum quicunq. receperit mētis credula lege
Vitæ viros claros reddentem aſpiciat tranquillitatem,
Donec latæ generationis voluitur firmum æuū.
Sic

Μάρτυρον ἐμπεδόμυθον ἀμὴν ἀμὴν πάλιν ἔστω,
Θεσπεσίης τόπερ ἴδμεν ἐτήτυμον ἔγκυον ὀμφῆς,
Φθεγγόμεθα, σπείροντες ἐς οὔατα δύσμαχα φωτῶν,
Χείλεσιν ἀπλανέεσσι, καὶ ἡμετέροιο τοκῆος,
Ὅσσα παρ' ὑψιμέδοντος ἐμαὶ δεδάασιν ἀκουαί,
Μαρτυρίης κήρυκι διδάσκομεν ἴδμονι φωνῇ.
Ἡμετέρην δ' ἀδίδακτος ἀκηλήτων νόος ἀνδρῶν
Πιστὴν μαρτυρίην οὐ δέχνυται. ἀπλανέων δὲ
Εἴ τινα μῦθον ἔειπον ἐπιχθονίων χάριν ἔργων,
Καὶ τόσον ὑμείων βαρυπειθέες εἰσὶν ἀκουαί,
Εἰ στρατιὴν πτερόεσσαν ἢ αἰθέρος ἔργα βοήσω,
Μᾶλλον ἀπειρήτοισι πόθεν πείθεσθε μενοιναῖς,
Οὐρανίης ἀΐοντες ἀθηήτου φύσιν ὕλης;
Οὔποτε γὰρ βροτὸς ἄλλος, ὑπηνέμιον πόδα πάλλων,
Οὐρανίων ἐπάτησεν ἀνέμβατον ἄντυγα κύκλων,
Εἰ μὴ θέσκελος οὗτος, ὃς ἀθανάτην ἔο μορφὴν
Οὐρανόθεν κατέβαινεν ἀηθέα σαρκὶ συνάπτων,
Ἀνθρώπου μόνος υἱός, ὃς ἀστερόεντι μελάθρῳ
Πάτριον οὖδας ἔχων, αἰώνιος αἰθέρα ναίει.
Καὶ σκοπιῆς παρὰ πέζαν ἐρημάδος οἷά τε Μωσῆς
Δακνομένων ὕψωσεν ὄφιν δηλήμονα φωτῶν,
Δουρατέης μεθέποντα τύπον τμητὸν ἀκάνθης·
Οὕτω γυιοβόρων τελέων ἀλκτήρια νούσων,
Καὶ πάϊς ἀνθρώποιο βροτοῖς ὑψούμενος ἔσται,
Λυσιπόνου μίμημα δρακοντείοιο προσώπου·
Ὄφρα μιν ὃς δέξαιτο νόου πειθήμονι θεσμῷ,
Ζωῆς κυδιάνειραν ἐσαθρήσειε γαλήνην,
Εἰς ὅσον εὐρυγύειος ἑλίσσεται ἔμπεδος αἰών.

Οὕτω

Οὕτω γὰρ πολύμορφον ἐφίλατο κόσμον ἀλήτην
Ὑψιμέδων σκηπτοῦχος, ὅτι χραισμήτορα φωτῶν
Μουνογενῆ λόγον ἧκα πόρεν πετράζυγι κόσμῳ,
Ὄφρα μιν ὃς δέξοιτο, μετάτροπον ἦθος ἀμείψας,
Πίστιν ἐς ἀστυφέλικτον ἑκούσιον αὐχένα κάμπτων,
Ζωῆς οὐρανίης αἰώνιον εἰς χορὸν ἔλθῃ,
Ναίων ἄφθιτον οἶκον ἐν εὐδένδρῳ παραδείσῳ.
Οὐ γὰρ ἑὸν λόγον ἧκα πατὴρ θεὸς ὤπασε κόσμῳ,
Κόσμον ἵνα κρίνειε πελώριον, ἀλλὰ πεσοῦσαν
Ἀνδρομέην ἵνα πᾶσαν ἀναστήσειε γενέθλην.
Ὃς δέ μιν ἀπλανέος κραδίης μειλίξατο θεσμῷ
Ῥίψας ἠερίοισιν ἀπειθέα λύσσαν ἀήταις,
Ὀρθὴν πίστιν ἔχων, οὐ κρίνεται. εἰ δέ τις ἀνὴρ
Ἀνδρομέην ἐπὶ σάρκα νοοσφαλὲς ὄμμα τιταίνων,
Τολμήεις ἐπέτασσε θεημάχον αἰθερέωνα,
Ἀνὴρ κέκριται οὗτος, ὅτι βραδυπειθέϊ θυμῷ
Οὔπω πίστιν ἔδεκτο, καὶ οὐ μελέθηκε μενοινὴν
Υἱέος ὑψίστοιο θεοῦ γενέταο πιθήσας,
Τηλυγέτου βασιλῆος ἐς οὔνομα. δυσσεβέος δὲ
Κόσμου σύγγονος ἥδε πέλει κρίσις. οὐρανόθεν γὰρ
Εἰς χθόνα φέγγος ἵκανε· καὶ ἀσταθέων γένος ἀνδρῶν
Φέγγεος ἀστράπτοντος ἐφίλατο μᾶλλον ὁμίχλην,
Καὶ φάος οὐ ποθέουσιν ὅσον ζόφον. ἔργα γὰρ αὐτῶν
Λοξὰ πέλει· καὶ πᾶς τις ἀνὴρ ἀθεμίστια ῥέζων,
Ἄξια νυκτὸς ἔχων, στυγέει φάος, οὔποτε βαίνει
Εἰς φάος ἀγχικέλευθος, ὅπως μὴ φέγγος ἐλέγξῃ
Ἔργα, τάπερ τελέει κρυφίῃ κεκαλυμμένα σιγῇ.
Ὃς δὲ θεουδείῃσιν ἐτήτυμα πάντα φυλάσσει,

Ἵξεται

Sic enim varium dilexit mundum errantem
Altiregẽs, ſceptritenẽs, quod adiutorẽ hominũ
Vnigenitum Verbum filium dederit quadriiugo
mundo,
Vt ipſum q receperit, verſatiles mores imũtans,
Fidem ad firmam voluntariam ceruicem flectẽs,
Vitæ cæleſtis æternum in cœtum veniat,
Habitãs incorruptam domum in arborib. conſito Paradiſo.
Non enim Verbum ſuum filium Deus pater dedit mundo,
Mundum vt iudicet ante tempus, ſed lapſam
Humanam vt omnem reſuſcitet generationem.
Qui igitur ipſum firmi cordis placauerit lege,
Abiiciens aereis incredulam rabiem ventis,
Rectã fidem habẽs, nõ iudicatur: ſi vero quis vir
Humanã in carnem mente captũ oculũ dirigẽs,
Audax aperuerit Deo repugnans os;
Vir iudicatus eſt hic: quia tarde credente animo
Nondum fidem ſuſcepit; & non tranſmutauit
ſententiam,
Filii altiſſimi Dei patris credens
Vnice dilecti regis in nomen. impii autem
Mũdi congenitum hoc eſt iudiciũ. cælitus enim
In terrã lumẽ venit: & inſtabiliũ genus hominũ
Lumine fulgente dilexit magis caliginem,
Et lumen non deſiderant quantum tenębras. opera enim ipſorum
Curua erant: & quicunque vir nefaria faciens
Digna nocte habẽs, odit lumẽ, nec vnquã venit
In lucem vicinam, ne lumen redarguat
Opera quæ facit occulto tecta ſilentio.
Qui vero pietate vera omnia cuſtodit,

Veniet ſponte vbi lumen, vt manifeſtentur
Opera quæ fecit Dei perfecta voluntate,
Dixit, & deinceps campo Galilæo relicto
Sanctum Iudæorum ſubiit ſinum terræ,
Et Deus ibi manſit cum diuinis diſcipulis,
Habitans alienum domicilium: propinquę vero
Terræ varias tribus ſapienti baptizabat fluxu,
Abſtergens ab humano corde ſordes. erat autem
& ipſe
Diuinus Ioannes Deo credentẽ populũ errantẽ
Aqua baptizans, profundi fluxus iuxta Salem.
Ibi enim vadoſi voluti fluminis
Fluxibus perpetuis fluctuabat larga aqua,
Sufficiens vna omnibus. circũdedit autẽ popul⁹
Pietatis vnicũ virum, & ſero ſapiente pœnitẽtia
Errata lauantes purificabantur fluentis.
Nondum enim propter thalamum nuptiis pri-
uantis regis
Domũ ſemper cuſtoditam ſubiit ductricẽ exitii
Diuinus vir grauiter vinctus. Contentio vero
quædam de purificatione
Erat ſacrificis Ioannis diſcipulis
Hebræis cum viris: concitato vero pede
Venerunt ad virum diuinum, demulſeruntque
ſermone,
Tenui hirſuta indutum virum tunica,
Rabbi, ſalutarium aquarum primarie præco,
Qui erat tecum trans fluminis fluxus,
Quẽ tu ex Deo natũ ſapienti confirmaſti verbo,
Hic habens imitationem tui puri lauacri,
Baptizabat multo magis, & concordi animo
Promiſcui nubis in modũ omnes feſtinãt ciues,

Ἵξεται αὐτοκέλευστος ὅπη φάος, ὄφρα φανείη
Ἔργα, τάπερ ποίησε θεοῦ τετελεσμένα βουλῇ.
Ἔννεπε, καὶ μετέπειτα πέδον Γαλιλαῖον ἐάσας.
Ἁγνὸν Ἰουδαίων ὑπεδύσατο κόλπον ἀρούρης.
Καὶ θεὸς αὐτόθι μίμνε σὺν ἀντιθέοισι μαθηταῖς,
Ναιετάων ὀθνεῖον ἐναύλιον. ἀγχιπόρου δὲ
Γαίης αἰόλα φῦλα σοφῷ βαπτίζετο ῥείθρῳ,
Σμήχων ἀνδρομέης κραδίης ῥύπον. ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Θεῖος Ἰωάννης θεοπειθέα λαὸν ἀλήτην
Ὕδατι βαπτίζων βαθυκύμονος ἐγγύθι Σαλήμ.
Κεῖθι γὰρ εὐρυπόροιο κυλινδομένου ποταμοῖο
Χεύμασιν ἀενάοις κυμαίνεται ἄφθονον ὕδωρ
Ἄρκιον εἰν ἑνὶ πᾶσιν. ἐκυκλώσαντο δὲ λαοὶ
Εὐσεβίης ἕνα φῶτα, καὶ ὀψινόῳ μετανοίῃ
Ἀμπλακίας νίπτοντες, ἐφαιδρύνοντο ῥεέθροις.
Οὔπω γὰρ διὰ λέκτρον ἀμερσιγάμου βασιλῆος
Οἶκον ἀειφρούρητον ἐδύσατο πομπὸν ὀλέθρου
Θεῖος ἀνὴρ βαρύδεσμος. Ἔρις δέ τις ἀμφὶ καθαρ-[μοῦ
Ἔπλετο μυστιπόλοισιν Ἰωάνναο μαθηταῖς
Ἑβραίου μετὰ φωτός. ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ
Ἦλθον ἐς ἀνέρα θεῖον· ἐμειλίξαντο δὲ μύθῳ,
Λεπτοφυεῖ λασίῳ πεπυκασμένον ἄνδρα χιτῶνι,
Ῥαββίν, ἀλεξικάκων ὑδάτων πρωτόθροε κῆρυξ.
Ὅστις ἔην μετὰ σεῖο πέρην ποταμοῖο ῥοάων,
Ὃν σὺ θεοῦ γεγαῶτα σοφῷ πιστώσαο μύθῳ,
Οὗτος ἔχων μίμημα τεοῦ καθαροῖο λοετροῦ,
Βαπτίζει πολὺ μᾶλλον. ὁμοζήλῳ δὲ μενοινῇ
Συμμιγέες νεφεληδὸν ὅλοι σπεύδουσι πολῖται,

Ἱέμενοι κείνοιο τυχεῖν θείοιο λοετροῦ.
Καί σφιν ἀμειβομένοισιν ἐτήτυμος ἔννεπεν ἀνὴρ,
Οὐδὲν ἑλεῖν δύναταί τις ἐπουρανίων ἀπὸ κόλπων,
Εἰ μὴ τοῦτο γέρας θεόθεν κεχαρισμένον εἴη.
Ὑμεῖς μάρτυρές ἐστε δαήμονες, ὁππότε λαοῖς
Ἀμφαδίην ἀγόρευον ἐμὴν ἀψευδέα φωνὴν,
Χριστὸς ἄναξ οὐκ εἰμὶ, βιοσσόος, ἀλλά με κείνου
Ὑψιμέδων προέηκε θεὸς πομπῆα κελεύθου.
Νύμφην ὅστις ἔχει, πέλε νυμφίος· ἀγχιφανὴς δὲ
Κείνου φθεγγομένοιο, καὶ ἱστάμενος, καὶ ἀκούων,
Οὔασι θελγομένοισι δεδεγμένος ἠθάδα φωνὴν,
Χάρματι πιστὸς ἑταῖρος ἀγάλλεται. ἡμετέρη δὲ
Τερπωλὴ τετέλεστο πολύλλιτος. ἀγχινεφῆ μὲν
Κεῖνον ἀεὶ χρέος ἐστὶν ἔχειν παλιναυξέα τιμὴν,
Ὡς θεὸν, ἀθανάτην· ἐμὲ δὲ βροτὸν ἐστὶν ἀνάγκη
Ἥσσονα μέτρα φέρειν, ὅτι μείονός εἰμι γενέθλης.
Οὗτος ὃς ὑψόθεν ἦλθεν ἐπουρανίων ἀπὸ κόλπων,
Πάντων ὕψι βέβηκεν· ὁ δὲ χθονὸς αἷμα κομίζων,
Φθεγγόμενος χθονὸς ἔργα, πέλει γαιήιος ἀνήρ.
Ὃς δὲ δι' αἰθερίου θεοδέγμονος ἵκετο κόλπου,
Φθέγγεται οὐρανόθεν τάπερ ἔκλυεν, οὐδέ τις αὐτοῦ
Μαρτυρίην ζαθέην ἐπιδέχνυται· ὃς δέ οἱ ἀνὴρ
Μάρτυρα μῦθον ἔδεκτο θεηγόρου αἰθερεῶνος,
Ἀψευδὴς βροτὸς οὗτος ἐῷ σφραγίσατο μύθῳ
Ὅττι θεὸς πέλε μοῦνος ἐτήτυμος. οὐρανόθεν γὰρ
Οὗτος ὃν εἰς χθόνα πέμψε θεὸς χρισμήτορα κό-
Πατρῴης σοφίης αὐτόσσυτον ὄμβρον ἰάλλει. [σμου,
Οὐ γὰρ μέτρα λόγοιο φέρει λόγος, ἀλλά οἱ αἰεὶ

Μουνῳ

Cupientes illius conſequi diuinum lauacrum.
Et ipſis reſpondentibus verax dixit vir,
Nihil capere poteſt aliquis cæleſtibus e ſinibus
Niſi hoc munus diuinitus donatum fuerit.
Vos teſtes eſtis ſcientes, quando populo
Aperte dixi meam veram vocem,
Chriſtus rex non ſum, vitam ſeruãs: ſed me illius
Altiregens præmiſit Deus ducem viæ.
Spõſam qui habet, eſt ſpõſus: ꝓpe apparẽs vero
Ipſo loquente, & ſtans & audiens,
Auribus oblectatis recipiens conſuetam vocẽ,
Gaudio fidus amicus exultat. noſtra vero
Delectatio perfecta eſt valde optanda. altũ enim
Illũ ſemꝑ neceſſe eſt habere recreſcentẽ gloriã
Tanquam Deum, immortalem: me autem hominem eſt neceſſe
Minores menſuras ferre, quia minoris ſum generationis.
Hic qui ab alto venit cæleſtibus e ſinibus,
Supra omnes alte inceſſit: qui vero terrę ſanguinem fert,
Loquens terræ opera, eſt terreſtris vir:
Qui vero ab ęthereo Deũ recipiente venit ſinu,
Loquitur cælitus quod audiuit, neq. aliquis ipſiꝰ
Teſtimonium diuinum recipit: qui vero vir
Teſtificãtem ſermonem ſuſcepit deiloqui oris,
Verax homo hic ſuo obſignauit verbo
Quod Deus eſt ſolus verus. cælitus enim
Hic quẽ in terrã miſit Deus opitulatorẽ mundi,
Paternæ ſapientiæ per ſe motum imbrẽ tribuit.
Non enim menſuram ſapiẽtiæ fert Verbum, ſed ei ſemper Soli

Soli ſpiritus dat perennis fluxum vocis.
Altiregens ſane ſuum filium Deus pater diligit,
Et ei omnia ferre manu dedit. quicũq. ergo fuerit
Moribus non errantibus firmam fidem augens,
Vitam videbit hic, habens ſublimem honorem
Coæuum ſeculo recreſcenti: qui vero vir
Filio Dei viui ſuperbiens non crediderit,
Venit altiſſimi Dei vltrix ira
Inſipientem crucians. Et quum do- *Cap. IIII.*
minus cognouit
Diuinitus inſpiratis vecordem de lauacris
Præfractũ cœtũ audiſſe inuidorum Phariſeorũ,
Ieſus quod viros errantes in lucem trahens
Aqua baptizaret, & plures haberet diſcipulos
Quam Ioannes, (& vera non erat fama:
Non enim Rex baptizabat aqua, ſed diſcipuli)
Reliquit alta habens fundamenta Iudæorũ ſo-
lum virorum,
Et rurſus in campũ venit beneuolorũ Galileorũ,
Fugiẽs rabiem incredulam intractabilium Pha-
riſæorum,
Et ipſum inſuper neceſſitas cepit per aquoſam
Samariam,
Terræ mediæ conterminã regionem ambulare:
Et pedis diuini meridianum veſtigium vrgens,
In ciuitatem veterem Samaritanæ venit terræ,
Sichar in alte extructam: vbi plantator Iacob
Vinetũ habebat, & filio dedit Ioſeph, (Iacob
Fons vbi profundi ſinus, vnde quõdam diuinus
Ruptis humidis fundamẽtis depreſſarũ cauitatũ
Putei limpoſi eduxit profundam aquam.
Ibi vero a longinqua quieſcens via
Chri-

Μούνῳ πνεῦμα δίδωσιν ἀειλιβέος ῥόον ὀμφῆς.
Ὑψιμέδων δ' ἑὸν υἷα θεὸς γενέτης ἀγαπάζει,
Καί οἱ πάντα φέρειν παλάμῃ πόρεν. ὃς δέ κεν εἴη
Ἤθεσιν ἀπλανέεσσιν ἀκαμπέα πίστιν ἀέξων,
Ζωὴν ὄψεται οὗτος, ἔχων ὑψήνορα τιμὴν,
Σύγχρονον αἰῶνος παλιναυξέος. ὃς δέ κεν ἀνὴρ
Παιδὶ θεοῦ ζώοντος ἀγηνορέων ἀπιθήσῃ,
Ἔρχεται ὑψίστοιο θεοῦ τιμήορος ὀργὴ,
Ἄφρονα μαστίζουσα. Καὶ ὁππότε κοίρανος ἔγνω K. δ.
Ὅττι θεοπνεύστων βαρυκάρδιος ἀμφὶ λοετρῶν
Δύσμαχος ἑσμὸς ἄκουσε βαρυζήλων Φαρισαίων,
Ἰησοῦς ὅτι φῶτας ἀλήμονας εἰς φάος ἕλκων,
Ὕδατι βαπτίζει, καὶ πλείονας ἔσχε μαθητὰς
Ἤπερ Ἰωάννης, (καὶ ἐτήτυμος οὐ πέλε φήμη·
Οὐ γὰρ ἄναξ βάπτιζεν ἐν ὕδασιν, ἀλλὰ μαθηταὶ)
Κάλλιπεν ὑψιθέμεθλον Ἰουδαίων πέδον ἀνδρῶν,
Καὶ πάλιν ἐς πέδον ἦλθε φιλοστόργων Γαλιλαίων,
Φεύγων λύσσαν ἄπιστον ἀκηλήτων Φαρισαίων.
Καί μιν ἔπι χρέος εἷλε δι' εὐύδρου Σαμαρείης,
Γαίης μεσσατίης ὁμοτέρμονα πέζαν ὁδεύειν·
Καὶ ποδὸς ἀμβροσίοιο μεσημβρινὸν ἴχνος ἐπείγων,
Ἐς πόλιν ἀρχαίην Σαμαρείτιδος ἵκετο γαίης,
Σιχὰρ ἐς αἰπύδμητον, ὅπῃ φυτοεργὸς Ἰακὼβ
Ἀμπελόεν πέδον ἔσχε, καὶ υἱέι δῶκεν Ἰωσήφ,
Πηγὴ ὅπῃ βαθύκολπος, ὅθεν ποτὲ θεῖος Ἰακὼβ
Ῥήξας ὑγρὰ θέμεθλα πεδοσκαφέων κενεώνων,
Φρείατος ἰλυόεντος ἀνήγαγε νέρτερον ὕδωρ.
Κεῖθι δὲ, τηλεπόροιο πεπαυμένος ἀτραπιτοῖο

Χριστὸς, ὁδοιπορίησι καμὼν, ἀμπαύσατο μόχθου,
Ἑζόμενος παρὰ πέζαν, ὅπῃ χθονίου διὰ κόλπου
Ὑγρὸν ὕδωρ ναέταις ἀγχίπολις ἔβλυε πηγή.
Ἕκτη δὲ πτερόεσσα διέτρεχε δίψιος ὥρη
Ἔνθα γυνὴ Σαμαρεῖτις ἀειρομένην διὰ κόλπου
Ἠθάδα κάλπιν ἔχουσα, μετήιε γείτονα πηγήν.
Καί μιν ἄναξ ὑδάτων ἀπὸ κάλπιδος ᾔτεεν ὕδωρ,
Δεῦρο γύναι Σαμαρεῖτι, τεῆς ἐπιβήτορι πάτρης,
Δός μοι διψαλέοντι πιεῖν ξεινήιον ὕδωρ.
Ἔζετο γὰρ τότε μοῦνος, ἐπεὶ μεσάτῃ παρὰ νύσσῃ
Οὐρανὸν ἱππεύουσαν ἰδὼν ἐπιδόρπιον ὥρην,
Εἰς πόλιν ἀγχικέλευθον ἀνήιεν ἑσμὸς ἑταίρων.
Εἰρομένη δ' ἀγόρευε γυνὴ φιλοπευθέι μύθῳ,
Πῶς παρὰ θηλυτέρης Σαμαρείτιδος ἴδμονι φωνῇ
Ἐκ παλάμης ἀφύλακτος ἀήθεος ᾔτεες ὕδωρ,
Πάτριον Ἑβραίων πεφυλαγμένον αἷμα κομίζων;
Ποῖον ξυνὸν ἔην Σαμαρείτιδι καὶ σέο φύτλῃ
Ὄφρα πίῃς παρ' ἐμεῖο; καὶ εἰ σέο θεσμὸς ἐρύκει,
Αἰδομένοις στομάτεσσιν Ἰουδαῖόν σε καλέσσω.
Οὐ γὰρ Ἰουδαῖοι μιγάδες ξυνήονι θεσμῷ
Ἐς βίον ἀλλήλοισιν ὁμίλεον ἢ Σαμαρεῖται.
Καί οἱ Χριστὸς ἔειπεν ἀσημάντῳ ἐνὶ μύθῳ,
Εἰ μάθες ὑψίστοιο θεοῦ χάριν, εἰ δόσιν ἔγνως,
Καὶ τίς ἔην ὃς ἔειπεν, Ἐπιχθονίης ἀπὸ πηγῆς
Δός μοι δίψαν ἔχοντι πιεῖν μινυώριον ὕδωρ,
Αὐτὴ περιφρονέως αἰώνιον ᾔτεες αὐτὸν
Ζωὸν ὕδωρ, καὶ τοῦτο σοφὸν ποτὸν εἶχεν ὀπάσσαι.
Εἶπε δὲ μὴ νοέουσα γυνὴ φυσίζοον ὕδωρ,

Ὦ ἄνα,

Chriſtus itineribus feſſus, quieuit a labore,
Sedens iuxta regionem, vbi terreſtrem per ſinū
Humidam aquam ciuibus vrbi vicinus ſcaturiebat fons.
Sexta vero velox percurrit ſitibunda hora,
Vbi mulier Samaritana ſublatam in ſinu
Conſuetam ſitulam habens, acceſſit vicinum fontem,
Et ab ipſa rex aquarum e ſitula petebat aquam,
Age mulier Samaritana; tuam qui adii patriam,
Da mihi ſitienti bibere hoſpitalem aquam.
Sedebat enim tūc ſolus, nam meridianā ad lineā
Cælum circumgradiens videns cibandi tempus,
In ciuitatem vicinam aſcendit cœtus ſociorum.
Interrogans autē dixit mulier ſciſcitante verbo,
Quomodo a muliere Samaritana ſciente voce
E manu incautus inconſueta poſtulaſti aquam,
Patrium Hebræorum vitatum ſanguinem ferēs?
Quæ ſocietas eſt Samaritanæ & tuo generi,
Vt bibas a me? &, ſi tua lex prohibet,
Celebrato ore Iudæum te vocabo.
Non enim Iudæi aliis mixti communi lege
In victu inuicem conuerſabātur & Samaritani.
Et ei Chriſtus dixit obſcuro quodam ſermone,
Si noſſes altiſſimi Dei gratiam, ſi donum ſcires,
Et quis eſſet qui dixit, Terreſtri ex fonte
Da mihi ſitienti bibere temporalem aquam,
Ipſa prompto animo æternam petiiſſes ab ipſo
Viuam aquam, & hunc ſapiētem potum poſſet præbere.
Dixit autem non intelligens mulier viuificantē aquam,

O Rex

O Rex,ſtupor tenet me.tu enim rotũdo circulo
Non cadum hauſtrum fers,non funem tollis,
Vt in profundum demittas, ſubriguis e ſinibus
Manibus alternantibus ducens alienam aquam:
Et pute' eſt profundiſſim'. ex terreſtri autē ſinu
Hanc vnde vitalem hauriens peregrinam aquā,
Ipſe habes potum alium ? num mares filios habente Iacob
Maior noſtro es diuino patre? (terræ
Qui puteum præbuit hunc munus Samaritanę
Et bibit ex ipſo in ſolo nutritam fœdere ſancitā aquam
Ipſe, ſimul & liberi & montanorum generatio,
Quadrupedumque greges ? Excitatam autem mulierem
Ieſus docuit,ex caligine in lucem trahens,
Qui bibit terreſtrium cauitatum temporalem aquam
Scaturiginis,vel dulcem aquam humilis fluuii,
Sitiet rurſus : quam vero ei præbuero,
Nunquam ſitiet bibens cæleſtem aquam:
Sed ei in pręcordiis manebit fluxus prudēti ſaltu
Saliens intelligētis profunditatis diuino impetu
Fontis intus latentis rurſus naſcens firma aqua,
Vitæ æternæ,& non terreſtris fluminis.
Ieſum autem rogauit mulier credula voce,
Da mihi domine hanc ad bibendū vitalē aquam,
A ſcaturigine terreſtri diuerſam,vt bibens
Nunquam ſitiam,& non amplius huc veniam
Ex profundis cauitatibus haurire coactam aquā.
Dixit, & verſutam reſponſiuo quodam ſermone
Ieſus multos viros habentem tentauit mulierē,
Veni

Ὦ ἄνα, θάμβος ἔχει με. σὺ γὰρ τροχοειδέϊ κύκλῳ
Οὐ κάδον ἑλκυστῆρα φέρεις, οὐ σχοῖνον ἀείρεις,
Ὄφρα βυθῷ χαλάσσας ὑποβρυχίων ἀπὸ κόλπων,
Χερσὶν ἀμοιβαίοισιν ἄγων μετανάστιον ὕδωρ·
Καὶ φρέαρ ἐστὶ βάθιστον· ἀπὸ χθονίοιο δὲ κόλπου
Τοῦτο πόθεν ζείδωρον ἀρυόμενος ξένον ὕδωρ,
Αὐτὸς ἔχεις ποτὸν ἄλλο; μὴ ἀρσενόπαιδος Ἰακὼβ
Μείζων ἡμετέροιο πέλεις ζαθέοιο τοκῆος;
Ὃς φρέαρ ὤπασε τοῦτο γέρας Σαμαρείτιδι γαίῃ,
Καὶ πίεν ἐξ αὐτοῖο πεδοτροφὲς ὄρκιον ὕδωρ,
Αὐτὸς ὁμοῦ καὶ παῖδες, ὀρεσσινόμων τε γενέθλη,
Τετραπόδων τε φάλαγγες; Ἀνειρομένην δὲ γυναῖκα
Ἰησοῦς ἐδίδαξεν, ἀπ' ἀχλύος εἰς φάος ἕλκων,
Ὃς πίεται χθονίων λαγόνων μινυώριον ὕδωρ
Πίδακος, ἢ γλυκὺ νᾶμα χαμαιγενέος ποταμοῖο,
Διψήσει παλίνορσος· ὅπερ δέ οἱ ἐγγυαλίξω,
Οὔποτε διψήσει πιὼν αἰώνιον ὕδωρ,
Ἀλλά οἱ ἐν πραπίδεσσι μενεῖ ῥόος ἔμφρονι παλμῷ,
Ἁλλόμενον νοεροῖο βυθοῦ θεοδινέι ῥιπῇ
Πηγῆς ἐνδομύχοιο παλιμφυὲς ἔμπεδον ὕδωρ,
Ζωῆς ἀενάοιο, καὶ οὐ χθονίου ποταμοῖο.
Ἰησοῦν δ' ἱκέτευε γυνὴ πειθήμονι φωνῇ,
Δός μοι κοίρανε τοῦτο πιεῖν βιοτήσιον ὕδωρ,
Πίδακος οὐδαίης ἀλλότριον, ὄφρα πιοῦσα,
Μήποτε διψήσω, καὶ μηκέτι δεῦρο περήσω,
Ἐκ βυθίων λαγόνων ἀρύειν βεβιημένον ὕδωρ.
Εἶπε, καὶ ἀγκυλόμητιν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ
Ἰησοῦς πολύανδρον ἐπήρτιζε γυναῖκα,

Ἔρχεο,

Ἔρχεο, καὶ κίκλησκε τεὸν πόσιν. ἐκ πτόλιος δὲ
Σπεῦδε ποσὶν ταχινοῖσι τὸ δεύτερον ἐνθάδε βαίνειν.
Εἶπε· καὶ ἀγνώσσουσα πολυσπερέων περὶ λέκτρων,
Ψευδομένη Σαμαρεῖτις ἐτήτυμον ἴαχε φωνήν,
Ἢ πόσιν οὐ μεθέπουσα, πόθεν πόσιν εἰς σὲ καλέσσω;
Οὐ γὰρ ἔχω φίλον ἄνδρα. Θεὸς δ' ἤλεγξε γυναῖκα,
Οἶδα γύναι μετὰ πέντε νόθον τεὸν ἕκτον ἀκοίτην.
Πέντε γὰρ ἔλλαχες ἄνδρας, ἀμοιβαδὸν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ·
Καὶ νῦν ὃν μεθέπεις, οὐ γνήσιός ἐστιν ἀκοίτης·
Τοῦτό μοι ἀτρεκέως μυθήσαο. Θαμβαλέη δὲ
Οὐτιδανὴ Σαμαρεῖτις ἀμείβετο θήλεϊ φωνῇ,
Κοίρανε, γινώσκω σε θεηγόρον ἄνδρα προφήτην.
Ἡμείων δ' ἀνιόντες ἐς οὔρεα ταῦτα τοκῆες,
Αὐχένα δοχμώσαντο πολυκνίσσῳ παρὰ πέτρῃ,
Καὶ θεὸν εὐαγέεσσιν ἐμειλίξαντο θυηλαῖς.
Ὑμεῖς δ' ἐρχόμενον ἄλλον ὑπὸ κλέτας Ἱροσολύμων
Χῶρον ἐμυθήσασθε, μεμηλότα θέσπιδι βουλῇ,
Ἧχι θεῷ χρέος ἐστὶ θεοδμήτῳ παρὰ βωμῷ
Μάρτυρον ἱκεσίης κυρτούμενον αὐχένα κάμπτειν,
Κύμβαχον ὀκλάζοντας. Ἄναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Πείθεό μοι Σαμαρεῖτι γύναι νημερτέϊ μύθῳ,
Ὅττι νέου βιότοιο διάκτορος ἔρχεται ὥρη,
Εὐσεβίης ὀχετηγὸς, ὅτ' οὐκέτι μύστιδι τέχνῃ
Οὔρεος ὑμετέροιο θεοκλήτῳ παρὰ βωμῷ,
Οὐδὲ τανυσκοπέλων ὑπὸ τέμπεσιν Ἱροσολύμων
Αἵματι πορφυρέῳ κεραελκέα ῥέξετε λοιβήν,
Ἱκέσιον κλίνοντες ἐρειδόμενον γόνυ πέτρῃ.
Ὑμεῖς μὲν κραδίης σφαλερῆς ἑτεραλκέϊ θεσμῷ,

Οἱ

Veni & voca tuum maritum: ex ciuitate autem
Feſtina pedibus celeribus huc venire.
Dixit, & ignorans multi ſeminis de thalamis
Mentiēs Samaritana veram ſonuit vocē, (cabo?
Quę maritum non habeo, vnde maritū ad te vo-
Non enim habeo carū virum. Deus autē redarguit mulierem, (maritum.
Noui mulier poſt quinque ſpurium tuum ſextū
Quinq. enim habuiſti viros, alternatim vnū poſt
Et nūc quē habes, nō legitimus eſt marit⁹: (aliū:
Hoc mihi vere dixiſti. Stupens vero
Vilis Samaritana reſpondit muliebri voce,
Domine, cognoſco te deiloquū virū prophetā,
Noſtri quidē aſcendētes in montes hoſce patres
Ceruicē flexerunt multum fumantē apud petrā,
Et Deum puris placarunt ſacrificiis:
Vos vero congruentem aliū ſub cacumine Hieroſolymorum
Locū dixiſtis, curæ exiſtentem diuinę voluntati,
Vbi Deo neceſſe ſit diuinitus extructā apud arā,
Teſtem ſupplicationis curuatā ceruicē flectere,
Prono capite procumbentes. Rex autē reſpondit ſermone,
Crede meo Samaritana mulier infallibili verbo,
Quod nouæ vitæ miniſtrans venit hora,
Pietatis deductrix, quādo nō ampli⁹ myſtica arte
Montis veſtri diuinam apud aram,
Neque latorum ſcopulorum ſub tempe Hieroſolymorum (tionem,
Sanguine taurino cornib⁹ tractam facietis liba-
Supplex inclinantes ſuffultum genu ad petram.
Vos quidem cordis errantis diuerſa lege,

Quem

Quem mente non ſciuiſtis, honoratis tantũ auditione,
Imitatricem perficiẽtes veri imaginẽ ſermonis:
Nos vero puris accendimus myſteria aris,
Sacrifica quod ſcimus ouantes voce,
Et Deũ p ſe genitũ celebram⁹ prudẽti ſermone;
Sed ſapientibus feſtis ſacrificans venit hora,
Et nunc prope acceſſit, veri quando myſteriorum periti
Sociam inclinabũt ſupplicantem ceruicẽ terræ;
Ceruicem flexam deorſum tracto capite
Omnes veritate & ſpiritu: ſacrificos enim
Tales altiregens vult Deus, qui ipſi
Per ſumma fixa flectunt ſocia genua in terram,
Spiritu diuino, & veritatem teſtificante voce,
In pauimento deorſum fulcita facie.
Spirit⁹ [eſt] Deus verax, vnde tẽpus viros trahit;
Veritatem & ſpiritum vno miſcentes deſiderio;
Æterni mundi Deum patrem vt honorent.
Dixit: & ignorans mulier, vatidica voce
Chriſto de Chriſto dixit: adiutorẽ autem mundi
Sero venturum dixit, quem prope habebat accedentem.
Domine, legiferorum patrum ſcimus auditione
Meſſias quod diuinus veniet, quem populus
Chriſtum vocat: & quum ille venerit,
Nos ignaros vera omnia docebit.
Dixit mulier. Et Chriſtus reſpondit teſtificante verbo,
Digitum vocalem muto naſo adiungens,
Chriſtus tibi loquens ipſe ſum: propinquũ vero
Oculis intueris me quem auribus ſemper audis,
Chri-

Ὃν φρεσὶν οὐκ ἐδάητε, γεραίρετε μοῦνον ἀκουῇ,
Μιμηλὴν τελέοντες ἀληθέος εἰκόνα μύθου·
Ἡμεῖς δ' εὐαγέεσσιν ἀνάπτομεν ὄργια βωμοῖς,
Μυστιπόλῳ τόπερ ἴσμεν ἀυδάζοντες ἰωῇ,
Καὶ θεὸν αὐτογένεθλον ἀείδομεν ἔμφρονι μύθῳ:
Ἀλλὰ σοφαῖς τελετῇσι θεηπόλος ἔρχεται ὥρη,
Καὶ νῦν ἄγχι βέβηκεν, ἀληθέες ὁππότε μύσται
Ξυνὸν ὑποκλινέουσι λιτήσιον αὐχένα γαίῃ,
Αὐχένα δοχμωθέντα καθελκομένοιο καρήνου
Πάντες ἀληθείῃ καὶ πνεύματι. μυστιπόλους γὰρ
Τοίους ὑψιμέδων ἐθέλει θεὸς, οἵτινες αὐτῷ
Ἀκροπαγῆ κάμπτουσι συνήορα γούνατα γαίῃ,
Πνεύματι θεσπεσίῳ, καὶ ἀληθέι μάρτυρι φωνῇ,
Ἐν δαπέδῳ πρηνηδὸν ἐρειδομένοιο προσώπου.
Πνεῦμα θεὸς νημερτὴς, ὅθεν χρόνος ἀνέρας ἕλκει,
Ἀτρεκίην καὶ πνεῦμα μιῇ κεράσαντας ἐρωῇ,
Ἀενάου κόσμοιο θεὸν γενετῆρα γεραίρειν.
Εἶπε· καὶ ἀγνώσσουσα γυνὴ, μαντώδεϊ φωνῇ
Χριστῷ Χριστὸν ἔλεξεν· ἀοσσητῆρα δὲ κόσμου
Ὀψὲ μολεῖν ἀγόρευε, τὸν ἐγγύθεν εἶχε μολόντα.
Κοίρανε, θεσμοφόρων πατέρων ἐδάημεν ἀκουῇ,
Μεσσίας ὅτι θεῖος ἐλεύσεται, ὅντινα λαοὶ
Χριστὸν ἐφημίξαντο· καὶ ὁππότε κεῖνος ἱκάνῃ,
Ἡμέας ἀγνώσσοντας ἐτήτυμα πάντα διδάξει.
Εἶπε γυνή· καὶ Χριστὸς ἀμείβετο μάρτυρι μύθῳ,
Δάκτυλον αὐτοβόητον ἀναυδέι ῥινὶ πελάσσας,
Χριστὸς ὁ σοὶ λαλέων αὐτὸς πέλω· ἀγχιφανὴς δὲ
Ὄμμασι παπταίνεις με, τὸν οὔασιν αἰὲν ἀκούεις,

Χριστὸς

Χριστὸς ἐγὼ γενόμην, οὐ δεύτερος ἄλλος ἱκάνει.
Οὐδέ μιν εἴρετο Πέτρος, ἅτε θρασύς· οὐδέ τις αὐτὸν
Τολμήσας ἐρέεινε, τί δίζεται, ἢ τί μετ' αὐτῆς
Φθέγγεται. Ὠκυπόρῳ δὲ διαστείχουσα πεδίλῳ,
Κάλπιν ἐπιτρέψασα γυνὴ θεοδέγμονι πηγῇ,
Εἰς πόλιν ἴχνος ἔκαμψε, καὶ ἔννεπε πᾶσι πολίταις,
Δεῦτε καὶ ἀθρήσητε θεοπρεστον ἄνδρα προφήτην,
Ὅστις ἐμοὶ φάτο πάντα τάπερ κάμον. ἦ ῥά νυ Δα-
Οὗτος ἀριστογόνοιο Βοώζου υἱὸς ἱκάνει; [βὶδ
Ἀγγελίην δ' ἀΐοντες ὁμοζυγέες Σαμαρεῖται,
Συμφερτὴν προχύγειων ἐπεσσεύοντο πορείην,
Ἐκ πόλιος στείχοντες ἐς ἀγχιθέου στόμα πηγῆς,
Εἰς θεὸν οἰστρηθέντες ἐνὶ φρενοθελγέϊ μύθῳ.
Ἔνθα χρόνου μεσσηγὺ, πρὶν ἄστεος ἐκτόθι βαίνειν,
Στεινομέναων νεφεληδὸν ἐπήτριμα κύματα λαῶν,
Χριστὸν ἐκυκλώσαντο, καὶ ἐφθέγξαντο μαθηταὶ,
Ῥαββὶν, δέχνυσο ταῦτα, καὶ ἔσθιε· κινυμένης δὲ
Χειρὸς ἀφωνήτοιο νοήμονι μάρτυρι σιγῇ,
Δαῖτα μινυνθαδίην ἀπεσείσατο, ταῦτα βοήσας,
Ἄλλην δαῖτα φέρω βιοτήσιον, ἣν ἐνὶ μύθῳ
Ὑμεῖς οὐκ ἐδάητε. Καὶ ἔννεπεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Ἦ ῥά οἱ ἄλλος ὄπασσε φαγεῖν ἐπιδήμιος ἀνήρ;
Φιλεπάτωρ δ' ἀγόρευεν ἄναξ ἑτερόφρονι μύθῳ,
Εἶδαρ ἐμὸν πέλε μῦθος· ἐμὸν ποτὸν, ἔργα τοκῆος·
Εἶδαρ ἐμὸν πέλε μοῦνον ὅπως ἀτέλεστον ἐέλδωρ
Πατρὸς ἐμοῦ τελέσαιμι, καὶ ἔνθεον ἔργον ἀνύσσω.
Ὑμεῖς οὐ τόδε πάντες ἐνὶ ξυνώσατε μύθῳ
Ἴδμονες ὡράων, ὅτι λείπεται εἰσέτι μούνη

Μηνῶν

Chriſtus ego ſum, non ſecundus alius venit.
Neq; ipſum interrogauit Petrus, etſi audax, neq. quis ipſum
Auſus interrogauit, Quid quærit? aut cur cũ ipſa
Loquitur? celeri autem incedens pede
Situlã committẽs mulier Deum recipiẽti puteo
In ciuitatem veſtigium flexit, & dixit omnibus ciuibus,
Venite & videte vatem virum prophetam
Qui mihi dixit omnia quæ feci. num Dauid
Hic optimæ prolis parentis vocatus filius venit?
Nuncium autem audientes cõpares Samaritani
Coniunctim velocem aggrediebantur viam,
Ex ciuitate incedentes ad diuini aditum fontis,
Ad Deum ſtimuló conciti, vno mentem demulcente ſermone:
Tunc tempore intermedio, antequam extra ciuitatem venirent
Arctãtium nubium inſtar denſi fluctus hominũ,
Chriſtũ circũdederũt, & alloquuti ſunt diſcipu-
Rabbi, ſume hæc & comede. motæ autem (li,
Manus mutæ intelligente teſtificante ſilentio
Cibum temporalem remouit, hæc dicens,
Alium cibum fero vitalem, quem ſermone
Vos neſcitis. Et dixit alius ad alium,
Nũ ei aliud p̃buit ad comedendũ peregrinus vir?
Patris amator aũt dixit Rex aliter ſentiẽte verbo,
Cibus meus eſt verbũ: meus potus, opera patris:
Cibus meus eſt ſolum vt immutabile deſideriũ
Patris mei faciam, & diuinum opus perficiam:
Vos nõne hoc omnes vno cõmunicatis ſermone
Periti temporum, quod deficit adhuc ſola

Menſium quater circumuoluta velox via,
Et æſtas ſplendidos fructus ferens veniet? ecce, omnes
Ad ciuitatem oppoſitam attollite circulũ viſus,
Quomodo ciuitates albis phorreſcunt ſegetib^9^,
Et humana indigent èloquente meſſe,
Quomodo ſpicæ floreẽt prudẽtes. ſi vero quis vir
Labiis, non manibus, tollens loquẽtem falcem,
Vicinæ reſecuerit pias ſegetes terræ,
Mercedẽ habet: & Deo patri viuentẽ cuſtodiẽs,
In tempus non ceſſans intelligentem fructum congregat:
Vt & qui ſeminat, & qui prata diuina ſecat,
Gaudeat ſimul, & fidelia ſacrificia patri faciat,
Pietatis aratorem & meſſorem honorans.
Hinc eſt ille ſermo verus, quod vir
Alius arat ſemen cereale in ſulcos ſpargens,
Et ſpicam demetet coronam ferẽs alius meſſor.
Alii quidem laborarũt agricolę in ſulcos vocis,
Fructũ donec ſeminarũt. mitto vero laborantiũ
Vos non laborantes alienum in laborẽ virorũ,
Demetere orib. paratiſſimorũ ordines fructuũ,
Campũ non ſeminantes, aut irrigantes ſegetes.
Multi quidem ciues credulum populũ errãtem
Fidei firmis munierunt fulciminibus,
Teſtimoniũ audiẽtes excitantis mentẽ mulieris:
Dicentis quod Omnia quæ feci dixit propheta.
Sed quum ad eum veniſſent conſentientes Samaritani,
Chriſtum ſupplices orabant beneuolo quodam ſermone,
Ibi manere. & quieuit Rex apud vicinũ fontem,

Μηνῶν τετράελικτος ἀελλήεσσα πορείη,
Καὶ θέρος ἀγλαόκαρπον ἐλεύσεται; ἠνίδε πάντες
Εἰς πόλιν ἀντικέλευθον ἀείρατε κύκλον ὀπωπῆς,
Πῶς πόλιες λευκῇσι περιφρίσσουσιν ἀλωαῖς,
Καὶ βροτέου χατέουσιν εὐγλώσσοιο θερισμοῦ,
Πῶς στάχυες θαλέθουσιν ἐχέφρονες. εἰ δέ τις ἀνὴρ
Χείλεσιν, οὐ παλάμῃσιν, ἀερτάζων λάλον ἅρπην,
Γείτονος ἀμήσειε θεουδέα λήια γαίης,
Μισθὸν ἔχει· καὶ πατρὶ θεῷ ζώοντα φυλάσσων,
Εἰς χρόνον οὐ λήγοντα, νοήμονα καρπὸν ἀγείρει·
Ὄφρα κεν ὁ σπείρων, καὶ ὁ λήια θέσκελα κείρων,
Χαίρῃ ὁμοῦ, καὶ πιστὰ θαλύσια πατρὶ τελέσσῃ,
Εὐσεβίης ἀροτῆρα καὶ ἀμητῆρα γεραίρων.
Ἔνθεν ἔην ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, οὕνεκεν ἀνὴρ
Ἄλλος ἀροτρεύει σπόρον ἔμπνοον αὔλακι νείφων,
Καὶ σταχύων ἀμήσει στεφανηφόρος ἄλλος ἀλωεύς.
Ἄλλοι μὲν μογέεσκον ἀλωέες αὔλακι φωνῆς,
Καρπὸν ἕως ἐπάσαντο· ἀποστέλλω δὲ καμόντων
Ὑμέας ἀκαμάτους ἀλλότριον εἰς πόνον ἀνδρῶν,
Ἀμῆσαι στομάτεσσιν ἑτοιμοτάτων στίχα καρπῶν,
Λήιον οὐ σπείραντας, ἢ ἀρδεύσαντας ἀλωήν.
Πολλοὶ μὲν ναέται ταχυπειθέα λαὸν ἀλήτην
Πίστιος ἀρραγέεσσιν ἐπυργώσαντο θεμέθλοις,
Μαρτυρίην ἀΐοντες ἐγερσινόοιο γυναικὸς [της.
Φθεγγομένης ὅτι Πάντα τάπερ κάμον, εἶπε προφή-
Ἀλλ᾽ ὅτε οἱ σχεδὸν ἦλθον ὁμοφραδέες Σαμαρεῖται
Χριστὸν ἐγουνάζοντο φιλοστόργῳ τινὶ μύθῳ,
Αὖθι μένειν. ὃ παῦσεν ἄναξ παρὰ γείτονι πηγῇ,

Καὶ ταχὺς εἰς πόλιν ἦλθεν ὁμόστολον οἶμον ὁδεύων.
Καὶ θεὸς αὐτόθι μίμνεν, ἕως δρόμος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Ὀξείῃ στροφάλιγγι παρέστιχε δίζυγος ἠοῦς.
Καὶ μετὰ διπλόον ἦμαρ ἄναξ σπεύδοντι πεδίλῳ,
Οὔασι πειθομένοισι πεπηγότα μῦθον ἐάσας,
Κεῖθεν ἔβη παλίνορσος, ἀναινομένων ναετήρων,
Καὶ πάλιν εἰς πέδον ἦλθε φιλοχρίστων Γαλιλαίων.
Μουνὴν δ' οὐκ ἐπάτησεν ἑὴν ζηλήμονα πάτρην.
Καὶ γὰρ ὁμογνήτων δεδαημένος ἤθεα φωτῶν
Μάρτυρα μῦθον ἔειπεν ἐτήτυμον, ὅττι προφήτης
Οὐ δύναται περίπυστον ἔχειν ἐνὶ πατρίδι τιμήν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Γαλιλαῖον ἐς ἔδρανον ἦλθεν Ἰησοῦς,
Δὴ τότε μιν προφανέντα παλιννόστοισι κελεύθοις
Ἄσμενος ἑσμὸς ἔδεκτο θεοστόργων Γαλιλαίων,
Πάντα τάπερ ποίησεν ἐν ἕρκεσιν Ἱροσολύμων
Ὄμμασιν ἀθρήσας, ἱερῆς ὅτε κῶμον ἑορτῆς
Μητέρες εὐσεβίης θιασώδεες ἤγαγον ὧραι.
Καὶ γὰρ ἐς ἱερὸν ἦμαρ ἐπεστιχόωντο καὶ αὐτοί.
Ἰησοῦς μὲν ἵκανε, καὶ ᾤκεεν αὐτόθι μίμνων,
Ἧχι πέδον Καναναῖον, ὅπῃ πάρος εἰς χύσιν οἴνου
Ξανθὸν ὕδωρ ποίησε, φύσιν χιονωτὸν ἀμείψας.
Ἦν δέ τις ἰθύνων στρατιὴν βασιλήιος ἀνήρ,
Οὗ πάϊς ἀγχιάλοιο Καφαρναοὺμ ἐνὶ δήμῳ
Κέκλιτο, νωθρὰ φέρων πεπεδημένα γυιώματα νούσῳ.
Καὶ γενέτης φιλότεκνος ἴσῳ μαστίζετο πυρσῷ
Παιδὸς ἱμασσομένοιο, τάχα πλέον. οὗτος ἀκούσας,
Ἔδραμεν εἰς Καναναῖον ἐδέθλιον· ἀγχιφανὴς δὲ
Ἰησοῦν ἐρέεινεν ὅπως νέον υἷα σαώσῃ,

Ἄστεος

Et velox in ciuitatē iuit comitem viam incedēs.
Et Deus ibi manſit, donec curſus alius poſt aliū
Celeri vertigine præteriit biiugis auroræ.
Et poſt duplicem diem rex feſtinanti pede,
Auribus credentib. infixum ſermonē relinquēs,
Inde abiit reuerſus, renuentibus habitatoribus,
Et rurſus in campum venit Chriſtum amantium Galilæorum:
Solam vero non adiit ſuam ęmulantem patriam.
Etenim popularium ſciens mores virorum,
Teſtificantem ſermonem dixit verum, quod propheta
Nō poteſt illuſtrem habere in patria honorem.
Sed quando ſane in Galilæum ſolum venit Ieſus,
Tunc ipſum conſpicuum reuerſiua via
Auidus cœtus ſuſcepit piorum Galilæorum:
Omnia quæ fecit intra ſepta Hieroſolymorum
Oculis aſpiciens, ſacri quando celebrationē feſti
Matres pietatis choragæ adduxiſſent horæ.
Etenim ad diem feſtum proficiſcebantur & ipſi.
Ieſus quidem venit, & habitauit ibi manens,
Vbi cāpus Cananæus eſt, vbi antea in fluorē vini
Flauam aquam mutarat, naturam niueam transmutans.
Erat autē quidam regens exercitum regius vir,
Cuius filius maritimæ Capernaum in populo
Decūbebat, languida ferēs ligata genua morbo.
Et pater amans ſobolis æquali torquebatur flamma
Cū filio afflicto, forſan & plus. hic quū audiſſet,
Cucurrit in Cananęum ſolum: propinquus vero
Ieſum rogauit vt iuuenem filium ſeruaret,

Ciuitatis vicinæ decliuem regionem incedens.
Et ipſum Rex alloquutus eſt ſuo reprehenſiuo ſermone,
Niſi meæ inſpexeritis varia miracula vocis,
Nunquam mihi creditis. Et ardenti febre
Lacrymis calidioribus irrigatus ſonuit vir,
Feſtina Rex, deſcende, campo Cananæo relicto,
Antequã moriatur meus filius tua indigẽs voce.
Et ipſum Rex confirmauit ſuo vitali verbo,
Vade, & viuentem & incolumem inuenies
Dilectũ tuum filium: apud veſtrã autem mẽſam
Libens conuiuare cum filio conuiua.
Dixit Rex: & feſtinans vir credidit ſermoni
Ieſus quem dixit: & incedebat ſpe perſuaſionis.
Et ipſi longa deſcendenti via,
Occurrerunt alacres miniſtri: neque vir
Seruos ſuos interrogauit geſtiẽtes, ex facie autẽ
Filium ſuum viuentem ſapiẽti cognouit ſilẽtio.
Et ei oẽs dixerũt ſimul venientes iucũdo verbo,
Viuit tuus, o amãs liberorũ, velox filius incedẽs,
Nunc quam antea ſanior. Sed ille gaudens
Famulos ſuos interrogauit ſalutari de hora
In qua alacriorem vitalem habuiſſet tranquillitatem.
Et vnam ſimul omnes famuli ſonuerũt vocem,
Filium tuum reliquit morbus, quando heſternã ad lineam
Septima veniens vitam ſeruans cucurrerat hora.
Cognouit autem per ſe doct' vir mitigatoriam horam
In qua diuinus dixit Rex viuifica voce,
Vade tuam ad domum, tuus filius eſt incolumis.

Et pu-

Ἄστεος ἀγχιπόροιο κατήλυδα πέζαν ὁδεύων.
Καί μιν ἄναξ ἐνένιπεν ἑῷ νεμεσήμονι μύθῳ,
Εἰ μὴ ἐμῆς ἐσίδητε πολύτροπα θαύματα φωνῆς,
Οὔποτέ μοι πείθεσθε. Καὶ αἰθομένου πυρετοῖο
Δάκρυσι θερμοτέροισι διάβροχος ἴαχεν ἀνήρ,
Σπεῦσον ἄναξ, κατάβηθι, πέδον Καναναῖον ἐάσας,
Πρὶν θανέειν ἐμὸν υἷα τεῆς ἐπιδευέα φωνῆς.
Καί μιν ἄναξ θάρσυνεν ἑῷ ζωαρκέι μύθῳ,
Ἔρχεο, καὶ ζώοντα καὶ ἀρτεμέοντα κιχήσεις
Τηλύγετον σέο παῖδα· παρ᾽ ὑμετέρῃ δὲ τραπέζῃ
Ἄσμενος εἰλαπίναζε σὺν υἱέι δαιτυμονῆι.
Εἶπεν ἄναξ· καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἐπεπείθετο μύθῳ
Ἰησοῦς ὃν ἔειπε· καὶ ἔστιχεν ἐλπίδι πάθους.
Καί οἱ τηλεπόροιο καταστείχοντι κελεύθου
Ἤντεον αὐχήεντες ὀπάονες· ὁ δὲ μὲν ἀνὴρ
Δμῶας ἑοὺς ἐρέεινε γεγηθότας, ἐκ δὲ προσώπου
Υἱὸν ἑὸν ζώοντα σοφῇ γίγνωσκε σιωπῇ.
Καί οἱ πάντες ἔλεξαν ὁμήλυδες ἡδέι μύθῳ,
Ζώει σὸς, φιλότεκνε, ποδήνεμος υἱὸς ὁδίτης,
Νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθε σαώτερος. Αὐτὰρ ὁ χαίρων
Δμῶας ἑοὺς ἐρέεινεν ἀλεξικάκου χάριν ὥρης,
Τῇ ἔνι φαιδροτέρην βιοτήσιον ἔσχε γαλήνην.
Καὶ μίαν εἰν ἑνὶ πάντες ὀπάονες ἴαχον αὐδήν,
Υἱέα σὸν λίπε νοῦσος ὅτε χθιζῇ παρὰ νύσσῃ
Ἑβδομάτη στείχουσα βιοσσόος ἔτρεχεν ὥρη.
Ἔγνω δ᾽ αὐτοδίδακτος ἀνὴρ ὀδυνήφατον ὥρην,
Τῇ ἔνι θέσκελον εἶπεν ἄναξ ζωαρκέι φωνῇ,
Ἔρχεο σὸν ποτὶ δῶμα, τεὸς πάϊς ἐστὶν ἀπήμων.

Καὶ καθαραῖς πραπίδεσσιν ἀκαμπέα δέξατο πειθὼ
Αὐτὸς, ὁμοῦ καὶ πάντες ὅσους τρέφε, μάρτυρι μύθῳ,
Πίστιος ἀκλινέεσσιν ὑπεζεύγνυντο λεπάδναις·
Εὐσεβίης ἐς ὁδοὺς ὅλον οἶκον ἀμεμφέος ἕλκων.
Τοῦτο δὲ δεύτερον ἄλλο πάλιν ζωαρκέϊ φωνῇ,
Ἧχι πέδον Κανναναῖον ἐν εὐπύργῳ Γαλιλαίῃ,
Ἰησοῦς κάμε θάμβος, Ἰουδαίηθεν ὁδεύσας
Εἰς πόλιν ἀγλαόπαιδα τανυπλοκάμων Γαλιλαίων,
Πρεσβύτερον μετὰ θαῦμα φιλακρήτων ὑμεναίων,
Ὕδατος οἰνωθέντος ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ.
Ἰησοῦς δ' ἀνέβαινεν ὅπῃ δόμος αἰθέρι γείτων K.ε'.
Κιονέην ἀμάρυσσε λίθων ἑτερόχροον αἴγλην.
Ἦν δέ τις εὐπίητος ἐν εὐύδρῳ προβατικῇ,
Πέντε τανυπλεύροισιν ὑπ' αἰθούσῃσι μελάθρου,
Δαιδαλέων ζωσθεῖσα λίθων ὑψαύχενι μίτρῃ
Εὐρυτενὴς ἀσάμινθος· ὅπῃ κεκαϋμένος ἀνὴρ,
Ἄλμασιν αὐτομάτοισιν ἰδὼν ὀρχούμενον ὕδωρ,
Ὁππότε κυμαίνοντι δέμας φαίδρυνε λοετρῷ,
Θερμὰ πεπαινομένης ἀπεσείσατο κύματα νούσου,
Φέρτερον ἰητῆρος ἰδὼν ὀδυνήφατον ὕδωρ.
Ἦν δέ τις ἐμπεδόμοχθος ἀνὴρ παρὰ γείτονι πηγῇ,
Τρεῖς δεκάδας δασπλῆτι παρεκπορεύσας ἐνὶ νούσῳ,
Καὶ πάλιν ὄγδοα κύκλα κυλινδομένων ἐνιαυτῶν.
Τοῦτον ἰδὼν ἀτίνακτον ἐθήμονι κείμενον εὐνῇ
Ἰησοῦς, ἐνόησεν ὅτι χρονίων ἐπὶ λέκτρων
Εἶχε δυσαλθήτῳ πεπεδημένα γούνατα νούσῳ.
Καί μιν ἄναξ ἐρέεινε, χέων οἰκτίρμονα φωνὴν,
Ἀσκηθὴς ἐθέλεις πάλιν ἔμμεναι; Αὐτὰρ ὁ κάμνων,

Ἐκ

Et puris præcordiis firmam ſuſcepit fidem
Ipſe,ſimul & omnes quoſcunq. aluit, teſtificante verbo,
Fidei firmis coniungebantur repagulis,
Pietatis in viam totam domũ inculpatę trahens.
Hoc autem ſecũdum aliud rurſum viuifica voce,
Vbi cãpus Cananæus eſt in bene turrita Galilęa,
Ieſus fecit miraculum,ex Iudæa ambulans,
In ciuitatem claros pueros habentem crinitorũ Galilæorum, (ptiarum,
Antiquius poſt miraculum meri cupidarum nu-
Aquæ in vinum verſæ rubicundo fluxu.
Ieſus autem aſcendit vbi domus ætheri vicina *Cap.V.* (gorem.
Columnarem reſplendebat lapidum variũ ful-
Erat autẽ quædam elegãs ad aquoſam probaticã
Quinq; amplis ſub porticibus domus,
Artificioſorũ coniuncta lapidũ alte camerato o-
Lata piſcina:vbi æſtuans vir, (perculo
Saltibus ſpontaneis videns ſalientem aquam,
Quando fluctuante corpus purgaſſet lauacro,
Calidos concocti expuliſſet fluctus morbi,
Pręſtantiorem medico videns mitigatoriã aquã.
Erat autem quidam perpetuo laborans vir ad vicinum fontem,
Tres decades graui obequitans morbo,
Et rurſus octo circulos volutorum annorum.
Hunc vidẽs non agitatũ cõſueto iacentẽ in lecto
Ieſus,animaduertit quod diuturnis in lectis
Haberet incurabili ligata genua morbo. (vocẽ,
Et ipſum Rex interrogabat, fundẽs miſericordẽ
Incolumis vis rurſus eſſe?Sed laborans,
Ex

Ex præcordiis debilib. coactum anhelitũ trahẽs,
Tenui vix dixit vir tarde audita voce,
Domine, ægrorum curatore beneuolo indigeo.
Nõ enim habeo aliquẽ virum miniſtrũ, vt fontis
Turbati per ſe volutam videns eleuatam aquã,
In ſacram piſcinam leuans me demittat.
Quum enim infirmum meum pedem languidum moueo,
Tunc me iunior celeri vibratione
Præueniens homo alius leuior deſcendit
In ſpumam ſublimem eructantis piſcinæ.
Et ipſum Rex confirmauit ſua viuifica voce,
Surge, lectum tolle, & vade leuis viator.
Valetudinarius autem ſaliit, & in ſolum veſtigiũ firmans,
Stetit: & lectum ſumens impoſitum humeris
Incedebat per capaciſſimam domum, inconſueta genua vibrans,
Et labore grauis ponderis humeralẽ lectũ tollẽs.
Et tunc ſabbatum erat: in lapidoſo vero templo
Virum videntes, quem antiquo ex morbo (bo,
Dolorifrago opere prõptus Rex ſanauerat ver-
Interrogabant, Quiſnã iuſſit ſua ſignificãte voce
Lectum attollentem te reuerſum ambulare?
Et inuidis reſpondit ſapienti Deo parẽte verbo,
Qui e lecto inſtaurauit lapſum,
Ille me iuſſit attollere & ambulare.
Et ipſum Iudæorum rurſus interrogauit popul⁹ ſuperbus,
Quis eſt qui te iuſſit intrepida quadam voce,
Vade, tuum lectum ſumens geſtatum humero?
Non ſane vir ſciuit ſui medicum morbi:
Et

Ἐκ φρενὸς ἀδρανέος βεβιημένον ἆσθμα τιταίνων,
Λεπταλέῃ μόγις εἶπεν ἀνὴρ βραδυπειθέϊ φωνῇ,
Κοίρανε, νουσοκόμοιο φιλοστόργοιο χατίζω·
Οὐ γὰρ ἔχω τινὰ φῶτα διάκτορον, ὄφρα κε πηγῆς
Θυάδος αὐτέλικτον ἰδὼν κυρτούμενον ὕδωρ,
Εἰς ἱερὴν ἀσάμινθον ἐλαφρίζων με χαλάσσῃ.
Ὄφρα μὲν ἀστήρικτον ἐμὸν πόδα νωθρὸν ἐρείσω,
Τόφρα γὰρ μᾶλλον ἐμεῖο νεώτερος ὀξέϊ παλμῷ
Προφθάμενος βροτὸς ἄλλος ἐλαφρότερος καταβαί-
Ἀφρὸν ἀερσιπότητον ἐρευγομένης ἀσαμίνθου. [νει
Καί μιν ἄναξ θάρσυνεν ἑῇ ζωαρκέϊ φωνῇ,
Ἔγρεο, λέκτρον ἄειρε, καὶ ἔρχεο κοῦφος ὁδίτης.
Νουσαλέος δ᾽ ἀνέπαλτο, καὶ εἰς πέδον ἴχνος ἐρείσας,
Ἵστατο· καὶ κλιντῆρα λαβὼν ἐπικείμενον ὤμῳ,
Ἔστιχε πάνδοχον οἶκον, ἀήθεα γυιάτα πάλλων,
Καὶ καμάτῳ βαρύφορτον ἐπωμίδα λέκτρον ἀείρων.
Καὶ τότε σάββατον ἦεν. ἐν αὐλαίῃσι δὲ νηῷ
Ἀνέρα παπταίνοντες, ὃν ἀρχαίης ἀπὸ νούσου
Λυσιπόνῳ ταχυεργὸς ἄναξ ἰήσατο μύθῳ,
Εἴρεον, ὅστις ἄνωγεν ἑῇ σημάντορι φωνῇ
Λέκτρον ἀερτάζοντα παλινδίνητον ὁδεύειν.
Καὶ φθονεροῖς ἀπάμειπτο σοφῷ θεοπειθέϊ μύθῳ,
Ὅστις ἀπὸ κλιντῆρος ἀνεζώγρησε πεσόντα,
Αὐτὸς ἐμοὶ κατέλεξεν ἀερτάζειν καὶ ὁδεύειν.
Καί μιν Ἰουδαίων πάλιν εἴρετο λαὸς ἀγήνωρ,
Τίς πέλεν ὅς σε κέλευσεν ἀδεξμάντῳ τινὶ φωνῇ,
Ἔρχεο, σὸν κλιντῆρα λαβὼν πεφορημένον ὤμῳ;
Οὐ μὲν ἀνὴρ δεδάηκεν ἑῆς ἰητῆρα νούσου·

Καὶ

Καί μιν ἰδὼν στείχοντα λιθώδεος ἔνδοθι νηοῦ,
Ὕβριν ἀναμνήσας προτέρην, ποινήτορα νούσου,
Χριστὸς ἀναστέλλων ἐπετέλλετο μάρτυρι μύθῳ,
Ἤδη, νοῦσον ἔχων, σόος ἔπλεο· μηκέτι ῥέξῃς
Ἀμπλακίην ἑτέρην, μὴ κύντερον ἄλλο νοήσῃς.
Καὶ θρασὺς Ἑβραίοισι παλίνδρομος ἄγγελος ἔστη,
Μῦθον ἀναινομένῳ βοόων ζηλήμονι λαῷ,
Ὅττι μιν αὐτοκέλευστος ἀπήμονα θέσπιδι φωνῇ
Ἰησοῦς ἐκέλευσε, καὶ ὀψικέλευθον ὁδίτην
Νουσοκόμου κλιντῆρος ἀήθεα θῆκε φορῆα.
Οὗ χάριν Ἑβραῖοι μανιώδεες ἄφρονι θυμῷ
Ἰησοῦν ἐδίωκον, ὅτι ζαθέῳ παρὰ νηῷ
Ὁππότε σάββατον ἦεν, ἐπείγετο ταῦτα τελέσσαι,
Μοῦνος ἐὼν ἀφύλακτος ὅτε βροτέων ἀπὸ μόχθων
Πάντες ἀεργηλοῖσιν ἐπέτρεπον ἔργον ἀκάνθαις.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε χέων ὑψαύχενα φωνήν,
Εἰσέτι νῦν γενέτης ἐργάζεται ἠθάδι κόσμῳ
Ἤθεσιν ἀντιτύποις, καὶ ἐγὼ παῖς ἔργον ὑφαίνω.
Οὗ χάριν Ἑβραῖοι δολίῳ μάστευον ὀλέθρῳ
Χριστὸν ἀποκτενέειν, ὅτι μὴ μόνον ἤθελε λύειν
Ἔννομον ἀπρήκτοιο σέλας πεφυλαγμένον ἠοῦς,
Ἀλλ' ὅτι μυστιπόλοιο μετὰ δρόμον ἠριγενείης,
Καὶ θεὸν αὐτογένεθλον ἑὸν κίκλησκε τοκῆα,
Ἰσάζων ἑὸν εὖχος ἐπουρανίῳ βασιλῆι.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν, Ἀμὴν ἐπιμάρτυρον ἐστώ,
Οὐδὲν ἑῇ ἰότητι δυνήσεται υἱὸς ἀνύσσαι,
Εἰ μὴ ἐσαθρήσειεν ἑὸν τελέοντα τοκῆα.
Ἔργα γὰρ εἰν ἑνὶ πάντα πατὴρ ἐμὸς ὁππόσα ῥέζει,

Ταῦτα

Et ipſum videns incedentem lapidoſo in tẽplo.
Petulantiam in memoriam reuocans priorem, vindicem morbi,
Chriſtus coercens præcepit teſtificante verbo,
Ecce, morbum habens, ſanus factus es:ne amplius facias
Peccatum aliud,ne peius quid ſentias.
Et audax Hebræis recurrens nuncius ſtetit,
Sermonem renuenti clamans æmulãti populo,
Quod ipſum ſponte illæſum diuina voce
Ieſus iuſſiſſet, & ſerogradum viatorem
Morbum ferentis lecti inconſuetum feciſſet latorem.
Cuius gratia Hebræi furentes inſipienti animo
Ieſum perſequebãtur, quod diuinũ apud tẽplũ,
Quum ſabbatum eſſet,conaretur hoc perficere,
Solus nõ obſeruans quando humanis a laborib.
Omnes otioſis commiſiſſent opus ſpinis.
Ieſus autem dixit fundens glorioſam vocem,
Adhuc iam pater operatur in conſueto mundo
Moribus expreſſis,& ego filius opus texo.
Propter quod Hebræi doloſo inquirebãt exitio
Chriſtũ interficere,qđ non ſolũ volebat ſoluere
Legitimũ otioſæ ſplendorem obſeruatũ auroræ,
Sed quod myſticæ poſt curſum auroræ,
Et Deum per ſe genitum ſuum vocaſſet parentẽ,
Æqualem faciens ſuam gloriam cæleſti Regi,
Ieſus autem dixit,Amen teſtificatum ſit,
Nihil ſua voluntate poterit filius perficere,
Niſi inſpexerit ſuum perficientem parentem.
Opera enim in vniuerſum omnia quæcunque meus pater facit,

Hæc

Hæc Deum parentem imitans filius perficit.
Filium enim diligit pater ſuũ: & quæcunq. facit,
Filio caro oſtendit:& adhuc maiora oſtendet,
Vt miremini perfectiorum gratiâ operum.
Sicut enim pater mortuos poſt fatum excitat,
Vegetãs retrogradum immobilium córpus hominum:
Sic quos vult & ſimilis filius excitat,
Recreans corruptorum rurſus congregata corpora virorum.
Neminem enim iudicauerit pater meus: humanum vero
Serum filio dedit omne iudicium,vt omnes
Filium honorent æqualem ſuo parenti,
Sicut & glorificant altiregentem patrem.
Si vero quis inſtabilem habet mentem, neque parentis
Glorificat Verbum filium,nec parentẽ honorat:
Teſtificans firmiloquum Amẽ Amen rurſus ſit,
Quicunque vir receperit mentis credula lege
Sermones noſtros,& meo crediderit patri,
In iudicium venturum non venit,ſed ad illam
Vitam immortalẽ, quam tẽpus nõ nouit pderẽ,
Veniet ex morte reuerſus. improuiſa enim(hora
Obſtetrix renaſcẽtiũ hominũ mortuos ſuſcitãs
Veniet ſero perfecta,muti quando mortui
Rurſus reuiuiſcent reditus expertibus e ſinibus,
Omnes mortẽ pellentẽ meam audiẽtes vocem,
Filii vnice dilecti vitam ferentis patris.
Sicut enim pater habet matrem omniũ in mũdo
Vitam,a qua omnibus vitalem ſpiritum prębet,
Sic omnium rectori & filio dedit ferre
Vitam,

Ταῦτα θεὸν γενέτην μιμούμενος υἱὸς ἀνύσσει.
Υἱέα γὰρ φιλέει γενέτης ἑόν· ὅσσα δὲ τεύχει,
Παιδὶ φίλῳ δείκνυσι, καὶ εἰσέτι μείζονα δείξει,
Ὄφρα κε θαμβήσητε πλειοτέρων χάριν ἔργων.
Ὥσπερ γὰρ γενέτης νέκυας μετὰ πότμον ἐγείρει
Ζωογρήσας παλίνορσον ἀκινήτων δέμας ἀνδρῶν,
Οὕτως οὓς ἐθέλει καὶ ὁμοίιος υἱὸς ἐγείρει,
Ζωογρήσας φθιμένων παλινάγρετα σώματα φωτῶν·
Οὔτινα γὰρ κρίνει πατὴρ ἐμός. ἀνδρομέην δὲ
Ὄψιμον υἱέι δῶκεν ὅλην κρίσιν, ὄφρα κε πάντες
Υἱέα τιμήσωσιν ἰσόζυγον ᾧ γενετῆρι,
Οἷά τε κυδαίνουσι καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα.
Εἰ δέ τις ἀλλοπρόσαλλον ἔχει νόον, οὐδὲ τοκῆος
Κυδαίνει λόγον υἷα, καὶ οὐ γενετῆρα γεραίρει.
Μάρτυρον ἐμπεδόμυθον ἀμὴν ἀμὴν πάλιν ἔσω·
Ὅστις ἀνὴρ δέξοιτο νόου πειθήμονι θεσμῷ
Μύθους ἡμετέρους, καὶ ἐμῷ πείθοιτο τοκῆι,
Εἰς κρίσιν ἐρχομένην οὐκ ἔρχεται, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνην
Ζωὴν ἀμβροσίην, τὴν οὐ χρόνος οἶδεν ὀλέσσαι,
Ἵξεται ἐκ θανάτοιο μετάτροπος. ἀπροϊδὴς γὰρ
Μαῖα παλιγγενέων μερόπων νεκυοσσόος ὥρη
Ἵξεται ὀψιτέλεστος· ἀναυδέες ὁππότε νεκροὶ
Αὖτις ἀναζήσωσιν ἀνοστήτων ἀπὸ κόλπων,
Πάντες ἀλεξιμόροιο ἐμῆς ἀΐοντες ἰωῆς,
Παιδὸς τηλυγέτοιο φερεζώοιο τοκῆος.
Ὥσπερ γὰρ γενέτης μεθέπει παμμήτορα κόσμου
Ζωήν, ἧς ἄπο πᾶσι βιοσσόον ἄσθμα πιαίνει,
Οὕτω παμμεδέοντι καὶ υἱέι δῶκε κομίζειν

Ζωήν,

Ζωὴν, καὶ ζαθέην ὑψίζυγον ὤπασε τιμήν,
Καὶ κρίσιν ὧν ἐθέλει τελέειν ἰσόζυγι θεσμῷ,
Ὅττι περ ἀνθρώποιο φερέσβιος υἱὸς ἀκούει.
Καὶ μὴ θάμβος ἔχοιτε, καὶ εἴ τινα θέσκελον ὀμφὴν
Ἔννεπον ἐσσομένην· ὅτι λειάθιος ἔρχεται ὥρη,
Καὶ νῦν ἀμφιβέβηκεν, ἀολλέες ὁππότε νεκροὶ
Ζωοτόκων ἀΐοντες ἀνοστήτων ἀπὸ τύμβων,
Χριστοῦ φθεγγομένοιο δεδεγμένοι ἔνθεον ἠχώ,
Πάντοθεν ἀΐξουσι, καὶ ὄψιμος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Ἀρχαίη πελάσειε παλιγγενὲς ἴχνος ἀρούρῃ·
Οἱ μὲν ἀεθλεύσαντες ἀμεμφέα πιστὸν ἀγῶνα,
Ζωῆς ἀθανάτης ἐς ἀνάστασιν· οἱ δὲ καμόντες
Ἔργα πολυπλανέος βιοτῆς ἑτερόφρονι λύσσῃ,
Κρίσιος ἐσσομένης ἐς ἀνάστασιν. οὐρανίου μὲν
Οὐ δύναμαι γενετῆρος ἀπόπροθεν οὐδὲν ἀνύσσαι
Αὐτόματος, κρίνειν δὲ δυνήσομαι ὥσπερ ἀκούω.
Νημερτὴς δέ μοι ἐστὶν ἐμὴ κρίσις. οὐ γὰρ ἱκάνω
Κῦδος ἐμὸν τελέειν διζήμενος, ἀλλὰ τοκῆος.
Τιμὴν ἡμετέρην οὐ φθέγγομαι. ἣν γὰρ ἐνίψω
Μαρτυρίην ἰδίην, οὐ πείθεται ἄλλος ἀκούων.
Οὐ γὰρ ἐμὸς πέλε μῦθος ἐτήτυμος, ἥνπερ ἐνίψω
Μαρτυρίην ἰδίην αὐτόθροον, ἀμφ' ἐμέθεν δὲ
Ἄλλος ἀνὴρ πέλε μάρτυς ἐπάρκιος. οἶδα δ' ἐκείνου
Πιστὴν μαρτυρίην καὶ ἐτήτυμον. Εἰρόμενοι δὲ
Ἁγνὸν Ἰωάννην θεοδέγμονος ἔγκυον ὀμφῆς
Ὑμεῖς οὐρεσίφοιτον ἐπέμψατε λαὸν ὁδίτην
Ἀνδρῶν μυστιπόλων· καὶ ἀμεμφέα θέσκελος ἀνὴρ
Μῦθον ἀληθείης ἀλύτῳ σφρηγίσσατο μύθῳ,

Μαρτυ-

Vitam,& diuinam altiiugam dedit gloriam,
Et iudicium quorum vult perficere æquali lege,
Quia hominis vitam ferens filius dicitur.
Et ne miremini ſi aliquam diuinam vocem
Dixi venturam, quia extrema venit hora,
Et nunc prope acceſſit,cōgregati quādo mortui
Viuos parientibus audientes reditus expertibus e ſepulcris
Chriſti loquentis recipientes diuinum ſonum,
Vndique concitabuntur, & ſerus alius poſt alid
Veteri adiunget renatum veſtigium terræ:
Qui quidem certarunt irreprehenſibile fidele certamen,
Vitæ immortalis ad reſurrectionem: qui vero perfecerunt
Opera multū errantis vitæ aliter ſentiēte rabie,
Iudicii futuri ad reſurrectionem. cæleſti enim
Non poſſum ſine patre aliquid perficere
Sponte,iudicare vero potero ſicut audio.
Infallibile autē meū eſt iudiciū.non enim venio
Gloriam meam perficere quærens,ſed patris:
Honorē noſtrū nō loquor.ſi enim loquut'fuero
Teſtimonium proprium,nō credit alius audiēs.
Nō enim meus eſt ſermo verus, ſi loquut' fuero
Teſtimoniūpropriū de meipſo dictū.de me autē
Alius vir eſt teſtis ſufficiens.noui autem illius
Fidele teſtimoniū & verum. interrogantes autē
Caſtum Ioannem diuina repletum voce,
Vos montiuagum miſiſtis populum viatorem
Virorum ſacrificorum:& irreprehenſibilem diuinus vir
Sermonē veritatis inſolubili obſignauit verbo.

Teſtis firmiloquus.terreſtri autem a voce
Teſtimonium hominum non recipio,ſed docẽs
Hebræos,hæc omnia adduco,vt doctos
Vos in vniuerſum omnes meis verbis ſaluem.
Ille Ioannes ſapientes ſcintillas emittens,
Pietatis erat lucerna vera viris apparens:
Vos autem ad vertiginem vnius volubilis horæ,
Illius teſtimoniis lætati eſtis apparentis,
A quis coruſcantem geſtientes ad lucernam
Aquis diuinis.Ioannis autem voce
Maius teſtimoniũ habeo,& prçſtantius oraculũ.
Opera enim quæcunque dedit pater meus vt
perficiam,
Loquuntur per ſe clamantia loquente tuba ſi-
lentii:
Hæc me prædicant & eructant firmam vocem.
Neque pater me reliquit non prædicato quodã
ſilentio,
Qui me præmiſit e cælis: ſed & ipſe
Loquentibus oribus deiloquos per viros
Teſtimonium viuum reciproco dedit libro,
Qui me præmiſit: & diuinam nunquam formã
Patris vidiſtis,& non audiuiſtis vocem,
Neque ei nõ errantib.cuſtoditis verbum aurib⁹.
Quẽ enim meus ꝑmiſit pater opitulatorẽ mũdo,
Non Deũ filium recipitis,nec mittentẽ patrem.
Scripta diuiniloquorũ inquirite oracula librorũ,
In quibus habere ſperatis, temporis recreſcen-
te circulo,
Vitam non temporalem: in ſcripturis autem illa
Teſtimonium clamant meũ interpretãte verbo
Immortali tuba:& non feſtinatis diſcentes
Scri-

Μάρτυρος ἐμπεδόμυθος. ἐπιχθονίης δ' ἀπὸ φωνῆς
Μαρτυρίην μερόπων οὐ δέχνυμαι, ἀλλὰ διδάσκων
Ἑβραίους, τάδε πάντα μετέρχομαι, ὄφρα μαθόντας
Ὑμέας εἰν ἑνὶ πάντας ἐμοῖς ἐπέεσσι σαώσω.
Κεῖνος Ἰωάννης νοεροὺς σπινθῆρας ἰάλλων,
Εὐσεβίης πέλε λύχνος ἐτήτυμος ἀνδράσι φαίνων·
Ὑμεῖς δ' εἰς στροφάλιγγα μιῆς ταχυδινέος ὥρης,
Κείνου μαρτυρίῃσιν ἐφαιδρύνασθε φαέντος,
Ὕδασιν ἀστράπτοντος ἀγαλλόμενοι παρὰ λύχνου
Ὕδασι θεσπεσίοισιν· Ἰωάννου δὲ φωνῆς [φήν.
Μείζονα μαρτυρίην μεθέπω, καὶ ὑπέρτερον ὀμ-
Ἔργα γὰρ ὁππόσα δῶκε πατὴρ ἐμὸς ὄφρα τελέσσω,
Φθέγγεται αὐτοβόητα λάλῳ σάλπιγγι σιωπῆς·
Ταῦτά με κηρύσσει, καὶ ἐρεύγεται ἔμπεδον αὐδήν.
Οὐδὲ πατήρ με λέλοιπεν ἀκηρύκτῳ τινὶ σιγῇ,
Ὅστις ἐμὲ προέηκεν ἀπ' αἰθέρος· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Φθεγγομένοις στομάτεσσι θεογλώσσων διὰ φωτῶν
Μαρτυρίην ζώουσαν ἀμοιβαίῃ πόρε δέλτῳ,
Ὅστις ἐμὲ προέηκε· καὶ ἔνθεον οὔποτε μορφὴν
Πατρὸς ἐθηήσασθε, καὶ οὐκ ἠκούσατε φωνῆς,
Οὐδέ οἱ ἀπλανέεσσι φυλάσσετε μῦθον ἀκουαῖς.
Οὐ γὰρ ἐμὸς προέηκε πατὴρ χρησμήτορα κόσμῳ,
Οὐ θεὸν ἦα δέχεσθε, καὶ οὐ πέμψαντα τοκῆα.
Γραπτὰ θεορρήτων μαστεύετε θέσφατα βίβλων,
Ἧισιν ἔχειν ἔλπεσθε, χρόνου παλιναυξέϊ κύκλῳ,
Ζωὴν οὐ μινύθουσαν. ἐνὶ γραφίδεσσι δὲ κεῖναι
Μαρτυρίην βοόωσιν ἐμὴν ὑποφήτορι μύθῳ
Ἀθανάτῳ σάλπιγγι· καὶ οὐ ἀπέρχεσθε μαθόντες

Γράμματα φωνήεντα, θελήμονες εἰς ἐμὲ βαίνειν.
Τιμὴν ἐκ μερόπων οὐ δέχνυμαι· ἀλλά που ἔγνων
Ὑμέας ἀστόργοισιν ἐν ἤθεσιν, οὐδὲ τοκῆος
Φίλτρον ἐπουρανίοιο φυλάσσετε παμβασιλῆος.
Ἦλθον ἐγὼ βοόων πατρώϊον οὔνομα κόσμῳ,
Καὶ θεὸν οὔ με δέχεσθε, καὶ οὐ πείθεσθε τοκῆι·
Εἰ δέ τις ἄλλος ἵκοιτο νόθος ψευδώνυμος ἀνὴρ,
Ἀντίθεος, τότε κεῖνον ἀνάρσιον ἠπεροπῆα
Αὐτίκα μειλίσσεσθε τεθηπότες· ὄφρα τις εἴπῃ,
Γνήσιον ἠρνήσαντο, νόθον δ' ἐδέχοντο φανέντα.
Πῶς δέ με, πῶς δύνασθε θεοῦ λόγον ἦα γεραίρειν,
Κῦδος ἀπ' ἀλλήλων πεδέγμενοι· οὐδὲ δαῆναι
Μουνοῦ παγγενέταο θεοῦ μαστεύετε τιμήν;
Ἦ ῥα μάτην ἔλπεσθε, κατήγορα χείλεα λύσας
Ὑμείων ὅτι λύσσαν ἐμῷ γενετῆρι βοήσω.
Ὑμέας ἐν γραφίδεσσι κατήγορος ἄλλος ἐλέγχει,
Μωσῆς θεσμοθέτης, πρωτόθρονος, ᾧ ἔπι μούνῳ
Ἐλπίδες ὑμείων θεοπειθέες. εἰ γὰρ ἐκείνου
Ἔμπεδον ἀπλανέεσσιν ἐθήκατε μῦθον ἀκουαῖς,
Καί κεν ἐμοὶ πείθεσθε πεποιθότες. ἀμφ' ἐμέθεν γὰρ
Θεῖος ἀνὴρ ἔγραψεν ἐτήτυμος. εἰ δ' ἄρα κείνου
Γράμμασιν οὐ πείθεσθε, τάπερ θεὸς ὤπασε κόσμῳ,
Μᾶλλον ἀκηλήτοισι πόθεν δέξοισθε μενοιναῖς
Ἄγραφον ἡμετέρων στομάτων ἀΐοντες ἰωήν;
Ἔννεπε· καὶ μετέπειτα πέρην Τιβεριάδος ἅλμης Κ.5
Νηῒ πολυκλήϊδι ταμὼν αὐτώπιον ὕδωρ,
Γείτονα γαῖαν ἔδυνε. συνεσσεύοντο δὲ λαοὶ
Θαύματα παπταίνοντες, ἅπερ κάμεν ἠθάδι μύθῳ.

Scripturas loquentes,prompti ad me venire.
Honorem ab hominib.non recipio:ſed cognoui
Vos inhumanis moribus,neque patris
Amorem cæleſtis ſeruatis omnium regis.
Veni ego clamans paternum nomen mundo,
Et Deum non me recipitis,nec creditis patri:
Si vero quis alius venerit ſpurius falſo nominatus vir,
Deo contrarius, tunc illum infeſtum deceptorē
Statim placabitis ſtupefacti: vt qs dicere poſſit,
Legitimum abnegarūt,ſpurium autem receperunt apparentem.
Quomodo autē me,quomodo poteſtis Dei Verbum filium honorare,
Gloriā abinuicē expectantes: neque cognoſcere
Soli⁹ omnium genitoris Dei inquiritis honorē?
Sane fruſtra timetis,accuſantia labia ſoluens
Veſtrā quod rabiē meo parenti indicaturus ſim.
Vos in ſcripturis accuſator alius redarguit,
Moſes legislator,primari⁹ propheta,in quo ſolo
Spes veſtræ fideles.ſi enim illius
Firmū nō errantib. repoſuiſſetis verbū auribus,
Etiam mihi crederetis confidentes. de me enim
Diuinus vir ſcripſit verus. ſi vero illius
Scriptis non creditis,quæ Deus præbuit mūdo,
Magis intractabilib.quomodo recipetis mētib.
Non ſcriptam noſtri oris audientes vocem?

Dixit:& deinceps trans Tiberiadis mare *Cap.VI.*
Naui multos clauos habēte ſecās oppoſitā aquā,
Vicinā terram ſubiit ſimul cōcitabatur autē po-
Miracula vidēs quę fecit cōſueto ſermone (pul⁹,

Liberans grauiter ægrotans afflictorum corpus
virorum.
Et ſoli tumuloſi deſerti regionem peruadens,
In montem alticipitem aſcendit, in medio autẽ
apparentem
Sedentẽ coronæ inſtar circumdederũt diſcipuli.
Et prope Hebręis orgiorum cupidum erat feſtũ,
Paſcha quod vocant. per denſam autem ſiluam
Oculos ſuſtulit, & infinitum alium poſt alium
Vidit vicinum aduenam populum viatorem:
Sedentẽ autem Philippũ ſuo demulſit ſermone,
Dic, vnde emem⁹ multorũ ſeminũ fluorẽ panũ
Viris tot? Suam autem occultauit ſententiam,
Et mentem ignorantis tentauit Philippi.
Ipſe enim ſciebat quid eſſet facturus. (cem,
Anxius vero Philipp⁹ miſcebat admirationi vo-
Populum ęqualem arenis ducentorum quadam
menſura
Panes denariorum non ſufficiẽtes ſunt ſaturare,
Vt exiguam quilibet habeat partem. Vn⁹ autem
ipſorum
Diuinorum ſociorum lęti nuncii ſonuit vocem,
Andreas, regi fundens prandii allatricem vocẽ,
In aquis verſantis Simonis frater piſcatoris:
Eſt quidam hic puer habens hordeaceos panes
Quinque, & vicini duos piſces maris,
Piſces aſſos duplices: ſed quid facient
Hæc multiloquo diuiſa coniuncto populo?
Ieſus autem iuſſit promptiſſimis ſociis
Inclinare cõuiuantiũ mixtos ordines ſup terrã.
Erat autem ibi gramen infinitum: copioſus vero
Complicatus cœtus erat conuictor ſuper terrã.
Quin-

Ῥυόμενος βαρύνουσον ἱμασσομένων δέμας ἀνδρῶν.
Καὶ δαπέδου λοφόεντος ἐρημάδα πέζαν ὁδεύων,
Εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνήϊε. μεσσοφανῆ δὲ
Ἑζόμενον στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο μαθηταί.
Καὶ σχεδὸν Ἑβραίοισι φιλόργιος ἦεν ἑορτή,
Πάσχα τόπερ καλέουσι. δι' εὐδένδροιο δὲ λόχμης
Ὀφθαλμοὺς ἀνάειρε, καὶ ἄσπετον ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Ἔδρακεν ἀγχικέλευθον ἐπήλυδα λαὸν ὁδίτην.
Ἑζόμενον δὲ Φίλιππον ἑῷ μειλίξατο μύθῳ,
Εἰπέ, πόθεν πειόμεσθα πολυσπερέων χύσιν ἄρτων
Ἀνδράσι τοσσατίοισιν; ἑὴν δ' ἔκρυπτε μενοινήν,
Καὶ νόον ἀγνώσσοντος ἐπειρήτιζε Φιλίππου.
Αὐτὸς γὰρ δεδάηκε τόπερ ἤμελλε τελέσσαι.
Ἀσχολόων δὲ Φίλιππος ἐμίγνυε θαύματι φωνήν,
Λαὸν ἴσον ψαμάθοισι διηκοσίων τινὶ μέτρῳ
Ἄρτοι δηναρίων, οὐκ ἄρκιοι εἰσὶ κορέσσαι,
Ὄφρα κε βαιὸν ἕκαστος ἔχῃ μέρος. εἷς δέ τις αὐτῶν
Ἀγχιθέων ἑτάρων εὐάγγελον ἴαχε φωνήν,
Ἀνδρείας, βασιλῆϊ χέων φερέδειπνον ἰωήν,
Ὑγροπόρου Σίμωνος ἀδελφεὸς ἰχθυβολῆος·
Ἔστι τις ἐνθάδε κοῦρος, ἔχων κριθώδεας ἄρτους
Πέντε, καὶ ἀγχιπόρου διδυμάονας ἰχθύας ἅλμης,
Ἰχθύας ὀπταλέους διδυμάονας. ἀλλὰ τί ῥέξει
Ταῦτα πολυγλώσσῳ μεμερισμένα σύζυγι λαῷ;
Ἰησοῦς δ' ἐκέλευσεν ἑτοιμοτάτοισιν ἑταίροις,
Κλίνατε δαιτυμόνων μιγάδας στίχας ὑψόθι γαίης.
Ἦν δέ τις αὐτόθι χόρτος ἀπείριτος· ἀμφιλαφὴς δὲ
Σύμπλοκος ἑσμὸς ἔην ὁμόσπορος ὑψόθι γαίης.

Πέντε δὲ χιλιάδες πολυειδέες ἦσαν ἀριθμῷ
Δαιτυμόνων, καὶ ἕκαστος ἐρείδετο γείτονι τοίχῳ,
Κεκλιμένοι στοιχηδὸν ἐπ' ἀπειζαλοιο τραπέζης
Μηκεδανῆς. καὶ πέντε λαβὼν κριθώδεας ἄρτους
Χερσὸς, ἀεὶ ζώοντι χάριν γλυκερῇ γενετῆρι πιπαίνων,
Ἔκλασε συμπλεκέος παλάμης γαμψώνυχι παλμῷ,
Καὶ πόρε δαιτυμόνεσσι, καὶ ὤρεγε πᾶσιν ἐδωδὴν,
Καὶ διδύμων νεπόδων ὅσον ἤθελον. ἀλλ' ὅτε λαῷ
Πειναλέῳ κόρος ἔσκε πολυφλοίσβοιο τραπέζης,
Ἰησοῦς ἐπέταξεν ὁμοζήλοισι μαθηταῖς,
Πάντα ταχυστροφάλιγγι μιῇ συλλέξατε ῥιπῇ
Κλάσματα πυκνωθέντα περισσοβόροιο τραπέζης,
Ὄφρα κε μηδὲν ὄλοιτο. Καὶ ἄστατος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Φοιταλέος πεφόρητο διάκτορος ἑσμὸς ἑταίρων,
Ὄγκον ἐπασσυτέρων τελέων ὑψούμενον ἄρτων
Χερσὶ βαθυνομένῃσιν. ἀπὸ χλοεροῖο δὲ χόρτου
Ῥωγαλέης συνάγειρε πολύπλανα λείψανα φερβῆς
Ὅσσα περισσεύοντο· μιῆς δ' ἀπὸ πεντάδος ἄρτων
Μαστεύων ἑλικηδὸν, ἕως πολυχανδέϊ κόλπῳ
Συμμιγέων ἔπλησε δυώδεκα κύκλα κοφίνων.
Καὶ πολὺς ἄλλοθεν ἄλλος ἐνίαχε θαῦμα νοήσας
Χειρὸς ὅπερ ποίησεν ὅλῳ θοινήτορι λαῷ,
Ἄρτων αὐτομάτων παλιναυξέα δαῖτα γεραίρων.
Οὗτος ὃν ἀείδουσιν ἐτήτυμός ἐστι προφήτης,
Ὃν φάτις ἀενάοιο μολεῖν ἰθύντορα κόσμου.
Εἰδὼς δ' αὐτοδίδακτος ἄναξ ὑποκάρδιον ὀμφὴν,
Ὅττι μολεῖν ἤμελλον ἀμήλυδες αὐτόθι λαοὶ,
Καί μιν ἀφαρπάξαντες ἀναστήσειν βασιλῆα,

Οὔρεος

Quinq. autem millia variç ſpeciei erant numero
Conuiuantium, & quilibet innitebatur proximo parieti,
Recumbentes ordine ſuper vireſcentem mēſam
Longam. & quinque ſumens hordeaceos panes
Chriſtus, ſemper-viuenti gratias patri agens,
Fregit complicatæ manus vncungui motu,
Et dedit conuiuis, prębuitque omnibus cibum,
Et ex duobus piſcibus quantum volebant. Sed quum populo
Eſurienti ſatietas eſſet redundantis menſæ,
Ieſus præcepit concordibus diſcipulis,
Omnia celeris vertiginis vno colligite impetu
Fragmenta ſolida redundantis menſæ,
Ne quid pereat. Et inſtabilis alius poſt alium
Impetuoſus ferebatur miniſtrās cœtus ſociorū,
Molem crebriorum perficiens altam panum
Manibus cauis. a viridi autem gramine
Fracti congregauit ſparſas reliquias cibi
Quæcunq. ſupererant: vnoque a quinario panū
Inquirens orbiculatim, donec multū capaci ſinu
Promiſcuorum repleuit duodecim circulos cophinorum.
Et plurimi aliunde alii ſonuerunt, miraculum intelligentes
Chriſtus quod fecit toti conuictori populo,
Panū ſpontaneorū recreſcēs conuiuium hono-
Hic quē celebrant verus eſt propheta, (rantes:
Quem fama eſt ęterni venturum rectorē mundi.
Sciens vero p ſe doctus Rex cordis cogitationē,
Quod venturi eſſent congregati ibi homines,
Et ipſum rapturi vt conſtituerent regem,

Mon-

Montis ſiluoſi deſertam ſubiit petram. (ginis,
Et vmbroſus quando conus accurrit vicinę cali-
Mare ad propinquum impellebantur diſcipuli.
In nauem autem irruentes mariuagam, currum maris
Terram in oppoſitam traiiciebant diſcipuli,
Ad ciuitatẽ Capernaum appellẽtes: vicina vero
Terram totam texit atra caligo,
Et circa corpus varium dorſum habentem contrahens tunicam, (diſcipulis
Stellatum cælum ſplendebat. Cupientibus vero
Nondum Chriſtus venit. inſtante autẽ procella,
Prope apparẽs incuruus intumeſcebat fluxꝰ ma-
Et longis remiges aquã ſignabant remis, (ris,
Contrariis ventis impulſam; marinorum vero
Tres decades ſtadiorũ vel vigintiquinq. ſecãtes,
Chriſtum viderunt incedentem ſuper mare,
Siccum veſtigium habentem, peruii maris celerem viatorem. (diſcipulos
Formidantes autẽ vociferabãtur: attonitos vero
Ieſus alloquebatur, Sinite formidinem ventis:
Chriſtus ego velox viator ſum maris.
Et ipſum trahere volebant in nauim, & vis maris
Erat tũc, & erat portꝰ: poſtquã diuina agitatione
Tamquam mens alata, ſine ventis, ſine remis,
Ad longinquũ portũ appulerat ſpõtanea nauis.
Sed quando rubefaciens Tiberiadem vicinam petram (liginem,
In ſum̃o apparẽs ſignaſſet vmbroſam aurora ca-
Populus pulchri litoris trans oppoſitum mare
Stans, circumſpexit quod ſacrum apud lacum
Humidum non eſſent agitatum prope litus
Ordi-

Οὔρεος ὑλήεντος ἐρημάδα δύσατο πέτρην.
Καὶ σκιόεις ὅτε κῶνος ἀνέδραμε γείτονος ὄρφνης,
Πόντον ἐς ἀγχικέλευθον ἐπερρώοντο μαθηταί.
Νῆα δ' ἐπαΐξαντες ἁλίδρομον οἶδμα θαλάσσης,
Γαῖαν ἐς ἀντιπέραιαν ἐπορθμεύοντο μαθηταί,
Ἄστυ Καφαρναοὺμ μετανεύμενοι. ἀρτιφανὴς δὲ
Γαῖαν ὅλην ἐκάλυψε μελαγκρήδεμνος ὁμίχλη,
Καὶ χροῒ ποικιλόνωτον ἐπισφίγξασα χιτῶνα,
Ἀστερόεν σελάγιζεν. ἐελδομένοις δὲ μαθηταῖς
Οὔπω Χριστὸς ἵκανεν. ἐπειγομένης δὲ θυέλλης,
Ἀγχιφανὴς ἐπίκυρτος ἐπυργώθη ῥόος ἅλμης,
Καὶ δολιχοῖς ἐλατῆρες ὕδωρ ἐχάρασσον ἐρετμοῖς,
Ἀντιπόροις ἀνέμοισι βεβιημένον. εἰναλίων δὲ
Τρεῖς δεκάδας σταδίων ἢ εἰκοσιπέντε ταμόντες,
Χριστὸν ἐθηήσαντο διαστείχοντα θαλάσσης,
Ἄβροχον ἴχνος ἔχοντα, βατῆς ἁλὸς ὀξὺν ὁδίτην.
Ταρβαλέοι δ' ἀλάλαζον. ἀτυζομένοις δὲ μαθηταῖς
Ἰησοῦς ὀάριζεν, Ἐάσατε τάρβος ἀήταις·
Χριστὸς ἐγὼ ταχύγουνος ὁδοιπόρος εἰμὶ θαλάσσης.
Καί μιν ἑλεῖν μενέαινον ἐς ὁλκάδα, καὶ μένος ἅλμης
Ἦν τότε, καὶ πέλεν ὅρμος· ἐπεὶ θεοδινέι παλμῷ
Οἷα νόος πτερόεις, ἀνέμων δίχα, νόσφιν ἐρετμῶν,
Τηλεπόροις λιμένεσσιν ἐμίλεεν αὐτομάτη νηῦς.
Ἀλλ' ὅτε πορφύρων Τιβερήτιδα γείτονα πέτρην
Ἀκροφανὴς ἐχάραξε λιπόσκιον ὄρθρος ὁμίχλην,
Λαὸς εὐκροκάλοιο πέρην ἀντώπιδος ἅλμης
Ἱστάμενος σκοπίαζεν ὅτι ζαθέη παρὰ λίμνη
Ἰκμαλέης οὐκ ἦσαν ἱμασσομένης πέλας ἀκτῆς

Στη

Στοιχάδες ἀλλήλῃσιν ὁμόζυγες ὁλκάδες ἄλλαι,
Εἰ μὴ νῆυς μία μοῦνον ἀνέμπλοος, ὅττι καὶ αὐτὸς
Οὔ ποτε ποντοπόροιο μιῆς ἐπὶ νηὸς Ἰησοῦς
Ἀγχιθέοις ἑτάροισι συνέπλεεν· ἀλλ' ὅτι μοῦνος
Γαῖαν ἐς ἀντικέλευθον ἐναυτίλλοντο μαθηταὶ,
Ἄλλας νῆας ἑλόντες, ὅπῃ Τιβερήτιδες ἀκταὶ
Πόντον ἐπεσσεύοντο, καὶ ἤλυθον ἐγγύθι χώρου,
Λαὸς ὅπῃ νήριθμος ἐπ' εὐχόρτοιο τραπέζης
Θέσκελον ἤσθιεν ἄρτον, ὃν ἔκλασεν ἀμβροσίη χεὶρ
Χριστοῦ, παμμεδέοντι χάριν γενετῆρι διδόντος.
Καὶ μὴ Χριστὸν ἄνακτα φερέσβιον, οὐδὲ μαθητὰς
Ἐσσομένους ὁρόωντες ἀμοιβαίων ἐπὶ νηῶν,
Πόντιον ἀφροκόμοισιν ὕδωρ λευκαίνον ἐρετμοῖς,
Ἄστυ Καφαρναοὺμ μεταδύμενοι. ἀγχιφανῆ δὲ
Ἀντιπέρην εὑρόντες ἀσιγήτοιο θαλάσσης
Χριστὸν, ἐκυκλώσαντο, καὶ ἔννεπον ἠθεῖ μύθῳ,
Ῥαββὶν ἄναξ, πότε δεῦρο παρέπλεες; δὲ παλέης ᾗ
Εἰλαπίνης μνηστῆρα μετήλυδα λαὸν ἐλέγχων
Ἰησοῦς ἀγόρευε, μινυνθαδίης ἀπὸ φορβῆς
Εἰς θαλίην ζείδωρον ἀλήμονας ἀνέρας ἕλκων,
Οἶδα τί μαστεύοντες ἱκάνετε. νουσαλέων γὰρ
Οὐ διὰ θαύματα κεῖνα τάπερ κάμον ἠθάδι μύθῳ,
Ὁππόσα θηήσασθε· πόθος δέ τις ὑμέας ἕλκει
Ἄρτων θεσπεσίων παλινάγρετος, ὅττι φαγόντες
Εἰλαπίνην νήριθμον ἐμῆς κεκόρησθε τραπέζης.
Ἀλλὰ πολυπλανέεσσιν ἐάσατε σύνδρομον αὔραις
Δαῖτα ταχὺ φθιμένην, καὶ ἀνύσσατε μᾶλλον ἐκεί-
Εἰλαπίνην μίμνουσαν ἀειζώοιο τραπέζης, [νην

Ἣν

Ordinatæ inuicem coniunctæ naues aliæ,
Niſi nauis vna ſola non nauigans, quodque ipſe
Non tunc pontigrada in naue Ieſus
Diuinis cum ſociis nauigaret:ſed quod ſoli
Terram in oppoſitam nauigaſſent diſcipuli,(ra:
Alias naues accipiẽtes,vbi Tiberiadis[ſunt]lito-
Mare concitarunt, & venerunt prope locum,
Popul⁹ vbi innumer' ſuper graminoſam mẽſam
Diuinum comedit panem, quem fregit immor-
talis manus
Chriſti,omnium rectori gratias patri agentis.
Nec Chriſtũ regẽ vitam ferentẽ,neq. diſcipulos
Sequentes inuenientes reciprocis in nauibus
Maritimam ſpumam ferentibus aquam dealba-
runt remis,
Ad ciuitatem Capernaum appellentes.propin-
quum autem
Inuenientes trans inquietum mare (mone,
Chriſtũ, circundederunt, & dixerunt ſuaui ſer-
Rabbi rex, quando huc nauigaſti? rapidi autem
Conuiuii memorem aduenã populũ redarguẽs
Ieſus dixit,temporali a cibo
Ad conuiuium viuificum errãtes viros trahens,
Scio quid quærentes veniſtis. ægrotorum enim
Nõ ꝓpter miracula illa quæ feci cõſueto verbo,
Quæ vidiſtis:deſideriũ autem aliquod vos trahit
Panum diuinorum rurſus congregãs, quod co-
medentes
In conuiuio infinito mea ſatiati ſitis a menſa.
Sed multũ errantib.committite comitem ventis
Cibum cito corruptibilẽ, & perficite magis illũ
Cibum manentem ſemperuiuæ menſæ,

Quem

Quem ſolus hominis vitam ferens filius dabit?
Hũc quia obſignauit Deꝰ pater. Interrogãs autẽ
Populus Iudæorum ſciſcitantem rupit vocem,
Dic, quid faciemus, vt Deo grato ritu
Opera Dei perficiamus? Rex vero reſpondit ſermone,
Rectã fidem habentes, vt recipiatis apparentẽ,
Quem ille miſit. Reſpondit autem populus,
Quale cupientibus ſignum nobis perficies,
Vt credamus, diuinum opus accipientes?
Quid facies prioribus ſimile? noſtri enim
Cæli æternum cibum deſertam apud petram
Manna valde celebratum ſpectarunt parentes,
Scriptor quod multiloquus immenſo quondam populo
Cælitus præbuit panem copioſo conuictori.
Ieſus autem dixit, ſuperbum populũ redarguẽs,
Moſes non antea vobis, deſertam apud petram,
Cæleſtem panem præbuit mellifluum ad comedendum:
Sed pater meus erat, qui adhuc præſtantiorem vobis
Cælitus ſapientem alium verũ panem præbebit:
Hic enim eſt panis qui cælitus deſcendens
Vitam omnibus caram toti donauit mundo.
Et rurſus ſic dixit Iudæorum cœtus virorum,
Vitæ, domine, hunc quem dixiſti ſtabilem eſſe
Cæleſtem panem præbe verum comedere.
Ieſus autem aperuit diuiniloquum os,
Et gratia repletam eructauit labiis vocem,
Vitæ æternus panis ego ſum, nigra fame
Nunquam eſuriet vir mortalis ad me veniens,

Ἣν μόνος ἀνθρώποιο φερέσβιος υἱὸς ὀπάσσει,
Τοῦτον ὅτι σφρήγισσε πατὴρ θεός. Εἰρόμενος δὲ
Λαὸς Ἰουδαίων φιλοπευθέα ῥήξατο φωνήν,
Εἰπὲ, τί κεν ῥέξωμεν, ὅπως θεοτερπέϊ θεσμῷ
Ἔργα θεοῦ τελέσοιμεν; Ἄναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ·
Ὀρθὴν πίστιν ἔχοντες, ὅπως δέξησθε φανέντα
Ὅντινα κεῖνος ἔπεμπεν. Ἐπεφθέγξαντο δὲ λαοί,
Ποῖον ἐελδομένοις σημήϊον ἄμμι τελέσσεις,
Ὄφρα κε πειθοίμεσθα, θεόσσυτον ἔργον ἑλόντες;
Τί πρήξεις προτέροισιν ὁμοίϊον; ἡμέτεροι γὰρ
Αἰθέρος ἄφθιτον εἶδαρ ἐρημάδος ἐγγύθι πέτρης
Μάννα πολυκλήϊστον ἐθηήσαντο τοκῆες,
Γραπτὸς ὅπερ πολύμυθος ἀμετρήτῳ ποτὲ λαῷ
Οὐρανόθεν πόρεν ἄρτον ἀφειδέϊ δαιτυμονῆϊ.
Ἰησοῦς δ' ὀάριζεν, ἀγήνορα λαὸν ἐλέγχων,
Μωσῆς οὐ πάρος ὔμμιν, ἐρημαίῃ παρὰ πέτρῃ,
Αἰθέρος ἄρτον ὄπαζε μελίρρυτον εἰλαπινάζειν·
Ἀλλὰ πατὴρ ἐμὸς ἦεν, ὃς εἰσέτι φέρτερον ὔμμιν
Οὐρανόθεν σοφὸν ἄλλον ἐτήτυμον ἄρτον ὀπάσσει.
Οὗτος γὰρ πέλεν ἄρτος ὃς οὐρανόθεν καταβαίνων
Ζωὴν πᾶσι μέλλουσαν ὅλῳ δωρήσατο κόσμῳ.
Καὶ πάλιν ὧδ' ἀγόρευεν Ἰουδαίων χορὸς ἀνδρῶν,
Ζωῆς, κοίρανε, τοῦτον ὃν ἔννεπες ἔμπεδον εἶναι
Αἰθέρος ἄρτον ὄπασσον ἐτήτυμον εἰλαπινάζειν.
Ἰησοῦς δ' ἐπέτασσε θεηγόρον ἀνθερεῶνα,
Καὶ χάριτος πλήθουσαν ἀνήρυγε χείλεσι φωνήν.
Ζωῆς ἄφθιτος ἄρτος ἐγὼ πέλω· αἴθοπι λιμῷ
Οὔποτε πεινήσειεν ἀνὴρ βροτὸς εἰς ἐμὲ βαίνων.

Καὶ

Καὶ πᾶς ἡμετέρην ἀσεμφέα πίστιν ἀέξων,
Οὔποτε διψήσειεν, ἕως ἔτι καμπύλος ἕρπων
Αἰὼν στρυγενειος ἀτέρμονα νύσσαν ἀμείβει.
Ἀλλ' ὑμῖν ἀγόρευον ἐμῆς ὅτι θαύματα φωνῆς
Ὄμμασι θηήσασθε, καὶ οὐ πείθεσθε τοκῆϊ. [ψει
Πᾶς βροτὸς ὅν μοι ὄπασσε πατὴρ ἐμὸς, εἰς ἐμὲ καμ-
Ἴχνος ἑὸν, θεόθεν πεφορημένος. οὐδὲ καὶ αὐτὸς
Ἀνέρας ἐρχομένους νεοπηθέας ἐκτὸς ἐλάσσω,
Ἀλλὰ νόῳ χαίροντι δεδέξομαι. οὐ γὰρ ἐέλδωρ
Ἤλυθον οὐρανόθεν τελέων ἐμὸν, ἀλλὰ τοκῆος.
Τοῦτο δὲ παμμεδέοντος ἐμοῦ πέλε πατρὸς ἐέλδωρ,
Ὄφρα κεν ὧν γενέτης ἐμὸς ὤπασε μηδὲν ὀλέσσω,
Ἀλλά μιν ἀχλυόεντος ἀναστήσαιμι βερέθρου
Νόστιμον ἐκ νεκύων, ὅτε λοίσθιον ἦμαρ ἱκάνει.
Τοῦτο γὰρ αἰγλήεντος ἐμοῦ πέλε νεῦμα τοκῆος,
Ὄφρα κε πᾶς ὁρόων με, πανίλαον ὄμμα πιταίνων,
Ζωῆς ἐσσομένης αἰώνιον ἐς χορὸν ἔλθῃ·
Καί μιν ἀναστήσω παλινάγρετον, ὁππότε κείνης
Ὑστατίης ὅτε φέγγος ἐλεύσεται ἠριγενείης.
Ζωὴ γὰρ πέλεν   ἐτήτυμον ἡμετέρη σάρξ,
Αἷμα δ' ἐμὸν νημερτὲς ἔφυ ποτόν. ὃς δέ κεν ἀνὴρ
Σαρκὸς ἐμῆς γεύσαιτο, καὶ αἵματος εἰν ἑνὶ θεσμῷ,
Οὗτος ἀνὴρ ἐν ἐμοὶ μενέει, καὶ ὁμόζυγος αὐτῷ
Ἔσσομαι, ἔμπεδος οἶκος, ἀειρόμενος καὶ ἀείρων.
Ὡς δὲ πατὴρ ζώων με βοηθόον ὤπασε κόσμῳ·
Ζώω δ' ὑψιμέδοντος ἐμοῦ διὰ νεῦμα τοκῆος
Αὐτὸς ἐγώ· καὶ ἐκεῖνος ἀνὴρ ἰσόζυγι θεσμῷ
Ἐξ ἐμέθεν ζήσειεν, ἐμὸν δέμας εἰλαπινάζων.

Ζωῆς

Et omnis noſtram immotam fidem augens,
Nunquam ſitiet, donec adhuc curuum repens
Æuũ latæ generationis infinitã metã permutat.
Sed vobis dixi meæ quod miracula vocis
Oculis vidiſtis, & non creditis patri.
Omnis homo quem mihi dedit pater meus, ad me flectet
Veſtigium ſuum, a Deo adductus. neque ipſe
Viros veniẽtes recens credẽtes foras expellam,
Sed mente gaudẽte ſuſcipiã. non enim deſideriũ
Veni cælitus perficiens meum, ſed patris.
Hoc autẽ omniũ rectoris mei eſt patris deſide- (riũ,
Vt eorum quos pater meus dedit, nullum perdã,
Sed ipſum caliginoſo exſuſcitem ex barathro,
Reducem ex mortuis, quãdo vltima hora venit.
Hæc enim clari mei eſt voluntas patris,
Vt omnis qui videt me, placidum oculũ tendẽs,
Vitæ futuræ æternum ad cœtum veniat:
Et ipſum exſuſcitabo rurſus congregatum, quã- do illius
Vltimæ lumen veniet auroræ.
Vita enim eſt vere noſtra caro,
Et ſanguis meus infallibilis eſt potus. quicũq. vir
Carnem meam guſtauerit, & ſanguinem vna ſanctione,
Hic vir in me manet, & coniunctus cum ipſo
Ero, firma domus, geſtatus & geſtans.
Sicut autem pater viuens me opitulatorem præ- buit mundo,
Viuo autẽ altiregentis mei ob volũtatem patris
Ipſe ego: & ille vir æquali lege
Ex me viuet, meum corpus comedens.

Vitæ incorruptibilis panis verus hic dicitur:
Non qualiter antea deſertam apud ſyluani
Veſtri dulcem panem admirati ſunt patres,
Et mortui ſunt in ſcopulis montani exules.
Hunc vir terreſtris verum panem comedens,
Vitam videbit hic, donec prolixi menti
Abundans canis comam dealbat ſeculum.
Hæc profundi fundamēti Capernaum in terra
Dixit, lapidoſo in templo docens.
Multi autem audiētes, cæca quadam rabie
In iram concitati, dixerunt diſcipuli,
Durus mihi ſermo hic quem dixit, & quis audire
Ipſum loquentem poterit? Sua ſponte autem
Cognoſcens quod populus ſuſpicioſus eſſet ſociorum,
Occultam effrænem ſupprimentes vocem,
Chriſtus mente errantibus verbum communicauit diſcipulis,
Veſtram hic ſermo incredulam mētem cruciat:
Quid vero ſi videritis ſimul fulgētem cum patre
Cæleſtium, vnde venit, ſuarum aſcenſorem ſediū
Hominis rurſus filium, quid facietis hoc intelligentes?
Spiritus eſt viuificās præſtantior: alienigena autē
Carnis terreſtris humana natura nihil proderit.
Sermonum vero noſtrorum flux9 diuinus quos
Vita ſimul & ſpiritus eſt, & vera vox. (dico,
Sed quidam ſunt increduli inſipienti rabie.
Sciebat enim quinam eſſent qui mentem habebant errantem,
Fidem in mari errantibus committentes ventis,
Et quinam vir ipſum eſſet Iudæis proditurus,
Argen-

Ζωῆς ἄφθιτος ἄρτος ἐτήτυμος οὗτος ἀκούει·
Οὐχ οἷον τοπάροιθεν ἐρημαίῃ παρὰ λόχμῃ
Ὑμέτεροι γλυκὺν ἄρτον ἐθήσαντο τοκῆες,
Καὶ θάνον ἐν σκοπέλοισιν ὀρειπλανέες μετανάσται.
Τοῦτον ἀνὴρ ἐπάρουρος ἐτήτυμον ἄρτον ἐρέπτων,
Ζωὴν ὄψεται οὗτος, ἕως δολιχοῖο γενείου
Ἀμφιλαφὴς πολιῇσι κόμην λευκαίνεται αἰών.
Ταῦτα βαθυκρήπιδι Καφαρναοὺμ ἐνὶ γαίῃ
Ἔννεπεν, εὐλάϊγγος ἔσω νηοῖο διδάσκων.
Πολλοὶ δ᾽ εἰσαΐοντες, ἀμερσινόῳ τινὶ λύσσῃ
Εἰς χόλον οἰστρηθέντες, ἐμυθήσαντο μαθηταί,
Σκληρὸς ἐμοὶ λόγος οὗτος ὃν ἔννεπε· καὶ τίς ἀκούειν
Αὐτοῦ φθεγγομένοιο δυνήσεται; Αὐτόματος δὲ
Γινώσκων ὅτι λαὸς ὑποδρὴς ἔσκεν ἑταίρων,
Λαθριδίην ἀχάλινον ὑποκλέπτοντες ἰωὴν,
Χειρὸς ἀμαρτινόοισιν ἔπος ξυνώωσε μαθηταῖς,
Ὑμείων ὅδε μῦθος ἀπειθέα θυμὸν ἀμύσσει·
Εἰ δέ κεν ἀθρήσητε συναστράπτοντα τοκῆι
Αἰθερίων, ὅθεν ἦλθεν, ἑῶν ἐπιβήτορα θώκων
Ἀνθρώπου πάλιν υἷα, τί ῥέξετε τοῦτο μαθόντες;
Πνεῦμα πέλει ζωαρκὲς ὑπέρτερον· ἀλλογενὴς δὲ
Σαρκὸς ἐπιχθονίης βροτέη φύσις οὐδὲν ὀνήσει.
Μύθων δ᾽ ἡμετέρων ῥόος ἔνθεος οὓς ἀγορεύω,
Ζωὴ ὁμοῦ καὶ πνεῦμα πέλει, καὶ ἐτήτυμος ὀμφή.
Ἀλλά τινες γεγάασιν ἀπειθέες ἄφρονι λύσσῃ.
Ἤιδεε γὰρ τίνες ἦσαν ὅσοι νόον εἶχον ἀλήτην,
Πίστιν ἀλιπλανέεσσιν ἐπιτρέψαντες ἀέλλαις,
Καὶ τίς ἀνήρ μιν ἔμελλεν Ἰουδαίοις παραδώσειν,

Ἀργυρέης νούσοιο νόον δεδονημένος οἴστρῳ.
Καί σφιν ἄναξ ἀγόρευεν, Ὅθεν πάρος ἔννεπον ὑμῖν,
Οὐ δύναται μερόπων τὶς ἑκούσιος εἰς ἐμὲ βαίνειν,
Εἰ μὴ ἀφ' ἡμετέροιο θεῷ πεφιλημένος ἀνὴρ
Τοῦτο γέρας δέξαιτο χαριζομένοιο τοκῆος.
Οὗ χάριν ἀστήρικτος ὀπισθοπόρῳ ποδὶ βαίνων,
Χάζετο τηλεπόρων μεταναστιος ἐσμὸς ἑταίρων·
Οὐκέτι δ' ὡς τὸ πάροιθε μετάτροπον ἦθος ἀμείψας,
Χριστῷ ἐφωμάρτησε τὸ δεύτερον. Βισσρόων δὲ
Κοίρανος ἀστατέων ἑτερόφρονα λαὸν ἑταίρων
Ἂψ ἀναστρεάζοντα μετήλυδα λαὸν ἀλήτην,
Ἔννεπε πιστοτέροισι δυώδεκα πᾶσι μαθηταῖς,
Ἦ ῥα σὺν ἀλλοδαποῖσι μολεῖν σπέρχεσθε καὶ αὐτοὶ
Γνήσιοι; ἢ ῥα νόθοισιν ὁμοίιοι εἰσὶ μαθηταί;
Καί οἱ Πέτρος ἔλεξε, βοώμενος οὔνομα Σίμων,
Πρὸς τίνα φέρτερον ἄλλον ἱκάνομεν; ἀμφιέπεις γὰρ
Ζωῆς ἀενάοιο μελίρρυτα χεύματα μύθων·
Καὶ προτέρων δεδαῶτες ἀσιγήτων ἀπὸ βίβλων
Ἀπλανέες πειθόμεσθα μιῇ καὶ ὁμόφρονι βουλῇ,
Ὅττι θεοῦ σὺ μόνος ἅγιος πέλες. Ἡδυεπὴς δὲ
Ἀντίτυπον φάτο μῦθον ἄναξ πειθήμονι Πέτρῳ,
Ὑμέας οὐ φρένα πᾶσαν ἐγὼ δεδαημένος ἀνδρῶν
Ἐκ πολέων ἔκρινα; καὶ εἷς ἐναρίθμιος ὑμῖν
Δήϊος, ἀλλοπρόσαλλος, ὁμέστιος ἐστὶ μαθηταῖς,
Διάβολος νέος ἄλλος ἐν ὀψιγόνοισιν ἀκούων;
Ἔννεπε, σημαίνων ὁμοδόρπιον Ἰσκαριώτην,
Αἰνοτόκου Σίμωνος ἐπίκλοπον υἱὸν Ἰούδαν.
Αὐτὸς γάρ μιν ἔμελλε πορεῖν ζωαρκέϊ πότμῳ

Χρυσο-

Argentei morbi mente agitatus ſtimulo.
Et ipſis Rex dixit, Ideo ante dixi vobis,
Non poteſt hominũ aliquis volẽs ad me venire,
Niſi e noſtro carus Deo vir
Hoc munus receperit donante patre.
Cuius gratia infirmus retrogrado pede incedẽs,
Receſſit procul venientium peregrinus cœtus ſociorum:
Non amplius autem vt antea mutabilem morẽ varians,
Chriſtum ſequebatur iterum. Inſpiciens autem
Dominus inſtabilium aliter ſentientem populũ ſociorum
Rurſus reuocantem aduenã populum errantẽ,
Dixit magis fidelib. duodecim omnib. diſcipulis,
Num cum extraneis ire feſtinatis & ipſi
Legitimi? num ſpuriis ſimiles ſunt diſcipuli?
Et ei Petrus dixit, vocatus nomine Simon,
Ad quem alium pręſtantiorem veniemus? habes enim
Vitæ æternæ mellifluos fluxus verborum:
Et prioribus ſcientes non ſilentibus ex libris
Nõ errãtes credimus vna & cõſentiẽte volũtate,
Quod Dei tu ſolus ſanctus es. Suauiloquus vero
Expreſſum dixit ſermonem Rex credulo Petro,
Vos nonne mentem omnem ego ſciens virorũ
Ex multis ſelegi? & vnus annumeratus vobis
Hoſtilis, mutabilis, domeſticus eſt diſcipulis,
Diabolus nouus apud poſteros qui dicetur?
Dixit, ſignificans conuictorem Iſcariotam,
Miſeri Simonis ſubdolum filium Iudam.
Hic enim ipſum traditurus erat vitali fato,

Auro inſaniẽs,frauduletę delatũ in rete capturę,
Vnus exiſtens ſociorum duodecim. *Cap.VII.*
Et tunc habitans
Dominus ibi mãſit,malorum tolerantib. pedib.
Terram ad mare fundatam peruadens Galilææ.
Non enim Iudęorum in ſolo volebat ſancto ambulare,
Quia ipſum fallaci dolo volebant perdere
Filii Iudæorum,ſancta gaudentes pernicie.
Erat autem Deo publicum anniuerſarium prope feſtum,
'A fixis tabernaculis dictum:propinqui autem
Fratres falſi quadruplices filii Ioſeph,
Chriſtũ incitantes,concordem ſonuerunt vocẽ,
Hinc diſcede, &,quando celebratio feſti[eſt,]
Feſtina Iudææ finitimam terram accedere,
Vt conuertentes incredulum populum errantẽ,
Veterem in te fidem recuperent diſcipuli,
Videntes tua opera ſapienti perfecta verbo.
Non enim aliquis hominum occultum opus te
Opus inuiſibili occultatum caligine ſilentii,
Aperte vero vult audax eſſe. ſi hæc facies
Varia miracula,oſtẽde pſpecta miracula mundo.
Talia fruſtra dicebant,increduli ſicut & alii:
Chriſti omnium rectoris fratres licet exiſtentes,
Fidei firmum morem abnegarunt & ipſi.
Et ipſis Rex dixit reſponſiuo quodam ſermone,
Nondum opportunumvenit meum tempus:veſtrum autem
Volat ſemper promptũ , liberũ. nõ poteſt enim
Inſaniẽs vnquã mundus cõſueta procella rabiei
Vos odiſſe:me autem odit & expellit

Audax,

Χρυσομανὴς, δολίης πεφορημένον ἐς λίνον ἄγρης,
Εἷς γεγαὼς ἑτάρων δυοκαίδεκα. Καὶ τότε ναίων K. ζ.
Κοίρανος αὐτόθι μίμνεν, ἀνεξικάκοισι πεδίλοις
Γαῖαν ἁλικρήπιδα διαστείχων Γαλιλαίης.
Οὐ γὰρ Ἰουδαίων πέδον ἤθελεν ἁγνὸν ὁδεύειν,
Ὅττι μιν ἠπεροπῆι δόλῳ μενέαινον ὀλέσσαι
Υἱέες Ἰουδαίων, ὁσίῳ χαίροντες ὀλέθρῳ.
Ἦν δὲ θεῷ πάνδημος ἐτήσιος ἐγγὺς ἑορτὴ,
Πηγνυμέναις κλισίῃσιν ἐπώνυμος. ἀγχίμολοι δὲ
Γνωτοὶ ψευδαλέοι πετράζυγες υἷες Ἰωσὴφ,
Χριστὸν ἐπισπέρχοντες, ὁμόθροον ἴαχον αὐδὴν,
Ἐντεῦθεν μετάβηθι, καὶ, ὁππότε κῶμος ἑορτῆς,
Σπεῦσον Ἰουδαίης ὁμοτέρμονα γαῖαν ὁδεύειν,
Ὄφρα μεταστρέψαντες ἀπειθέα λαὸν ἀλήτην
Ἀρχαίην σέο πίστιν ἀνακτήσωνται μαθηταὶ,
Δερκόμενοι σέθεν ἔργα σοφῷ τετελεσμένα μύθῳ.
Οὐ γάρ τις μερόπων ὑποκόλπιον ἔργον ὑφαίνει,
Ἔργον ἀθηήτῳ κεκαλυμμένον ἀχλύι σιγῆς,
Ἀμφαδίην δ᾽ ἐθέλει θρασὺς ἔμμεναι. εἰ τάδε ῥέζεις
Ποικίλα θαύματα, δεῖξον, ὁρώμενα θαύματα κό-
Τοῖα μάτην ἀγόρευον, ἀπειθέες οἷάπερ ἄλλοι [σμῳ.
Χριστοῦ παμμεδέοντος ἀδελφειοί περ ἐόντες,
Πίστιος ἀπλανὲς ἦθος ἀπηρνήσαντο καὶ αὐτοί.
Καί σφιν ἄναξ ἀγόρευεν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ,
Οὔπω καίριος ἦλθεν ἐμὸς χρόνος· ὑμέτερος δὲ
Πέπταται αἰὲν ἑτοῖμος, ἐλεύθερος. οὐ δύναται γὰρ
Ζηλομανὴς ὅτι κόσμος ἐθήμονι λαίλαπι λύσσης
Ὑμέας ἐχθαίρειν· ἐμὲ δὲ στυγέει καὶ ἐλαύνει

Θαρσήεις· ὅτι μοῦνος ἀφειδέϊ μάρτυρι φωνῇ
Ἤθεος ἀμπλακίης ἐγκύμονα κόσμον ἐλέγχω,
Ἔργα τάπερ τελέει βοόων ἀλλότρια θεσμῶν.
Ὑμεῖς δ' εὐκελάδοιο μετέλθετε κῶμον ἑορτῆς·
Οὔπω ἐγὼ κλισίας νεοπηγέας ἔμπη γεραίρων,
Εἰς τελετὴν ὁσίην ἐπιβήσομαι. ἡμετέρου γὰρ
Οὔπω μοὶ τετέλεστο χρόνου δρόμος. Ὣς ὁ μὲν εἰπὼν,
Ἔσχεν ἀγυιὸν ἔρεθλον ἀκερσεκόμων Γαλιλαίων.
Γνωτοὶ δ' ὡς ἀνέβαινον ἐς ἱερὸν, οὐδὲ καὶ αὐτὸς
Ἔνθεον ἴχνος ἔκαμψεν ἐς ἀρτιχόρευτον ἑορτήν.
Καί μιν Ἰουδαῖοι φιλίῃ μάστευον ἀνάγκῃ,
Πῆ μοι ἔβη; ποῖ κεῖνος; Ὑποτρύζοντι δὲ λαῷ
Μυρίος ἔρρεε μῦθος ἀσιγήτων ἀπὸ λαιμῶν.
Καὶ πλέες φθέγξαντο θεουδέα μάρτυρα φωνήν,
Ὅττι σοφὸς πέλεται, καὶ ὑπέρτερα θαύματα τεύχει.
Ἄλλοι δ' ἀντερίδαινον ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν,
Οὐ σοφὸς, οὐ σοφὸς οὗτος ἐτήτυμον· ἀρχομένου δὲ
Λαοῦ, κλεψινόοισι παραπλάζει φρένα μύθοις.
Τοῖα μὲν ἀλλήλοισιν ὁμίλεον. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῦ
Οὔ πω τολμήσας τις ἀδειμάντῳ τινὶ φωνῇ
Ἀμφαδίην ὀάριζεν, ἐλεύθερα χείλεα λύσας,
Τάρβει Ἰουδαίων πεφυλαγμένος. ὀψιφανὴς δὲ,
Ἤδη μυστιπόλοιο μέσην τείνουσαν ἑορτῆς,
Ἰησοῦς ἀνέβαινεν· ἐν εὐλαΐγγι δὲ νηῷ
Ἀρχομένων ἐδίδαξεν ὁμοζυγέων στίχα φωτῶν.
Καί μιν Ἰουδαίων ἐπεθάμβεεν ἑσμὸς ἐχέφρων.
Ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ἀμοιβαδὶς ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Αὐτόματος πόθεν οὗτος ἐρεύγεται ἔγγραφον αὐδήν;

Γράμ-

Audax,quia ſolus nõ parcente teſtificante voce
Conſueto peccato refertum mũdum redarguo,
Opera quæ facit clamans aliena a lege,
Vos ſonori accedite ad celebrationem feſti,
Nondum ego tentoria recens fixa iam honorãs,
Ad feſtum ſacrum aſcendam, noſtri enim
Nondum mihi completus eſt temporis curſus.
Sic ille dicens
Peruaſit ſanctum ſolum intonſorum Galilæorũ.
Fratres autem quum aſcendiſſent ad templũ,ſe-
ro & ipſe (ſtum.
Diuinum veſtigiũ flexit ad nuper celebratũ fe-
Et ipſum Iudæi cara quærebant neceſſitate,
Quo iuit?vbi ille? Muſſitanti vero populo
Infinitus fluebat ſermo non tacentib.a gutturib.
Et multi dixerunt piam teſtificantem vocem,
Quod ſapiens eſt, & eximia miracula facit.
Alii autem contra contendebant conſentiente
ex gutture,
Non ſapiens,non ſapiens hic vere: collecti vero
Populi mentem fallẽtibus decipit animũ verbis.
Talia quidem inter ſe conferebant:de eo autem
Non tunc audax aliquis intrepida quadam voce
Aperte loquutus eſt,libera labia ſoluens,
Terrorem Iudæorũ cauens. ſero apparens autẽ,
Iam ſacrifici mediam circa metam feſti,
Ieſus aſcendit:in lapidoſo autem templo
Cõgregatos docuit coniugatorũ ordines virorũ.
Et ipſum Iudæorum admirabatur cœtus prudẽs.
Inter ſe autem loquebantur alternatim alius ad
alium,
A ſeipſo vnde hic eructat ſcriptam vocem?
Lite-

Litteras quomodo ſcit, quas non didicit ſciente arte?

Litteras quomodo non edoctus nouit? Interrogantibus autem

Piis oribus Rex eructauit vocem,

Non doctrina multiſcia mea eſt, ſed patris

Qui me præmiſit: vir vero aliquis, ſi voluerit,

Cognoſcet noſtræ doctrinæ gratiam, an parẽtis

Sit aliquod cœleſtis diuinum donum, an ego ipſe

Loquar ex propriis dicens ſponte excitatã vocẽ.

Omnis homo qui dixerit ſuũ glorioſum honorẽ,

Ex propria ſapientia teſtificans ipſe ſibiipſi,

Quærit homo hic ſuam gloriã: qui vero pfecerit

Voluntatem Dei mittentis, inſons hic incedit

Semitam veritatis, & pernicioſum nihil in ipſo.

Et ipſis Rex dixit viciſſim, Non antea vobis

Moſes legem dedit cædis vltricem virorum?

Et vnde altiſſimi Dei verbum rapuerunt venti?

Neque aliquis ex vobis facit legem, quia me ſolũ

Omnes interficere occulta inquiritis morte.

Et ei populus dixit, Tuã mentẽ ſtimulus impellit

Dæmonis aerei? quis cupit te domare?

Ieſus autem dixit ſapientem legem, propter quã populus

Sacrifica circulariter occulta facie

Summũ abſcindit prolifici munimentũ pudẽdi,

Vnum ſolum opus feci, & pium propter opus

Omnes me reprehenditis ſtupefacti: cuius gratia vobis

Moſes legiferi ſectionem tradidit ferri;

Non quod Moſis erat munus, ſed patrum

Veſtrorum donatio erat; & primæua quadã lege,

Se-

Γράμματα πῶς δεδάηκεν, ἃ μὴ μάθεν ἴδμονι τέχνῃ;
Γράμματα πῶς ἀδίδακτος ἐπίσταται; εἰρομένοις δὲ
Θεσπεσίοις στομάτεσσιν ἄναξ ἠρεύγετο φωνήν,
Οὐ διδαχὴ πολύϊδρις ἐμὴ πέλεν, ἀλλὰ τοκῆος,
Ὅστις ἐμὲ προέηκεν. ἀνὴρ δέ τις, ἢν ἐθελήσῃ,
Γνώσεται ἡμετέρης διδαχῆς χάριν, εἰ γενετῆρος
Ἔστι τις οὐρανίη θεόθεν δόσις, ἢ ἐγὼ αὐτὸς
Φθέγγομαι ἐξ ἰδίων ὀάρων αὐτόσσυτον αὐδήν.
Πᾶς βροτὸς ὃς λέξειεν ἑὴν ὑψιλόφον τιμήν,
Ἐξ ἰδίης σοφίης ἐπιμάρτυρος αὐτὸς ἑαυτοῦ,
Μαστεύει βροτὸς οὗτος ἑὸν κλέος· ὃς δὲ τελέσσει
Νεῦμα θεοῦ πέμψαντος, ἀναίτιος οὗτος ὁδεύει
Οἶμον ἐτητυμίης, καὶ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἐν αὐτῷ.
Καί σφιν ἄναξ ἀγόρευεν ἀμοιβάδις, Οὐ πάρος ὑμῖν
Μωσῆς θεσμὸν ἔδωκε φόνου ποινήτορα φωτῶν;
Καὶ πόθεν ὑψίστοιο θεοῦ λόγον ἥρπασαν αὖραι;
Οὐδέ τις ὑμείων τελέει νόμον, ὅττι με μοῦνον
Πάντες ἀποκτείνειν κρυφίῳ μαστεύετε πότμῳ.
Καί οἱ λαὸς ἔλεξε, Τεὸν νόον οἶστρος ἐλαύνει
Δαίμονος ἠερίοιο· τίς ἱμείρει σε δαμάσσαι;
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε σοφὸν νόμον, ᾧ ἔπι λαοὶ
Μυστιπόλῳ στεφανηδὸν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ
Ἄκρον ἀποτμήγουσι πελεσσιγόνου σκέπας αἰδοῦς.
Ἓν μόνον ἔργον ἔρεξα, καὶ εὐσεβέος χάριν ἔργου
Πάντες ἐμοὶ μέμφεσθε τεθηπότες. οὐ χάριν ὑμῖν
Μωσῆς θεσμοφόροιο τομὴν παρέδωκε σιδήρου·
Οὐχ ὅτι που Μωσῆος ἔην γέρας, ἀλλὰ τοκήων
Ὑμετέρων δόσις ἔσκε· καὶ ἀρχεγόνῳ τινὶ θεσμῷ.

Ἑβδομάτης ὅτε φέγγος ἐθήμονος ἔρχεται ἠοῦς,
Ἀρτιγόνῳ λοχίῳ περιτέμνετε φῶτα σιδήρῳ,
Ἔννομα μὴ Μωσῆος ἀνέγγυα δεσμὰ λυθείη;
Εἰ δὲ τομὴν ὁσίην δέχεται βροτὸς ἤθεϊ χαλκῷ,
Πάντες ἐμοὶ βαρύμηνιν ἐγείρετε κόμπον ἀπειλῆς,
Εἰ πάλιν ὔμμιν ὄπασσα σεσηπότα κυκλάδι νούσῳ,
Ὁππότε σάββατον ἦεν, ἐμῷ χραισμήτορι μύθῳ
Ζωγρήσας ὅλον ἄνδρα, καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ·
Κρίνατε μὴ βροτέῃσι χάριν τίνοντες ὀπωπαῖς,
Ἀλλὰ δίκην κρίνοντες ἀληθέϊ τάμνετε μύθῳ,
Ὄφρα θέμιν χρονίοιο περιτιμήσητε προσώπου.
Καὶ ζαθέου τινὲς εἶπον ἀπ' ἄστεος Ἱεροσολύμων,
Ἀτρεκὲς οὐ πέλεν οὗτος ὃν ἰχνεύουσι δαμάσσαι
Συμμιγέες ναετῆρες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ;
Ἠνίδε πῶς παλίνορσος ὅλῳ θηήτορι λαῷ
Ἀμφαδίην ἀδόνητος ἐρεύγεται ἤθεα φωνήν,
Ἦ ῥα θεογλώσσων μερόπων ἀΐοντες ἰωήν,
Ἄστεος ἡγεμονῆες, ἐμοὶ δεδάασι πολῖται
Χριστὸς ὅπως πέλεν οὗτος; ἄναξ δ' ὅτε Χριστὸς ἱκάνει,
Οὔτις ἀνὴρ δεδάηκε πόθεν πέλεν. ἴστε δὲ τοῦτον.
Ἰησοῦς δ' ἰάχησεν ἐν ἀργυροφεγγέϊ νηῷ,
Ἴστε περιστονόῳ καὶ ἐμὲ ζωήονι μύθῳ,
Ἴστε καὶ ὁππόθεν εἰμί· καὶ εἰ τόδε κεύθετε σιγῇ.
Οὐδὲ γὰρ αὐτοκέλευστος ἐς ὑμέας ἐνθάδε βαίνω,
Ἀλλὰ πατὴρ ἐμός ἐστιν ἀληθινὸς εἵνεκα πομπῆς.
Αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοῦτον ἐπίσταμαι, ὅττι παρ' αὐτοῦ
Αὐτὸς ἔβην, καὶ ἐκεῖνος ἐμὲ προέηκεν ἱκάνειν.
Καί τινες οἰστρηθέντες ἐπεσσεύοντο πιέζειν

Ἰησοῦν

Septimæ quando lumen conſuetæ venit aurorę,
Recens genitum natalitio circumciditis virum
ferro, (tur?
Legitima ne Moſis ſine ſpōſione vincula ſoluā-
Si vero ſectionem ſanctam recipit homo cōſue-
to ferro,
Omnes mihi infeſtum excitatis ſtrepitū minarū,
Si rurſ⁹ vobis ꝓbui putrefactū circulari morbo,
Quum ſabbatum eſſet, meo opitulante verbo
Vegetans totum hominē, & non ſecante ferro?
Iudicate nō mortalibus gratiam tradētes oculis,
Sed iuſtitiam iudicantes, vero ſecate verbo,
Vt iuſtitiam antiqua pluris æſtimetis facie.
Et diuina quidam dixerunt a ciuitate Hieroſoly-
morum,
Vere non eſt hic quem quærunt domare
Promiſcui ciues pernicioſo ferro?
Ecce quomodo reciprocus toti ſpectāti populo
Apertam imperterritus eructat cōſuetam vocē.
Num deiloquorum hominum audiētes vocem,
Ciuitatis principes nouerunt ciues
Chriſtus quod eſt hic? Rex autem quando Chri-
ſtus venit,
Nullus vir nouit vnde ſit: ſcitis autem hunc.
Ieſus autem ſonuit in argento ſplendente tēplo,
Scitis ſolertes & me ſocio ſermone,
Scitis & vnde ſim, etſi hoc occultetis ſilentio,
Non enim a meipſo ad vos huc venio,
Sed pater meus eſt verus propter legationem:
Sed ego valde hunc ſcio, quia ab ipſo
Ego veni, & ille me præmiſit venire.
Et quidam ſtimulati concitabantur capere
Ieſum

Ieſum manibus non parcentibus: neque quis ipſorum
Manus ſuas graues iniecit, quia ei
Nondum a patre venerat volenti cruenta hora.
Et multi crediderunt congregato ex populo:
Ieſum vero honorabãt cõſono quodã ſermone,
Num Chriſtus Rex populum ſeruans ſiquando venerit,
Operib. quæ fecit hic, p̃ſtantiora miracula faciet
Doloriſrago ore? verboſum vero populum
Querulam, effrænam muſſitantem vocem,
Audiuit populus incredulus mente errantium Phariſæorum.
Et inuidi præmiſerunt miniſtros pontifices,
Ieſum incõprehẽſibilẽ crudeli manu vt caperẽt.
Et ipſis Rex dixit, obſcuro quodam ſermone
Vaticinãs celeris fati ſuam voluntariam horam,
Veſtrã adhuc parum ſuper terrã prope maneo,
Et celer veniã rurſus ad meũ mittentem patrem,
Et me retrogradi quæretis. cupientes autem
Non inuenietis: & non poteſtis tranſire
Vos veſtigium ducentes in viam quam ego ibo:
Inter ſe autem loquebatur gregatim ibi popul9,
Quo vult poſt puſillum diſcedens hic abire?
Num feſtinat vagus ad ciuitates vicinas ire,
Vbi gentilium ſparſæ acies? vt & ipſam
Legem ſuæ ſapientiæ Græcorum filios doceat?
Quis vero eſt ſermo hic quem dixit teſtificanti populo?
Multũ me quæretis reuerſum ſero cognoſcere,
Nec inuenietis: & non fas eſt quo vado
Vos deſiderantes inacceſſam viam ambulare.

Sed

Ἰησοῦ παλάμῃσιν ἀφειδέσιν· οὐδέ τις αὐτῷ
Χεῖρας ἑὰς δασπλῆτας ἐπήγαγεν, ὅττι οἱ αὐτῇ
Οὔπω πατρόθεν ἦλθε θελήμονι φοίνιος ὥρη.
Καὶ πολέες πίστευον ἀγειρομένων ἀπὸ λαῶν.
Ἰησοῦ δ᾽ ἐγέραιρον ὁμοφθόγγῳ τινὶ μύθῳ,
Μὴ γὰρ Χριστὸς ἄναξ λαοσσόος ἔνποθεν ἔλθοι
Ἔργων ὧν κάμεν οὗτος ὑπέρτερα θαύματα ῥέξει
Λυσιπόνοις στομάτεσσι; πολυγλώσσοιο δὲ λαοῦ
Μεμφομένην ἀχάλινον ὑποτρύζοντας ἰωὴν,
Ἔκλυε λαὸς ἄπιστος ἀμαρτινόων Φαρισαίων.
Καὶ φθονεροὶ προΐαλλον ὀπάονας ἀρχιερῆες.
Ἰησοῦ ἀκίχητον ἀφειδέϊ χειρὶ πιέζειν·
Καί σφιν ἄναξ ἀγόρευεν, ἀσημάντῳ τινὶ μύθῳ
Θεσπίζων ταχύποτμον ἑὴν αὐτάγγελον ὥρην,
Ὑμείων ἔτι βαιὸν ἐπὶ χθονὸς ἐγγύθι μίμνω,
Καὶ ταχὺς ἵξομαι αὖθις ἐμῷ πέμψαντι τοκῆϊ·
Καί με παλιμπετίες μαστεύσετε. μαιόμενοι δὲ
Οὐκ ἂν ἐφευρήσαιτε, καὶ οὐ σθένος ἐστὶ περῆσαι
Ὑμέας ἴχνος ἄγοντας ἐς ἀτραπὸν ἥνπερ ὁδεύσω.
Ἀλλήλοις δ᾽ ὀάριζον ὁμιλαδὸν αὐτόθι λαοὶ,
Πῆ μέλλει μετὰ βαιὸν ἀπόσσυτος οὗτος ἱκάνειν;
Μὴ σπεύδει περίφοιτος ἐς ἄστεα γείτονα βαίνειν,
Ἧχι πανελλήνων σποράδες στίχες, ὄφρα καὶ αὐτὸν
Θεσμὸν ἑῆς σοφίης Ἑλλήνια τέκνα διδάξῃ;
Τίς δὲ πέλει λόγος οὗτος ὃν ἔννεπε μάρτυρι λαῷ;
Πολλά με μαστεύσητε παλίνδρομον ὀψὲ νοῆσαι,
Κοὐδὲν ἐφευρήσητε· καὶ οὐ θέμις ὁππόθι βαίνω
Ὑμέας ἱμείροντας ἀνέμβατον οἶμον ὁδεύειν.

Ἀλλ.

Ἀλλ' ὅτε λοίσθιον ἦλθε χοροστάδος ἦμαρ ἑορτῆς,
Χριστὸς ἄναξ ἕστηκε λιθώδεος ἐγγύθι νηοῦ.
Ἑβραίοις δ' ἰάχησε χέων πανθελγέα φωνὴν,
Εἴ τις δίψαν ἔχει θυμοφθόρον, εἰς ἐμὲ βαίνων
Πηγῆς ἡμετέρης πιέτω ψυχοσσόον ὕδωρ.
Πᾶς γὰρ ὁ πίστιν ἔχων σόος ἔσσεται. ἀρχέγονος δὲ
Οἷα θεοῦ φάτο μῦθος, ἀεὶ διὰ γαστρὸς ἐκείνου
Ἔμφρονες αὐτοχύτῳ ποταμοὶ ζείουσι ῥεέθρῳ,
Ἐνδόμυχον βλύσσουσι παλιμφυὲς ἔνθεον ὕδωρ.
Εἶπε προθεσπίζων ἐπιδήμιον ὄψιμον αἴγλην
Πνεύματος, οὗπερ ἔμελλε τυχεῖν θεοδέγμονι θυμῷ
Πᾶσα πολυσπερέων μερόπων πιθεῖσα γενέθλη.
Οὔπω γὰρ βροτέῃσιν ἐνερρίζωτο μενοιναῖς
Χριστὸς ἄναξ γενέταο φανεὶς ἀγχίθρονος ἕδρης.
Πολλοὶ δ' εἰσαΐοντες ὁμοφραδέων τότε λαῶν,
Χείλεσι πιστευτοῖσι πολύστομον ἔβρεμον ἠχὼ,
Οὗτος ὃν ἔγραφε μῦθος, ἐτήτυμός ἐστι προφήτης.
Οἱ δὲ, διχοστασίης ἀδαήμονες, εἶχον ἀοιδὴν,
Χριστὸς ἄναξ πέλεν οὗτος. Ἀμιλλητῆρι δὲ μύθῳ,
Ἄλλοι θεσμοφόρων στομάτων πετάσαντες ὀχῆας,
Θέσφατα μυθήσαντο σοφῇ κεχαραγμένα βίβλῳ,
Μὴ γὰρ ἁλικρήπιδος ἐλεύσεται ἐκ Γαλιλαίης
Χριστὸς ἄναξ; οὐ τοῦτο θεηγόρος ἔννεπεν ὀμφή·
Δαβὶδ δ' αὐχεγόνου βασιλήϊον αἷμα κομίζων
Χριστὸς Ἰουδαίοισι φανήσεται αὐτὸς ἀκούων,
Πατρίδος ὁππόθι δῶμα λυροκτύπος ᾤκεε Δαβὶδ
Βηθλεὲμ μηλοβότοιο. Μεριζομένοιο δὲ λαοῦ
Ἀμφιλαφὴς διχόμηνις ἔην ἔρις. ἀπειθεῖς δὲ

Ἀφρα-

Sed quando vltima venit choreas inſtaurantis dies feſti,
Chriſtus rex ſtetit lapidoſo in templo.
Hebræis vero ſonuit fundens omnes mulcentē vocem,
Siquis ſitim habet animicidam, ad me veniens
Fontis noſtri bibat animam ſeruantem aquam.
Omnis enim fidem habēs ſaluus erit. priſc⁹ vero
Sicut Dei dixit ſermo, ſemper per ventrem illius
Prudentia per ſe fuſo flumina viuente fluxu
Abditam fundent rurſus natam diuinam aquã.
Dixit vaticinans aduenientem ſerum ſplendorē
Spiritus, quem acceptura erat Deum recipiente animo
Omnis variorum hominum credula generatio.
Nondum enim humanis ſtabilitus erat mentib.
Chriſt⁹ rex patris viſus propinqu⁹ ſedēs in ſede.
Multi vero audientes conſentientis tũc populi,
Labiis credulis multiplicem fremuerunt ſonũ,
Hic quem deſcripſit lex verus eſt propheta.
Alii vero, cõtrouerſiæ inſcii, habebãt præconiũ,
Chriſt⁹ rex eſt hic. Cõtentioſo autem ſermone,
Alii legiferorum orum ſoluentes repagula,
Oracula dixerunt ſapienti ſignata libro,
Num maritima veniet ex Galilæa
Chriſtus rex? non hoc deiloquus dixit ſermo:
Dauid ſed priſci regium ſanguinem ferens
Chriſtus Iudæis apparebit ipſe vocatus,
Patriæ vbi domum citharœdus habitauit Dauid
Bethlehem oues paſcentis. Diuiſi vero populi
Continua diuerſi conſilii erat contẽtio. Improuidi autem

Imprudentes quidam viri tentarunt capere
Ieſum, iniuſto inſtinctu ſeniorum:
Sed ipſum nullus comprehēdit. nam vltima ipſi
Nondum committenti adſtitit mortifera hora.
Et prudentes reuerſi ſunt ad Deo-contrarios ſacerdotes
Stupētes miniſtri. dixerunt autem illi, [ſermone
Cur ipſum non adduxiſtis? Et dixerunt prudenti
Non errantes grauis miniſtri neceſſitatis,
Non ſic homo alius ęqualem loquutus eſt vocē.
Et audax dixit cœtus intractabilium Phariſęorū,
Num errante mente ſeducti eſtis & vos,
Credentes illius ſententiis? num aliquis in eum
Principum credit, vel perſpicacium Phariſęorū?
Niſi popularis hic improbus cœtus errans,
Qui legē ignorans inſanit, plenus execrationib'.
Abundanti autem agmini fundens obiurgatricem vocem
Vicinus Nicodemus reſpōdit, omnes redarguēs,
Num vero Iudæorum lex diuina celeri animo
Nouit condemnare, niſi antea virum audiens
Loquentem iudicauerit iudex ſciente voce,
Opera quę pficit cognoſcēs teſtificāte ſermone?
Et cœtus reſpondit legiſperitorum Phariſæorū,
Reprehendens Nicodemum irreprehenſibilē, Num & tu ipſe
Sanguinem fers Galilæum? alternū librū voluēs
Sede inquirens, & cognoſces quod propheta
Nunquam diſertus excitatur ex Galilæa.

Cap. VIII.

Ieſus autem dixit, fundens populos ſeruantem vocem,
Sum lux mundi obſcuri: quicunque me vir

Fide-

Ἀφραδέες τινὲς ἄνδρες ἐπῃρήσαντο πιέζειν
Ἰησοῦν, ἀδίκῳ ὑπὸ πνεύματι δημογερόντων·
Ἀλλά μιν οὔτις ἔμαρψεν· ἐπεὶ πυμάτη πάλιν αὐτῷ
Οὔπω ἐπιτρέψαντι παρίστατο λοίγιος ὥρη.
Καὶ πινυτοὶ νόστησαν ἐς ἀντιθέους ἱερῆας
Θαμβαλέοι θεράποντες· ἐμυθήσαντο δ' ἐκεῖνοι,
Τίπτε μιν οὐ κομίσασθε; Καὶ ἔννεπον ἔμφρονι μύθῳ·
Ἀπλανέες δασπλῆτος ὑποδρηστῆρες ἀνάγκης,
Οὐχ οὕτω βροτὸς ἄλλος ἴσην ἐφθέγξατο φωνήν.
Καὶ θρασὺς εἶπεν ὅμιλος ἀκηλήτων Φαρισαίων,
Μὴ σφαλεραῖς πραπίδεσσι παρεσπλάγχθητε καὶ [ὑμεῖς
Πειθόμενοι κείνοιο νοήμασι; μή τις ἐς αὐτὸν
Ἡγεμόνων πίστευσεν, ἢ ἀγχινόων Φαρισαίων;
Εἰ μὴ δῆμος οὗτος ἀπαίδαλος ἐσμὸς ἀλήτης,
Ὃς νόμον ἀγνώστων βακχεύεται, ἔμπλεος ἀρῆς.
Ἀφνειῇ δὲ φάλαγγι χέων νεμεσήμονα φωνὴν
Ἀγχιφανὴς Νικόδημος ἀμείβετο, πάντας ἐλέγ-
Μὴ γὰρ Ἰουδαίων νόμος ἔνθεος ὀξέι θυμῷ [χων·
Οἶδε κατακρίνειν, εἰ μὴ πάρος ἀνδρὸς ἀκούων
Φθεγγομένου κρίνειε δικασπόλος ἴδμονα φωνήν,
Ἔργα τάπερ τελέει νοέων ὑπὸ μάρτυρι μύθῳ;
Καὶ χορὸς ἀντιάχησε θεμιστοπόλων Φαρισαίων,
Μεμφόμενος Νικόδημον ἀμεμφέα, Μὴ σὺ καὶ αὐτὸς
Αἷμα φέρεις Γαλιλαῖον; ἀμοιβάδα βίβλον ἑλίσ-
Ἔξεο μαστεύων, καὶ γνώσεαι ὅττι προφήτης [σων
Οὔπω ποικιλόμυθος ἐγείρεται ἐκ Γαλιλαίης.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε χέων λαοσσόον αὐδήν, Κ.η.
Εἰμὶ φάος κόσμοιο λιπαυγέος· ὃς δέ μοι ἀνὴρ

Πιστὸν ὁμαρτήσειεν ἔχων νόον, οὔποτε βαίνει
Ποσσὶν ἀλωομένοις σκιοειδέα κῶνον ὁμίχλης,
Ἀλλὰ καταυγάσσειεν, ἔχων ὁμόφοιτον ἐν αὐτῷ
Ζωῆς ἀπλανέος φάος ἔμπεδον. Ἀπροεπὴς δὲ
Λαὸς Ἰουδαίων ἐπεβόμβεε θυάδι φωνῇ,
Μαρτυρίην ἰδίην ἐνέπεις ὑψαύχενι μύθῳ.
Μάρτυρος οὐ σέο μῦθος ἐτήτυμος. Εἶπε καὶ αὐτός,
Γλώσσης ἀενάοιο θεόρρυτον ὄμβρον ἰάλλων,
Εἰ καὶ μαρτυρίησιν ἐμὸν κλέος αὐτὸς ἀέξω,
Ἀψευδὴς πέλε μάρτυς ἐμὸς λόγος. ἀμφότερον δὲ
Μοῦνος ἐγὼ νοέω πόθεν ἤλυθον, ἢ πόθι βαίνω·
Ὑμεῖς δ' οὐκ ἐδάητε πόθεν γενόμην, πόθεν εἶμι.
Ὑμεῖς εἰσορόωντες ἐμὴν βροτοειδέα μορφὴν,
Ἀνδρομέην κατὰ σάρκα δικάζετε νήιδι μύθῳ.
Οὔτινα μὲν κρίνοιμι θεμιστοπόλον στόμα λύσας·
Εἰ δ' ἄρα καὶ κρίνοιμι, δίκην ἰθεῖαν ὀρίζων,
Νημερτὴς καὶ ἄμεμπτος ἐμὴ κρίσις. οὐ γὰρ ἐλέγχων
Εἰμὶ μόνος, μεθέπω δὲ καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα,
Ξυνὸν ἐμὸν συνάεθλον. ἐν ὑμετέροισι δὲ θεσμοῖς
Ἔστι θεογλώσσῳ κεχαραγμένον ἔμφρονι βίβλῳ·
Μαρτυρίη διδύμων ἐτυμόθροος ἔπλετο φωτῶν.
Πιστὸς ἐγὼ γενόμην ἐπιμάρτυρος αὐτὸς ἐμαυτῷ,
Ξυνὴν μαρτυρίην καὶ ἐμὸς γενέτης ἀγορεύει.
Ἑβραῖοι δ' ἐρέεινον ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ,
Τίς πέλεν ὅς σ' ἐφύτευσε πατὴρ τεός; Εἶπε καὶ αὐτός,
Ἀμφοτέρους οὐκ ἴστε μιῇ δυσπειθέϊ βουλῇ,
Οὔτ' ἐμὲ παῖδα μολόντα, καὶ οὐ πέμψαντα τοκῆα.
Εἰ δ' ἐμὲ γινώσκοντες ἐπιστώσασθε μενοινὴν,

Καί

Fidelem ſequutus fuerit habens mentem, nunquam incedit
Pedibus errantibus vmbroſum per conum caliginis,
Sed ſplendebit, habens comitem in ipſo
Vitæ non errantis lucem firmã. Maledicus autẽ
Populus Iudæorum obſtrepebat furente voce,
Teſtimoniũ proprium dicis iactabundo verbo.
Teſtificãs tu[9] ſermo nõ eſt verus. Dixit autẽ ille,
Lingua ab ęterna a Deo fluentem imbrẽ mittẽs;
Etſi teſtimoniis meam gloriam ipſe auxero,
Verus eſt teſtificans meus ſermo. vtrunque vero
Solus ego noui, vnde veni & quo vado:
Vos autem neſcitis vnde ſim, vnde venerim.
Vos aſpicientes meam humanam formam,
Humanã iuxta carnem iudicatis inſcio ſermone.
Neminem quidẽ iudico legis peritum os ſoluẽs:
Si vero & iudicarem, iuſtitiã rectam diſcernens,
Infallibile & inculpatum meum eſt iudicium. non enim redarguens
Sum ſolus, habeo vero & altiregentem patrem,
Communẽ meũ adiutorem, in veſtra autem lege
Eſt ſacro ſignatum prudenti in libro,
Teſtimonium duorum aliter ſonans eſt virorũ,
Verax ego ſum teſtis ipſe mihi ipſi,
Commune teſtimonium & meus pater dicit.
Hebræi vero interrogarunt reſponſiuo quodã ſermone,
Quis eſt qui te plantauit pater tuus? Dixit & ipſe,
Vtrunque neſcitis vno incredulo propoſito,
Nec me filium venientem, nec mittẽtem patrẽ.
Si vero me cognoſcentes infixiſſetis animo,

Etiam cognouiſſetis noſtrum parentem.
Dominus loquutus eſt hæc documenta diuina populo
Gazophylacium vbi locus dicitur: vbi multi
Varia dona ferentes incedebant ciues.
Neque aliquis ipſum comprehēdit. nam mortiferum ipſi
Nondum vltimum venit diuinum ſignum horę.
Ex ipſis Rex dixit, Meam viam ipſe ibo,
Vos vero inſipiētibus moribus omnes errones,
Horrentem poſt ſenectutem inſpicietis finem,
Peccato habentes cōtemporaneos albos crines.
Quo autem multum flexum mei pedis veſtigiū incito,
Vos non poteſtis venire quærente pede.
Et audax Hebręorū turbabatur populus audiēs,
Inſipientem contumelioſo fundens fluxum ore,
Nū mori vult laquei morte? vel gladiū ſtringēs,
Propria cæde per ventrem incidet in mortem?
Ieſus vero aperuit diuiniloquum os,
Sermonē aduerſariū fundēs cōuiciatori populo,
Vos infimi deſcenſores eſtis barathri,
Eſtis ex imis: & ex alto ego ſum. eſtis autem huius
Vos vilis natiuæ noxæ mundi,
Ex terra ſanguinem ferentes: ego autē in æterno honore
Peregrinus ſum in mūdo, nec mortalem noui pa(trem.
Peregrinus ego in mundo, & cæli ſum ciuis:
Sed vobis dixi quod præoccupante quodā fato
Adhuc inſanientes incidetis in barathrum,
Peccatum habentes coæuum. Vere enim
Niſi me cognoueritis, quis vel cuius ſim patris,

Καί κεν ἂν ἐφράσσαθε καὶ ἡμέτερον γενετῆρα.
Κοίρανος ἔννεπε ταῦτα διδάγματα θέσκελα λαῷ,
Γαζοφύλαξ ὅθι χῶρος ἀκούεται· ὁππόθι πολλοὶ
Ποικίλα δῶρα φέροντες ἐπεστείχοντο πολῖται.
Οὐδέ τις αὐτὸν ἔμαρψεν, ἐπεὶ θανατηφόρον αὐτῷ
Οὔπω λοίσθιον ἦλθε θεόσσυτον ἴχνιον ὥρης.
Καί σφιν ἄναξ ἀγόρευεν, Ἐμὴν ὁδὸν αὐτὸς ὁδεύσω,
Ὑμεῖς δὲ ἀφραδέεσσιν ἐν ἤθεσι πάντες ἀλῆται,
Ῥιγεδανὴν μετὰ γῆρας ἐσαθρήσητε τελευτὴν,
Ἀμπλακίῃ μεθέποντες ὁμήλικα λευκάδα χαίτην·
Ἧχι δὲ πουλυέλικτον ἐμοῦ ποδὸς ἴχνος ἐπείγω,
Ὑμέας οὐ σθένος ἐστὶ μολεῖν διζήμονι ταρσῷ.
Καὶ θρασὺς Ἑβραίων κυμαίνετο λαὸς ἀκούων,
Ἄφρονα λωβητῆρι χέων ῥόον αἰθερεῶνι,
Ἦ ῥα θανεῖν ἐθέλει βρόχιον μόρον; ἢ ξίφος ἕλκων
Αὐτοφόνῳ διὰ γαστρὸς ὁμιλήσειεν ὀλέθρῳ;
Ἰησοῦς ~~δ' ἐπέτασσε θεηγόρον αἰθερεῶνα~~,
Μῦθον ἀμιλλητῆρα χέων λωβήτορι λαῷ,
Ὑμεῖς νερτερίοιο κατήλυδές ἐστε βερέθρου·
Ἐστὲ κάτω· καὶ ἄνωθεν ἐγὼ πέλον. ἐστὲ δὲ τούτου
Ὑμεῖς οὐτιδανοῖο γενέθλια πήματα κόσμου,
Ἐκ χθονὸς αἷμα φέροντες· ἐγὼ δ' ἐν ἀτέρμονι τιμῇ
Ξεῖνος ἔφυν κόσμοιο, καὶ οὐ βροτὸν οἶδα τοκῆα·
Ξεῖνος ἐγὼ κόσμοιο, καὶ αἰθέρος εἰμὶ πολίτης.
Ἀλλ' ὑμῖν ἀγόρευον ὅτι φθαμένῳ τινὶ πότμῳ
Εἰσέτι μαργαίνοντες ὁμιλήσητε βερέθρῳ,
Ἀμπλακίην μεθέποντες ὁμόχρονον. ἀτρεκέως δὲ
Εἰ μὴ ἐμὲ γνώσεσθε, τίς ἢ τίνος εἰμὶ τοκῆος,

Θνήσκετε δυσσεβίης ἐγκύμονες. Ὑψινόων δὲ
Λαὸς Ἰουδαίων φιλοπευθέα ῥήξατο φωνήν,
Τίς σὺ πέλεις; Καὶ Χριστὸς ἀνίαχεν, Ὅττιπερ ὑμῖν
Ἐξ ἀρχῆς ἀγόρευον. ἔχω νήριθμα δικάζειν
Καὶ λαλέειν. ἀλλ' ἔστιν ἐτήτυμος ὅς με γενέθλῃ
Ἀνδρομέῃ προέηκε· καὶ ἀτρεκὲς ὅσσαπερ αὐτοῦ
Ἔκλυον, ἔμπεδα πάντα διέρχομαι ἄφρονι κόσμῳ.
Λαοὶ δ' οὐκ ἐνόησαν ὅτι σφίσιν εἶπε τοκῆα.
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο, θεηγόρα χείλεα λύσας,
Ὁππόταν ἀραιέεσσιν ἀνυψώσητε μενοιναῖς
Ἀνθρώπου σοφὸν υἷα, τότε γνώσεσθε καὶ αὐτοὶ
Ὅττι θεοῦ γενετῆρος ἀπὸ πρόθεν οὐδὲν ὑφαίνω·
Ἀλλά μοι ὡς ἐπέτελλε πατὴρ ἐμὸς, εἰσέτι ῥέζω·
Ὅττι καὶ ὑψιμέδων γενέτης μετ' ἐμεῖο φαείνει.
Οὐδέ με μοῦνον ἔλειπεν, ἐπεὶ τεφυλαγμένα ῥέζω
Εἰς χρόνον ἐμπεδόκυκλον ἑαδότα πάντα τοκῆϊ.
Ταῦτα δέ οἱ βοόωντι, πολυσπερέων στίχες ἀνδρῶν
Πίστιος ἀρρήκτοισιν ὑπεκλίνοντο λεπάδνοις.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ἔπος νεοπειθέϊ λαῷ,
Αἴκεν ἐμοὶ πείθησθε, κυβερνητῆρι δὲ μύθῳ
Ἡμετέρῳ μίμνητε, τότε γνώσεσθε καὶ αὐτοὶ
Οἶμον ἀληθείης θεοτερπέος· ἀτρεκίη δὲ
Ὑμῖν πειθομένοισιν ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάσσει.
Ἑβραῖοι δ' ἰάχησαν ὁμογλώσσῳ τινὶ μύθῳ,
Ἀβραὰμ ἀρχεγόνοιο ῥυηφενέος γενετῆρος
Ἡμεῖς αἷμα φέροντες ἀδέσποτον, οὔτινος ἀνδρῶν
Αὐχένα δοχμώσαντες ἐδουλώθημεν ἱμάσθλῃ·
Καὶ πόθεν ἄμμιν ἔειπας, Ἐλεύθεροι ἐστὲ γενόντες,

Ἀτρεκίης

Moriemini impietate pleni. Superbus autem
Populus Iudæorum ſciſcitantem rupit vocem,
Quis tu es? Et Chriſtus reſpondit, Quod vobis
Ab initio dixi, habeo infinita iudicare
Et loqui: ſed verus qui me generationi
Humanæ præmiſit: & vere quæcunque ab ipſo
Audiui, firma omnia enarro inſipienti mundo.
Populus vero non intellexit quod ipſis dixiſſet
patrem.
Ieſus autem reſpondit, diuina labia ſoluens,
Quando puris exaltaueritis animis
Hominis ſapienté filium, tūc cognoſcetis & ipſi
Quod ſine Deo patre nihil texo:
Sed mihi ſicut pręcepit pater meus, adhuc facio;
Quia & altiregens pater mecum illuceſcit:
Neque me ſolum reliquit, poſtquam obſeruata
facio
In tempus firmi circuli beneplacita omnia pa-
renti,
Hæc vere eo clamante, varia agmina virorum
Fidei firmis innitebantur vinculis.
Ieſus autē dixit verbum nauiter credēti populo,
Si mihi credideritis, & gubernante in verbo
Noſtro manſeritis, tunc cognoſcetis & ipſi
Viam veritatis Deum delectantis: veritas autem
Vobis credentibus liberum diem præbebit.
Hebręi autem ſonuerunt concordi quodam ſer-
mone,
Abraham priſci diuitis patris
Nos ſanguinem ferētes liberum, nullius virorū
Ceruicem curuantes ſerui fuimus ſcuticæ:
Et vnde nobis dixiſti, Liberi eritis mortui,
Veri-

Veritatis & liberam aſpicietis tranquillitatem.
Ieſus autem docuit ſuperbũ cœtum redarguẽs,
Omnis homo peccatũ faciens inſipienti animo,
Peccati eſt ſeruus:in æterna autem domo
Seruus iniquitatis æternus nunquam manet
Habitans:manet autem vitam ferẽs filius incul-
patus,
Habitans in patria domo, donec temporalem
apud metam (ſeculum.
Tranſiens incomprehenſibile voluitur firmum
Si vero veſtram expellens ſeruilem neceſſitatem
Filius liberis comam coronauerit foliis, (riorũ,
Peccati abiicietis rurſus ſolubilia vincula colla-
Diem libertatis omnino verum ſero ſortiti.
Abraham eſtis ſoboles prudentis:(ſcio & ipſe)
Sed me occulto interficere quæritis fato.
Nõ enim meus vnquã ſermo veſtrã mentẽ ſubit.
Hebræi vero ſonuerũt reſpõſiuo quodã verbo,
Noſter pater eſt progenitor Abraham.
Ieſns autem reſpondit, fundens contra ſonantẽ
vocem,
Vos ſi ſapiẽtes liberos plãtator araſſet Abraham,
Etiam faceretis pii opera patris,
Abrahã hoſpitalis.Deo repugnãs eſtis generatio.
Si homicidiales doloſo polluitis manus exitio,
Operibus expreſſis confirmaſtis generationem.
Abraham non cupiebat inſontem virũ domare:
Abraham non fecit hoc Deo exoſum:ſed vos
Opera doloſi cogitatis patris texere.
Et audax Iudæorum rurſus dixit populus audiẽs,
Nos non geniti ſumus ſpurio ex meretricis con-
cubitu,

Sed

Ἀτρεκίης τ' ἀχάλινον ἐσαθρήσητε γαλήνην.
Ἰησοῦς δ' ἐδίδαξεν ὑπέρβιον ἑσμὸν ἐλέγχων,
Πᾶς βροτὸς ἀμπλακίην τελέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
Ἀμπλακίης πέλε δοῦλος· ἐν ἀθανάτῳ δὲ μελάθρῳ
Δοῦλος ἀλιτροσύνης αἰώνιος οὔποτε μίμνει
Ναιετάων· μίμνει δὲ φερέσβιος υἱὸς ἀμύμων,
Ναίων πάτριον οἶκον, ἕως χρονίη παρὰ νύσσῃ
Ἱππεύων ἀκίχητος ἑλίσσεται ἔμπεδος αἰών.
Εἰ δέ κεν ὑμείων ἐλάσας δούλειον ἀνάγκην
Υἱὸς ἐλευθερίοισι κόμην στέψειε πετήλοις,
Ἀμπλακίης ῥίψητε παλίλλυτα δεσμὰ λεπάδνων,
Ἦμαρ ἐλευθερίης πανετήτυμον ὀψὲ λαχόντες.
Ἀβραὰμ ἐστὲ γενέθλα σαόφρονος· (οἶδα καὶ αὐτὸς)
Ἀλλά με λαθριδίῳ κτανέειν μαστεύετε πότμῳ.
Οὐ γὰρ ~~ἐμός ποτε μῦθος ἐς ὑμετέρην φρένα δύνει.~~
Ἑβραῖοι δ' ἰάχησαν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ,
Ἡμείων γενέτης τελέθει πρωτόσπορος Ἀβραάμ.
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο, χέων ἀντίκτυπον ὀμφήν,
Ὑμέας εἰ σοφὰ τέκνα φυτοσπόρος ἤροσεν Ἀβραάμ,
Καί κεν ἐποιήσασθε θεουδέος ἔργα τοκῆος,
Ἀβραὰμ ξεινοδόκοιο. θεημάχος ἐστὲ γενέθλη.
Εἰ φονίας δολόεντι μιαίνετε χεῖρας ὀλέθρῳ,
Ἔργοις ἀντιτύποισιν ἐπιστώσασθε γενέθλην.
Ἀβραὰμ οὐ μενέαινεν ἀναίτιον ἄνδρα δαμάσσαι·
Ἀβραὰμ οὐ κάμε τοῦτο θεοστυγές· ἀλλά που ὑμεῖς
Ἔργα δολορραφέος μενεαίνετε πατρὸς ὑφαίνειν.
Καὶ θρασὺς Ἑβραίων πάλιν ἔννεπε λαὸς ἀκούων,
Ἡμεῖς οὐ γενόμεσθα νόθης ἀπὸ μαχλάδος εὐνῆς.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ θεὸν μόνον ἴδμεν ἕνα ζώοντα τοκῆα.
Ἰησοῦς δ' ἀΐοντι πάλιν μυθήσατο λαῷ.
Εἰ θεὸς ὑμείων γενέτης πέλεν αἰθέρα ναίων,
Καί κεν ἐμὲ ξύμπαντες ἑνὸς γεγαῶτα τοκῆος
Ἀρραγέος φιλίης ἀλύτῳ ζωώσατε θεσμῷ.
Καὶ γὰρ ἐγὼ θεόθεν πεφορημένος ἐνθάδε βαίνω,
Καὶ πόθεν οὐ θεόμητιν ἐμὴν γινώσκετε φωνήν;
Ὑμέας οὐ σθένος ἐστὶν ἐμόν ποτε μῦθον ἀκούειν·
Ὑμεῖς δήϊα τέκνα δυσαντέος ἐστὲ τοκῆος,
Δαίμονος ἀντιπάλοιο, ποθοβλήτους τε μερίμνας
Πατρὸς ἀερσινόου μενεαίνετε πάντες ἀνύσσαι.
Lectio. Αἰεὶ κεῖνος ἔην ἀνδροκτόνος, ἐξότε κόσμου
Ἐξ ἀρχῆς τετέλεστο θεμείλιον. οὐδ' ἐνὶ θεσμῷ
Μίμνεν ἀληθείης θεοπειθέος. οὐ γὰρ ἐν αὐτῷ
Ἦεν ἐτητυμίη. καὶ ὅτε σκολιόφρονι βουλῇ
Αἱμύλα κωτίλλων ἀπατηλώρεα μῦθον ἰάλλει,
Φθέγγεται ἐξ ἰδίων, ὅτι λοίγιον ἦθος ἀέξων
Ψεύστης αὐτὸς ἔφυ, ψευδήμονος ἐκ γενετῆρος.
Ὑμῖν αὐτὸς ἔλεξα, καὶ οὐ πιστεύετε μύθῳ.
Τίς βροτὸς ὑμείων με δυνήσεται αὐτὸς ἐλέγξαι
Ἀμπλακίης ἀπίηρα; καὶ εἰ νημερτὲς ἐνίψω,
Τίπτε μοι οὐ πείθεσθε σαόφρονι; πᾶς σοφὸς ἀνὴρ
Εἰς θεὸν αὐτογένεθλον ἔχων νόον, ἡδέϊ θυμῷ
Μύθους οὐρανίοιο θεοῦ ζώοντος ἀκούει.
Ὑμεῖς δ' εἰσαΐειν οὐ σπεύδετε θέσκελον ὀμφήν,
Ὅττιπερ οὐ νέα τέκνα βιαρκέος ἐστὲ τοκῆος.
Lect. Καὶ θρασὺς Ἑβραίων ἐπεπάφλασε λαὸς ἀκούων,
Ἄφρονα λωβητῆρα χέων ἔπε' αἰθερεῶνι,

Οὔ σε

Sed Deum ſolum ſcimus vnum viuentem patrẽ.
Ieſus autem audiẽti rurſus loquutus eſt populo,
Si Deus veſter pater eſt cælos habitans,
Etiam me omnes ab vno natum patre
Firmæ amicitiæ inſolubili cõiungeretis vinculo.
Etenim ego a Deo procedens huc venio,
Et quomodo nõ diuinam ſapientem meam cognoſcitis vocem?
Vos non poteſtis meum ſermonem audire:
Vos hoſtiles filii auerſandi eſtis patris,
Dæmonis aduerſarii,& amabiles concupiſcẽtias
Patris ſuperbi cupitis omnes perficere.
Semper ille erat homicida,ex quo mundi
Ab initio perfectum eſt fundamentum: neque in lege
Manſit veritatis Deo credentis.nõ enim in ipſo
Erat veritas: & quando iniqui animi voluntate
Blanda garriens deceptoriũ ſermonem emittit,
Loquitur ex propriis, quia pernicioſos mores habens
Mendax ipſe eſt,mendace ex patre:
Vobis ipſe dixi,& non creditis ſermoni. (dere
Quis homo inter vos me poterit ipſe reprehen-
Peccati affectatorem?&,ſi verum dixero,
Cur mihi non creditis prudenti?quilibet ſapiens vir
In Deum æternum habẽs mentem, ſuaui animo
Sermones cæleſtis Dei viuentis audit.
Vos vero audire non feſtinatis diuinam vocem,
Quia non noui liberi vitalis eſtis parentis.
Et audax Hebræorũ exæſtuabat populus audiẽs,
Inſipientes conuiciante fundens ſermones ore,

Non te male iudicantes reprehendimus ſciente ſententia,
Quod Deus factus creuiſti Samaritanis,
Dæmonis habens furentem impetum ſcuticæ.
Ieſus autem dixit rurſus incredulo populo,
Dæmonis nõ habeo atri ſonum ſcuticæ,
Sed Deũ vitæ datorem meum genitorẽ honoro
Honoribus puris. ignominia vero me multa
Vos inſipientes culpatis ſtimulanti verbo:
Honorẽ vero noſtrum nõ quæro. ſublimis enim
Eſt quærens, & meam gloriam ſemper augens,
Et iudicans tunc magis. Amen Amen dico,
Quicunque meorum receperit diuiniloquorũ agmina verborum,
Et inuiolato in pectore cuſtodierit,
Nunquã amarum exitiũ inſpiciet donec mãſerit
Seculum volubile. Reſpondit autem populus,
Nunc amplius ſcimus vere quod te rabiei
Dæmonis aereus exitioſi ſtimulus impellit.
Abrahã vidit fatũ tam magnus, neq; prophetæ
Potuerunt immutabilis fugere dolores mortis:
Tu vero tuis profundẽs iactabundũ faſtũ minis,
Audax dixiſti quod vir ſi cuſtodierit
Sermones noſtros, non guſtabit ipſe exitium?
Abraham num tu es, qui Deo credidit, ipſe præſtantior,
Noſtro patre? qui immutabili mortuus eſt fato;
Et mortem omnes experti ſunt prophetæ. (ces?
Dic, cui ex priorib. teipſum omnino ſimilem di-
Ieſus autem dixit, a Deo impulſa labia ſoluens,
Si laudauero me, & præſtantem ſermonem loquutus fuero,

Attol-

Οὔ σε κακῶς κρίνοντες ἐλέγχομεν ἴδμονι βουλῇ,
Ὅττι θεὸς ποιητὸς ἀεξήθης Σαμαρείταις, 11.
Δαίμονος ἀμφιέπων μανιώδεα ῥοῖζον ἱμάσθλης.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε πάλιν δυσπειθέϊ λαῷ,
Δαίμονος οὐ μεθέπω μελανόφρονος ἦχος ἱμάσθλης,
Ἀλλὰ θεὸν ζείδωρον ἐμὸν γενετῆρα γεραίρω
Τιμῆς διαγέεστιν. ἀτιμίη δέ με πολλῇ
Ὑμεῖς ἀφραδέοντες ἐλέγχετε κέντορι μύθῳ.
Τιμὴν δ' ἡμετέρην οὐ δίζομαι. ὑψινεφὴς γὰρ
Ἐστὶν ὁ μαστεύων, καὶ ἐμὸν κλέος αἰὲν ἀέξων,
Καὶ κρίνων τότε μᾶλλον. Ἀμὴν δ' ἀμὴν ἀγορεύω,
Ὅστις ἐμῶν δέξοιτο θεοφραδέων στίχα μύθων,
Καί κεν ἀσυλήτοισιν ὑπὸ πραπίδεσσι φυλάξοι,
Οὔποτε πικρὸν ὄλεθρον ἐσόψεται εἰσόκε μίμνῃ
Αἰὼν πουλυέλικτος. Ἐπεφθέγξαντο δὲ λαοί,
Νῦν ἔτι νῦν ἐδάημεν ἐτήτυμον ὅττι σε λύσσης
Δαίμονος ἠερόφοιτος ἀλάστορος οἶστρος ἐλαύνει.
Ἀβραὰμ ἔδρακε πότμον ὁ τηλίκος, οὐδὲ προφῆται
Ἔσθενον ἀτρέπτοιο φυγεῖν ὠδῖνας ὀλέθρου·
Καὶ σὺ τεῇ προχέων ὑψαύχενα κόμπον ἀπειλῇ,
Τολμήσας ἀγορεύεις ὅτι βροτὸς αἴκε φυλάξῃ
Μύθους ἡμετέρους, οὐ γεύσεται αὐτὸς ὀλέθρου;
Ἀβραὰμ μὴ σὺ πέλεις θεοπειθέος αὐτὸς ἀρείων,
Ἡμετέρου γενετῆρος; ὃς ἀτρέπτῳ θάνε πότμῳ,
Καὶ θανάτου ξύμπαντες ἐπειρήσαντο προφῆται.
Εἰπέ, τίνι προτέρων σε πανείκελον αὐτὸν ἐνίψεις;
Ἰησοῦς δ' ὀάριζε· θεόσσυτα χείλεα λύσας,
Αἴκεν ἐπαινήσω, καὶ ἀγήνορα μῦθον ἐνίψω,

Ὑψώσαι

Ὑψώσεις ἐμὸν εὖχος, ἐμὸς λόγος οὐδὲν ὀνήσει.
Ἔστιν ὁ κυδαίνων με πατὴρ ἐμός, ὅς με γενέθλῃ
Ἀνδρομέῃ προέηκε μολεῖν ἰθύντορα κόσμου,
Ὃν θεὸν ὑμείων ἀδίκῳ κικλήσκετε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοῦτον ἐπίσταμαι. ἢν γὰρ ἐνίψω
Ὅττι μιν οὐ δεδάηκα, φανήσομαι δ' ἔτι καὶ αὐτὸς
Ὑμῖν ψευδομένοις ἀπατήλιος ἶσος ἀκούων.
Ἀλλά μιν ἀλλά μιν οἶδα· καὶ ὡς ἐπέτελλε τελέσσαι,
Οὕτως ἀκλινέεσσιν ἐν ἤθεσιν ἔμπεδα ῥέζω.
Ὑμείων γενέτης πρωτόσπορος ἔνθεος Ἀβραὰμ
Ἦμαρ ἐμὸν πολύευκτον ἰδεῖν ἠγάλλετο θυμῷ·
Εἶδε, καὶ εὐφροσύνης ἐπεβήσατο. Θαμβαλέος δὲ
Λαὸς Ἰουδαίων ἀντίθροον ἔβρεμεν ἠχώ,
Μήπω ἑλισσομένοιο χρόνου πολυκαμπέϊ νύσσῃ
Ἄντυγα πεντήκοντα διαπλήσας ἐνιαυτῶν,
Ἀβραὰμ πουλυέτηρον ἐσέδρακες; Εἶπε καὶ αὐτὸς,
Ἀβραὰμ πρὶν γένος ἔσχεν, ἐγὼ πέλον. Αἰνομανὴς δὲ
Λᾶας ἔχων δασπλῆτας ἐπέρρεε λαὸς ἀγήνωρ,
Εἰσέτι μιν λαλέοντα κατακρύψαι μενεαίνων
Τρηχαλέῃ γλωχῖνι λιθοβλήτοιο νιφετοῖο.
Ἰησοῦς δ' ἀκίχητος ὑπὸ πτύχα κεύθετο νηοῦ·
Σιγαλέοις δὲ πόδεσσι διερπύζων μέσος αὐτῶν,
Ἀπροϊδὴς πεφόρητο, λιθοσσόον ἑσμὸν ἐάσας.
Οὕτω μὲν παράμειβε. Παραστείχων δὲ κελεύθου K.θ
Ἤμενον ἀνδρ' ἐνόησε, τὸν ἐκ κόλποιο τεκούσης
Τυφλὸν ἔτι σπαίροντα λεχωΐδες ἔδρακον ὧραι·
Ὅστις ἔην περίφοιτος, ἀφωτίστοιο προσώπου
Συμφερτὴν ἀμέριστον ἔχων ἀχάρακτον ὀπωπήν,

Attollens meã gloriã meus ſermo nihil iuuabit:
Eſt glorificans me pater meus, qui me generi
Humano præmiſit venire rectorem mundi,
Quem Deum veſtrum iniuſto vocatis ſermonẽ.
Sed ego valde hunc noui. ſi enim dixero (ipſe
Quod ipſum non nouerim, apparebo modo &
Vobis mendacibus deceptor æqualis vocatus.
Sed ipſum, inquã, noui: & ſicut præcepit pficere,
Sic conſtantibus moribus firma facio.
Veſter pater progenitor diuin⁹ Abrahã (animo:
Diẽ meum multum deſideratũ videre geſtiebat
Vidit, & ad lætitiam aſcendit. Stupefactus autẽ
Populus Iudęorum, aduerſum fremebat ſonum,
Nondum voluti temporis flexuoſa meta
Ambitum quinquaginta qui impleuiſti annorũ,
Abrahamum annoſum vidiſti? Dixit & ipſe,
Abraham antequam genus haberet, ego eram.
Inſaniens autem
Lapides habẽs graues affluebat popul⁹ ſuperb⁹.
Adhuc ipſum loquentem occultare cogitans
Aſpero cuſpide lapidibus iactæ niuis.
Ieſus autem incomprehẽſibilis ſub plicis occultabatur templi. [rum,
Tacitis autem pedibus gradiens per mediũ ipſo-
Improuiſus ferebatur, lapidatorem cœtum relinquens.
Sic quidem euaſit. Præteriens autem, *Cap. IX.*
ad viam
Sedentẽ virum animaduertit, quẽ e ſinu matris
Cæcũ adhuc palpitantẽ puerperæ viderũt horæ:
Qui erat circumambulans, lucis expertis faciei
Confertũ, indiuiſum habẽs, non ſignatũ viſum,

Quē natura non expreſſit: & oculos non habentis circuli
Turgidū alienū oculum natalis habebat caligo:
Et infantem nunquam talem ſine oculis coætaneo mundo
Ductor vitæ parens produxit ſeculum.
Ieſum autem interrogauit comes cœt' ſociorū,
Rabbi, interrogātib. quis peccauit dic diſcipulis:
Hicne peccans Deum moleſtauit, vel parentes?
Quod ipſum graues obſtetricatæ ſunt puerperę.
Matris ex ventre obſcuræ coæuum caligini.
Ieſus autem docuit vera teſtificante voce,
Hic ſcelerate agens nō peccauit, neque parētes:
Sed ſortitus eſt hoc damnū diuinit', vt per ipſum
Opera Dei patris malum pellentis manifeſtētur.
Nos altiſſimi eſt neceſſe opera perficere,
Opera Dei viuētis, donec adhuc apparet aurora:
Nox caliginoſa poſt puſillū veniet: venientē autē
Nullus vir per noctem poterit opus texere.
Faciā autem donec dies augetur: ſum autē mūdi
Lumen ego caliginoſi, donec in mūdo ambulo.
Dixit Rex, & diuino ex ore in ſitibundam terrā,
Morbum ſoluentem omnino albam expuit ſpumam dentium:
Et terreſtri puluere mixtam ſpumam voluens,
Sputo lutum fecit luciferum. humidum autem
Viri inungens cæcis lutum oculis,
Viri formauit oculos, quos non natura potuit præbere,
Viri formauit oculos, & oculorū expertis faciei
Signās duplices orbes, medium impreſſit viſum,
Oculos perficiens recens factos conſueto luto,

Et

Ἣν φύσις οὐκ ἐτύπωσε· λιποβλεφάροις δὲ κύκλους
Οἰδαλέον ξεῖνον ὄμμα γενεθλιὰς εἶχεν ὀμίχλη·
Καὶ βρέφος οὔποτε τοῖον ἀνόμματον ἥλικι κόσμῳ
Ἡνίοχος βιότοιο φυτοσπόρος ἤγαγεν αἰών.
Ἰησοῦν δ' ἐρέεινεν ὁμόστολος ἑσμὸς ἑταίρων,
Ῥαββίν, ἀνειρομένοισι τίς ἤλιτεν εἰπὲ μαθηταῖς·
Οὗτος ἀλιτραίνων θεὸν ἤκαχεν, ἠὲ τοκῆες;
Εἰσόκε μιν δασπλῆτες ἐμαιώσαντο λοχεῖαι
Μητέρος ἐκ λαγόνων, ἀλαώπιδι σύγχρονον ὄρφνῃ.
Ἰησοῦς δ' ἐδίδαξεν ἀληθέι μάρτυρι φωνῇ,
Οὗτος ἀτασθαλέων οὐκ ἤλιτεν, οὐδὲ τοκῆες·
Ἀλλὰ λάχεν τόδε πῆμα θεήλατον, ὄφρα δι' αὐτοῦ
Ἔργα θεοῦ γενετῆρος ἀλεξικάκοιο φανείη.
Ἡμέας ὑψίστοιο πέλει χρέος ἔργα τελέσσαι,
Ἔργα θεοῦ ζώοντας, ἕως ἔτι φαίνεται ἠώς.
Νὺξ δνοφερὴ μετὰ βαιὸν ἐλεύσεται· ἐρχομένην δὲ
Οὔτις ἀνὴρ κατὰ νύκτα δυνήσεται ἔργον ὑφαίνειν.
Ῥέξω δ' εἰσόκεν ἦμαρ ἀέξεται. εἰμὶ δὲ κόσμου
Φέγγος ἐγὼ ζοφόεντος, ἕως ὅτε κόσμον ὁδεύω.
Εἶπεν ἄναξ, καὶ θεῖον ἀπὸ στόμα διψάδι γαίῃ
Λυσίπονον πάλλευκον ἀπέπτυεν ἀφρὸν ὀδόντων.
Καὶ χθονίῳ κενεῶνι πεφυρμένον ἀφρὸν ἑλίσσων,
Πτύσματι πηλὸν ἔτευξε φαεσφόρον. ἰκμαλέον δὲ
Ἀνδρὸς ἐπιχρίσας λιποφεγγέι πηλὸν ὀπωπῇ,
Ἀνέρος ἔπλασεν ὄμμα, τὸ μὴ φύσις εὗρεν ὀπάσσαι·
Ἀνέρος ἔπλασεν ὄμμα, καὶ ἀγλαΐοιο προσώπου
Γράψας δίπτυχα κύκλα, μέσην ἐχάραξεν ὀπω-
Ὀφθαλμοὺς τελέων νεοτευχέας ἠθάδι πηλῷ. [πὴν,

Εκ χοὸς ἀνδρογόνοιο· καὶ ἔννεπε θέσπιδι φωνῇ,
Ἔρχεό μοι, καὶ νίπτε τεὸν ῥέθος ἧχι Σιλωὰμ
Πηγῆς ἀγχιπόροιο φέρει πανδήμιον ὕδωρ,
Ὕδωρ στελλομένοιο παρώνυμον ἐκ σέο πομπῆς.
Χριστὸς ἔφη· καὶ τυφλὸς ἐπείγετο, καὶ παρὰ πηγῇ
Χερσὶ βαθυνομένῃσι φαεσφόρον ἤφυσεν ὕδωρ,
Ὕδασι πηγαίοισι λιπόσκια φάεα νίπτων.
Σμήξας δ᾽ ἑρπετύπου τροχοειδέα κύκλον ὀπωπῆς,
Εξαπίνης φάος ἔσχε, τὸ μὴ φύσις εἶδεν ὀπάσσαι·
Αθρήσας φαέθοντος ἀήθεος ὄψιμον αἴγλην
Νίψατο· καὶ πάλιν ἦλθε, καὶ ἵστατο πάντα δοκεύων.
Καί μιν ἐσαθρήσαντες ἐπήλυδες ἄνδρες ὁδῖται
Μαρμαρυγὴν πέμποντα νεογλήνοιο προσώπου,
Γείτονες ἐφθέγγοντο καὶ αἰέρες ἴδμονι λαῷ,
Οὐ πέλεν οὗτος ἐκεῖνος ἐν ἄστεϊ τυφλὸς ὁδίτης,
Ὃς πάρος αἰτίζεσκεν, ἐθήμονα χεῖρα πιταίνων
Δεξιτερὴν προβλῆτα παρερχομένοισιν ὁδίταις;
Ἄλλοι δ᾽ ἀντιάχησαν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ,
Οὐ πέλεν, οὐ πέλεν οὗτος, ἔοικε δὲ μοῦνον ἐκείνῳ.
Κεῖνος ἀνὴρ ἀγόρευεν, Ἐγὼ πέλω. Εἰσαΐων δὲ
Λαὸς Ἰουδαίων, φιλοπευθέα ῥήξατο φωνήν,
Πῶς δὲ τεαὶ προβλῆτες ἀνωΐχθησαν ὀπωπαί;
Ἑβραίοις δ᾽ ἀγόρευε θεῷ πεφιλημένος ἀνήρ,
Κεῖνος ἀνὴρ ὃς Χριστὸς ἀκούεται, ὅντινα λαοὶ
Ἰησοῦν καλέουσιν, ἐμὰς ὤϊξεν ὀπωπάς.
Χείλεσι γὰρ σοφὸν ἀφρὸν ἀνήρυγε· ἐν δαπέδῳ δὲ
Ακροτάτοις ὀνύχεσσι πολύστροφον ἰκμάδα πάλλων,
Πτύσματι πηλὸν ἔτευξεν, ἐμὰς δ᾽ ἔχρισεν ὀπωπάς,

Καί

Ex humo vnde homo formatus eſt: & dixit diuina voce,
Vade,& laua tuam faciem vbi Siloam
Fontis vicini fluit communis aqua,
Aqua miſſi prænominata ex tua deductione.
Chriſtus dixit: & cæcus feſtinabat, & apud fontē
Manibus cauis luciferam hauſit aquam,
Aquis fontanis cæca lumina lauans.
Abſtergens autem nouiter expreſſi rotundum ambitum oculi, [præbere,
Statim lucem habebat, quā natura non nouerat
Aſpiciens ſolis inconſueti ſerum ſplendorem.
Lauit:& rurſus venit,& ſtetit omnia videns.
Et ipſum aſpicientes aduenæ viri viatores
Splendorem emittentem a recēs viſum recuperante facie,
Vicini dixerunt & viri ſcienti populo,
Nonne eſt hic ille in ciuitate cæcus viator,
Qui antea petebat,conſuetam manum extendēs
Dextram prominētem prætereuntib. viatorib⁹?
Alii autem contra ſonuerunt reſponſiuo quodā ſermone,
Non eſt,non eſt hic: ſimilis eſt tantum illi.
Ille vir dixit,Ego ſum. Audiens autem
Populus Iudæorum, ſciſcitabundam rupit vocē,
Quomodo vero tui ꝓminētes aperti ſunt oculi?
Iudæis autem dixit Deo carus vir,
Ille vir qui Chriſtus dicitur,quem populus
Ieſum vocat, meos aperuit oculos. (mento autē
Labiis enim ſapientem ſpumam expuit. in pauiSummis vnguibus verſatilē humorem quatiēs,
Sputo lutum fecit,& meos vnxit oculos.

Et me ire iuſſit vbi fluxus eſt Siloam. [lente fluxu
Ad fontem autem prope veni, malumque pel-
Lauans vmbroſi orbiculatam oculi materiam,
Statim lumẽ vidi, quod nõ antea habebãt oculi.
Hebræi autem interrogarunt impudentes inſi-
pienti verbo, (mone,
Vbi eſt, vbi eſt ille? Ille autem ſonuit prudẽti ſer-
Ignoro vbi ille ſit. Concitabatur autem popul⁹,
Eum qui prius cæcus erat ducẽs ad Deo contra-
rios ſacerdotes.
Septima vero otioſa erat tunc diuina aurora,
In qua lutum fecit, & formauit lucem oculis
Chriſtus, a palpebris expellens cæcam caliginẽ.
Et ipſum interrogauit cœtus incredulorũ Pha-
riſæorum, (nuit vir,
Vt oculorũ nactus eſſet lucẽ: ille vero audax ſo-
Diuinum meis impoſuit lutum oculis,
Oculos & ſignauit: ego autem ad vicinũ fontem
Aqua lutum ablui, & ſto nunc videns. (ſæorum,
Et inuidi quidam dixerunt impudentium Phari-
Nõ ex Deo eſt hic, qui ſacram legem conculcãs,
Non curſum otioſæ ſeruat ſeptimum auroræ.
Alii autẽ cõtra ſonuerũt cõſentiente a gutture,
Quomodo poteſt hæc omnia varia miracula fa-
cere
Mortalis vir & peccator? Cõtentioſi autẽ populi
Bifariam diuiſi, duplex ſtrepebat ſonus: [cæco
Et multus controuerſus erat tumultus. viro autẽ
Omnes dixerunt, Tu autem mente de ipſo
Qualẽ ſententiam habes? quod iudiciũ próferes?
Recẽs vidẽs autẽ incõcuſſus vir credẽti ſermone
Dixit audax, quod Diuinus eſt propheta.

Popu-

Καί με μολεῖν ἐκέλευσεν ὅπῃ ῥόος ἐστὶ Σιλωάμ.
Πηγῆς δ' ἐγγὺς ἱκάνον· ἀλεξικάκῳ δὲ ῥεέθρῳ
Νιψάμενος σκιεροῖο περίτροχον ὄμματος ὕλην,
Ἐξαπίνης φάος εἶδον, ὃ μὴ πάρος εἶχον ὀπωπαί.
Ἑβραῖοι δ' ἐρέεινον ἀναιδέες ἄφρονι μύθῳ,
Πῇ πέλε πῇ πέλε κεῖνος; Ὁ δ' ἴαχεν ἔμφρονι μύ-
Ἀγνώσσω πόθι κεῖνος. Ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί, [θῳ.
Τὸν ποτὲ τυφλὸν ἄγοντες ἐς ἀντιθέους ἱερῆας.
Ἑβδομάτη δ' ἄπρηκτος ἔην τότε θέσκελος ἠώς,
Τῇ ἔνι πηλὸν ἔτευξε, καὶ ἔπλασε φέγγος ὀπωπῆς
Χριστὸς, ἀπὸ βλεφάρων ἐλάσας ἀλαωπὸν ὀμίχλην.
Καί μιν ἀνείρετο λαὸς ἀπιστοτάτων Φαρισαίων, [νήρ,
Πῶς βλεφάρων λάχε φέγγος· ὁ δὲ θρασὺς ἴαχεν ἀ-
Θέσκελον ἡμετέραις ἐπεθήκατο πηλὸν ὀπωπαῖς,
Ὀφθαλμοὺς δ' ἐχάραξεν· ἐγὼ δ' ὑπὸ γείτονι πηγῇ
Ὕδατι πηλὸν ἔνιψα, καὶ ἴσα μοι δέρπι δοκεύων.
Καὶ φθονεροί τινες εἶπον ἀσιγήτων Φαρισαίων,
Οὐ θεόθεν πέλεν οὗτος, ὃς ἱερὰ θεσμὰ πατήσας,
Οὐ δρόμον ἀπρήκτοιο φυλάσσεται ἕβδομον ἠοῦς.
Ἄλλοι δ' ἀντιάχησαν ὁμοφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν,
Πῶς δύναται τάδε πάντα πολύτροπα θαύματα τεύ-
Θνητὸς ἀνὴρ καὶ ἀλιτρός; ἀμιλλητῆρι δὲ λαῷ [χειν
Διχθὰ μεριζομένῳ διδυμόθροος ἔβρεμεν ἠχώ·
Καὶ πολὺς ἀμφήριστος ἔην κλόνος. ἀνδρὶ δὲ τυφλῷ
Πάντες ἐμυθήσαντο, Σὺ δὲ φρεσὶν εἵνεκα κείνου
Ποίην μῆτιν ἔχεις; τίνα μοι τίνα μῆτιν ἐνίψεις;
Ἀρτιφαὴς δ' ἀδόνητος ἀνὴρ πιθήμονι μύθῳ
Ἔννεπε τολμήεις, ὅτι θέσκελός ἐστι προφήτης.

Λαοὶ δ' οὐκ ἐπίθησαν ἀληθέϊ φωτὸς ἰωῇ
Ὃς ποτὲ τυφλὸς ἔην, καὶ ἐδέξατο φέγγος ὀπωπῆς.
Εἰ μὴ πρῶτα κάλεσαν ἀπειθέες ἀρχιερῆες
Ἀνδρὸς ἀναβλέψαντος ἐπισταμένους γενετῆρας.
Ἀμφοτέρους δ' εἴροντο βαρυζήλῳ τινὶ μύθῳ,
Ὑμείων παῖς οὗτος, ὃν ἐφθέγξαντο πολῖται
Ἐκ λαγόνων ὅτι τυφλὸς ἀνεβλάστησε τεκούσης;
Καὶ πόθεν ὀψιτέλεστον ἐδέξατο φέγγος ὀπωπῆς;
Καὶ φόβον ὠδίνοντες ἐχέφρονες ἠπεροπῆες
Μῦθον ὑποκλέπτοντες ἐμυθήσαντο τοκῆες,
Ἴδμεν ὅτι βροτὸς οὗτος ὃς ἔλλαχεν ὄμματος αἴγλην
Ἡμείων πέλε κοῦρος ἐτήτυμος· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἴδμεν ἑῆς ἀπὸ μητρὸς ὅτι βρέφος εἰς φάος ἕρπων
Τυφλὸς ἔην, ἀγάλακτος, ἔτι πνείων τοκετοῖο·
Πῶς δέ οἱ ἀμφιτρῆτες ἀνωΐχθησαν ὀπωπαὶ,
Καί τις ἀφωτίστων βλεφάρων ἐκέδασσεν ὀμίχλην,
Ἡμεῖς οὐκ ἐδάημεν ἀμεμφέες. ἀγχιφανῆ δὲ
Ἴδμονα κοῦρον ἔρεσθε τὰ μὴ δεδάασι τοκῆες·
Οὐ πέλε νήπιος οὗτος, ἔχων παιδήϊον ἥβην·
Οὐ φθογγῆς ἑτέρης ἐπιδεύεται. ἀμφὶ ἕθεν γὰρ
Ἀρτιθαλὴς νέος οὗτος ἀληθέα μῦθον ἐνίψει,
Πίστης μέτρα τέλεια φέρων παλιναυξέος ἥβης.
Τοῖα φόβῳ δολόεντες ἐπεφθέγξαντο τοκῆες,
Τάρβος Ἰουδαίων πεφυλαγμένοι. αἰνομανεῖς γὰρ
Χριστοῦ ζῆλον ἔχοντες ἀμιμήτων χάριν ἔργων,
Συνθεσίην κήρυξαν ὅλῳ πανδήμονι λαῷ,
Ὄφρα μιν ὃς δέξαιτο νόῳ καὶ Χριστὸν ἐνίψῃ,
Μὴ ζαθέου ψαύσειε θεοκλήτοιο μελάθρου.

Οὐ

Populus autem non credidit veræ viri voci
Qui quondam cæcus erat, & recepit lucẽ oculis,
Niſi prius vocaſſent increduli pontifices
Viri qui viſum recepit ſcientes parentes.
Vtroſque autem interrogabant inuido quodam ſermone,
Veſterne filius hic eſt, quem dixerunt ciues
Ex vtero quod cæcus regerminauit parientis?
Et vnde ſero perfectam recepit lucẽ oculis? [res,
Et metũ parturiẽtes mentẽ reprimẽtes decepto-
Sermonem occultantes dixerunt parentes,
Scim⁹ quod homo hic qui recepit oculorũ ſplẽ-
Noſter eſt filius verus; ſed & ipſi (dorem
Scimus ſua a matre quod infans in lucem repens
Cæcus erat, lac nondum guſtans, adhuc ſpirans partum: (oculi,
Quomodo autẽ ei vtrinque perforati aperti ſint
Et quis obſcurorũ oculorũ diſſipauerit caliginẽ
Nos neſcimus inculpati: propinquũ autẽ (rẽtes,
Scientẽ filium interrogate de his quę neſciũt pa-
Non eſt infans hic habens puerilem pubertatẽ:
Non voce alia opus habet. de ſe enim
Recens florens iuuenis hic verũ ſermonẽ dicet,
Fidei mẽſuras perfectas ferẽs recreſcẽtis puber-
Talia metu doloſi dixerunt parentes, (tatis.
Timorem Iudæorum vitantes. inſanientes enim
Contra Chriſtum, zelum habentes inimitabilia propter opera,
Fœdus pronunciarunt toti credulo populo,
Vt ipſum qui receperit mente & Chriſtũ dixerit,
Nõ diuinam attingat in qua Deus inuocatur domum.

Vnde

Vnde Iudæis dixerunt parentes, [tibus:
Scientē filium interrogate,& non opus eſt parē-
Vobis vero interrogantibus poterit hic dicere,
Perfectas menſuras ferentem habens prægrandem pubertatem.
Et pater cæci miſcuit admirationi vocem
Lingua occultante,ne hoſtilis cœtus audiret,
Filii videns nouum viſum pulchris oculis præditæ faciei.
Virum autem qui vagus erat cæcus viator,
Inuidi vocantes alloquuti ſunt pontifices,
Age fili altiregenti Deo gratias,qui te ſeruans
Oculorū dedit lucē:ille autē vir quē tu honoras,
Hic peccatis eſt deditus vir.
Hebręis autem dixit vir audax,Non quidem cognoui
An ſit hic peccator vere: ſcio autem animo
Hoc ſolū vere, natalis quod coalumnus auroræ
Cæcus ego germinaui,& ſto iam videns.
Et cœtus Hebræorum ſciſcitantem rupit vocē,
Dic,quid tibi fecit ſuo artificioſo luto?
Quomodo autem tuam atram deleuit caliginē?
Et ipſis vir immobilis liberam ſonuit vocem,
Alias ſermonem dixi,& non audiuiſtis vocem,
Cur retrogradi cupitis hunc audire?
Num Deus veſtram agitat mentem,vt & ipſi
Chriſti diuini ſpurii fiatis diſcipuli?
Illi autem ipſum oppoſitis conuiciabantur ſtatim verbis,
Ipſe legifragi ſis illius diſcipulus.
Nos enim prioris pii ſumus ſocii,
Legiferi Moſis ſerui vocis:

Hunc

Οὗ χάριν Ἑβραίοισιν ἐμυθήσαντο τοκῆες,
Ἴδμενα κοῦρον ἔρεσθε, καὶ οὐ χρέος ἐστὶ τοκήων·
Ὑμῖν δ' εἰρομένοισι δυνήσεται οὗτος ἐνίψαι,
Ἄρτια μέτρα φέρουσαν ἔχων περιμήκετον ἥβην·
Καὶ γενέτης ἀλαοῖο κεράσσατο θαύματι φωνὴν
Γλώσσῃ κρυπταδίῃ, μὴ δήιος ἑσμὸς ἀκούσῃ,
Παιδὸς ἰδὼν νέον ὄμμα βοογλήνοιο προσώπου.
Ἀνέρα δ' ὃς περίφοιτος ἔην ἀλαωπὸς ὁδίτης
Ζηλομανεῖς καλέσαντες ἐπέφραδον ἀρχιερῆες.
Δὸς τέκος ὑψιμέδοντι θεῷ χάριν, ὅς σε σαώσας
Ὀφθαλμῶν πόρε φέγγος· ὁ γὰρ βροτὸς ὃν σὺ γεραίρεις,
Οὗτος ἀλιτροσύνῃσι πέλει μεμελημένος ἀνήρ.
Ἑβραίοις δ' ἀγόρευεν ἀνὴρ θρασύς, Οὐ μὲν ἀνέγνων
Εἰ πέλεν οὗτος ἀλιτρὸς ἐτήτυμον· οἶδα γὰρ θυμῷ
Ἓν μόνον ἀτρεκέως, λοχίης ὅτι σύντροφος ἠοῦς
Τυφλὸς ἐγὼ βλάστησα, καὶ ἵσταμαι ἄρτι δεδορκώς.
Καὶ χορὸς Ἑβραίων φιλοπευθέα ῥήξατο φωνὴν,
Εἰπὲ, τί σοι ποίησεν ἑῷ τεχνήμονι πηλῷ;
Πῶς γὰρ τεὴν ζοφόεσσαν ἀπημάλδυνεν ὀμίχλην;
Καί σφιν ἀνὴρ ἀδόνητος ἐλεύθερον ἴαχε φωνὴν,
Ἄλλοτε μῦθον ἔλεξα, καὶ οὐκ ἠκούσατε φωνῆς,
Τίπτε παλιμπετέες μενεαίνετε τοῦτον ἀκοῦσαι;
Μὴ θεὸς ὑμείων δονέει νόον ὄφρα καὶ αὐτοὶ
Χριστοῦ θεσπεσίοιο νόθοι γίγνησθε μαθηταί;
Οἱ δέ μιν ἀντιπόροισιν ἐνείκεον αὐτίκα μύθοις,
Αὐτὸς λυσινόμοιο πέλεις κείνοιο μαθητής.
Ἡμεῖς γὰρ προτέροιο θεουδέος ἐσμὲν ἑταῖροι,
Θεσμοτόκου Μωσῆος ὑποφρηστῆρες ἰωῆς·

Τοῦτον δ' οὐκ ἐδάημεν. Ἀνὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ θαῦμα πολὺ πλέον, ὅττιπερ ὑμῖν
Οὗτος ἔην ἄγνωστος, ἐμὰς δ' ᾤιξεν ὀπωπάς.
Ἴδμεν ὅτι ξύμπαντα πατὴρ θεὸς ἡνιοχεύων,
Ἀνδρὸς ἀλιτρονόοιο βοὴν οὐκ οἶδεν ἀκούειν·
Εἰ δὲ θεουδείῃσιν ἀνὴρ μεμελημένος εἴη,
Καὶ καθαραῖς πραπίδεσσι θεοῦ τελέσειεν ἐφετμάς,
Τούτου λισσομένοιο θεὸς ταχυεργὸς ἀκούει.
Ἐξότε ποικιλόμορφος ἀέξετο πάντροφος αἰών,
Τηλίκος οὔποτε μῦθος ἀκούεται, ὅττι λαχόντι
Ὄμμα πολυκλήϊστον ἀφωτίστοιο προσώπου
Ἀνέρι τις πόρε φέγγος, ὃν ἀρτιτόκου διὰ κόλπου
Εἰσέτι τυφλὸν ἐόντα μογοστόκος ἔδρακεν ἠώς.
Εἰ μὴ ἔην βροτὸς οὗτος ἐπουρανίου βασιλῆος,
Τηλίκον οὔποτε θαῦμα δυνήσατο μοῦνος ἀνύσσαι.
Καί μιν μυστιπόλοι φθονερῇ στυφέλιξαν ἰωῇ,
Σύγγονος ἀμπλακίῃσιν ἐμαιώθης ὅλος ἀνήρ,
Καὶ σὺ σοφοὺς ἱερῆας ἐπεσβόλε ταῦτα διδάσκεις;
Καί μιν ὁμοκλήσαντες ἀπήλασαν ἔκτοθι νηοῦ.
Ἰησοῦς δ' ἀΐεσκε δαήμονι τυφλὸν ἀκουῇ,
Ὅττι μιν ἐκτὸς ἔλασσαν ἀγήνορες ἀρχιερῆες·
Εὗρε δέ μιν καὶ ἔειπε, Σὺ πείθεαι υἷα γεραίρων
Οὐρανίου βασιλῆος; Ἀνὴρ δ' ἠρεύγετο φωνήν,
Κοίρανε, τίς πέλεν οὗτος ὃν ἔννεπες, ὄφρα γεραίρω;
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο, Καὶ ἔδρακες αὐτὸν ὀπωπῇ,
Καί σοι νῦν λαλέων αὐτὸς πέλεν. Εἶπε καὶ αὐτός,
Κοίρανε, πιστεύω· κεφαλὴν δ' ἐπὶ γαῖαν ἐρείσας,
Καὶ ποσὶν ἀμβροσίοις κυρτούμενον αὐχένα κάμψας.

Hũc vero neſcimus. Vir autẽ reſpõdit ſermone,
Hoc quidẽ eſt miraculum maximũ, quod vobis
Hic eſt incognitus, meos autem aperuit oculos.
Scimus quod omnia Deus pater gubernans,
Viri peccatoris vocem non nouit audire:
Si vero pietate vir gratus fuerit,
Et puris præcordiis Dei perfecerit præcepta,
Hunc orantem Deus promptus audit.
Ex quo multiforme augeť omnia nutriẽs ſeculũ,
Talis nunquam ſermo auditus eſt, quod ſortito
Oculos multum clauſos non illuminatæ faciei
Viro aliquis dedit lucem, quem nuper-pariẽtem per ſinum
Adhuc cæcum in partu laborioſa vidit aurora.
Niſi eſſet homo hic cæleſtis regis,
Tam magnum nunquam miraculum potuiſſet ſolus perficere.
Et ipſum ſacrifici inuida inſectabantur voce,
Congenitus peccatis ab obſtetrice tractatus es totus vir,
Et tu ſapiẽtes ſacerdotes conuiciator hæc doces?
Et ipſum vociferantes expulerunt extra templũ.
Ieſus autem audiuit ſciente de cæco fama,
Quod ipſum eieciſſent ſuperbi pontifices,
Inuenit autem ipſum, & dixit, Tu credis filiũ honorans
Cæleſtis regis? Vir autem eructauit vocem,
Domine, quis eſt ille quem dixiſti, vt honorem?
Ieſus autem reſpondit, Et vidiſti ipſum oculis,
Et tecum nunc loquens ipſe eſt. Dixit & ipſe,
Domine, credo. caputque terræ admouens,
Et pedib. immortalib. curuatã ceruicẽ flectens.

Niti-

Nitidum multum conſutorum amplex⁹ eſt tarſum calceorum.
Ieſus autem reſpondit,ſapientē ſermonē audiēs,
In iudicium veni in hunc inſipientem mundum errantem:
In iudicium duplex veni diſſimile:vt & ipſi
Antea non videntes inuiſibilis lucem auroræ,
Cæci viſum recipiant inſpicientes oculis;
Acute autē vidētes fiant cæci. Propinquorū autē
Chriſto populus dixit ſequentium Phariſæorū,
Num errantibus oculis cæci ſumus & nos?
Ieſus autem dixit,incredulum populū obiurgās,
Si caligo veſtri ambiiſſet lucem viſus,
Vos peccati inſcientes dixiſſem eſſe:
Nunc vero lucem videntes,errantes eſtis & vos:
Cæci autem eſtis mente quam oculis plus.quib: enim viris
Peccata manent,fruſtra cernunt oculis.

Teſtificans immotus Amen Amen ſermo ſit, *Cap.X.*
Qui irrepſerit per oſtium bene muniti ouilis
Abditarum ouium,& ſuperior aliunde repit,
Per curuum obſcurum aditum aſcendens,
Prædo eſt hic vir prædatorio pede: (ctus venit,
Qui vero accedens non curuatus in caulam ere-
Paſtor hic eſt oues paſcens.venienti autem
Apertum ſtabuli oſtium oſtiarius aperit.
Oues autem cognoſcentes ſaliunt circa paſtorē,
Vocem audientes.ad veſtibulum autem paſtor
Greges paſcere euocat conſueta voce.
Extra ouile autē geſtiētes oues ducit. (nē gregis,
Educēs autē quando omnē congregauerit ordi-

Ad

Φαιδρὰ πολυρραφέων περιπτύξατο ταρσὰ πεδί-
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο σαόφρονα μῦθον ἀκούων, [λων.
Εἰς κρίμα τοῦτον ἱκανον ἐς ἄφρονα κόσμον ἀλήτην·
Εἰς κρίμα δισσὸν ἔβην ἐπιρρότερον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
Οἱ πάρος οὐχ ὁρόωντες ἀθηήτου φάος ἠοῦς,
Τυφλοὶ ἀναβλέψωσιν ἐσαθρήσαντες ὀπωπαῖς·
Ὀξυφαεῖς δὲ γένωνται λιπαυγέες. Ἀγχιπόρων δὲ
Χριστῷ λαὸς ἔειπεν ἐφεσπομένων Φαρισαίων,
Μὴ σφαλεροῖς βλεφάροις ἀλαοὶ γινόμεσθα καὶ ἡ-
Ἰησοῦς δ' ὀάριζεν, ἀπειθέα λαὸν ἐνίπτων, [μεῖς;
Εἰ ζόφος ὑμετέρης περιδέδρομε φέγγος ὀπωπῆς·
Ὑμέας ἀμπλακίης ἀδαήμονας ἔννεπον εἶναι·
Νῦν δὲ φόως ὁρόωντες, ἀλήμονές ἐστε καὶ ὑμεῖς·
Τυφλοὶ δ' ἐστὲ νόῳ βλεφάρων πλέον. εἰσὶ γὰρ ἀνδρῶν
Ἀμπλακίαι μίμνουσι, μάτην ὁρόωσιν ὀπωπαῖς.
Μάρτυρος ἀστυφέλικτος ἀμὴν ἀμὴν λόγος ἔστω,
Ὅς κε παραΐξειε θύρην δυερκέος αὐλῆς [K. ι.
Ἐνδομύχων προβάτων, καὶ ὑπέρτερος ἄλλοθεν ἕρπει,
Εἰς σκολιὴν ἄδηλον ἐπηλυσίην ἀναβαίνων,
Ληϊστὴρ πέλεν οὗτος ἀνὴρ ληΐστορι ταρσῷ.
Ὃς δὲ μολὼν ἄγναμπτος ἐς αὔλιον ὀρθὸς ἱκάνει,
Ποιμὴν οὗτος ἔφυ μηλοτρόφος. ἐρχομένῳ δὲ
Ἀμφαδίην σταθμοῖο θύρην πυλαωρὸς ἀνοίγει.
Μῆλα δὲ γινώσκοντα περισκαίρουσι νομῆα,
Φθογγῆς εἰσαΐοντα. παραὶ προθύροισι δὲ ποιμὴν
Πώεα ποιμαίνων προκαλίζεται ἤθαδι φωνῇ.
Ἔκτοθι δὲ σταθμοῖο γεγηθότα μῆλα κομίζει.
Ἐξαγαγὼν δ' ὅτε πᾶσαν ἀολλίσσῃ στίχα ποίμνης,

Εἰς

Εἰς νομὸν ἐρχομένων ὀΐων προκέλευθος ὁδεύει·
Ποίμνη δ' αἰολόμορφος ὀπισθοπόρῳ ποδὶ βαίνει,
Εἰς δροσεροὺς λειμῶνας ὀπηδεύουσα νομῆϊ.
Ξείνου δ' οὐκ ἀΐουσι, καὶ οὐ δεδάασιν ἀκούειν,
Ἀλλοτρίου καλέοντος ἀήθεα ποιμένος αὐδήν,
Ἀλλὰ παραΐσσοντα νόθον φεύγουσι νομῆα.
Τοῖον ἔπος κατέλεξε παραίτροπον. ἀμφὶ δὲ μύθῳ
Λαὸς ἀμηχανέεσκε, καὶ οὐ μάθεν ἐγγὺς ἀκούων
Χριστὸς ἀσημάντῳ τάπερ ἔννεπε θέσπιδι φωνῇ.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ἀριζήλῳ τινὶ μύθῳ, [λῆς.
Πάνδοκος εἰμὶ θύρη προβάτων πολυχανδέος αὐ-
Πάντες ὅσοι πάρος ἦλθον ὑποκλέπτοντι πεδίλῳ,
Φῶρες ἔσαν δολόεντες· ὅθεν ληΐστορι φωνῇ
Αὐτῶν φθεγγομένων οὐκ ἔκλυε πώεα ποίμνης.
Πάνδοκος εἰμὶ θύρη μηλοσσόος· ἡμετέρης δὲ
Ὅς κεν ἰὼν δι' ἐμεῖο θύρην ὑποδύσεται αὐλῆς,
Οὗτος ἔσω στείχει, καὶ ὑπότροπος αὖτις ὁδεύει,
Καὶ νομὸν εὑρήσει, καὶ ἀεισσόος ἔσσεται ἀνήρ·
Ληϊστὴρ δ' ἀΐδηλος ἐς αὔλιον οὔποτε βαίνει,
Εἰ μὴ ἵνα κλέψειεν ἀμάρτυρος, ἢ καὶ ὀλέσσῃ
Ἠὲ διατμήξειεν ἀφειδέϊ μῆλα μαχαίρῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ παρὰ πατρὸς, ὅπως ἐμὰ μῆλα σαώσω,
Ἤλυθον· ὄφρα λάχοιεν ἀλωφήτῳ τινὶ τιμῇ
Ζωὴν ἐσσομένην, τὴν οὐ χρόνος οἶδεν ὀλέσσαι,
Ἠὲ περισσὸν ἔχοιεν ὑπέρτερον. εἰμὶ δὲ ποιμὴν
Καλὸς ἐγώ· ποιμὴν δὲ καλὸς περὶ μῆλα φυλάσ-
Καὶ ψυχῆς ἰδίης οὐ φείδεται, ἀλλά ἑ θήσει [σων,
Λύτρον ἑῶν ὀΐων. ὁ δὲ μίσθιος οὐ πέλε ποιμήν·

Ad paſcua venientium ouium præcurſor vadit:
Grex autẽ multiformis retrogrado pede incedit,
Ad roſcida prata ſequens paſtorem.
Peregrinum autem non audiunt, & non noue-
runt audire
Alieni vocantis inconſuetam paſtoris vocem,
Sed prætereuntem ſpurium fugiunt paſtorem.
Tale verbũ recitauit prouerbiale. circa ſermo-
nem autem
Populus hæſitabat, & non didicit prope audiẽs
Chriſtus obſcura quæ dixit diuina voce.
Ieſus autem dixit illuſtri quodam ſermone,
Hoſpitale ſum oſtium ouium capaciſſimi ouilis:
Omnes quotquot antea venerũt occultãte pede,
Fures erant doloſi, vnde prædatitia voce
Ipſos loquentes non audiuerunt greges.
Omnes recipiens ſum oſtium, oues ſeruans: no-
ſtræ autem
Quicunq; vadens per me oſtium ſubierit ouilis,
Hic intrat, & reuerſus iterum incedit,
Et paſcua inueniet, & ſemper viuens erit vir.
Prædo autem nocuus in ouile nunquam ſcãdit,
N ſi vt furetur ſine teſte[i. clam,] vel perdat,
Vel diſcerpat non parcente oues gladio.
Sed ego a patre, vt meas oues ſeruem,
Veni, t acquirant indeſinente quadam gloria
Vitam futuram, quam tempus neſcit perdere,
Et abundantius h beant magis. ſum autẽ paſtor
Bonus ego: paſtor autem bonus oues cuſtodiẽs,
Et vitæ propriæ non parcit, ſed ipſam ponet
Pretium redemptionis pro ſuis ouib is. merce-
narius autem non eſt paſtor:

Hoſtilem propinquum videś lupũ raptoré ouiũ,
Occultus fugiens ſubducit ſe, celer relinquens
Paſcentium non cuſtoditos multũ errantes greges ouium.
Occultus fugiens ſubducit ſe:non curat autem
Oues alienas,quia mercenarius ipſe dicitur.
Et lupus verſutus aggreditur rapaci gutture
Oues diſſipans,paſtore non præſente.
Paſtor bonus ſum,& greges bonos paſco.
Cognoſco auté meas oues, & conſuetũ opilioné
Illę me cognoſcunt æquali duplici lege:
Sicut pater nouit me,& ſicut noui patrem.
Vitam autem noſtram pro ouibus ſtatim ponã.
Sunt vero & alii varii greges,
Ex hoc non orti vno Deum recipiente ouili,
Alienigenæ: & hos eſt neceſſe vt congregem
Vocem noſtram acute audientes:& vnus grex
Erit vtrinque vnius exiſtens paſtoris.
Propter hoc diligit me pater meus,quod ponam
Vitam noſtram pro ouibus,vt ipſam accipiam
Ad me redeuntem rurſus collectam:neque vlla ipſam
Lex aufert natalis,non tempus repens,
Omnia domans,indomitum, vel ſolidi conſilii neceſſitas:
Sed ipſam ſpõte iuſſus volens volenté prębebo,
Vt recipiam poſt puſillum, habens per ſe collectam poteſtatem.
Hoc altiregente habeo a patre præceptum,
Ponere,& iterum accipere duplici lege.
Et rurſus Hebręorum diuiſus eſt populus audiés,
Et multi dixerunt ſonoro quodam ſermone,

Lo-

Δήϊον ἀγχικέλευθον ἰδὼν λύκον ἅρπαγα μήλων,
Κρυπτὸς ἀλυσκάζων ὑποδύεται, ὀξὺς ἐάσας
Βοσκομένων ἀφύλακτα πολύπλανα πώεα μήλων·
Κρυπτὸς ἀλυσκάζων ὑποδύεται· οὐκ ἀλέγει γὰρ
Μήλων ἀλλοτρίων, ὅτι μίσθιος αὐτὸς ἀκούει.
Καὶ λύκος ἀγκυλόμητις ἐπέρχεται ἅρπαγι λαιμῷ
Μῆλα διασκεδάσας, σημάντορος οὐ παρεόντος.
Ποιμὴν καλὸς ἔφυν, καὶ πώεα καλὰ νομεύω.
Γινώσκω δ' ἐμὰ μῆλα, καὶ ἤθεα μηλοβοτῆρα
Ταῦτά με γινώσκουσιν ἴσῳ διδυμάονι θεσμῷ·
Ὡς γενέτης νοέει με, καὶ ὡς νοέω γενετῆρα.
Ψυχὴν δ' ἡμετέρην οἴων ὕπερ αὐτίκα θήσω.
Ἔστι μὲν ἔστι καὶ ἄλλα πολύτροπα πώεα ποίμνης,
Ταύτης οὐ γεγαῶτα μιῆς θεοδέγμονος αὐλῆς,
Ἀλλογενῆ· καὶ ταῦτα πέλει χρέος ὥς κεν ἀγείρω
Φθογγῆς ἡμετέρης ἀΐοντα· καὶ μία ποίμνη
Ἔσσεται ἀμφοτέρωθεν ἑνὸς τελέθουσα νομῆος.
Τοῦ δ' ἕνεκεν φιλέει με πατὴρ ἐμὸς, οὕνεκα θήσω
Ψυχὴν ἡμετέρην οἴων ὕπερ, ὄφρα μιν αἴρω
Εἰς ἐμὲ νεισομένην παλινάγρετον· οὐδέ τις αὐτὴν
Θεσμὸς ἀφαιρεῖταί με γενέθλιος, οὐ χρόνος ἕρπων,
Πανδαμάτωρ, ἀδάμαστος, ἢ ἐμπεδόμητις ἀνάγκη·
Ἀλλά μιν αὐτοκέλευστος ἑκὼν ἐθέλουσαν ὀπάσσω·
Ὄφρα λάβω μετὰ βαιὸν, ἔχων αὐτάγρετον ἀλκήν.
Ταύτην ὑψιμέδοντος ἔχω παρὰ πατρὸς ἐφετμήν,
Θεῖναι, καὶ παλίνορσον ἑλεῖν διδυμάονι θεσμῷ.
Καὶ πάλιν Ἑβραίων ἐμερίζετο λαὸς ἀκούων·
Καὶ πολέες φθέγξαντο πολυφλοίσβῳ τινὶ μύθῳ,

Φθεγγόμενον βαλιῇσιν ἐάσατε τοῦτον ἀέλλαις·
Δαιμόνιον μεθέπει, καὶ μαίνεται· ἄφρονα τοῦτον
Λείπετε· μαινομένου τί σπεύδετε μῦθον ἀκούειν;
Ἄλλοι δ' ἀντιάχησαν ὁμοζήλων ἀπὸ λαιμῶν,
Οὐ τάδε μαινομένοιο σαόφρονα χεύματα μύθων·
Ἄφρονος οὐ πέλε ταῦτα. μὴ ἀχλυόεις ποτὲ δαίμων
Ὀφθαλμοὺς ἀλαοῖο δυνήσεται αὐτὸς ἀνοῖξαι;
Καὶ πάλιν ἦμαρ ἔην πανδήμιον, ᾧ ἔνι λαοὶ
Μνημοσύνην τελέεσκον ἐτήσιον, ἐξ ὅτε νηοῦ
Ἕδρανα δωμήσας Σολομῶν εὐκίονι τέχνῃ
Θεσπεσίης ἀρχαῖον ἐκαίνισε θεσμὸν ἑορτῆς·
Καὶ τότε παχνήεσσα παρίστατο χείματος ὥρη·
Ἰησοῦς δ' ἱεροῖο διέστιχεν ἔνδοθι νηοῦ,
Θέσκελον αἰθούσης πολυδαίδαλον οὖδας ὁδεύων,
Ἀρχεγόνου Σολομῶντος ἐπώνυμον. αἰνομανεῖς δὲ
Ἑβραῖοι στεφανηδὸν ὁμόζυγες εἰν ἑνὶ χώρῳ
Χριστὸν ἐκυκλώσαντο, καὶ ἔννεπον ἄφρονι μύθῳ,
Ἡμείων τέο μέχρις ὑποκλέπτεις φρένα μύθοις;
Εἰ σὺ Χριστὸς ἱκάνεις ἐτήτυμος, ἀμφαδὸν ἡμῖν
Ἀχνυμένοις ἀγόρευε· τί καὶ τεὸν οὔνομα κεύθεις;
Ἰησοῦς δ' ἅμα πᾶσιν ἀνίαχε, Πολλάκις ὑμῖν
Πολλάκις αὐτὸς ἔλεξα, καὶ οὐ πιστεύετε μύθῳ.
Ἔργα τάπερ τελέω καλέων πατρώιον ἀλκὴν,
Μάρτυρα ταῦτα πέλει, καὶ φθέγγεται ἔμφρονι σιγῇ
Θνητὸν μερόπεσσι λάλον τύπον· ἀλλά που ὑμεῖς
Ἐν βλεφάροις δέρκεσθε, καὶ οὐ πείθεσθε μενοιναῖς.
Οὐ γὰρ ἐμῶν ὀΐων εὐπηθέος ἐστὲ γενέθλης·
Οὔασι θελγομένοισιν ἐμῆς ὄπα πώεα ποίμνης

Γῆρυν

Loquentem velocibus ſinite hunc ventis:
Dæmonem habet,& inſanit:inſipientem hunc
Relinquite:inſani cur feſtinatis ſermonẽ audire?
Alii autẽ contra ſonuerunt concordi a gutture,
Non hi inſanientis ſapientes fluxus verborum;
Inſipientis non ſunt hęc.num caliginoſus vnquã
dæmon
Oculos cæci poterit ipſe aperire?
Et rurſus dies erat publicus, in quo populus
Memoriã celebrabat anniuerſariã, ex quo tẽpli
Fulcimenta ædificans Solomon pulchras colu-
mnas faciente arte
Diuini veterem renouauit legem feſti:
Et tunc pruinoſum affuit hyemis tempus:
Ieſus autem ſacro incedebat in templo,
Diuinũ portic⁹ artificioſum pauimentũ p̃uadẽs,
A priſco Solomone dictum.inuidi autem
Hebræi circulariter coniuncti in vno loco
Chriſtum circumdederunt, & dixerunt inſipiẽti
verbo,
Noſtram quouſque fallis mentem ſermonibus?
Si tu Chriſtus veniſti verus, aperte nobis
Congregatis dic,cur tuum nomen occultas?
Ieſus autẽ ſimul omnibus reſpõdit, Sæpi⁹ vobis
Sæpius ipſe dixi,& non creditis ſermoni.
Opera quæ facio inuocans paternum robur,
Teſtificantia hæc ſunt,& loquuntur prudenti ſi-
lentio
Viſibile hominibus loquens exemplar: ſed vos
Oculis videtis,& non creditis animis.
Non enim mearum ouium ex credula eſtis gene-(ratione:
Auribus oblectatis mearum quia ouium greges

Vocem meam audiunt,& ſequuntur ducem.
Cognoſco autē meas oues,& ſimul omnib. dabo
Vitam venturam æternam. nunquam gregis
Nunquam oues hæ pereunt, donec manſerit
Spōtaneis arcuatis volutionib: circumiēs ſeculū.
Neque aliquis rapiet meum prudētem gregem
Manu ex noſtra, pater meus quia ad paſcendum
Qui mihi greges dedit, ſuperior eſt omnibus.
Ipſe ego,& regēs pater meus, vnum gen' ſumus,
Inſitum, per ſe radicatum, vnde plantæ infinitæ mundi.
Dixit Rex: popul' autē confluxit,& ex pauimēto
Lapides ſuſtulit, vt lapidum arreptorum rabie
Chriſtū iacularet' ex loco cōfragoſo lectis iaculis.
Ieſus autem reſpondit, fundens expoſtulatricem vocem,
Noſtro bona multa ab altiſſimo patre
Vos opera docui quæ didici: pro quo autem
Opere diuino homicidialem perſoluentes retributionem,
In me lapidoſis exarmati eſtis iaculis?
Populus autē reſpōdit viciſſim, Non ꝓpter opus
Bonum rabiem habentes congregati ſunt ciues,
Vt te lapidoſa occultent tunica:
Sed maledicum tuum propter os,
Quod terrenæ habens germen generationis,
Mortalis exiſtēs, dicis te Deū eſſe. Oppoſito autē
Chriſtus indubitatum ſermonem dixit populo,
Nonne lex veſtra ſignata hæc profert,
Dixi ego, Dii eſtis? &, ſi terreſtribus quoſdam ex viris,
Ad quos tūc ſolū venit Dei verbū ſimile ſomnio,
Veſtræ

Γῆρυν ἐμὴν ἀΐει, καὶ ἐφέσπεται ἡγεμονῆϊ.
Γινώσκω δ' ἐμὰ μῆλα, καὶ εἰν ἑνὶ πᾶσιν ὀπάσσω
Ζωὴν ἐσσομένην αἰώνιον. οὔποτε ποίμνης
Οὔποτε πώεα ταῦτα διόλλυται, εἰσόκε μίμνῃ
Αὐτομάτοις ἀψῖσιν ἕλιξι κυκλούμενος αἰών.
Οὐδέ τις ἐκπάξειεν ἐμὴν πινυτόφρονα ποίμνην
Χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης, γενέτης ἐμὸς ὅττι νομεύειν
Ὅς μοι πώεα δῶκεν, ὑπέρτερος ἔπλετο πάντων.
Αὐτὸς ἐγὼ, μεδέων τε πατὴρ ἐμὸς, ἓν γένος ἐσμὲν,
Ἔμφυτον, αὐτόπρεμνον, ὅθεν φυτὰ μυρία κόσμου.
Εἶπεν ἄναξ· λαοὶ δὲ συνέρρεον. ἐκ δαπέδου δὲ
Λᾶας ἀνηέρταζον, ὅπως ὑπὸ χερμάδι λύσσῃ
Χριστὸν ὀϊστεύσωσι χαραδραίοισι βελέμνοις.
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο χέων πολυμεμφέα φωνὴν,
Ἡμετέρου καλὰ πολλὰ παρ' ὑψίστοιο τοκῆος.
Ὑμέας ἔργα δίδαξα τάπερ μάθον· ἀντὶ τίνος δὲ
Ἔργου θεσπεσίου φονίην τίνοντες ἀμοιβὴν,
Εἰς ἐμὲ λαϊνέοισιν ἐθωρήχθητε βελέμνοις;
Λαοὶ δ' ἀντιάχησαν ἀμοιβαδὶς, Οὐ χάριν ἔργου
Καλοῦ λύσσαν ἔχοντες ἀολλίζοντο πολῖται
Ὄφρα σε πετρήεντι κατακρύψωσι χιτῶνι·
Ἀλλὰ βαρυγλώσσοιο τεοῦ χάριν ἀνθερεῶνος,
Ὅττι χαμαιγενέος μεθέπων βλάστημα γενέθλης,
Θνητὸς ἐὼν ἐνέπεις θεὸς ἔμμεναι. Ἀντιπόρῳ δὲ
Χριστὸς ἀναμφήριστον ἔπος μυθήσατο λαῷ,
Οὐ νόμος ὑμείων κεχαραγμένα ταῦτα κομίζει,
Εἶπον ἐγὼ, Θεοί ἐστε; καὶ εἰ χθονίων τινὰς ἀνδρῶν,
Οἷς τότε μοῦνον ἵκανε θεοῦ λόγος ἶσος ὀνείρῳ,

Ὑμετέρου θεσμοῖο θεοὺς ἐκάλεσσεν ἀοιδὴ,
Καὶ γραφικῆς βίβλοιο παλίλλυτος ἔμμεναι ὀμφὴ
Οὐ δύναται· λόγον αὐτοὶ ὃν ὑψιμέδων πόρε κόσμῳ,
Καὶ καθαρῆς παλάμης ἁγίῳ σφρηγίσσατο θεσμῷ,
Ὑμεῖς ἀφοσια μῦθον ἐπεφθέγξασθε μανέντες,
Ὅττι θεοῦ ζώοντος ἐγὼ πάϊς. ἡμετέρου δὲ
Εἰ μὴ ἐγὼ τελέω ζωαρκέος ἔργα τοκῆος,
Μή τι μοι πείθεσθε· καὶ εἰ βιοδώτορι μύθῳ
Ἡμετέρου γενετῆρος ἀτέρμονος ἄξια ῥέζω
Ἔργοις ἡμετέροις, τάπερ ἔδρακε μάρτυς ὀπωπὴ,
Ὄφρα κε γινώσκοιτε θεοπνεύστῳ τινὶ μύθῳ,
Ὡς ἐν ἐμοὶ τελέθει γενέτης ἐμός· ὅττι καὶ αὐτὸς
Ἀγχιφανὴς, ἀμέριστος, ὁμόζυγός εἰμι τοκῆος.
Ἰησοῦν δ᾽ ἀκίχητον ἐπεφρήσαντο πιέζειν
Ἀφραδέες τινὲς ἄνδρες· ὁ δὲ φθαμένῳ ποδὶ βαίνων
Δυσσεβέων ἀπὸ χειρὸς, Ἰορδανίοιο ῥεέθρου
Πέζαν ἐς ἀντιπέραιαν ἐχάζετο· καὶ οἱ ἰόντι
Ἄσπετος ὡμάρτησεν ὁμοστιχέων χορὸς ἀνδρῶν.
Ἄλλῳ δ᾽ ἄλλος ἔλεξε χέων πειθήμονα βουλὴν,
Θαῦμα μὲν ἐμπεδόμυθος ἰδεῖν θηήτορι λαῷ
Οὐδὲν Ἰωάννης ἐπεδείκνυεν· ἀμφὶ δὲ τούτου
Ὄμμασιν ἀπλανέεσσιν ἐτήτυμα πάντα δοκεύω
Ὁππόσα κεῖνος ἔλεξε. Καὶ ἀνέρες αὐτόθι πολλοὶ
Παιδὶ θεοῦ πίστευον, ἀμιμήτων χάριν ἔργων.
Ἦν δέ τις ἀδρανέων νοσερῷ πυρὶ Λάζαρος ἀνὴρ
Βηθανίης ἔντοσθεν ἀειδομένης, ἀπὸ κώμης [Κ. ια.
Μάρθης καὶ Μαρίης. Μαρίη δὲ φατίζετο κείνη
Χριστοῦ καλλιέθειρα θεηδόκος, ἣ πόδας αὐτοῦ

Ἀμφο-

Veſtræ legis Deos vocauit cantus,
Et ſcripti libri reſciſſa eſſe diuina vox
Nõ poteſt:de Verbo quod altiregẽs dedit mũdo,
Et puræ manus ſancta obſignauit lege,
Vos inſipientẽ ſermonẽ loquuti eſtis inſaniẽtes,
Quia Dei viui ego ſum filius,noſtri autem
Si non ego perficio vitalis opera patris,
Nunquam mihi creditis: etſi vitæ datore verbo
Noſtro patre æterno digna facio
Operibus noſtris, quæ vidit teſtificans viſus:
Vt cognoſcatis a Deo inſpirato quodã ſermone,
Quod in me eſt pater meus;quod & ipſe
Prope apparens,indiuiſus,compar ſum patri.
Ieſum autẽ incomprehẽſibilem tentarũt capere
·Imprudentes quidam viri;ille autem celeri pede
euadens
Impiorum e manibus,Iordani fluuii
Regionẽ in oppoſitam diſceſſit: & ipſum euntẽ
Infinitus ſequebatur ſimul vadentium cœtus virorum,
Alii autẽ alius dixit,fundens credulã ſententiam,
Miraculum quidem firmiloquus ad videndum
inſpicienti populo
Nullum Ioannes monſtrauit:de hoc autem
Oculis non errantibus vera omnia video
Quæcunque ille dixit.Et viri ibi multi
Filio Dei credebant inimitabilia propter opera.
Erat autem quidam infirmus mor- *Cap. XI.*
boſo igne Lazarus vir
Intra Bethaniam celebrem, caſtellum
Marthæ & Mariæ.Maria autem dicebatur illa
Chriſti pulchricoma Dei ſuſceptrix:q̃ pedes ipſi⁹

Vtroſ-

Vtroſque vnxit vnguenti fragrantis rore,
Et capillis abſterſit:& diuinis a pedibus
Per ſumma nitens rigauit madefactum humore capillum,
Chriſti pulchricoma Dei ſuſceptrix, cuius tunc calido
Morboſo grauia habens genua torquebatur frater æſtu.
Sorores autẽ infirmi fratrem quũ vidiſſent ambę
Membriuora plaga tabefactum, vicinum morti,
Cõmune verbũ pręmiſerãt malũ depellẽti Regi,
Lazarus quem diligis torquetur nigro morbo;
Qnem diligis viſita. Et ſonuit vocem audiens
Chriſtus rex, Non viri ad æternam mortem
Morboſam hanc noxã feruidę adduxerunt horę;
Sed Dei hæc gloria ſublimis, vt per ipſum
Hominis carus filius Rex exaltetur
Honorib. imortalibus. Hoſpitales autẽ fœminas
Ieſus dilexit amica quadam lege
Martham & Mariam & Lazarum. In loco autem
Quũ audiſſet nunciũ qđ Lazar' ad mortẽ vergẽs
Iacebat, morboſo ligatus membris vinculo,
Duplicem præteriit mortiferæ curſum auroræ.
Et poſt duplicem diem ſuis dixit diſcipulis,
Eamus ad clarũ ſolum Iudæorum rurſus virorũ.
Et ipſum reprimentes alloquuti ſunt diſcipuli,
Magiſter, Iudææ furentes modo ciues
Lapidoſis quærebant iaculari te ſagittis,
Et tu venire vis vbi hoſtiles ſunt ciues?
Ieſus autem reſpõdit, conſolans quodã ſermone
Communem domeſticorum querulum animũ ſociorum:

Diei

Ἀμφοτέρους ἤλειψε μύρου θυόεντος ἐέρσῃ,
Καὶ πλοκάμοις ἀπέμαξε, καὶ ἀμβροσίων ἀπὸ ταρσῶν
Ἀκροφανὴς ἐδίηνε διάβροχον ἰκμάδι χαίτην.
Χριστοῦ καλλιέθειρα θεηδόκος. ἧς τότε θερμῷ
Νουσαλέῳ βαρύγουνος ἱμάσσετο σύγγονος ἀτμῷ.
Γνωταὶ δ' ἀδρανέοντος ὁμόγνιον ὡς ἴδον ἄμφω
Γυιοβόρῳ μάστιγι πεπηγότα, γείτονα πότμου.
Ξυνὸν ἔπος προέηκαν ἀλεξικάκῳ βασιλῆι,
Λάζαρος ὃν φιλέεις ἐλελίζεται αἴθοπι νούσῳ·
Ὃν φιλέεις σκοπίαζε. Καὶ ἴαχε μῦθον ἀκούσας
Χριστὸς ἄναξ, Οὐ φωτὸς ἐπ' ἀενάῳ τινὶ πότμῳ
Νουσαλέον τόδε πῆμα πυρώπιδες ἤγαγον ὧραι·
Ἀλλὰ θεοῦ τόδε κῦδος ὑπέρτερον, ὄφρα δι' αὐτοῦ
Ἀνθρώπου φίλος υἱὸς ἄναξ ὑψούμενος εἴη
Τιμαῖς ἀθανάτῃσι. Φιλοξείνους δὲ γυναῖκας
Ἰησοῦς ἀγάπαζε φιλοστόργῳ τινὶ θεσμῷ,
Μάρθην, καὶ Μαρίην, καὶ Λάζαρον. ἐν δ' ἄρα χώρῳ
Ὡς κλύεν ἀγγελίην ὅτι Λάζαρος ἄιδι νούσων
Κέκλιται, νουσαλέῳ πεπεδημένος ἅψεα δεσμῷ.
Διχθαδίης παρέμιμνε τελεσσιπόρου δρόμον ἠοῦς.
Καὶ μετὰ δίζυγον ἦμαρ ἑοῖς ἀγόρευε μαθηταῖς,
Ἴομεν ἐς κλυτὸν οὖδας Ἰουδαίων πάλιν ἀνδρῶν.
Καί μιν ἀνασέλλοντες ἐπεφθέγξαντο μαθηταί,
Ῥαββίν, Ἰουδαίης μανιώδεες ἔτι πολῖται
Λαϊνέοις μάστευον ὀιστεύειν σε βελέμνοις·
Καὶ σὺ μολεῖν ἐθέλεις ὅθι δήιοι εἰσὶ πολῖται;
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο, παρηγορέων τινὶ μύθῳ
Ξυνὸν ὁμωροφίων νεμεσήμονα θυμὸν ἑταίρων·

Ἦμαρ

Ἤματος οὐ γεγάασι δυώδεκα κυκλάδες ὧραι;
Ἤματος ἀντέλλοντος ὁδοιπόρος οὔποτε κάμπτει
Ταρσὸν ὀλισθηροῖσι παραπταίοντα πεδίλοις·
Ὃς δὲ διαστείχει λιποφεγγέι σύνδρομος ὄρφνῃ
Ποσσὶ χαραζομένοις, σφαλερὴν ὁδὸν οὗτος ὁδεύει.
Ὣς φάτο· καὶ μετὰ τοῦτο παλίσσυτος εἶπε μαθηταῖς,
Ὕπνον ἀναγκαῖον καὶ ἀμεμφέα Λάζαρος εὕδει,
Φίλτατος ἡμείων ξεινοδόκος· ἀλλὰ περήσω
Ὄφρα μιν ἐξ ὕπνοιο παλινδίνητον ἐγείρω.
Καὶ λόγον ἀγνώσσοντες ἐμυθήσαντο μαθηταὶ,
Λάζαρος εἰ κνώσσει, σόος ἔσσεται. ἀρτιθανῆ μὲν
Ἰησοῦς ἀγόρευε, καὶ φιλοθρήνῳ παρὰ τύμβῳ
Εὕδειν, νεκρὸν, ἄναυδον, ἀνήγρετον ὕπνον ὀλέθρου.
Οἱ δὲ μάτην ἔλποντο φίλον νέκυν ἔνδοθεν οἴκου
Ἡδὺν ὑπὲρ λεχέων παλινάγρετον ὕπνον ἰαύειν.
Ἀμφαδίην δ' ἀγόρευεν ἄναξ οἰκτίρμονι μύθῳ,
Λάζαρον εὔνασε πότμος ὁμοίιος, ἄγριον ἄλλον
Ὕπνον ἄγων· χαίρω δὲ δι' ὑμέας, ὡς ἐνὶ χώρῳ
Οὐ γενόμην ὅτε κεῖνος ὁμίλεε γείτονι πότμῳ·
Ὄφρα κε πίστιν ἔχοιτε, νέκυν μετὰ πότμον ὁδίτην
Δερκόμενοι ζώοντα, πάλιν ψαύοντα τραπέζης
Ξεινοδόκου Χριστοῖο τὸ δεύτερον. ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν
Ἴομεν. Εἰσαΐων δὲ διώνυμος ἔννεπε Θωμᾶς,
Ὃν Δίδυμον καλέουσι· συναγρομένοις δὲ μαθηταῖς
Δάκρυον ὠδίνουσαν ἀνήρυγε πενθάδα φωνὴν,
Ἴομεν ὁππόθι κεῖνος ἀνὴρ γλυκὺς, ὄφρα σὺν αὐτῷ
Εἰν ἀγάπῃ θνήσκοιμεν ἐνὶ ξυνήονι πότμῳ.
Ἐλθὼν δ' ὀψικέλευθος ἄναξ ἐς ἐθήμονα κώμην,

Λάζαρον

Diei non ſunt duodecim circulares horæ?
Die exoriente viator non flectit
Pedem lubricis offendentem calceis:
Qui vero incedit cæcæ comes caliginis
Pedib.indulgentibus, erroneam viã hic incedit.
Sic dixit:& deinde reuerſus dixit diſcipulis,
Somnũ neceſſariũ & inculpatũ Lazarus dormit,
Cariſſimus noſter hoſpes: ſed tranſibo
Vt ipſum e ſomno reciprocum excitem.
Et ſermonem ignorantes dixerunt diſcipuli,
Lazarus ſi dormit, ſanus erit. recẽs mortuũ enim
Ieſus dixit flebili in ſepulcro
Dormire, mortuum, mutum, irreuocabilem ſomnum exitii:
Illi vero fruſtra ſperabãt carũ mortuum in domo
Suauem in lecto mutabilem ſomnum dormire.
Aperte autem dixit Rex miſericordi ſermone,
Lazarum conſopiuit mors omnib⁹ æqualis, immitem alium
Somnum ferens: gaudeo autẽ propter vos, quod in loco
Non fuerim quando ille conuerſabatur cum vicina morte:
Vt fidem habeatis, mortuum poſt fatum viatorẽ
Videntes viuentem, rurſus tangentem menſam
Hoſpitem Chriſti ſecundarió. ſed ad ipſum
Eamus. Audiens autẽ binominis dixit Thomas,
Quem Didymum vocãt: collectis autẽ diſcipulis
Lacrymantẽ dolentẽ eructauit luctuoſam vocẽ,
Eamus vbi ille vir amabilis, vt cum ipſo
In dilectione moriamur vno communi fato.
Veniens autem ſero Rex in conſuetum caſtellũ,
Laza-

Lazarũ mortuũ inuenit ſepulcrali ſtratũ puluere,
Quartum diem habentem lugubri in ſepulcro.
Bethania autẽ diſtabat a ciuitate Hieroſolymorũ
Quaſi triũ ſtadiorũ & duodecim. & mult⁹ repẽs
Populus Iudæorum, ſubiit vicinum caſtellum,
Ibique hoſpitalis acceſſit domum Marthæ
Et Mariæ, fratris ad dormitorium mortis,
Cõiunctim [eas] cõſolãs: q̃ cõsueto ſępi⁹ verbo
Horridos concoctæ excuſſit ſtimulos curæ,
Luctum vigilem ſoluendo. audiens autem
Famam vulgatam quod Dominus veniſſet, [autẽ
Martha, pedib⁹ pręuenientib. occurrit: in domo
Abdita Maria affligebatur luctuoſo ſilentio.
Ad Chriſtum autem accedens valde gemens dixit Martha, (bo,
O beate, ſi adfuiſſes quãdo Lazar⁹ vrebatur mor-
Non ſane meus mortuus fuiſſet frater: ſcio autẽ animo
Et nunc quod ſimul omnia pater tuus præbebit
Quæcunque ab ipſo poſtulaueris. Rex autem reſpondit ſermone,
Frater tuus rurſus excitabitur. Immortalẽ autẽ
Vocem audiens, iterum dixit Martha,
Noui, nec me latet reſurrectio quod in illa
Excitabitur ſero perfectus, quando curſus vltimus auroræ.
Et ei Chriſtus dixit ſeruator vitæ diuinam vocẽ,
Vita ego ſum & reſurrectio. quicunque vir
In me crediderit, etiãſi mortu⁹ ſine ſpiritu fuerit,
Rurſus reuiuiſcet: & qui mente fidem ſeruat,
Non moritur homo hic, donec lucet ſeculum.
Credis quod hic ſermo ſit verus? Dixit & ipſa,
Domi-

Λάζαρον ἄπνοον εὗρε χυτῇ στρωθέντα κονίῃ,
Τέτρατον ἦμαρ ἔχοντα γοήμονος ἔνδοθι τύμβου.
Βηθανίη δ' ἑκὰς ἦεν ἀπ' ἄστεος Ἱροσολύμων
Ὡς τριτάτων σταδίων καὶ δώδεκα. καὶ πολὺς ἕρπων
Λαὸς Ἰουδαίων ὑπεδύσατο γείτονα κώμην,
Κεῖθι φιλοξείνοιο μετήιε δώματα Μάρθης
Καὶ Μαρίης, γνωτοῖο κατευνάστειρα πότμου,
Ξυνὰ παρηγορέων, τάπερ ἤθαδι πολλάκι μύθῳ
Φρικτὰ πεπαγνομένης ἀπεσείσατο κέντρα μερίμνης,
Πένθεος ἀγρύπνοιο λυτήρια. πευθομένη δὲ
Φήμης ἀπειρομένης ὅτι κοίρανος εἰσαφικάνει
Μάρθα, ποσὶ φθαμένοισι συνήντεεν. ἐν δὲ μελάθρῳ
Ἐνδόμυχος Μαρίη μαστίζετο πενθάδι σιγῇ.
Χριστοῦ δ' ἐγγὺς ἰοῦσα βαρύστονος ἔννεπε Μάρθα,
Ὦ μάκαρ, εἴπερ ἔης ὅτι Λάζαρος αἴθετο νούσῳ,
Οὐκ ἂν ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός· οἶδα δὲ θυμῷ
Καὶ νῦν ὡς ἅμα πάντα πατὴρ τεὸς ἐγγυαλίξει
Ὅσσα μιν αἰτήσειας. Ἄναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Γνωτὸς σὸς παλίνορσος ἐγείρεται. Ἀμβροσίης δὲ
Φωνῆς εἰσαΐουσα, τὸ δεύτερον ἔννεπε Μάρθα,
Οἶδα, καὶ οὔ με λέληθεν ἀνάστασις, ὡς ἐν ἐκείνῃ
Ἔρχεται ὀψιτέλεστος, ὅτε δρόμος ἔσχατος ἠοῦς.
Καί οἱ Χριστὸς ἔλεξε βιοσσόος ἔνθεον ὀμφήν,
Ζωὴ ἐγὼ γενόμην καὶ ἀνάστασις· ὃς δέ κεν ἀνὴρ
Εἰς ἐμὲ πιστεύσειε, καὶ εἰ νέκυς ἄπνοος εἴη,
Αὖτις ἀναζήσειε· καὶ ὃς φρεσὶ πίστιν ἀέξει,
Οὐ θνήσκει βροτὸς οὗτος, ἕως ἔτι φαίνεται αἰών.
Πείθεαι ὡς ὅδε μῦθος ἐτήτυμος; Εἶπε καὶ αὐτή,

Κοίρανε,

Κοίρανε, γινώσκω, καὶ πείθομαι ὅττι σὺ κόσμῳ
Χριστὸς ἀλεξικάκοιο θεοῦ λόγος υἱὸς ἱκάνεις.
Τοῖον ἔπος λέξασα παρέστιχεν ὀξέϊ ταρσῷ,
Καὶ Μαρίην ἐκάλεσσεν ὁμόγνιον· οὔασι δ' αὐτῆς
Λάθριον ἐψιθύριζε, Διδάσκαλος ὅττι σαωτὴρ
Ἵκετο, καὶ καλέει σε. καὶ ὠκυτέρη πέλε μύθου
Κείνη ὅπως ἤκουσε. θοῷ δ' ἀνεπάλλετο ταρσῷ,
Πένθεϊ λυομένη καὶ χάρματι· φοιταλέη δὲ
Χριστὸν ἐς ἀγχικέλευθον ἀελλοπὸν εἶχε πορείην.
Λαοὶ δ' οἵτινες ἦσαν ἔσω κινυροῖο μελάθρου,
Καί μιν ἐλαφρίζεσκον ἀκεστηρίῳ τινὶ μύθῳ,
Πένθεος ἀγρύπνοιο παρήγοροι, ὡς ἴδον ἄφνω
Ὡς Μαρίη ταχύγουνος ἀνέγρετο φοιτάδι σιγῇ,
Πάντες ἐφωμάρτησαν ὀπισθοπόροισι πεδίλοις,
Ἐλπόμενοι Μαρίην φιλοδάκρυον ὅττι θοροῦσα
Ἐξαπίνης ἤμελλεν ἐς ἠθάδα τύμβον ὁδεύειν,
Ὄφρα πάλιν κλαύσειε πολυθρήνῳ περὶ νεκρῷ.
Οὔπω δ' εὐρυάλωος ἄναξ ἐπεβήσατο κώμης,
Ἀλλὰ μένων ἀτίνακτος ἔτι ζαθέῳ παρὰ χώρῳ
Εἶχε ποδὸς στατὸν ἴχνος, ὅπῃ πάρος ἤντετο Μάρθῃ.
Καὶ Μαρίη βαρύδακρυς ὅτε σχεδὸν ἵκετο χώρου
Ἧχι μένων ποδὸς ἴχνος ἀκαμπέος εἶχεν Ἰησοῦς,
Αὐτὸν ὅπως ἐνόησεν, ἱμασσομένη φρένα κέντρῳ,
Πρηνὴς αὐτοκύλιστος ὑπὲρ δαπέδοιο πεσοῦσα
Παρ ποσὶν ἀμβροσίοις ἐπεκέκλιτο. μυρομένη δὲ
Ἰκμάδι πενθαλέῃ ζαθέους ἐδίηνατο ταρσούς,
Μῦθον ἐρευγομένη βεβιημένον. ἐκ φάρυγος δὲ
Δάκρυσι νικηθεῖσα μόλις προθμόλετο φωνή,

Ὦ μά-

Domine, cognoſco, & credo quod tu mundo
Chriſtus malum pellẽtis Dei Verbũ filius venis.
Tale verbum loquuta, inceſſit celeri pede,
Et Mariã vocauit ſororem: in aures autem ipſius
Clanculum ſuſurrauit, Magiſter ſaluator
Venit, & vocat te. Et celerior erat verbo
Illa quum audiuiſſet: celeri autẽ palpitabat pede;
Luctu ſoluta & gaudio. impetuoſa autem
Chriſtum ad vicinum velocem habuit viam.
Homines autem qui erant intra flebilem domũ,
Et ipſam cõſolabantur doloricido quodã verbo;
Luctus vigilis cõſolatores, quum viderẽt ſubito
Quod Maria velox excitaretur vago ſilentio,
Omnes ſequebantur retrogradis pedibus,
Putantes Mariam lacrymantem, quod curreret
Subito, velle ad conſuetum tumulum ire,
Vt rurſus ploraret flebilem apud mortuum.
Nondum enim amplæ regionis Rex ingreſſus erat caſtellum,
Sed manens immotus adhuc diuino in loco
Habebat pedis ſtabile veſtigiũ, vbi antea occurrebat Martha:
Et Maria lacrymans quũ prope veniſſet ad locũ
Vbi manẽs pedis veſtigium nõ flexi habebat Ieſ⁹,
Ipſum quum animaduertiſſet, verberata mente ſtimulo,
Prona per ſe voluta in pauimentum cadens,
Iuxta pedes immortales inclinabatur. lugens autem
Humore lugubri diuinos madefecit pedes,
Sermonem eructans coactum. e faucibus autem
Lacrymis victa vix egrediebatur vox,

O beate,ſi adfuiſſes,non Lazarus ceſſiſſet fato.
Et Mariam gementem videns,& comites eius
Filios Iudæorum recens lugentes, quorũ multo
Imbre lacrymoſo circumſpergebantur genæ,
Spiritu paterno agitatus ſonuit vocem,
Oſtẽdite mihi quo ipſum poſuiſtis.& dixerũt ipſi,
Veni & vide. & ingemuit ipſe Ieſus,
Oculis non lacrymãtibus inconſuetas lacrymas ſtillans.
Et quidam aſpiciẽtes dixerunt ſtatim ex populo,
Ecce quomodo diligebat & Lazarũ nõ pręſentẽ.
Alii autem contra ſonuerunt, Malum depellẽte quodam luto
Oculos hominum cæcos hic qui aperuit,
Opus æquale perficere non potuit,vt & ipſe
Non letali mortuus hic congrederetur exitio?
Talia quidem dixit quilibet. incitato autẽ pede
Dolentibus cum fremitu ex præcordiis commiſerationem trahens
Ieſus ferebatur,& iuerat prope tumulum:
Et terreſtris ſpelunca erat intra cauatam domũ,
Et lapis expreſſi ferens imitationem oſtii,
Solidus,æquam menſuram habẽs nitebatur voragini tumuli.
Ieſus vero iuſſit rex credenti populo,
Lapidem a domeſtico remouete ſepulcro.
Martha autem mortui ſoror ſonuit vocem,
Iacẽtem qui vice oſtii eſt ſine lapidẽ.aperto enim
Hiatu terreſtri,grauiter fœtens venit odor,
Quia quatriduanus eſt mortuus in ſepulcro.
Ieſus autem reſpondit & dixit lugenti Marthæ,
Nonne tibi hoc antea dixi?ſi cuſtodieris

Ὦ μάκαρ, εἰ παρέης, οὐ Λάζαρος εἵκαθε πότμῳ.
Καὶ Μαρίην στενάχουσαν ἰδὼν, καὶ ὁμήλυδας αὐτῇ
Υἷας Ἰουδαίων νεοπενθέας, ὧν ὑπὸ πολλῷ
Ὄμβρῳ δακρυόεντι περιῤῥαίνοντο παρειαὶ,
Πνεύματι πατρῴῳ δεδονημένος, ἴαχε φωνὴν,
Δείξατέ μοι πόθι κεῖνον ἐθήκατε. καὶ φάσαν αὐτῷ,
Ἔρχεο καὶ σκοπίαζε. καὶ ἔστενεν αὐτὸς Ἰησοῦς,
Ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἀήθεα δάκρυα λείβων.
Καί τινες ἀθρήσαντες ἐνίαχον αὐτίκα λαοὶ,
Ἠνίδε πῶς φιλέει καὶ Λάζαρον οὐ παρεόντα.
Ἄλλοι δ' ἀντιάχησαν, Ἀλεξικάκῳ τινὶ πηλῷ
Ὀφθαλμοὺς μερόπων λιποφεγγέας οὗτος ἀνοίξας,
Ἔργον ἴσον τελέειν οὐκ ἔσθενεν, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Μὴ φονίῳ νέκυς οὗτος ὁμιλήσειεν ὀλέθρῳ;
Τοῖα μὲν εἶπεν ἕκαστος· ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ
Ἀχνυμένης βρομηδὸν ἀπὸ φρενὸς οἶκτον ἀνέλκων
Ἰησοῦς πεφόρητο, καὶ ἤιεν ἐγγύθι τύμβου·
Καὶ χθόνιον σπέος ἦεν ἔσω γλαφυροῖο μελάθρου,
Καὶ λίθος ἀντιτύποιο φέρων μίμημα θυρέτρου,
Ἀμφιπαγὴς, ἰσόμετρος ἐρείδετο χάσματι τύμβου.
Ἰησοῦς δ' ἐκέλευσεν ἄναξ πειθήμονι λαῷ,
Λᾶαν ὑπωροφίοιο μεταστήσασθε μελάθρου.
Μάρθα δὲ τεθνειῶτος ὁμόγνιος ἴαχε φωνὴν,
Κείμενον ἀντιθύρετρον ἔα λίθον. οἰγομένου γὰρ
Χάσματος οὐδαίοιο, δυσήνεμος ἔρχεται ὀδμὴ,
Ὅττι τεταρταῖος πελέθει νέκυς ἔνδοθι τύμβου.
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο καὶ ἔννεπε πενθάδι Μάρθῃ,
Οὐ σοὶ τοῦτο πάρος διεπέφραδον; αἴκε φυλάξῃς

Χείλεσιν ὑμετέροισι σοφὴν σφρηγῖδα σιωπῆς,
Ὀρθὴν πίστιν ἔχουσα, καὶ οὐ διχόμηνις ἐοῦσα,
Ὄψεαι οὐρανίοιο θεοῦ ζωαρκέα τιμήν.
Οἱ μὲν λᾶαν ἄειραν· ἄναξ δ' αὐτώπιος ἄστρων
Ὀφθαλμοὺς ἀνάειρεν, ἑῷ δ' ἐβόησε τοκῆι,
Σοὶ χάριν, ὡς ἐμέθεν πάτερ ἔκλυες. οἶδα δὲ θυμῷ
Ὡς ἐμέθεν βοόωντος ἀεὶ σέο παιδὸς ἀκούεις.
Ἀλλὰ χάριν λαοῖο παρισταμένοιο πιφαύσκω,
Ὄφρα κε πίστιν ἔχοιεν ἀρείονα μᾶλλον ἀκούειν
Ὅττι σύ με προέηκας, ἐσαθρήσαντες ὀπωπῆς
Νεκρὸν ἀελλήεντα διαστείχοντα βερέθρου,
Ἰλλόμενον δεσμοῖσι, καὶ οὐ πίπτοντα κονίῃ.
Εἶπε· καὶ ἐσμαράγησε διαπρυσίῃ τινὶ φωνῇ,
Ἔξιθι Λάζαρε δεῦρο. λιποφθόγγοιο δὲ νεκροῦ
Ἄπνοον ἐψύχωσε δέμας νεκυοσσόος ἠχώ.
Ἄπνοον ἄνδρα κάλεσσε, καὶ ἔτρεχε νεκρὸς ὁδίτης,
Στείχων αὐτοκέλευθος ὁμοπλέκτῳ χθόνα ταρσῷ.
Ἄπνοον ἄνδρα κάλεσσε, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀκούσας,
Ἐξ ἀΐδος νόστησε φυγὰς νέκυς, ὄψιμον ἄλλην
Ἀθρήσας μετὰ τέρμα βίου παλινάγρετον ἀρχὴν
Θαμβαλέην. Ἀΐδης δὲ μάτην παρὰ γείτονι Λήθῃ
Πανδαμάτωρ ἀδάμαστον ἐδίζετο νεκρὸν ἀλήτην.
Καὶ ποδὸς ὀρθωθέντος ἀκαμπέα γούνατα σύρων,
Τυφλὴν ἰθυκέλευθον ἔχων αὐτώπιον ὁρμήν,
Αὐδήεις νέκυς ἔσκε, καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου
Σφιγγόμενον πλεκτῇσιν ὅλον δέμας εἶχε κερείαις,
Θερμὸν ἔχων ἱδρῶτα καλυπτομένοιο προσώπου·
Καὶ λινέῳ πεπύκαστο καλύμματι κυκλάδα κόρσην,

Σουδα-

Labiis tuis ſapiens ſigillum ſilentii, (exiſtens,
Rectam fidem habens, & non duplicis conſilii
Videbis cæleſtis Dei viuificum honorem.
Illi quidem lapidem abſtulerunt: Rex vero contra intuens aſtra
Oculos ſuſtulit, & ad ſuũ clamauit patrẽ, (nimo
Tibi gratiæ quod me pater audiuiſti: ſcio vero a-
Quod me clamantem ſemper tuum filiũ audis:
Sed propter populum circumſtantem loquor,
Vt fidem habeant meliorẽ magis ad audiendum
Quod tu me præmiſiſti, inſpicientes oculis
Mortuum velocem egredientem e ſepulcro,
Cinctum vinculis, & non cadentem puluere.
Dixit: & reſonuit penetrabili quadam voce,
Exi Lazare foras. muti autem mortui (ſonus.
Spiritu carens animauit corpus mortuos ſuſcitãs
Exanimẽ virũ vocauit, & cucurrit mortuꝰ viator,
Incedens ſpõte ſimul complicato ad terrã pede:
Nõ ſpirãtẽ virũ vocauit; & inter mortuos audiẽs,
Ex inferis rediit profugus mortuus, ſerum aliud
Aſpiciens poſt metam vitæ rurſus congregatum principium (Lethen
Admirandum. Pluto vero fruſtra apud vicinam
Omnia domans, indomitum quærebat mortuũ errantem.
Et pede directo inflexibilia genua trahens,
Cæcum rectigradum habẽs oppoſitum impetũ,
Vocalis mortuus erat, & a pede vſque ad caput
Conſtrictum complicatis totum corpus habebat faſciis ſepulcralibus,
Calidum habens ſudorem tectæ faciei: (caput,
Et lineo munitus erat velamine circa orbiculatũ

Sudarium quod vocat Syrorum os. attonito autẽ
Aſtanti nubis inſtar Rex præcepit populo,
Soluite mihi & leuem ſinite mortuũ ambulare.
Sic loquente Rege, compares ſtatim homines
Et mixtarum ruperunt rurſus ſolubilia vincula faſciarum,
Et membrorum grauis vinculi nudarunt tegmẽ:
Et mortuus in domũ venit iterũ conſueto pede,
Lucem videns quintanam. Iudęorum ſane multi
Marthæ & Mariæ ad luctuoſam domum euntes
Filio Dei crediderunt, aſpicientes oculis
Dominus opus incredibile quod fecit, mortuũ ſuſcitans
Lazarum, a caliginoſo exilientem barathro, [rũ
Reuerſum ex mortuis celeri pede. Et quidã illo-
In ciuitatem veſtigium flexerunt ad eximios ſacerdotes,
Multitudini prædicãtes incredulorũ Phariſęorũ
Opera Dei Chriſti. & imprudentes pontifices
In forũ congregabantur multiſonũ, vbi ſeniorũ
In vnum congręgatorum primariæ ſedis conſedebat conſilium. [enim
Alii autẽ alius dixit, Quid faciemus? aduerſarius
Varie apparẽtia homo hic ſublimia ſigna oſtẽdit.
Si vero ipſum reliquerimus ſimilia ſigna facere,
Nos non amplius populus ſequetur; ſed vni ſoli
Viro credentes adhærebunt ciues:
Omnes eum ſequentur; & viri Romani
Noſtram totam gentem auferent venientes,
Gentẽ ſimul & locum. Vir autem erat inter ipſos
Caiaphas, nefarius, verſutus, qui tunc illius
Pontifex anni erat, deductor feſti.

Σουδάριον τόπερ εἶπε Σύρων στόμα. θαμβαλέῳ δὲ
Ἱσταμένῳ νεφεληδὸν ἄναξ ἐπετέλλετο λαῷ,
Λύσατέ μοι καὶ κοῦφον ἐάσατε νεκρὸν ὁδεύειν.
Ὣς φαμένου βασιλῆος, ὁμόζυγες αὐτίκα λαοὶ
Καὶ μιγάδος ῥήξαντο παλίλλυτα δεσμὰ κερείης,
Καὶ μελέων βαρύδεσμον ἐγυμνώσαντο καλύπτρην.
Καὶ νέκυς εἰς δόμον ἦλθε τὸ δεύτερον ἠθάδι ταρσῷ,
Φέγγος ἰδὼν πεμπταῖον. Ἰουδαίων δ' ἄρα πολλοὶ
Μάρθης καὶ Μαρίης ἐπὶ πένθιμον οἶκον ἰόντες
Παιδὶ θεοῦ πίστευον, ἐσαθρήσαντες ὁπωπῇς
Κοίρανος ἔργον ἄπιστον ὅπερ κάμε, νεκρὸν ἐγείρας
Λάζαρον ἀχλυόεντος ἀναθρώσκοντα βερέθρου,
Νόστιμον ἐκ νεκύων ταχινῷ ποδί. Καί τινες αὐτῶν
Εἰς πόλιν ἴχνος ἔκαμψαν ἐς αὐτιθέους ἱερῆας,
Πληθύϊ κηρύσσοντες ἀπιστοτάτων Φαρισαίων
Ἔργα θεοῦ Χριστοῖο. καὶ ἄφρονες ἀρχιερῆες
Εἰς ἀγορὴν ἀγέροντο πολύθροον, ἧχι γερόντων
Εἰς ἓν ἀγειρομένων πρωτόθρονος ἕζετο βουλή.
Ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔειπε, Τί ῥέξομεν; αὐτίπαλος γὰρ
Ἀλλοφυὴς βροτὸς οὗτος ὑπέρτατα σήματα φαίνει.
Εἰ δὲ ἐκαλλείψοιμεν ὁμοίια σήματα ῥέζειν,
Ἡμῖν οὐκέτι λαὸς ἐφέσπεται, ἀλλ' ἑνὶ μούνῳ
Ἀνέρι πιστεύοντες ὁμαρτήσουσι πολῖται·
Πάντες ὁμαρτήσουσι· καὶ ἀνέρες Αὐσονιῆες
Ἡμείων ὅλον ἔθνος ἀφαρπάξουσι μολόντες,
Ἔθνος ὁμοῦ καὶ χῶρον. Ἀνὴρ δέ τις ἦεν ἐν αὐτοῖς
Καϊάφας, ἀθέμιστος, ἐπίκλοπος, ὃς τότε κείνου
Ἀρχιερεὺς λυκάβαντος ἔην, ὀχετηγὸς ἑορτῆς.

Οὕτως Ἰουδαίοισι δολοπλόκον ἴαχε φωνήν,
Οὐδὲν ἀπορρήτῳ πεπυμένον ἴστε μενοινῇ,
Οὐδὲ νόῳ φράζεσθε τί φέρτερον· ὅττι πολίτην
Καλὸν ὑπὲρ λαοῖο θανεῖν ἕνα, μὴ χάριν αὐτοῦ
Ἡμείων ὅλον ἔθνος ὀλισθήσειεν ὀλέθρῳ·
Ἀνδρὸς ἑνὸς θνήσκοντος ὅλη πόλις εὔδιος ἔσται.
Αὐτόματος δ' οὐ τοῦτο θεοπρόπος ἔννεπεν ἀνήρ,
Ἀλλὰ θυηπολίῃ μεμελημένος, οἷά τε κείνου
Ἀρητὴρ λυκάβαντος ἀληθέι θέσπισε φωνῇ,
Ὅττι θανεῖν ἤμελλεν ἑκὼν ζωαρκέι πότμῳ
Χριστὸς Ἰουδαίων ὑπὲρ ἔθνεος· οὐ περὶ μούνου
Ἔθνεος, ἀλλ' ἵνα τέκνα θεοῦ κεκεδασμένα κόσμῳ
Εἰς ἓν ἀολλίσσειεν. ἀπ' ἀρχεκάκοιο δὲ κείνης
Ὥρης μῆτιν ὕφαινον ἀναιδέες ἀρχιερῆες,
Καὶ χορὸς ἀγκυλόμητις ἀπιστοτάτων Φαρισαίων,
Ἰησοῦν ἵνα πάντες ἐνὶ κτείνωσιν ὀλέθρῳ.
Οὐκέτι δ' ἀμφαδίην λαοσσόος εἶχε πορείην,
Χριστὸς ἐκ Ἑβραίοισιν· ἀδουπήτῳ δὲ πεδίλῳ
Ἁγνὸν Ἰουδαίης παρεμέτρεε κόλπον ἀρούρης·
Χώρης ἐγγὺς ἵκανεν ὀρειάδος ἐγγὺς ἐρήμου,
Εἰς πόλιν· ὁππόθι μίμνε σὺν ἀντιθέοισι μαθηταῖς,
Ἐφραὶμ τὴν καλέουσι. καὶ ἐγγύθεν ἦεν ἑορτὴ
Πάσχα πολυκλήιστον· ἀπ' εὐρυάλοιο δὲ γαίης
Πολλοὶ Ἰουδαίων ὁμοτέρμονες ἄνδρες ἐρήμου
Μυστιπόλων ἀνέβαινον ἐς ἕδρανον Ἱεροσολύμων,
Ὄφρα περιφοιβάσωσι δέμας ζαθέοισι καθαρμοῖς,
Πρίν περ ἀσιγήτοιο φανήμεναι ἦμαρ ἑορτῆς.
Καὶ πολέες δίζοντο θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ

Ἰησοῦν

Hic Iudæis nectidolum ſonuit ſermonem,
Nihil inexperta prudens ſcitis mente,
Neque animo conſideratis quid conducibilius: quia ciuem
Bonũ eſt pro populo mori vnũ, ne ꝓpter ipſum
Noſtra tota gens cadat exitio:
Viro vno moriente tota ciuitas tranquilla erit.
A ſeipſo autem non hoc vaticinans dixit vir;
Sed ſacrificio deſtinatus, tanquam illius
Sacerdos anni inconſueta vaticinatus eſt voce,
Quod moriturus erat volens vitã ferente morte
Chriſtus Iudæorum pro gente: & non pro ſola
Gente, ſed vt filios Dei diſſipatos in mundo
In vnũ congregaret, a malorum autore autẽ illa
Hora conſilium texuerũt impudẽtes pontifices,
Et cœtus verſutus incredulorum Phariſæorum,
Ieſum vt omnes vno interficerent exitio.
Non amplius vero apertum ſaluans populũ habebat iter
Chriſtus inter Hebræos: tacito vero pede
Sanctum Iudææ tranſmiſit eundo ſinum terræ:
Ad locum vicinum venit montanum prope deſertum,
In ciuitatem, vbi manſit cum diuinis diſcipulis,
Quam Ephraim vocant. & prope erat feſtum
Paſcha multum celebratum: ab ampla autẽ terra
Multi Iudæorum vicini viri deſerto
Sacra tractantium aſcendebãt ad ſedilia Hieroſolymorum,
Vt ante purificarẽt corpus diuinis purificationibus,
Priuſquam celebris appareret dies feſti.
Et multi quærebant odorato in templo

Ieſum

Ieſum abſentem, diuiniloquum: ſtantes vero
Inter ſe loquebantur. dixit autem populus,
Vobis conſiderantib. quid videtur, quod trāſire
Non poteſt homo hic ad recens celebratū feſtū?
Et habitatorib. præceperunt increduli pōtifices,
Et cœtus verſutus ſuperborum Phariſæorum,
Vt ipſum quicūq. viderit p ciuitatē, vel audierit,
Multitudini indicet doloſorum Phariſæorum,
Vt ipſum hoſtilis cœtus interficiat capiens.

Regionis autem amplæ deſertam terram relinquens *Cap. XII.*
Ieſus incōprehenſibilis, conſuetū ſubiit caſtellū,
Subiit Bethaniam, vbi Lazarum prope tumulū
Ex mortuis ſuſcitauit, fundens animam mittentem ſonum:
Subiit Bethaniam, quando vicini habebant feſti
Sex adhuc dies ſolos relictos horæ.
Et ei conuiuium inſtruebant: amico autē animo
Martha adminiſtrationē capacis habebat mēſæ.
Vnus autem erat conuictorum & Lazarus, ſimilis ſomnio
Omnibus apparens. Maria autem vnguenti fragrantis ſumens
Piſtica tres menſuras nominati a nardo,
Marmoreum portabat repletum vas rore
Pulchricoma Maria: & conuiuantis Regis
Diuinos vnxit vnguento pedes. extenſa autem
Humorem pinguem abſterſit molli capillo.
Natās autē impleuit totam domū diuinus odor.
Et inuido ore nectidolus dixit Iudas,
Qui impuris ipſum erat Iudæis proditurus,
Cur trecentis non venditur, vel aliqua menſura
Maio-

Ἰησοῦ ἀπεόντα, θεηγόρον. ἑσταότες δὲ
Ἀλλήλοις ὀάριζον. ἐπεφθέγγοντο δὲ λαοί,
Ὑμῖν φραζομένοισι τί φαίνεται; ὅττι περῆσαι
Οὐ δύναται βροτὸς οὗτος ἐς ἀρχιχόρευτον ἑορτήν.
Καὶ ναέτης ἐπέτελλον ἀπειθέες ἀρχιερῆες,
Καὶ χορὸς ἀγκυλόμητις ὑπερφιάλων Φαρισαίων,
Ὄφρα μιν ἄστυ ἴδοιτο κατὰ πτόλιν, ἢ καὶ ἀκούσοι,
Πληθύι κηρύξειε δολορραφέων Φαρισαίων,
Ὄφρα μιν ἐχθρὸς ὅμιλος ἀποκτείνειε πιέσας.
Χώρης δ' εὐρυάλωος ἐρημάδα πέζαν ἐάσας K. ιβ
Ἰησοῦς ἀκίχητος ἐθήμονα δύσατο κώμην,
Δύσατο Βηθανίην, ὅθι Λάζαρον ἐγγύθι τύμβου
Ἐκ νεκύων ἤγειρε, χέων ψυχοσσόον ἠχώ·
Δύσατο Βηθανίην, ὅτε γείτονος εἶχον ἑορτῆς
Ἓξ πάρος ἤματα μοῦνα λελειμμένα κυκλάδες ὧραι.
Καὶ οἱ δόρπον ἔθεντο· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
Μάρθα διακτορίην πολυχανδέος εἶχε τραπέζης.
Εἷς δ' ἦν δαιτυμόνων ἔτι Λάζαρος, ἶσος ὀνείρῳ
Πασιφανής. Μαρίη δὲ μύρου θυόεντος ἑλοῦσα
Πιστικῆς τρία μέτρα φατιζομένης ἀπὸ νάρδου,
Μαρμαρέον ἥρπαζε βεβυσμένον ἄγγος ἐέρσης
Ἠΰκομος Μαρίη· καὶ δαινυμένου βασιλῆος,
Θεσπεσίους ἤλειψε μύρῳ πόδας· ἐκταδίην δὲ
Ἰκμάδα πιαλέην ἀπεμάξατο μαχλάδι χαίτῃ.
Νηχομένη δ' ἐμέθυσεν ὅλον δόμον ἔνθεος ὀδμή.
Καὶ φθονεροῖς στομάτεσσι δολοπλόκος εἶπεν Ἰούδας,
Ὃς μιαροῖς μιν ἔμελλεν Ἰουδαίοισι προδώσειν,
Τίπτε τριηκοσίων οὐ πέρναται, ἤ τινι μέτρῳ

Πλείονι

Πλείονι δηναρίων τόδε που μύρον, ὄφρα δοθείη
Πτωχοῖς δευομένοισι, καὶ οὐ στροφάλιγγι κονίης;
Τοῦτο δ' ἐκεῖνος ἔλεξε δολοπλόκος, οὐχ ὅτι φωτῶν
Ακτεάνων ἀλέγιζεν ἀμείλιχος, ἀλλ' ὅτι μοῦνον
Κλέπτης ἦν, κτεάνων νικώμενος· εἶχε δὲ κίστην
Τῇ ἔνι χαλκὸς ἔκειτο· καὶ ὁππόσα βούλετο χηλῷ
Αὐτὸς ἀνηέρταζε φύλαξ κακός· ἀλλά ἑ μύθῳ
Ιησοῦς ἀνέκοψεν, ἑῷ δ' ἀγόρευε φονῆϊ,
Θηλυτέρης λίπε δῶρον ἀμεμφέος, ὄφρα φυλάξῃ
Σώματος ἡμετέρου κειμήλιον, εἰσόκεν ἔλθῃ
Φοίνιος ἡμετέρων κτερέων ἐπιτύμβιος ὥρη.
Πτωχοὶ γὰρ παρέασιν ἀπείρονες αἰὲν ἑτοῖμοι
Ὑμῖν διζομένοισιν· ἐπειγόμενοι δέ με λοίσθιον,
Οὐκ αἰεὶ παρεόντα κιχήσετε. Πιστότατος δὲ
Λαὸς Ἰουδαίων ἀγχίπτολις ἔκλυε φήμης
Οὔασι τερπομένοις, ὅτι νόστιμος ἦλθεν Ἰησοῦς
Ἔνθεον ἴχνος ἔχων ἐπιδήμιον ἠθάδι κώμῃ,
Μάρθης ὁππόθι δῶμα. καὶ ἔτρεχεν ἑσμὸς ὁδίτης
Ἄσπετος, ἄλλοθεν ἄλλος ὁμόστολος, οὐχ ἵνα μοῦνον
Ιησοῦν ἐσίδοιτο βιοσσόον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
Λάζαρον, ὃν παλίνορσον ἀναστήσας ἀπὸ νεκρῶν
Ἔμπνοον ἐψύχωσε, χέων φυσίζοον ἠχώ.
Καὶ φθονεροὶ μενέαινον ἀναιδέες ἀρχιερῆες,
Καὶ ζαμενὴς φαρισαίων ὅλος χορὸς, ὄφρα καὶ αὐτὸν
Λάζαρον ἀχλυόεντι πάλιν πέμψωσι βερέθρῳ,
Νόστιμον ἐκ νεκύων, ἑτέρῳ κτείνοντες ὀλέθρῳ,
Πότμον ἔτι πνείοντα παλαίτερον· ὄφρα τις εἴπῃ,
Λάζαρος οἶτον ἄλυξε, καὶ οὐ φύγεν ἀρχιερῆας.

Maiore denariorum hoc vnguentum, vt detur
Pauperib: indigẽtibus, & non vertigini pulueris?
Hoc verò ille dixit nec̃tidolus, nõ quod hominũ
Pauperum curã haberet, immitis; ſed ſolũ quod
Fur erat, a poſſeſſionibus ſuperatus: habebat autẽ
marſupium [culo
In quo pecunia iacebat: & quæcunq. volebat lo-
Ipſe extulit cuſtos malus: ſed ipſum ſermone
Ieſus repreſſit, ſuoque dixit homicidæ,
Fœminæ ſine donum inculpatæ, vt ſerũ te
Corporis noſtri monimentum, donec veniat
Letalis noſtræ ſepulturæ funeſta hora.
Pauperes enim adſunt infiniti ſemper prompti
Vobis quærentibus: incitati autẽ ad me videndũ
Nõ ſemper p̃ſentẽ deprehẽdetis. Credulus autẽ
Populus Iudæorum vrbi vicinus audiuit famam
Auribus voluptate affectis, quod reuerſus veniſ-
ſet Ieſus
Diuinum veſtigium habens peregrinum in con-
ſueto caſtello,
Marthæ vbi domus, & cucurrit cœtus viator
Infinitus, aliunde alius comes, non vt ſolum
Ieſum videret vitam ſeruantem, ſed & ipſum
Lazarum, quem reducem exſuſcitãs ex mortuis
Viuentem animauit, fundens viuificantem ſonũ.
Et inuidi cupiebant impudentes pontifices,
Et furibũdus Phariſæorũ totꝰ cœtus, vt & ipſum
Lazarum ad caliginoſum rurſum mitterent ba-
rathrum,
Reducem ex mortuis, altero interficiẽtes exitio,
Mortem adhuc ſpirãtem priorẽ: vt quis diceret,
Lazarus mortem euaſit & non effugit põtifices.
Hunc

Hunc interficere cogitabant inſontẽ, quod propter ipſum
Populus Iudæorum tendens ad mœnia caſtelli,
Filio Dei credebat, malum depellenti regi.
Per ſumma nitens autem quum noctem tenebroſam diuiſiſſet aurora,
Populus qui vicini acceſſit ſolennia feſti,
Famam audiens quod diuino e caſtello
Ieſus ad ſolum venturus eſſet Hieroſolymorum;
Venit occurrẽs: ab arboribus conſito autẽ horto
Summicomas palmas nudauit corymbis:
Et virides ramos in aerem populus circũagens,
Bene precante ore clangebat conſonam vocem;
Celebrationibus rex Iſrael laudatus ſit,
Immortalis in nomine principis veniens.
Et multum hinc & hinc ramiferæ viæ
Duplicem ductorem habens & poſteriorem cœtum viatorem
Ieſus, ferebatur medium dimetiens virorum,
Regens effrænem aſinum, laborioſum viatorẽ,
Sedens ſuper dorſum inexperti baiuli;
Eſaias quod dixit vt impleretur,
Matris ſublimis filia ne timeas Sion:
Iam varia dona præbens rex tuus ad te tranſibit;
Pullum habens velocem inſequentem matrem:
Et hæc quidem nõ ante conſiderarunt diſcipuli:
Sed quando omnium rectricem ſuam iterum aſſumpſit formam
Chriſtus rex, tũc omnes recordati ſunt diſcipuli
Quod ſapienti hæc omnia eſſent ſignata libro,
Et ipſi hæc feciſſent. erat autem teſtificans vox
Populi commixti, quando Lazarum e ſepulcro
Ieſus

Τοῦτον ἑλεῖν μενέαινον ἀναίτιον, ὅτι δι' αὐτὸν
Λαὸς Ἰουδαίων μεθισάμενος ἔνδια κώμης,
Παιδὶ θεοῦ πίστευον, ἀλεξιμόρῳ βασιλῆϊ.
Ἀκροφανὴς δ' ὅτε νύκτα λιπόσκιον ἔσχισεν ἠώς,
Λαὸς ὃς ἀγχιπόροιο μετήιε κῶμον ἑορτῆς,
Φήμης εἰσαΐοντες ὅτι ζαθέης ἀπὸ κώμης
Ἰησοῦς ἐς ἔδεθλον ἐλεύσεται Ἱροσολύμων,
Ἤλυθον ἀντιόωντες· ἀπ' εὐδένδροιο δὲ κήπου
Ἀκροκόμους φοίνικας ἐγυμνώσαντο κορύμβων·
Καὶ χλοεροὺς ὅρπηκας ἐς ἠέρα λαὸς ἑλίσσων,
Εὐφήμοις στομάτεσσιν ἀνέκλαγε σύνθροον ἠχώ,
Εὐλογίῃσιν ἄναξ Ἰσραὴλ αἰνετὸς ἔστω,
Ἀθανάτου ὁ ἐν οὐνόματι κοσμήτορος ἥκων.
Καὶ πολὺν ἔνθα καὶ ἔνθα κορυμβοφόροιο κελεύθου
Δίζυγα πομπὸν ἔχων καὶ ὀπίστερον ἑσμὸν ὁδίτην
Ἰησοῦς, πεφόρητο μέσον μετεύμενος ἀνδρῶν,
Ἰθύνων ἀχάλινον ὄνον, ταλαεργὸν ὁδίτην,
Ἑζόμενος νώτοισιν ἀπειρήτοιο φορῆος,
Ἡσαΐας τί περ εἶπεν ὅπως πληρούμενον εἴη,
Μητέρος ὑψιλόφου θύγατερ μὴ δείδιθι Σιών·
Ἤδη ποικιλόδωρος ἄναξ τεὸς εἰς σὲ περήσει,
Πῶλον ἔχων ταχύγουνον ὀπηδεύοντα τεκούσῃ.
Καὶ τὰ μὲν οὐ προτέρωθεν ἐπεφράσαντο μαθηταί·
Ἀλλ' ὅτε παμμεδέουσαν ἑὴν ἀνεδύσατο μορφὴν
Χριστὸς ἄναξ, τότε πάντες ἀνεμνήσαντο μαθηταὶ
Ὅττι σοφῇ τάδε πάντα πέλει κεχαραγμένα βίβλῳ·
Καί οἱ ταῦτα τέλεσαν· ἑὴν δ' ἄρα μάρτυς ἰωὴ
Λαῶν συμμιγέων, ὅτε Λάζαρον ἔκτοθι τύμβου

Ἰησοῦς

Ἰησοῦς ἐκάλεσσε, τεταρταῖον δὲ θανόντα
Ἐκ νεκύων ἤγειρε, χέων ψυχοσσόον ἠχώ.
Οὗ χάριν ἀντιόων πολὺς ἔρρεεν ἑσμὸς ὁδίτης,
Χριστὸν ἀνυμνάζων νεκυοσσόον, υἱέα Δαβίδ.
Ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ὁμοφραδέες Φαρισαῖοι,
Ἡμῖν ποῖον ὄνειαρ ἀέξεται; ἀμφιλαφὴς γὰρ
Κόσμος ὅλος πολύμορφος ἑνὸς κατόπισθεν ὁδεύει,
Καὶ δόλος ἡμείων θανατηφόρος οὐδὲν ὀνήσει.
Καί τινες Ἑλλήνων ἔσαν ἀνέρες, οἳ τότε πολλοὶ
Θεσπεσίης ἀνέβαινον ὀπιπευτῆρες ἑορτῆς.
Ἰησοῦ δ' ἀΐοντες ἀειδομένης ἀπὸ φήμης,
Ἀγχιμόλῳ προσιόντες ἐπεφθέγξαντο Φιλίππῳ·
Χριστὸν ἰδεῖν ἐθέλοντες ἱκάνομεν· ἐσσύμενος δὲ
Ἀνδρέᾳ εἶπε Φίλιππος ὁμόπτολις· ἡδυεπὴς δὲ
Ἀνδρείας ὁμόφοιτος ἐπερχομένοιο Φιλίππου
Χριστῷ μῦθον ἔλεξεν. ἄναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Ὥρη νῦν μόγις ἦλθεν ὅτε σχεδὸν ἵσταται ἀκμὴ
Ἀνθρώπου σοφὸς υἱὸς ὅπως ὑψούμενος εἴη.
Μάρτυς ἐτητυμίης ἀμὴν ἀμὴν λόγος ἔστω·
Κόκκος ἐπὴν σίτοιο πεσὼν ἐπὶ διψάδι γαίῃ,
Μή τι θάνῃ, τότε μοῦνος ἐτώσιος αὐτόθι μίμνει,
Ἄσπορος ἀχρήϊστος, ἀνήροτος, ἄμμορος δρέπτης·
Ἢν δὲ θάνῃ, ζείδωρον ἀφειδέα καρπὸν ἀέξει.
Ψυχὴν δ' ὃς φιλέει μινυώριον, οὗτος ὀλέσσει,
Τερψινόου μεθέπων ἀπατήλιον ἐλπίδα κόσμου.
Ψυχὴν δ' ὃς στυγέει, παναχήρατον ἔμπεδον αὐτὴν
Εἰς βιοτὴν αἰῶνος ἀλωφήτοιο φυλάσσει.
Ὅστις ἐμοὶ πείθοιτο διάκτορον ἔργον ὑφαίνων,

Ieſus vocauit,quatriduanumque mortuum [nũ:
Ex mortuis excitauit,fundẽs animas reducẽtẽ ſo
Cuius gratia occurrens multus confluxit cœtus
viator,
Chriſtũ celebrãs mortuos ſaluantẽ, filiũ Dauid:
Inter ſe autem muſſitabant cõſultantes Phariſęi,
Nobis quale emolumẽtũ creſcet?copioſus enim
Mundus totus varius poſt vnum vadit,
Et dolus noſter mortifer nihil iuuabit.
Et quidam Græci erant viri,qui tunc plurimi
Diuini aſcenderunt ſpectatores feſti.
De Ieſu autem audientes celebrata ex fama,
Propinquo accedentes dixerunt Philippo,
Chriſtum videre volentes venimus:concitatus
autem
Andreæ dixit Philippus conterraneus: ſuauilo-
quus autem
Andreas comes impulſi Philippi
Chriſto ſermonem dixit: Rex autem reſpondit
ſermone,
Hora nunc tandẽ venit quum prope inſtet vigor
Hominis ſapiens filius vt exaltetur.
Teſtis veritatis Amen Amen ſermo ſit:
Granum frumenti cadens in ſitibundam terrã,
Niſi moriatur,tunc ſolum vanum ibi manet,
Non ſeminatum,inutile,non aratũ,expers falcis:
Si vero moriatur,vitalẽ plurimum fructũ auget.
Vitam enim qui diligit temporalem, hic perdet,
Mentem delectãtis habens fallacem ſpẽ mundi:
Animã vero qui odit, immortalem,firmã ipſam
Ad vitam æui indeſinentis cuſtodit.
Qui mihi crediderit miniſtrum opus texens,

Hunc meus pater in alto ſedés nouit honorare:
Qui ſubminiſtrauerit,meis legibus credens,
Hic ſequetur me,& comes erit,
Vt maneat mecum miniſter vbi maneo:
Nunc autem meum cor habeo agitatũ: ſed quid dicam?
Anima mea turbat me. pater, mẽtẽ agitãte hora
Ex hac me ſalua immutabili. ſed ad hoc
Horridam non coactus volens veni in horam:
Filium tuum glorifica. Et cælitus facta eſt vox,
Et te ante glorificaui,& viciſſim nunc honoro.
Et multus hinc & hinc aſtans & audiens
Cæleſtem tremulis in auribus procellam vocis
Populus inſtrepebat quod diuinis e finibus
Tonitrualis grauiter lonans ſtrepitum edidit æthereus ſonus.
Alii autem contra ſonuerunt, quod prope angelus cum ipſo
Cæleſtis loquutus eſt ſapienti mugitu vocis.
Ieſus autem dixit toti admiranti populo,
Nõ propter me ſtrepitus hic pulſat:cælitus autẽ,
Similis tonitruo propter vos venit vox.
Nunc diuini mundi eſt iudicium : modo & ipſe
Princeps peccante expellitur ex mundo.
Et quidem poſtquam exaltatus fuero a terra late patente,
Vos ad me omnes in cælum amplum traham.
Dixit,ſignificans quali viuifica morte
Ieſus eſſet moriturus populos ſeruans.ipſi
Populus autẽ contrá ſonuit concordi quodã ſer [mone,
Audiuimus ex ſcriptis ſignis ſæpius nos
Chriſtus omnium rector æternus quòd maneat:

Et vnde

Τοῦτον ἐμὸς γενέτης ὑψίθρονος οἶδε γεραίρειν·
Ὅστις ὑποδρήσσειεν, ἐμοῖς θεσμοῖσι πιθήσας,
Οὗτος ὁμαρτήσειεν ἐμοὶ καὶ ὁμόστολος ἔστω,
Ὄφρα μένοι μετ' ἐμεῖο διάκτορος ὁππόθι μίμνω·
Νῦν δ' ἐμὸν ἦτορ ἔχω δεδονημένον· ἀλλὰ τί λέξω;
Ψυχὴ ἐμὴ κλονέει με. πάτερ, φρενοδινέος ὥρης
Ἐκ ταύτης με σάωσον ἀκαμπέος. ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ
Ῥιγεδανὴν ἀβίαστος ἑκούσιος ἤλυθον ὥρην·
Υἷα τεὸν κύδαινε. Καὶ οὐρανόθεν πέλε φωνή,
Καί σε πάρος κύδηνα, καὶ ἔμπαλιν ἔτι γεραίρω.
Καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα παρεστάμενος καὶ ἀκούων
Αἰθερίην τρομεροῖσιν ἐν οὔασι λαίλαπα φωνῆς
Λαὸς ἐπεσμαράγησεν, ὅτι ζαθέων ἀπὸ κόλπων
Βρονταίῃ βαρύδουπος ἐπέκτυπεν αἴθριος ἠχώ.
Ἄλλοι δ' ἀντιάχησαν, ὅτι σχεδὸν ἄγγελος αὐτῷ
Οὐρανίης ὀάριζε σοφῷ μυκήματι φωνῆς.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ὅλῳ πολυθαμβέϊ λαῷ,
Οὐ δι' ἐμὲ κτύπος οὗτος ἀράσσεται· οὐρανόθεν δὲ
Ἀντίτυπος βροντῇσι δι' ὑμέας ἵκετο φωνή.
Νῦν ζαθέου κόσμοιο πέλει κρίσις· ἄρτι καὶ αὐτὸς
Ἀρχὸς ἀλιτρονόοιο διώκεται ἔκτοθι κόσμου.
[Καί κεν ἐπὴν ὑψωθῶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Ὑμέας εἰς ἐμὲ πάντας ἐς οὐρανὸν εὐρὺ ἐρύσσω.
Ἔννεπε, σημαίνων ποίῳ ζωαρκέϊ πότμῳ
Ἰησοῦς ἤμελλε θανεῖν λαοσσόος. αὐτὰρ]
Λαοὶ δ' ἀντιάχησαν ὁμογλώσσῳ τινὶ μύθῳ,
Ἐκλύομεν γραφικοῖσι χαράγμασι πολλάκις ἡμεῖς,
Χριστὸς ὅλων μεδέων αἰώνιος οὕνεκα μίμνει·

Καὶ πόθεν ἄμμιν ἔειπες ἀσημάντῳ σέο μύθῳ,
Ἐκ χθονίων λαγόνων ὑψούμενος εἰς πόλον ἐλθὼν,
Ὑμέας εἰς ἐμὲ πάντας ἀπὸ χθονὸς αὐτὸς ἐρύσσω,
Ἀνθρώπου κλυτὸς υἱὸς ἐπὴν ὑψούμενος εἴη;
Εἰπὲ δὲ, τίς πέλεν οὗτος ὃν ἀγνώστῳ τινὶ θεσμῷ
Ἀνθρώπου σοφὸν υἷα τεῇ μυθήσαο φωνῇ;
Ἰησοῦς δ' ἅμα πᾶσιν ἀνίαχε, βαιὸν ἐν ὑμῖν
Ἔσσεται εἰσέτι μοῦνον ἐπὶ χρόνον αἰθέριον φῶς.
Ἀπλανέες δ' ἐνὶ φωτὶ δι' ἰθυπόροιο κελεύθου
Στείχετε θαρσήεντες, ἕως φάος εἰσέτι λάμπει,
Πρὶν ζοφερῇ στροφάλιγγι κιχήμεναι ὑμέας ὄρφνην.
Ὃς δὲ διαστείχει σφαλερῷ ποδὶ νυκτὸς ὁδίτης,
Πλάζεται ἀγνώσσων σκολιὴν ὁδὸν ὁππόθι βαίνει.
Ἄχρι φάος δέρκεσθε, σοφῷ πιστεύετε μύθῳ
Εἰς φάος, ὄφρα γένοισθε φεραυγέος υἱέες αἴγλης.
Ζωοδότης γόνος ἀνθρώπου τάδε πάντα βοήσας
Κεύθετ', Ἰουδαίων χορὸν ἀγκυλόμητιν ἐάσας.
Τόσσα δέ οἱ τελέσαντι πολύτροπα φάρμακα νούσων,
Αὐτῶν δερκομένων αὐτώπιον, ἐκτὸς ἀκουῆς,
Οὔτις ἀνὴρ πίστευεν· ὅπως πληρούμενον εἴη
Ἠσαΐας τόπερ εἶπε, χέων προτόθροον ὀμφὴν,
Κοίρανε, τίς μετὰ τόσσα τεῇ πίστευσεν ἀκουῇ
Ἢ τίνι παγγενέταο θεοῦ γυμνοῦται βραχίων;
Οὗ χάριν οὐκ ἐδύναντο θεουδέα πίστιν ἀέξειν·
Ὅττι καὶ Ἠσαΐας πάλιν ἔννεπε θέσπιδι φωνῇ,
Ὀφθαλμοὺς ἀλάωσεν ἐμῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,
Καὶ νόον ἰθυκέλευθον ἐθήκατο τυφλὸν ἀλήτην,
Μὴ κραδίῃ νοέωσι, καὶ ἀθρήσωσιν ὀπωπαῖς,

Καὶ

Et vnde nobis dixiſti oſcuro tuo ſermone,
Ex terreſtribus cauitatibus exaltatus in cælum
veniens,
Vos ad me omnes a terra ipſe traham,
Hominis inclytus filius poſtquã exaltatus fuerit?
Dic vero, quis eſt ille quem ignota quadam lege
Hominis ſapientem filium tua dixiſti voce?
Ieſus autem ſimul omnibus reſpondit, Puſillum
inter vos
Erit adhuc ſolum per tempus cæleſte lumen.
Non errantes autem in lumine per rectam viã
Incedite confidentes, donec lumẽ adhuc lucet.
Priuſquam caliginoſo turbine deprehendat vos
obſcuritas.
Qui enim incedit errante pede noctu viator,
Aberrat ignorans curuam viam quo vadat.
Donec lucem videtis, ſapienti credite verbo
Lucis, vt ſitis luciferi filii ſplendoris.
Vitæ dator filius hominis hæc omnia clamans
Abſcondit ſe, Iudæorũ cœtũ verſutũ relinquẽs.
Tot autem ei perficiẽti varia remedia morborũ,
Ipſis videntibus coram extra famam
Nullus vir credidit; vt impleretur
Eſaias quod dixit, fundens propheticam vocem,
Domine, quis poſt tanta tuo credidit auditui?
Vel cui omnium genitoris Dei nudatum eſt brachium?
Propter qđ nõ potuerũt religioſam fidẽ augerẽ:
Quia & Eſaias rurſus dixit prophetica voce,
Oculos obcæcauit meorum teſtes operum,
Et mẽtem rectigradam fecit cæcam errabundã:
Ne corde intelligant, & videant oculis,

Et ad me conuertantur, mente auté læſos ſeruem
Viros peccantes meo ſanante verbo, [ſpergens.
Medicus ſine ferro cõuenientia medicaméta in-
Eſaias hæc omnia conſcripſit fatidica voce,
Quia Dei Chriſti tempus præoccupantem vidit
gloriam,
Oculo cordis omnia vidente, & propter ipſum
Futurã præcurrété vaticinatus eſt diuinã vocem.
Tamen firmi quidam viri ſcienti ſilentio
Principatus Iudæorum, ſuperbi oculi conſilii,
Filio Dei crediderunt diuina propter opera:
Sed metum & zelum vitans Phariſæorum,
Aperte nullus manifeſtauit ſuam mentem: reue-
rentis autem [libet
Intus latens tunc fides ſub præcordiis viri cuiuſ-
Improuiſa, tacita occultabatur condito ſilentio.
Omnis enim vir præoptauit humigenitorũ gra-
tiam virorum, [norem.
Quàm magni ſolius Dei multum ſplendenté ho-
Ieſus autem ſonuit odorato in templo,
Qui meorũ receperit diuiniloquorũ ordines ver
In me credens non cõfidit, ſed patri [borum,
Qui me præmiſit. & humanis oculis
Omnis me videns, & meum patrem videt,
Cælitus lux veni ego caliginoſo mundo,
Cælitus lux veni, vt homo qui me honorauerit,
Fidem habens immotam, in caligine nunquam
maneat. [fluxus ſermonum,
Quicunque meorum ſuſceperit a Deo impulſos
Et inuiolatæ mentis ſigillum ſeruauerit,
Non iudico vnquã hũc ego hominé. nõ .n. venio
Mundum vt iudicem multũ erranté, ſed ſeruare.
Qui

Καί μοι ὑποστρέψωσι, νοοβλαβέας ἢ σαώσω
Ἄνδρας ἀλιτραίνοντας ἐμῷ παιήονι μύθῳ,
Ἰητὴρ ἀσίδηρος ἐχέφρονα φάρμακα πάσσων.
Ἠσαΐας τάδε πάντα κατέγραφε θέσπιδι φωνῇ,
Ὅτι θεοῦ Χριστοῖο προώριον ἔδρακε τιμὴν
Ὀφθαλμῷ κραδίης πανδερκέϊ, καὶ χάριν αὐτοῦ
Ἐσσομένην προκέλευθον ἐθέσπισεν ἔνθεον ὀμφήν.
Ἔμπης ἀπλανέες τινὲς ἀνέρες ἴδμονι σιγῇ
Ἀρχῇ Ἰουδαίων, ὑψαύχενος ὄμματα βουλῆς,
Παιδὶ θεοῦ πείθοντο θεηγενέων χάριν ἔργων·
Ἀλλὰ φόβον καὶ ζῆλον ἀλυσκάζων Φαρισαίων
Ἀμφαδὸν οὔτις ἔφηνεν ἑὸν νόον. αἰδομένου δὲ
Ἐνδόμυχος τότε πίστις ὑπὸ φρένα φωτὸς ἑκάστου,
Ἀπροϊδὴς, ἀβόητος ἐκεύθετο φωλάδι σιγῇ.
Πᾶς γὰρ ἀνὴρ προβέβουλε χαμαιγενέων χάριν ἀνδρῶν
Ἢ μεγάλου μούνοιο θεοῦ πολυφεγγέα τιμήν.
Ἰησοῦς δ' ἴαχησε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ,
Ὅστις ἐμῶν δέξοιτο θεοφραδέων στίχα μύθων,
Εἰς ἐμὲ πιστεύων οὐ πείθεται, ἀλλὰ τοκῆϊ
Ὅστις ἐμὲ προέηκε· καὶ ἀνδρομέῃσιν ὀπωπαῖς
Πᾶς ἐμὲ παπταίνων, καὶ ἐμὸν γενετῆρα δοκεύει.
Οὐρανόθεν φάος ἦλθον ἐγὼ λιποφεγγέϊ κόσμῳ·
Οὐρανόθεν φάος ἦλθον, ἵνα βροτὸς ὅς με γεραίρῃ,
Πίστιν ἔχων ἀτίνακτον, ἐν ἀχλύϊ μήποτε μίμνῃ.
Ὅστις ἐμῶν δέξοιτο θεόσσυτα χεύματα μύθων,
Καὶ μὴ ἀσυλήτοιο νόου σφρηγῖδα φυλάξῃ,
Οὐ κρίνω ποτὲ τοῦτον ἐγὼ βροτόν· οὐ γὰρ ἱκάνω
Κόσμον ἵνα κρίνοιμι πολύπλανον, ἀλλὰ σαῶσαι.

Ὅς με παραγνάψαιτο καὶ ἡμετέρης θρασὺς ἀνὴρ
Ἔμπνοα μὴ δέξαιτο βιοσσόα χεύματα φωνῆς,
Οὗτος ἔχει κρίνοντα δικασπόλον. ἡμέτερος γὰρ
Ὃν λαλέω λόγος οὗτος ἀπειθέα τοῦτον ἐλέγξει
Κείνων, ὀψιτέλεστος ὅτε δρόμος ἔσχατος ἠοῦς,
Ἐρχομένοις ὅτε πᾶσι πέλει κρίσις. ἐξ ἰδίων γὰρ
Οὐ μάθον αὐτοκέλευστος ἐγὼ ποτὲ μῦθον ἐνίψαι,
Ἀλλὰ θεοῦ ζείδωρον ἔχω παρὰ πατρὸς ἐφετμὴν,
Ἀνδράσιν ἀρχομένοις τί φθέγξομαι, ἢ τί βοήσω.
Οἶδα δὲ παμμεδέοντος ἐφημοσύνην γενετῆρος,
Ζωὴν ἀθανάτην, τὴν ἔλλαχε σύνδρομος αἰὼν
Ἀενάῳ στροφάλιγγι· καὶ ὑμέας ὅσσα διδάσκω,
Ὥσπερ ἐμοὶ κατέλεξε πατὴρ ἐμὸς, ὡς ἀγορεύω.
Καὶ ναέτης πρὶν Πάσχα μολεῖν, πρὶν βωμὸν ἀνά-
Ἰησοῦς νοέων ὅτι καίριος ἤλυθεν ὥρη [ψαι, Κ.ιγ'.
Ὄφρα κεν ἐκ κόσμοιο μετάτροπος αἰθέρα δύνων,
Νόστιμος ὑψιμέδοντι συναστράψειε τοκῆϊ,
Πάντας ἀεὶ παρεόντας ἑοὺς ἑτάρους ἀγαπήσας
Ἐξ ἀρχῆς, ἀγάπαζε καὶ εἰς τέλος. ἑσπερίου δὲ
Δείπνου γινομένοιο φιλοστόργοιο τραπέζης,
Δούλιον ἔργον ἔτευξεν ἑοῖς ἑτάροισιν ὑφαίνων·
(Δαίμονος ἀντιπάλοιο φιλοκτεάνῳ τινὶ κέντρῳ
Ἀνδρομέην ἐπὶ λύσσαν ἀνοιστρήσαντος Ἰούδαν,
Τολμήεις ἵνα κεῖνος Ἰουδαίοισι προδοίη
Χριστὸν, ἑὸν θρεπτῆρα, δεδεγμένος ὦνον ὀλέθρου)
Αὐτὸς ἑῇ κραδίῃ δεδαημένος ὅττιπερ αὐτῷ
Ὑψιμέδων ἅμα πάντα θεὸς πόρε χειρὶ νομεύειν,
Ὅττι καὶ οὐρανόθεν καὶ ἐς αἰθέρα δίζυγι θεσμῷ

Καὶ

Qui me rejecerit,& noſtræ audax vir
Viuos nõ receperit vitam ſeruantes fluxus vocis,
Hic habet iudicantem iudicem. noſter enim
Quẽ loquor ſermo,hic incredulũ hũc redarguet
Iudicans, ſero perfectus quando curſus vltimus auroræ,
Excitatis quando omnibus eſt iudicium.ex propriis enim [loqui,
Nõ didici ſponte iuſſus ego vnquã ſermonẽ pro-
Sed Deo vitale habeo a patre mandatum,
Viris congregatis quid loquar,aut quid clamem.
Noui autem omnia regentis mandata patris,
Vitam [eſſe] æternam, quam ſortitum eſt cõcurrens ſeculum
Æterna cum vertigine:& vos quæcũque doceo,
Sicut mihi commemorauit pater meus,ſic dico.

Et ciuibus priuſquam Paſcha venirer,priuſquam aræ accenderentur, *Cap. XIII.*
Ieſus cognoſcẽs quod opportuna veniſſet hora,
Vt ex mundo reuerſus, cælum ſubiens,
Redux altiregẽte pariter coruſcaret cum patre,
Omnes ſemper præſentes ſuos ſocios diligens
Ab initio,ſic dilexit & ad finem,veſpertina autẽ
Cœna facta beneuolæ menſæ,
Seruile opus fecit ſuis ſociis texens:
(Dæmone aduerſario,auaro quodam ſtimulo
Humanam ad rabiem incitante Iudam,
Audax vt ille Iudæis proderet
Chriſtum,ſuũ nutritorẽ,accipiens pretiũ exitii)
Ipſe ſuo corde ſciens quod illius [tribuere,
Altiregens ſimul omnia De' dediſſet manu diſ-
Quod & e cælis & in cælum duplici lege

Et

Et a Deo prius veniſſet, & ad Deū reuerteretur.
Et tunc conuiuis ſeruile opus texens
Ieſus, opere prōptus ſurrexit cœnam relinquens,
Et corpore a ſplendido ſuas depoſuit tunicas,
Et lineam circa lumbos ſpuriam cinxit faſciam:
Stringens durā telam, quam dixit ſepulcralis vox
Linteum, humidi pedis ſubſidium virorum.
Et concauum in pollubrum fundens ſubterraneam aquam
Chriſtus, ſuorum ſociorum caros pedes incepit lauare,
Ad vltimum a primo tranſiens ad alium ab alio,
Incipiens a Simone, vſque ad ſuum homicidam.
Seniori autem Simoni aſtitit, & pedes eius
Vtroſque arripuit. celer autem retraxit Simon,
Ieſumque inhibuit, caram venerationem oculis monſtrans:
Et ipſum detinens forti demulſit voce,
Tui miniſtri, Rex omnibus imperans, [vero
Lauas tuis manibus meos pedes? Suauiloquus
Sedenti Simoni diuiniloquus dixit Ieſus,
Iam quidem quod perficio ſeruile opus texens,
Non potes intelligere, deinceps autē hoc ſcies.
Et ei Petrus dixit, fundens ſuaues minas,
Nunquam expurgabis meos pedes, donec repit
Æuum multum volutum. Rex autem reſpondit ſermone,
Nunquam tibi mecum pars cuſtodita erit,
Niſi ego lauē te, fundēs adminiſtratoriā aquam.
Et ei verbum dixit mente credula Simon,
Ita precor, nō ſolum meos pedes, vtraſq; verum
Laua Rex & manus meas, & circulare caput,

Et rurſus

Καὶ θεόθεν πάρος ἦλθε, καὶ εἰς θεὸν αὖτις ἱκάνει.
Καί ποτε δαιτυμόνεσσι διάκτορον ἔργον ὑφαίνων
Ἰησοῦς, ταχυεργὸς ἀΐξας δεῖπνον ἐάσας,
Καὶ χροὸς αἰγλήεντος ἑοὺς ἀπέθηκε χιτῶνας,
Καὶ λινέην λαγόνεσσι νόθην ἐζώσατο μίτρην·
Σφίγξας σκληρὸν ὕφασμα, τόπερ φάτο Θυμβρέας αὐδὴ
Λίντιον, ἰκμαλέοιο ποδὸς ἀλκτήριον ἀνδρῶν·
Καὶ γλαφυρῷ νιπτῆρι βαλὼν ἀποκάλπιον ὕδωρ
Χειρός, ἑῶν ἑτάρων φιλίους πόδας ἤρξατο νίπτειν,
Λοίσθιον ἐκ πρώτου μεταδύμενος ἄλλον ἀπ' ἄλλου,
Ἀρχόμενος Σίμωνος, ἕως ἰδίοιο φονῆος.
Πρεσβυτέρῳ δὲ Σίμωνι παρίστατο, καὶ πόδας αὐτοῦ
Ἀμφοτέρους κρατέεσκε. ταχὺς δ' ἀντέστασε Σίμων,
Ἰησοῦν δ' ἀνέκοψε, φίλον σέβας ὄμμασι φαίνων·
Καί μιν ἐρητύων βεβαρῇ μειλίξατο φωνῇ,
Ὑμετέρου θεράποντος ἄναξ πάντεσσι κελεύων
Νίπτεις σαῖς παλάμῃσιν ἐμοὺς πόδας; Ἡδυεπὴς δὲ
Ἑζομένῳ Σίμωνι θεηγόρος εἶπεν Ἰησοῦς,
Ἄρτι μὲν ὡς τελέω δρηστήριον ἔργον ὑφαίνων,
Οὐ δύνασαι νοέειν, μετέπειτα δὲ τοῦτο νοήσεις.
Καί οἱ Πέτρος ἔλεξε, χέων ἠδεῖαν ἀπειλήν,
Οὔποτε φαιδρυνέειας ἐμοὺς πόδας, εἰς ὅσον ἕρπει
Αἰὼν πουλυέλικτος. Ἄναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Οὔποτε σοὶ μετ' ἐμεῖο μέρος πεφυλαγμένον ἔσται,
Εἰ μὴ ἐγὼ νίψω σε, χέων μεταχείριον ὕδωρ.
Καί οἱ μῦθον ἔλεξε νόῳ πειθήμονι Σίμων,
Ναὶ λίτομαι, μὴ μοῦνον ἐμοὺς πόδας, ἀμφοτέρας δὲ
Νίψον ἄναξ καὶ χεῖρας ἐμάς, καὶ κυκλάδα κόρσην·

Ναὶ

Ναὶ πάλιν, ἢν ἐθέλῃς, καὶ ὅλον δέμας. Εἶπεν Ἰησοῦς,
Οὐ χατέει νεαροῖο λελουμένος ὕδατος ἀνὴρ,
Εἰ μὴ μοῦνα πόδεσσι καθάρσια νίπτρα πορείης
Εἰνοδίης. καθαρὸν γὰρ ὅλον δέμας· ἀνδρομέης δὲ
Ἄμμοροι ἀμπλακίης καθαροὶ νόον ἐστὲ καὶ αὐτοί·
Ἀλλ᾽ οὔπως ἅμα πάντες. ἐπεὶ πάρος ᾔδεε θυμῷ
Τίς μιν ἀνὴρ ἤμελλεν Ἰουδαίοις παραδώσειν
Ὤνιον ἀντιβίοισι· τίς ἔμπορος ἦεν ὀλέθρου.
Οὗ χάριν ἀγχιθέοισιν ἄναξ ἀγόρευε μαθηταῖς,
Ἄμμορον ἀμπλακίης καθαρὸν νόον ἴστε καὶ αὐτοὶ,
Ἀλλ᾽ οὔπως ἅμα πάντες. ὑποδρηστῆρι δὲ θεσμῷ
Ὁππότε δαιτυμόνων δυοκαίδεκα κύκλον ἀμείβων,
Νίψεν ἑῶν ἑτάρων ὁσίους πόδας ἁγνὸς Ἰησοῦς
Κεκλιμένους, παλίνορσος ἑοὺς ἔνδυνε χιτῶνας·
Καὶ παλάμης ἀγκῶνα παλινδίνητον ἐρείσας
Ἀκρότατον περὶ κύκλον ὁμοστόργοιο τραπέζης,
Εἶπεν ἑοῖς ἑτάροις, Γινώσκετε τοῦτο καὶ αὐτοὶ
Ὑμῖν οἷον ἔρεξα, διάκτορον ἔργον ὑφαίνων;
Ὑμεῖς διχθαδίῳ με σοφῷ κικλήσκετε μύθῳ
Κοίρανον, ὑμείων τε διδάσκαλον· ἀπλανέες δὲ
Τοῦτο καλῶς φθέγγεσθε δαήμονες· εἰμὶ γὰρ ἄμφω
Ὡς ἐμὲ μυθίζεσθε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
Εἰ πόδας ὑμείων καθαρῷ φαίδρυνα λοετρῷ,
Ἡγητὴρ καὶ ἄναξ περιδέξιος· ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς
Ἀντίτυπον θέμις ἐστὶν ἐμὸν μίμημα μαθόντας
Ὑμέας, ἀλλήλων φιλίους πόδας ὕδατι νίπτειν.
Δεῖγμα γὰρ ἔπλετο τοῦτο διδάσκαλον, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
Ἔργον ὅπερ ποίησα σοφὸν τελέσητε καὶ αὐτοί.

Πάντες

Et rurſus,ſi volueris,& totum corp⁹.Dixit Ieſus,
Non indiget noua lotus aqua vir,
Niſi ſolum pedibus puro lauacro pro itinere
Compitali. purum enim totum corpus: humani
autem
Expertes errati,puri mente eſtis & ipſi:
Sed non ſimul omnes. quia antea ſciebat animo
Quis illum vir eſſet Iudæis proditurus
Venalem hoſtibus;quis negotiator eſſet exitii.
Propter quod Deo propinquis Rex dixit diſcipulis,
Expertem errati purum animum ſcitis & ipſi,
Sed non ſimul omnes.ſeruili autem lege
Quando conuiuarum duodecim circulum peruadens
Lauit ſuorũ ſociorum puros pedes ſanctus Ieſus
Recumbentes,reciprocus ſuam induit tunicam:
Et manus cubitum volutum firmans
Summum circa ambitum concordis in amore
menſæ,
Dixit ſuis ſociis,Cognoſcitis hoc & ipſi
Vobis quid fecerim,ſeruile opus texens?
Vos duplici me ſapienti vocatis verbo
Dominum,& veſtrũ magiſtrum: nõ errãtes autẽ
Hoc bene dicitis prudentes.ſum enim vtrunque
Vt me vocatis.beneuolo autem animo
Si pedes veſtros puro expurgaui lauacro,
Dux & rex ſapiens:ſed & ipſos
Ad expreſſam fas eſt meam imitationẽ diſcentes
Vos, inuicem caros pedes aqua lauare.
Exemplum enim erat hoc docens,vt & vos
Opus quod feci ſapiens, faciatis & ipſi

Omnes

Omnes inuicem mutua quadam lege,
Compar exemplum periti ducis.
Non eſt miniſter rege ſuperior, neque aliquis vir
Duce mittente legatus eſt melior.
Si vero ratione hæc omnia intellexiſtis, & mens cum opere
Certauerit, vtiq; eſtis beatiores. nõ de omnibus
Dixi vobis alio puro lauacro
Egẽtibus; ſed ſermo vnius gratia eſt. noui & ipſe
Quales fideliſſimos & irreprehẽſibiles viros ele-
Sed vt modulatrix quod dixit diuina cãtio, [gerim
Auro inſaniens immitis vir meũ panẽ comedẽs,
Calcaneum fraudulentum contra me attollens,
Noſtræ conuictor petulanter inſultauit menſæ.
Lingua præcurrente, quod futurũ eſt, iã prędico,
Vt ipsũ ſi perfecerit volubile tẽpus prope repẽs,
Verbum recordemini antiquum, quod vobis
Futurum vaticinata ſit mea prophetica vox.
Teſtificans firmiloquus Amen Amen ſermo ſit,
Quicunque meum receperit miniſtrum quemcunque miſero, [ipſum
Placidum oculum ferens, me ſuſcipit: qui vero &
Miſſum a Deo me recipiens amplectitur vir,
Recipit æternum meum mittentem patrem.
Dixit Rex ſociis: & fatidicum os ſoluens,
Spiritus cæleſtis agitatus prudenti vibratione
Chriſtus, non tacentis mentis turbabatur flãma.
Teſtimonium autem proprium proferens eructauit vocem,
Vnus homo inter vos caros ſocios me prodet:
Vnus amicus mutabilis contubernalis me domabit.

Ieſus

Πάντες ἐν ἀλλήλοισιν ἀμοιβαίῳ τινὶ θεσμῷ,
Ἰσοφυὲς μίμημα δαήμονος ἡγεμονῆος.
Οὐ πέλε λάτρις ἄνακτος ὑπέρτερος· οὐδέ τις ἀνὴρ
Ἡγεμόνος πέμψαντος ἀπόστολός ἐστιν ἀρείων.
Εἰ δὲ λόγῳ τάδε πάντα νοήσατε, καὶ νόος ἔργῳ
Ἤλασε, καί περ ἔφυτε μακαρτεροι. οὐ περὶ πάντων
Ἔννεπον ὑμείων ἑτέρου καθαροῖο λοετροῦ
Δευομένων· ὁ δὲ μῦθος ἑνὸς χάριν. οἶδα καὶ αὐτὸς
Οὓς πιστοτάτους καὶ ἀμεμφέας ἄνδρας ἐδέγμην.
Ἀλλ' ἵνα φορμίζουσα τί περ φάτο θέσπις ἀοιδὴ,
Χρυσομανὴς ἄστοργος ἀνὴρ, ἐμὸν ἄρτον ἐρέπτων,
Πτέρνην κερδαλέην ἐμέθεν καθύπερθεν ἀείρας,
Ἡμετέρῃ σύνδορπος ἐπεσκίρτησε τραπέζῃ.
Γλώσσῃ προφθαμένῃ τόπερ ἔσσεται ἄρτι βοήσω,
Ὄφρα μιν ἣν τελέσειεν ἕλιξ χρόνος ἐγγύθεν ἕρπων,
Μῦθον ἀναμνήσησθε παλαίφατον, ὅττιπερ ὑμῖν
Ἐσσόμενον θέσπιζεν ἐμὴ πρωτόθροος ὀμφή.
Μάρτυρος ἐμπεδόμυθος ἀμὴν ἀμὴν λόγος ἔστω,
Ὅστις ἐμὸν δέξοιτο διάκτορον ὅντινα πέμψω,
Ἵλαον ὄμμα φέρων, ἐμὲ δέχνυται· ὃς δὲ καὶ αὐτὸν
Πεμπόμενον θεόθεν με λαβὼν προσπτύσσεται ἀνὴρ,
Δέχνυται αὐτογένεθλον ἐμὸν πέμψαντα τοκῆα.
Εἶπεν ἄναξ ἑτάροισι· καὶ ὀμφῆεν στόμα λύσας,
Πνεύματος οὐρανίου δεδονημένος ἔμφρονι παλμῷ
Χερσὸς ἀσιγήτοιο νόου κυμαίνετο πυρσῷ.
Μαρτυρίην δ' ἰδίην προφέρων ἠρεύγετο φωνήν,
Εἷς βροτὸς ὑμείων με φίλων ἑτάρων παραδώσει·
Εἷς φίλος ἀλλοπρόσαλλος ὁμωρόφιός με δαμάσσει.

Ιησοῦς

Ἰησοῦς μὲν εἶπεν. ὁμόζυγες δὲ μαθηταὶ
Ἀλλήλους σκοπίαζον ἀμειδεῖ πάντες ὀπωπῇ,
Ξυνῇ ἀμηχανέοντες· ἐμαστίζοντο δὲ σιγῇ
Ἀμφὶ τίνος κατέλεξεν. ἀνὴρ δέ τις ὃς παρὰ κόλπον
Ἀγχιφανὴς ἀνέκειτο φιλοστόργου βασιλῆος,
Τούτῳ Πέτρος ἔνευσε· λάλῳ δ᾽ ἐρέεινε σιωπῇ,
Τίς πέλεν οὗ χάριν εἶπεν· ὁ δὲ θρασὺς ὀξέϊ παλμῷ
Στήθεσιν ἀχράντοισι πεσὼν πεφιλημένος ἀνὴρ
Δαινυμένου βασιλῆος, ἐπεψιθύριζεν ἀκουῇ,
Τίς τελέθει; Καὶ Χριστὸς ἐφώνεεν, Ὧι χερὶ βάψας
Οἴνωπι ῥαθάμιγγι δεδευμένον ἄρτον ὀπάσσω,
Αὐτὸς ἐμὲ προδίδωσι. Καὶ εἰς δέπας ἔμπλεον οἴνου
Βάψας ὕστατον ἄρτον, ἀναιδέϊ δῶκεν Ἰούδᾳ,
Ἄρτον ἑοῦ κήρυκα φιλοκτεάνοιο φονῆος·
Καὶ μετὰ θέσκελον ἄρτον ὑποσπείρων πόθον ὄλβου
Πομπὸς ἀλιτροσύνης, ὅλον ἀνέρα δύσατο δαίμων.
Καί οἱ Χριστὸς ἔλεξε, δαήμονι νεύματα πέμπων,
Ἔρξον ὅπερ τελέεις ταχινώτερον. οὐδέ τις ἔγνω
Δαιτυμόνων, ἀΐδηλον ἐν οὔασι μῦθον ἀκούων·
Ὅττι τινὲς δοκέεσκον ἀσημάντῳ τινὶ μύθῳ,
Δουρατέην ὅτι χηλὸν ἀνηέρταζεν Ἰούδας,
Μή οἱ κοίρανος εἶπεν ἑῷ σημάντορι μύθῳ
Ὄφρα κεν ἐντύνειεν ὅσον χρέος εἶχεν ἑορτή,
Ἢ ἵνα τι πτωχοῖσι βιοπλανέεσσιν ὀπάσσῃ.
Καὶ μεθύων, μετὰ δόρπον ἀνὴρ φιλοκερδέϊ λύσσῃ
Ἔνθεον ἄρτον ἔχων, ἀνεχάζετο νυκτὸς ὁδίτης.
Ἀλλ᾽ ὅτε νόσφι βέβηκε δυωδεκάριθμος Ἰούδας,
Ἕνδεκα δαιτυμόνεσσι θεηγόρος εἶπεν Ἰησοῦς,

Νῦν

Ieſus quidem dixit. Coniuncti autem diſcipuli
Inuicem aſpexerunt triſti omnes vultu,
Æqualiter perplexi. affligebantur autem tacite
De quo dixiſſet. vir autem quidā, qui iuxta ſinum
Vicinus recumbebat beneuoli regis,
Huic Petrus innuit: loquēte autem interrogauit ſilentio;
Quis eſſet cuius gratia dixiſſet. ille vero audax acuta vibratione
Pectori impolluto incumbens dilectus vir
Conuiuantis Regis, inſuſurrauit auribus,
Quis eſt? Et Chriſtus dixit, Cui manu intingens
Nigro liquore madefactum panem præbuero,
Ipſe me prodit. Et in poculum plenum vino
Intingens extremū panis, impudenti dedit Iudæ,
Panem ſui præconem auari homicidæ.
Et poſt diuinum panem occulte ſeminans deſiderium opum
Dux iniquitatis, in totum virum ſubiit dæmon:
Et ei Chriſtus dixit, ſcienti nutus emittens,
Fac quod facis citius. neque aliquis intellexit
Conuiuarum, incertum auribus ſermonem audiens:
Nam quidā putabant obſcuro quodā ſermone,
Ligneam quia arcam portabat Iudas,
Quod ei Chriſt⁹ dixiſſet ſuo ſignificāte ſermone
Vt præpararet ea quibus opus eſſet ad feſtum,
Vel vt aliquid pauperibus vagis daret.
Et ebrius poſt cœnam vir auara rabie
Diuinum panem habens, receſſit noctis viator.
Sed quum receſſiſſet duodecimus Iudas,
Vndecim conuiuis diuiniloquus dixit Ieſus,

Iam filius hominis hominibus lucentem recepit gloriam,
Et Deus æternus recepit gloriam in ipſo.
Si vero Deus pater exaltatus eſt per ipſum,
Et Deus exaltabit pater filium honorans.
Filii, vobiſcum paruum tempus adhuc maneo,
Et ſermonem Hebræis quem dixi, iam & vobis
Dico, noſtra rurſus cõgregatum conſueta voce:
Multum me quæretis reuerſum ſero videre;
Vos vero non licet comites quo vado
Noſtræ incõprehenſibilem habere curſum viæ.
Recentius omnibus mandatum præcipio,
Vos vt dilexi æquali & irreprehenſibili lege,
Inuicem amicitiam ſancto vt obſignetis ritu,
Fœdus concordiæ inſolubili ligantes loro.
Vos ſimul cuncti vt cognoſcant videntes
Inuicẽ vos diligentes, quod diuino quodã animo
Omnia illuſtrãtis Chriſti religioſi ſitis diſcipuli.
Chriſti autẽ quũ audiiſſet ſermonẽ procul ituri,
Placido ſermone audiendi cupidus dixit Simon,
Domine, quo feſtinas? in quem mihi locũ venis?
Ieſus autem reſpondit, & interroganti dixit Petro,
Non potes præcurrentis quo pedis veſtigium impello
Socius pediſſequus meam viam iam tranſire:
Sed reuolubile quando tempus opportunum venerit,
Ipſe ſequeris in poſterum. Dixit vero Simon,
Non poſſum veloci inſequente pede incedens
Veſtræ inacceſſæ ſecare cauitatem viæ?
Etiam animam volentem pro te præbebo.

Ieſus

Νῦν πάϊς ἀνθρώπου φαεσίμβροτον ἔλλαχε τιμήν,
Καὶ θεὸς αὐτογένεθλος ἐδέξατο κῦδος ἐν αὐτῷ.
Εἰ δὲ θεὸς γενέτης ὑψούμενός ἐστι δι' αὐτοῦ,
Καὶ θεὸς ὑψώσει πατὴρ υἷα γεραίρων.
Τέκνα, μεθ' ὑμείων ὀλίγον χρόνον εἰσέτι μίμνω,
Καὶ λόγον Ἑβραίοισιν ὃν ἔννεπον, ἄρτι καὶ ὑμῖν
Φθέγξομαι ἡμετέρῃ παλινάγρετον ἤθαδι φωνῇ·
Πολλά με μαστεύσητε παλίνδρομον ὀψὲ νοῆσαι·
Ὑμέας δ' οὐ θέμις ἐστὶ συνήλυδας ὁππόθι βαίνω,
Ἡμετέρης ἀκίχητον ἔχειν δρόμον ἀτραπιτοῖο.
Ὁπλοτέρην ἐν ἅπασιν ἐφημοσύνην ἐπιτέλλω,
Ὑμέας ὡς ἀγάπαζον ἴσῳ καὶ ἀμεμφέι θεσμῷ,
Ἀλλήλων φιλίην ὁσίῳ σφρηγίσσατε θεσμῷ,
Ἀρθμὸν ὁμοφροσύνης ἀλύτῳ δήσαντες ὀχῆϊ·
Ὑμέας εἰν ἑνὶ πάντες ἵνα γνώωσιν ἰδόντες
Ἀλλήλους φιλέοντας, ὅτι ζαθέῳ τινὶ θυμῷ
Παμφαέος Χριστοῖο θεουδέες ἐστὲ μαθηταί.
Χριστοῦ δ' ὡς κλύε μῦθον ἑκὰς μέλλοντος ὁδεύειν,
Μειλιχίοις ὀάροισι φιλήκοος ἔννεπε Σίμων,
Κοίρανε, πῆ ἀποδεύεις; τίνα μοι τίνα χῶρον ἱκάνεις;
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο καὶ εἰρομένῳ φάτο Πέτρῳ,
Οὐ δύνασαι προθέοντος ὅπῃ ποδὸς ἴχνος ἐπείγω
Ξυνὸς ὀπισθοκέλευθος ἐμὴν ὁδὸν ἄρτι περῆσαι·
Ἀλλὰ παλινδίνητος ὅτε χρόνος ὥριος ἔλθῃ,
Αὐτὸς ὁμαρτήσειας ἐσύστερον. Εἶπε δὲ Σίμων,
Οὐ δύναμαι ταχύγουνος ὀπισθοπόρῳ ποδὶ βαίνων
Ὑμετέρης ἀβάτοιο τεμεῖν κενεῶνα κελεύθου;
Καὶ ψυχὴν ἐθέλουσαν ὑπὲρ σέθεν ἐγγυαλίξω.

Ἰησοῦς δ' ἀδόκητον ἔπος μυθήσατο Πέτρῳ,
Ψυχὴν ὑμετέρην ἐμέθεν χάριν αὐτίκα θήσεις;
Τρὶς γὰρ μούνης δασπλῆτι μιῆς ἐνὶ νυκτὸς ἀνάγκῃ
Χριστὸν ἀπαρνήσαιο, πρὶν αὐχένα κυρτὸν ἀείρας
Ὀξὺ μέλος κλάγξειεν ἐγερσιβόητος ἀλέκτωρ.
Μὴ νόος ὑμείων δεδοίη, μηδ' ἄστατος εἴη· Κ. ιδʹ.
Ἀλλὰ θεῷ καὶ ἐμοὶ πιστεύσατε· θεσπεσίῳ γὰρ
Υἱέϊ καὶ γενετῆρι μίαν ξυνώσατε τιμήν.
Πολλαὶ δ' ὑψιμέδοντος ἐμοῦ κατὰ δῶμα τοκῆος
Εἰσὶ μοναὶ στιχηδὸν ὁμόζυγες· εὐρυτενὴς γὰρ
Εἰ μὴ πουλυμέλαθρος ἐμὴ πέλε πάνδοκος αὐλή,
Ὑμῖν καί κεν ἔειπον ὅτι προκέλευθος ὁδεύσω,
Ὄφρα κεν ἐντύνω πολυχανδέος ἔνδιον αὐλῆς,
Ἄξιον ὑμείων νεοτευχέα χῶρον ὑφαίνων·
Καὶ μετὰ θέσκελον οὖδας ἑτοιμοτάτοιο μελάθρου
Νοστήσω παλίνορσος, ἐς ἄμβροτον οὖδας ἀνέλκων
Ὑμέας, ὄφρα μένητε συνήλυδες ὁππόθι μίμνω
Ἀθάνατοι ναετῆρες· ἐμὴν ὁδὸν ἴστε καὶ αὐτοί.
Ἔννεπεν. Εἰσαΐων δὲ διώνυμος ἴαχε Θωμᾶς,
Ὃν Δίδυμον γενετῆρες ἐφήμισαν ἐξότε κούρου
Ὀγδοάτης ἀνέτελλε φιλοτμήτου δρόμος ἠοῦς·
Οὔπω ἄναξ ἐδάημεν ὅπῃ ποδὸς ἴχνος ἐπείγεις·
Μέτρα πόθεν δυνάμεσθα μαθεῖν ἀκίχητα κελεύ-
Ἰησοῦς δ' ἴαχησε, φιλήκοον ἄνδρα διδάσκων, [θου;
Ζωὴ, ἀληθείη τε, καὶ ὄρθιός εἰμι πορείη·
Ζωὴ ἐγὼ, βιότοιο καὶ ἀτραπός· οὐ δύναται γὰρ
Εἰς θεὸν εἰς γενετῆρα μολεῖν γαιήιος ἀνήρ,
Εἰ μή τις δι' ἐμεῖο θεόσσυτον ἴχνος ἐπείγει,

Σπεί-

Ieſus autem inexpectatum verbum dixit Petro,
Animam tuam propter me ſtatim pones?
Ter quidem vnicæ graui in noctis neceſſitate
Chriſtum abnegabis, priuſquam ceruicem curuam attollens
Acutum cantum clãget ſua voce excitãs gallus.
Ne mẽs veſtra turbata inſtabilis ſit, *Cap. XIIII.*
Sed Deo & mihi credite: diuinum vero
Filio & patri vnum communicate honorem.
Multæ altiregentis mei in domo patris
Sunt manſiones ordine compares: ſpatioſa vero
Niſi atrio amplo p̄dita mea eſſet hoſpitalis aula,
Vobis vtiq; dixiſſem quod præcurſor iturus ſim,
Vt præparem percapacis domicilium aulæ,
Dignum vobis nouiter factum locum texens:
Et poſt diuinum ſolum paratiſſimæ domus
Reuertar reciproc⁹, in æternum ſolum attrahẽs
Vos, vt maneatis comites vbi maneo
Immortales habitatores: meã viam ſcitis & vos.
Dixit. Audiens vero binominis ſonuit Thomas,
Quem Didymũ parẽtes vocarunt, ex quo pueri
Octauæ oriebatur cupidæ circumciſionis curſus auroræ,
Nondũ Rex ſcimus quo pedis veſtigium incitas:
Dimenſionem vnde ſciremus inueſtigabilẽ viæ?
Ieſus autem ſonuit, audiẽdi cupidum virum docens,
Vita, & Veritas, & recta ſum Via:
Vita ego, & Vitæ via. non poteſt autem
Ad Deum patrem venire terreſtris vir,
Niſi quis per me a Deo impulſum veſtigium incitauerit,

Peruadens rectam viam per filium ad patrem.
Si vero deiloquo me ſapiente cognouiſſetis ſermone,
Ex me cognoſceretis & altiregentem patrem:
Iã vero ipſum cognouiſtis, & altiregentẽ edocti.
Ieſum vero Philippus ſuo demulſit verbo,
O Rex, tuum patrem tuis oſtende diſcipulis:
Oſtende tuum parentem, & ſufficiat nobis.
Ieſus autem dixit, Inuiſibilis patris
Cognatã diuinam formã habens humana ſpecie,
Tanto ſum Philippe longo tempore hic manẽs
Conſors veſter, & meam non vidiſti faciem?
Omnis homo qui me nouit, etiam æternum vidit patrem.
Nondum fidem habes quod compar ſum patris,
Et pater continet me vna conueniente forma?
Et vnde poſtulas a me diuiſa quadam lege,
Mõſtra mihi patrem? quem vidiſti me aſpiciens,
Ex corde [meo] quando verbum eructo, In me manens,
Adiutor mihi loquenti pater meus opus texit,
Nondum teſtificantem ſermonem confirmaſtis mente?
Et mecum eſt pater meus, quia & ipſe
Inſitus ſum patri: ego, loquens; ille vero, faciens.
Si non mihi creditis, ſapientibus credite ſolis
Operibus noſtris: vt cognoſcatis & vos
Societatem indiuiſam vno cõiunctam repagulo,
Filii in patre manentis, in filio patris exiſtentis.
Teſtificans firmiloquus Amen Amen ſermo ſit,
Omnis homo noſtram immotam fidem augens,
Opera quæ facio, imitans ipſe perficiet,

Στείχων ὀρθὰ κέλευθα δι' υἱέος εἰς γενετῆρα.
Εἰ δὲ θεορρήτῳ με σοφῷ γινώσκετε μύθῳ,
Ἐξ ἐμέθεν γνώσεσθε καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα·
Ἄρτι δέ μιν φράσσασθε, καὶ ὑψιμέδοντα μαθόντες.
Ἰησοῦ δὲ Φίλιππος ἑῷ μειλίξατο μύθῳ,
Ὦ ἄνα, σὸν γενετῆρα τεοῖς ἀνάφαινε μαθηταῖς·
Δείκνυε σὸν γενετῆρα, καὶ ἄρκιον ἄμμι γενέσθω.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν, ἀθηήτοιο τοκῆος
Συμφυὲς ἔνθεον εἶδος ἔχων βροτοειδέϊ μορφῇ,
Τηλίκον εἰμὶ Φίλιππε πολυχρόνον ἐνθάδε μίμνων
Ξυνόνομος ὑμείων, καὶ ἐμὴν οὐκ εἶδες ὀπωπήν;
Πᾶς βροτὸς ὅς με νόησε, καὶ ἄφθιτον εἶδε τοκῆα.
Οὔπω πίστιν ἔχεις ὅτι σύζυγος εἰμὶ τοκῆος,
Καὶ γενέτης μεθέπει με μιῇ συναρηρότα μορφῇ;
Καὶ πόθεν αἰτίζεις με μεριζομένῳ τινὶ θεσμῷ,
Δεῖξον ἐμοὶ γενετῆρα; τὸν ἔδρακες εἰς ἐμὲ λεύσσων
Ἐκ κραδίης ὅτε μῦθον ἐρεύγομαι, εἰς ἐμὲ μίμνων
Ξυνὸς ἐμοὶ λαλέοντι πατὴρ ἐμὸς ἔργον ὑφαίνει·
Οὔπω μάρτυρα μῦθον ἐπιστώσασθε μενοινῇ·
Καὶ σὺν ἐμοὶ τελέθει γενέτης ἐμός, ὅττι καὶ αὐτὸς
Σύμφυτός εἰμι τοκῆος· ἐγὼ λαλέων, ὁ δὲ, ῥέζων.
Εἰ μὴ ἐμοὶ πείθεσθε, σοφοῖς πιστεύσατε μούνοις
Ἔργοις ἡμετέροισιν· ἵνα γνώσησθε καὶ αὐτοὶ
Συζυγίην ἀμέριστον ἐνὶ ζευχθεῖσαν ὀχῆϊ,
Υἱοῦ πατρὶ μένοντος, ἐν υἱέϊ πατρὸς ἐόντος.
[Μάρτυρος ἐμπεδόμυθος ἀμὴν ἀμὴν λόγος ἔστω]
Πᾶς βροτὸς ἡμετέρην ἀστεμφέα πίστιν ἀέξων,
Ἔργα τάπερ τελέω, μιμούμενος αὐτὸς ἀνύσσει,

Καὶ τούτων πολὺ μᾶλλον ὑπέρτερα θαύματα ῥέξει,
Ὅττι μολεῖν ἀκίχητος ἐπείγομαι εἰς γενετῆρος.
Ὁππόσα δ' αἰτίζητε παρ' ὑψίστοιο τοκῆος,
Οὔνομα κικλήσκοντες ἐμὸν, ξύμπαντα τελέσσω,
Ὄφρα πατὴρ ἄχραντος ἐν υἱέι κύδιμος εἴη.
[Εἴ τι κεν αἰτίζητε παρ' ὑψιμέδοντος ἄνακτος,
Οὔνομα κικλήσκοντες ἐμὸν, ξύμπαντα τελέσσω.]
Εἰ δέ με πιστοτάτης φιλίης ζωώσατε θεσμῷ,
Ἡμετέρην πραπίδεσσι φυλάξατε πᾶσαν ἐφε-
Καὶ θεὸν αἰτήσω γενέτην ἐμὸν, ὄφρα κεν ὑμῖν [τμήν·
Οὐρανόθεν πέμψειε παράκλητον μεταναστην,
Χριστῷ σύγγονον ἄλλον, ὁμοίιον, ἔμπεδον αἰεὶ,
Ἀτρεκίης ὀχετηγόν· ὅπερ πολύμορφος ἀείρειν
Οὐ δύναται ποτὲ κόσμος. ὅτι βροτὸς οὔποτε λεύσσει
Τηλίκον ἀνδρομέοισιν ἐν ὄμμασιν ἀρχέγονον φῶς,
Πνεῦμα θεοῦ γενετῆρος. ἐσαθρήσητε δὲ μοῦνοι
Ὑμεῖς ἔνθεον εἶδος ἀθηήτοιο προσώπου,
Ὅττι μεθ' ὑμείων μενέει, καὶ ὁμόστολον ἔσται
Ὑμῖν, πάντας ἔχων νοερὸν δόμον. οὐ γὰρ ἐάσω
Ὑμέας οὐρανίης ἰσόζυγος ἐκτὸς ἀρωγῆς
Ὀρφανικούς· ταχινὸς δὲ πρὸς ὑμέας αὖθις ἱκάνω.
Βαιὸς ἔτι χρόνος ἐστὶν, ἐμὴν ὅτι θέσπιδα μορφὴν
Οὐκέτι κόσμος ἄπιστος ἐσόψεται, ἀλλ' ἐμὲ μοῦνοι
Λεύσσετε, καὶ μετὰ γαῖαν ἀεὶ ζώων ὅτι μίμνω,
Καὶ δι' ἐμὲ ξύμπαντες ἀεὶ ζώοιτε καὶ ὑμεῖς.
[Ὡς ἐν ἐγὼ γενετῆρι πέλω γνώσεσθ' ἐν ἐκείνῃ,
Ὑμεῖς καὶ σὺν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ ὅθ' ὁμόστολος ὑμῖν.]
Ὅστις ἔχων πραπίδεσσιν ἐμὰς τελέσσει ἐφετμὰς,

Οὗτος

Et his multo præſtantiora miracula faciet,
Quia venire incõprehenſibilis feſtino ad patrẽ.
Quæcunque vero petieritis ab altiſſimo patre,
Nomen inuocantes meum, omnia perficiam,
Vt pater purus in filio glorioſus ſit,
Si quid etiam petieritis ab altiregente patre,
Nomen inuocantes meum, omnia perficiam.
Si vero me fideliſſimę amicitię coniunxiſtis lege,
Noſtrum pectoribus ſeruate omne præceptum,
Et Deum precabor patrem meum, vt & vobis
Cælitus mittat paracletum aduenam,
Christo congenitũ alium, ſimilem, firmũ ſemper
Veritatis deductorẽ: quẽ multiformis accipere
Non poteſt vnquam mundus: quia homo nunquam videbit
Tale humanis oculis primigenium lumen,
Spiritum Dei patris. inſpicietis autem ſoli
Vos diuinam ſpeciem inuiſibilis faciei.
Nam vobiſcum manebit, & comes erit
Vobis, omnes [vos] habens ſpiritualem domum. non ſane relinquam
Vos cæleſti compare abſque auxilio
Orphanos: celer vero ad vos rurſus venio.
Puſillum adhuc tempus eſt, meam quando diuinam formam
Nõ amplius mũdus incredul⁹ videbit: ſed me ſoli
Videbitis, & poſt terrã ſemp viuẽs quia maneo,
Et per me omnes viuetis & vos.
Quod ego in patre ſim cognoſcetis in illo [die,]
Vos & mecum, & ego quod complicatus vobis.
Quicunque habens in pectore mea perfecerit mandata,

Hic

Hic vir diligit me;& pure diligens,
Erit meo patri Deo dilectus vir: [dere,
Húc æqualis beneuolẽtię & ego amplectar fœ-
Et ei diuinam ſpeciem mei corporis ſtatim mon-
ſtrabo.
Ieſu vero reſpondit & dixit alius Iudas
Filius Iacobi,& non audax Iſcariotes,
Domine, quomodo tuam ſpeciem conſentiens
oſtendis
Solis tuis ſociis,& non inſpicienti mundo?
Ieſus autem dixit,concordem virum docens,
Quicunque vir me magis celebrans diligit,
Sermonem meum pectoribus firmis cuſtodit,
Et ſapientem virum hunc meus pater diliget.
Ambo vero ad vnum virũ pater & ego veniẽtes,
Domicilium per ſe fundatum erigemus in ipſo,
Humana manentes in vocali domo.
Qui vero non diligit me,fruſtra meum hic ſinet
Obliuioſis neglectum verbum delatum ventis.
Et verbum non meum illud quod dixi,ſed patris,
Cælitus qui miſit me opitulatorem mundi.
Veſter autem comes ſuper terram adhuc manẽs
Dixi ego hæc omnia: paracletus vero quãdo ve-
Vos teſtificante ſermone omnia docebit:(nerit,
Ipſe in memoriam reuocabit rurſus vobis quæ-
cunque apud vos
Dixi.pacem autem vitam-ſeruãtem vobis relin-
quam:
Pacem immotam meam comitem præbebo.
Non ſicut vobis dat conſuetam mundus errans,
Sic cõmune vos habere & ego munus prębebo.
Ne turbatio veſtrum cor,ne formido cõmoueat.
Nunc

Οὗτος ἀνὴρ φιλέει με, καὶ εὐαγέως ἀγαπάζων,
Ἔσται ἐμῷ γενετῆρι θεῷ πεφιλημένος ἀνήρ·
Τοῦτον ὁμοστόργῳ καὶ ἐγὼ προσπτύξομαι θεσμῷ,
Καί οἱ θέσκελον εἶδος ἐμοῦ χροὸς αὐτίκα δείξω.
Ἰησοῦν δ' ἀπάμειπτο καὶ ἔννεπεν ἄλλος Ἰούδας
Υἱὸς Ἰακώβοιο, καὶ οὐ θρασὺς Ἰσκαριώτης,
Κοίρανε, πῶς τεὸν εἶδος ὁμοφρονέων ἀναφαίνεις
Μούνοις σοῖς ἑτάροισι, καὶ οὐ θνήτορι κόσμῳ;
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν, ὁμόφρονα φῶτα διδάσκων,
Ὅστις ἀνὴρ ἐμὲ μᾶλλον αἰδάζων ἀγαπάζει,
Μῦθον ἐμὸν πραπίδεσσιν ἀσυλήτοισι φυλάσσει.
Καὶ σοφὸν ἀνέρα τοῦτον ἐμὸς γενέτης ἀγαπήσει·
Ἄμφω δ' εἰς ἕνα φῶτα πατὴρ καὶ ἔγωγε μολόντες,
Ἔνδιον αὐτοθέμεθλον ἀναστήσοιμεν ἐν αὐτῷ,
Ἀνδρομέῳ μίμνοντες ἐν αὐδήεντι μελάθρῳ.
Ὃς δέ κε μὴ φιλέῃ με, μάτην ἐμὸν ὄπις ἐάσει
Ληθαίαις ἀκόμιστον ἔπος πεφορημένον αὔραις.
Καὶ λόγος οὐκ ἐμὸς ἐστὶν ὃν ἔννεπον, ἀλλὰ τοκῆος
Οὐρανόθεν πέμψαντος ἐμὲ χραισμήτορα κόσμου.
Ὑμείων δ' ὁμόφοιτος ἐπὶ χθονὸς εἰσέτι μίμνων
Εἶπον ἐγὼ τάδε πάντα· παράκλητος δ' ὅταν ἔλθῃ,
Ὑμέας ἰθυντῆρι λόγῳ ξύμπαντα διδάξει·
Αὖτις ἀναμνήσει πάλιν ὑμέας ὅσσα παρ' ὑμῖν
Ἔννεπον· εἰρήνην δὲ βιοσσόον ὔμμιν ἐάσω·
Εἰρήνην ἀτίνακτον ἐμὴν ὁμόφοιτον ὀπάσσω.
Οὐχ ὡς ὔμμι δίδωσιν ἐθήμονα κόσμος ἀλήτης,
Οὕτω ξεινὸν ἔχειν καὶ ἐγὼ γέρας ἐγγυαλίζω.
Μὴ κλόνος ὑμετέρην κραδίην, μὴ τάρβος ὀρίνῃ.

Νῦν

Νῦν ἐμέθεν βοόωντος ἐμῆς ἠκούσατε φωνῆς,
Ὅττι παλινδίνητος ἐμῷ καλέοντι τοκῆϊ,
Εἰς πόλον ὑψιμέλαθρον ἐλεύσομαι, ἔνδιον ἄστρων.
Εἰ δέ μοι ἀκλινέας φιλίης ἐκεράσατε θεσμοὺς,
Καί κεν ἀγαλλομένοιο ποδὸς σκιρτήσατε ταρσῷ,
Ξυνὸν χάρμα φέροντες, ὅτι χθονὸς οὖδας ἐάσας
Ἵξομαι ὀψικέλευθος ἐμῷ πέμψαντι τοκῆϊ.
[Οὕνεχ' ὅλων μεδέων γενέτης ἐμεῦ ἔπλετο μείζων.]
Ὑμῖν δ' ἔννεπον ἄρτι προσώελον ἔνθεον ὀμφὴν,
Ὄφρα μιν ἦν τελέσειεν ἕλιξ χρόνος ἄστατος ἕρπων,
Μῦθον ἀναμνήσησθε παλαίφατον, ὅττιπερ ὑμῖν
Ἐσσόμενον θέσπισσα, προάγγελα χείλεα λύσας.
Ὑμῖν δ' οὐκέτι πολλὰ διίξομαι. ἀπροϊδὴς γὰρ
Ἀενάου κόσμοιο φανήσεται ἀρχὸς ἀγήνωρ.
Ἔρχεται οὐδὲν ἔχων ἐν ἐμοὶ μέρος, ἀλλ' ἵνα μοῦνον
Μάρτυς ἐμὸς φράσσαιτο δαήμονι κόσμος ἀκουῇ·
Ὡς φιλέω γενετῆρα, καὶ ὡς πεφυλαγμένα ῥέζω
Ὅσσα κυβερνητῆρι πατὴρ ἐπετέλλετο μύθῳ.
Στῆτε, καὶ ἴομεν ἔνθεν. Ἐγὼ παλιναυξέϊ κόσμῳ K. ιε'.
Ζωῆς ἄμπελός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμός ἐστιν ἀλωεύς.
Κλῆμα δὲ καλλιπέτηλον ὃ μὴ μάθε βότρυν ἀέξειν,
Τοῦτο διατμήγει· τὸ δὲ ποικίλον οἴνοπι καρπῷ,
Γειοπόνος βιότοιο πατὴρ ἐμὸς οἶδε καθαίρειν
Ἀρτιφύτοις πετάλοις, ἵνα μείζονα καρπὸν ἀέξῃ.
Νῦν καθαροὶ διὰ μῦθον ὃν ἔννεπον ἐστὲ, καὶ αὐτοὶ
Μίμνετε συμπεφυῶτες ἐμῷ παλιναυξέϊ θάμνῳ,
Μίμνετε συμπεφυῶτες ἐμοὶ βλαστήματα κόσμου.
Ἡμερίδων ὡς κλῆμα δυνήσεται οὔποτε τίκτειν,

Nunc me clamante meam audiuiſtis vocem,
Quod reuerſus ad meum vocantem patrem,
In cælum altas ædes habens veniam,domicilium
aſtrorum. [leges,
Si vero mihi immobiles amicitiæ applicuiſſetis
Vtrique geſtientis pedis exultaretis planta,
Cõmune gaudiũ ferẽtes,quod terrę ſolo relicto
Veniam ſerus ad meum mittentem patrem:
Quia omnium rector pater me eſt maior.
Vobis vero dixi iã pręoccupantẽ diuinã vocem,
Vt ipſam ſi perfecerit volubile tempus inſtabile
repens,
Sermonis recordemini olim dicti, ꝙ ſc.vobis
Futurum vaticinatus ſum prænũcia labia ſoluẽs.
Vobis vero nõ amplius multa ediſſerã.im ꝓuiſusc-
Æterni mũdi apparebit princeps ſuperbus:[nim
Venit nullam habens in me partem, ſed vt ſolũ
Teſtis meus intelligat prudẽti mundus ſermone
Quod diligo patrem,& quod obſeruata facio
Quæcunque gubernante pater præcepit verbo.
Surgite,& eamus hinc. Ego recre- *Cap.XV.*
ſcenti mundo
Vitæ vitis ſum; pater vero meus eſt agricola.
Palmitem autem frondeſcentem qui non nouit
racemum ferre,
Hunc reſecabit: varium autẽ nigricante fructu,
Agricola vitæ pater meus nouit purgare
Recẽs natis foliis,vt copioſiorẽ fructũ cumulet.
Nunc puri propter ſermonẽ quẽ dixi eſtis,& ipſi
Manete inſiti in meo recreſcente frutice,
Manete inſiti mihi germina mundi.
Satiuus vt palmes poterit nunquã fructũ ferre
Niſi

Niſi vitiferæ plantæ inſitus arboreſcat:
Racemoſi inſtar multos ramos habẽtis corymbi,
Niſi ſimul inſiti mihi maneatis & ipſi,
Vos non poteſtis pium fructum proferre.
Vitis loquens ſum,& coniugati vos
Palmites vocales, ſapiente degrauati fructu.
Omnis homo firmi conſilii complicatus in me manens,
Hic auget Deo credentem maiori menſura
Fructum ſemper vireſcentem, & non temporalem oporam.
Si vero quis noſtros inter agnos nõ amplius manens,
Vitis inſtar in terrãm eiicitur extra,
Domeſticus vt palmes: & extenſe ſuper terram
Iacens,aridus ſiccatur vt ramus:
Et ipſum colligentes proiiciunt in furnum
Cęleſtes miniſtri:ille vero flammeo ignis æſtu
Vritur,vitiferos meos ramos relinquens.
Si vero in me manſeritis,& noſtræ riuus vocis
Vos irrigans cor ſubiens firmus fuerit,
Quęcunque accipere volueritis,& petieritis patrem,
Vobis in vniuerſum omnia perficientur. in hoc autem
Noſter pater altiiugum ſortitus eſt honorem,
Vos vt feratis Dei vitali verbo
Fidei prudentẽ fructum.mei autẽ eritis diſcipuli
Moribus immutabilibus veri. ſublimis vero
Sicut me pater dilexit indeſinente quadam lege,
Sic vos dilexi.in meo autẽ manete amoris affectu,
Si quidẽ peruigilibus mea lex aures ſubiẽs,
Veſtris præcordiis ſemper cuſtodita fuerit,

Vin-

Εἰ μὴ ἐν ἀμπελόεντι φυτῷ δενδρούμενον εἴη·
Βοτρυόεν μίμημα πολυπτόρθοιο κορύμβου
Εἰ μὴ συμπεφυῶτες ἐμοὶ μίμνητε καὶ αὐτοὶ,
Ὑμέας οὐ σθένος ἐστὶ θεουδέα καρπὸν ἀέξειν.
Ἄμπελος αὐδήεσσα πέλω, καὶ ὁμόζυγες ὑμεῖς
Κλήματα φωνήεντα, σοφῷ βεβριθότα καρπῷ.
Πᾶς βροτὸς ἐμπεδόμητις ὁμόπλοκος εἰς ἐμὲ μί-
Οὗτος ἀναλδαίνει θεοπειθέα μείζονι μέτρῳ [μνων,
Καρπὸν ἀεὶ θαλέθοντα, καὶ οὐ μινύθουσαν ὀπώρην.
Εἰ δέ τις ἡμετέροισιν ἐν ἔρνεσι μηκέτι μίμνων,
Ἀμπελόεν μίμημα χυτῇ χθονὶ βάλλεται ἔξω,
Ἡμερίδων ὡς κλῆμα· καὶ ἐκταδὸν ὑψόθι γαίης
Κείμενος, ἀζαλέῳ ξηραίνεται ἶσα κορύμβῳ·
Καί μιν ἀναλλέξαντες ἔσω βάλλουσι καμίνου
Αἰθέριοι δρηστῆρες· ὁ δὲ φλογέῳ πυρὸς ἀτμῷ
Καίεται, ἀμπελόεντας ἐμοὺς ὅρπηκας ἐάσας.
Εἰ δ' ἐν ἐμοὶ μίμνητε, καὶ ἡμετέρης ῥόος αὐδῆς
Ὑμέας ἐνδοδίων ὑποκάρδιος ἔμπεδος εἴη,
Ὅσσα λαβεῖν ἐθέλητε, καὶ αἰτίζητε τοκῆα,
Ὑμῖν εἰν ἑνὶ πάντα τελείεται. ἀμφὶ δὲ τούτῳ
Ἡμέτερος γενέτης ὑψίζυγον ἔλλαχε τιμὴν,
Ὑμεῖς ὄφρα φέρητε θεοῦ ζωαρκέϊ μύθῳ
Πίστιος ἔμφρονα καρπὸν· ἐμοὶ δ' ἔσσεσθε μαθηταὶ
Ἤθεσιν ἀτρέπτοισιν ἀληθέες. ὑψινεφὴς δὲ
Ὥς με πατὴρ ἐφίλησεν ἀλωφήτῳ τινὶ θεσμῷ,
Ὑμέας ὡς ἀγκάπαζον. ἐμῷ δ' ἐπιμίμνετε φίλτρῳ,
Αἴκεν ἀκοιμήτοισιν ἐμὸς νόος οὔατα δινύων,
Ὑμετέραις πραπίδεσσιν ἀεὶ φρουρούμενος εἴη,

Δεσμὸν

Δεσμὸν ἐμῆς φιλότητος ὑπὸ φρένας αἰὲν ἀέξων.
Ὥς κεν ἐγὼ γενετῆρος ἀμεμφέα θεσμὰ φυλάσ-
Πατρῴης ἀγάπης ἀπονόσφι μὴ εἰσέτι μίμνω. [σων
Ὑμῖν δ᾽ ἔμπεδα ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύω
Ὑμείων ἵνα χάρμα πέλοι, καὶ πᾶσιν ἐν ὑμῖν
Χάρμα πολυσφρήγιστον ἐμὸν τετελεσμένον εἴη.
Ἀπλανέος σοφὸς οὗτος ἐμὸς ὅρος ἐστὶν ἐφετμῆς,
Ἀλλήλους ἵνα πάντες ἀεὶ φιλέοιτε καὶ ὑμεῖς.
Δεσμὸν ἐς ἀλλήλους φιλίης ἀλύτοιο φυλάσσειν,
Ὑμέας ὡς ἀγάπαζον. ἐγὼ δ᾽ ἄρα μείζονα ταύτης
Τοσσατίης ἀγάπης ἑτέρην οὐκ οἶδα νοῆσαι;
Λύτρον ἑῶν ἑτάρων ζωάγριον ὄφρα τις αὐτὴν
Ψυχὴν πᾶσι μέλουσαν ἀλεξητῆραν ὀπάσσῃ:
Ὑμεῖς εἰν ἑνὶ πάντες ἐμοὶ φίλοι, αἴκεν ἐφετμὰς
Ἡμετέρας τελέσητε βιαρκέας ἃς ἐπιτέλλω:
Ὑμέας οὐκέτι πάντας ἐμοὺς θεράποντας ἐνίψω.
Δοῦλος ἀνὴρ οὐκ οἶδε τί κοίρανος ἔργον ὑφαίνει,
Δοῦλος ἀνὴρ οὐκ οἶδεν· ἐμοὺς δ᾽ ὀνόμηνον ἑταίρους
Ὑμέας. ὅσσα γὰρ αὐτὸς ἐπουρανίης ἀπὸ φωνῆς
Ἔκλυον ἡμετέροιο φιλοστόργοιο τοκῆος,
Ὑμῖν πᾶσιν ἔφηνα· καὶ οὐ βροτέῃ με μενοινῇ
Ὑμεῖς ἐξελέγεσθε· διακρίνων δὲ μαθητὰς
Ὑμέας ἐκ πολέων νοερῇ φρενὶ πάντας ἐδέγμην
Πιστοτέρους, καὶ ἔθηκα συνήλυδας, ὄφρα μολόντες
Καρπὸν ἀεξήσητε, καὶ ὑμείων σπόρος εἴη
Κάρπιμος εἰς αἰῶνα· καὶ ἱκεσίῳ τινὶ μύθῳ
Ὅττι κεν αἰτίζητε παρ᾽ ὑψίστου βασιλῆος,
Οὔνομα κικλήσκοντες ἐμόν, ξύμπαντα τελέσσω:

Ταῦτα

Vinculum meæ amicitiæ mente ſemper augens:
Sicut & ego patris irrephẽſibiles leges cuſtodiẽs
Paternã in dilectionẽ me inclinãs adhuc maneo.
Vobis autem firma hæc amica ſentiens dico,
Vobis vt gaudium ſit,& omnibus in vobis
Gaudium bene ſigillatum meum perfectum ſit.
Firmi ſapiens hic meus terminus eſt præcepti,
Inuicem vt omnes ſemper diligatis & vos,
Vinculum inuicem amicitiæ firmę cuſtodiendo,
Sicut vos dilexi.ego ſane maiorem hac
Tanta dilectione aliam non noui intelligere,
Pretium redemptionis pro ſuorum ſociorum vita vt quis ipſam
Animam omnibus caram adiutricem præbeat:
Vos ſimul omnes mei amici [eſtis,] ſi præcepta
Noſtra facietis vitam ferentia quæ præcipio.
Vos nõ amplius omnes meos miniſtros vocabo.
Seruus vir non nouit quod dominus opus texit,
Seruus vir non nouit: meos autem nominaui ſocios
Vos.quæcunque enim ipſi cæleſti a voce
Audiui noſtri beneuoli patris,
Vobis omnibus manifeſtaui, & non mortali me animo
Vos elegiſtis:diſcernens autem diſcipulos
Vos ex multis intelligente mente omnes ſuſcepi
Fideliores,& feci comites,vt venientes
Fructum accumuletis,& veſtrum ſemen ſit
Fructiferum in æternum.& ſupplici quodam ſermone
Quodcunque petieritis ab altiſſimo patre,
Nomen inuocantes meum,omnia perficiam.

Hæc prædicens præcipio prudenti ſermone
Vinculũ inuicẽ amicitiæ inſolubilis vt cuſtodia- [tis.
Vos ſi odit errante mente mũdus ſuperbus,
Hoc humigenitorum ſcitis teſtes operum,
Quam vos quod magis conuiciis inceſſens,
Prius me odio habuerit: &, ſi terreſtrium formã viſorum
Mores nocentis inconſtantes haberetis mundi,
Vos tanquam proprios aſſociaret mundus errãs.
Sed quia erratũ humanæ neſcitis generationis,
Et curuas mundi cogitationes, imprudente vero
Vos ex mundo intelligentes ipſe ſuſcepi,
Vt ſpurium humanæ non legitimum ſanguinem generationis,
Vos odit mundus. immutabili autem mente
Noſtri meminiſtis prudentis adhuc ſermonis,
In vnum congregatis quem antea dixi vobis.
Seruus vir non eſt ſuo rege præſtantior:
Neque aliquo mittente legatus eſt maior.
Si humana me perſequuta eſt minax generatio,
Expellet deinceps & vos: ſi & ipſum
Sermonẽ mei pectoris cuſtoditũ intus occultat,
Etiam ſermonem veſtrum intra cor cuſtodiet.
Hæc vero fidele meum propter nomen viri peccatores
Inuidi facient vobis. neutrum enim
Nec me cognoſcunt, nec mittentem patrem.
Niſi a patre veniſſem ego vitali deductione,
Omnibus pietatis viam dixiſſem, non ſane illi
Haberent peccatũ vindicandũ: nũc vero edocti
Non excuſationem habent liberam inſipientis erroris.

Qui

Ταῦτα θεοπρεπέων ἐπιτέλλομαι ἔμφρονι μύθῳ
Δεσμὸν ἐς ἀλλήλους φιλίης ἀλύτοιο φυλάσσειν.
Ὑμέας εἰ στυγέει σφαλερῇ φρενὶ κόσμος ἀγήνωρ,
Τοῦτο χαμαιγενέων γινώσκετε μάρτυρες ἔργων,
Ὑμείων ὅτι μᾶλλον ἐπεσβολίῃσιν ἐλέγχων,
Πρῶτον ἐμὲ στυγέεσκε· καὶ ἐγχθονίων τύπον ἀνδρῶν
Ἦθος ἀλιτροβίοιο βιοπλανὲς εἴχετε κόσμου,
Ὑμέας ὡς ἰδίους ἐταιρίζετο κόσμος ἀλήτης·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀμπλακίην βροτέης οὐκ ἴστε γενέθλης,
Καὶ σκολιὰς κόσμοιο μεληδόνας, ἀφραδέος δὲ
Ὑμέας ἐκ κόσμοιο νοήμονας αὐτὸς ἐδέγμην,
Ὡς νόθον ἀνδρομέης οὐ γνήσιον αἷμα γενέθλης,
Ὑμέας ἔστυγε κόσμος. ἐν ἀτρέπτῳ δὲ μενοινῇ
Ἡμετέρου μέμνησθε σαόφρονος εἰσέτι μύθου,
[Εἷς ἐν ἀγειρομένοις τὸν πρώην ἔννεπον ὑμῖν,]
Δοῦλος ἀνὴρ οὐκ ἔστιν ἑοῦ βασιλῆος ἀρείων·
Οὐδὲ τινὸς πέμψαντος ἀπόστολος ἔπλετο μείζων.
Εἰ βροτέη με δίωκεν ἀπειλήτειρα γενέθλη,
Ἐξελάσει μετόπισθε καὶ ὑμέας· εἰ δὲ καὶ αὐτὸν
Μῦθον ἐμῶν πραπίδων φρουρούμενον ἔνδοθι κεύθει,
Καὶ λόγον ὑμείων κραδίης ἔντοσθε φυλάξει.
Ταῦτα δὲ πιστὸν ἐμεῖο δι' οὔνομα φῶτες ἀλιτροὶ
Ζηλομανεῖς τελέουσιν ἐς ὑμέας. ἀμφοτέρους γὰρ
Οὔτ' ἐμὲ γινώσκουσι, καὶ οὐ πέμψαντα τοκῆα.
Εἰ μὴ πατρὸς ἱκανὸν ἐγὼ ζωαρκέι πομπῇ,
Πᾶσι θεουδείης ὁδὸν ἔννεπον, οὐκ ἂν ἐκεῖνοι
Εἶχον ἀλιτροσύνην νεμεσήμονα· νῦν δὲ μαθόντες
Οὐ πρόφασιν μεθέπουσιν ἐλεύθερον ἄφρονος ἄτης.

[Ὅστις ἀπεχθαίρει με καὶ ἡμέτερον γενετῆρα,
Οὗτος ἀτασθάλλων, ἀλιτήμονος ἔμπλεος ἀρχῆς,
Μισεῖ παμμεδέοντα θεόν, τεχνήμονα κόσμου.].
Εἰ μὴ ἐγὼ κάμον ἔργα τὰ μὴ μάθεν ἄλλος ἀνύσαι,
Αὐτῶν δερκομένων ὅτε μάρτυρες ἦσαν ὀπωπαί,
Οὐκ ἂν ἀτασθαλίης ποινήτορας εἶχον ἀμοιβάς·
Νῦν δὲ καὶ εἰσορόωσι, καὶ ἀμφοτέρους ἐνὶ θεσμῷ
Αὐτὸν ἐμὲ στυγέουσι καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα.
Ἀλλὰ νόμου γραφικοῖο τόπερ φάτο θέσκελος ὀμφὴ
Ἀνέρος ἀφόρμιγγος ὅπως τετελεσμένον εἴη,
Προικὸς ἐμὲ στυγέεσκον. ἐπὴν δ' ἐπιδήμιον ἔλθῃ
Πνεῦμα θεοῦ νοεροῖο διορνύμενον γενετῆρος,
Πνεῦμα τόπερ παρὰ πατρὸς ἐς ὑμέας αὐτὸς ἰάλλω,
Πολλά με κηρύξειε παρ' ἀνδράσι· πολλὰ καὶ ὑμεῖς
Ἀμφ' ἐμέθεν φθέγξεσθε δαήμονι μάρτυρι μύθῳ.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ παρεόντες, ὁμόφρονες ἐστὲ μαθηταί,
Ἐξ ἀρχῆς γεγαῶτες ὅλων θηήτορες ἔργων. [Κ.ιβ'.
Ὑμῖν δ' ἔμπεδα ταῦτα προθεσπίζων ἀγορεύω,
Μὴ θρασὺς οἶστρος ἄπιστος ἐς ὑμετέρην φρένα βαίνῃ.
Ὑμέας ἐξελάσουσι θεοκλήτοιο μελάθρου.
Ἀλλὰ ταχὺς χρόνος οὗτος ὅτε φρεσὶ πᾶς βροτὸς ἀνὴρ
Ὑμέας ὃς κτείνειεν ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
Δουλοσύνην ἔλποιτο θεῷ φιλέοντι τελέσαι,
Ἄνδρα θυηπολέων βοέης μίμημα γενέθλης,
Ἰσάζων θυέεσσι βοῶν φθισήνορα λοιβήν.
Καὶ τὰ μὲν οἰστρηθέντες ἀμερσινόῳ τινὶ λύσσῃ
Δυσσεβέες τελέσουσιν ἐς ὑμέας. οὐδὲ γὰρ αὐτοὶ
Υἱέα γινώσκουσι καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα.

Ἀλλὰ

Qui odit me & noſtrum parentem,
Hic iniuſte agens, ſcelerata plenus execratione,
Odit omnium rectorem Deum, opificem mũdi.
Niſi ego feciſſẽ opera quę nõ didicit ali⁹ pficere,
Ipſis videntibus quando teſtes erant oculi,
Non ſane impietatis vindices haberent pœnas:
Nunc autem & vident, & ambos vna lege
Ipſum me oderunt, & altiregentem patrem.
Sed legis ſcriptæ quod dixit diuina vox
Viri pulchram citharam habentis vt impleretur,
Gratis me oderunt. Poſtquã vero aduena vene-
Spiritus Deo intelligenti procedẽs a patre, [rit
Spiritus quem a patre ad vos ipſe mittam,
Multum me prædicabit apud homines: multum & vos
De me loquemini prudenti teſtificãte ſermone.
Etenim mecũ pręſentes, cõcordes eſtis diſcipuli,
Ab initio facti omnium inſpectores operum.

Vobis autem firma hęc prædicens *Cap. XVI.* narro,
Ne audax ſtimulus incredulus in veſtram mẽtem
Vos expellent diuino e templo: [veniat.
Sed velox tempus erit id quum mente quilibet mortalis vir
Vos qui interfecerit pernicioſo gladio,
Seruitutem ſperet Deo caro perficere,
Virum mactans bouini inſtar generis,
Æquiparans ſacrificiis boum hominibus exitioſam libationem.
Et hæc quidem incitati vecorde quadam rabie
Impii perficient in vos. neque enim ipſi
Filium cognoſcunt & celſiregem patrem.

Sed quidem hæc omnia prædixi, vt & ipſorũ [tit,
Serũ propinquũ quando tẽpus opportunũ vene
Noſtrorum recordemini prænuncia fatidica ſermonum.
Hæc vero verborũ fœcundi cordis tecta ſilentio,
Ab initio intelligens non dixi, adhuc manens
Veſter comes ſuper terram: nunc autẽ ad patrẽ
Veniam ſerus in cælum, terra relicta.
Neque aliquis ex vobis aſſidens interrogat,
Domine, quo feſtinas? in quem mihi locũ venis?
Sed vobis quia hæc retuli, ecce multa
Veſtrã repleuit totam mentẽ luctuoſa moleſtia.
Veritatem autem dixi irreprehenſibilem. procul apparens vero
Vobis melius eſt in cælum vt migrem.
Niſi enim reuerſus in cælum redux venero,
Spiritus Dei viui ad vos nunquam venit:
Si vero abiero, in terram e cælis ipſe mittam.
Veniens autem huc ille, incredulum mundum redarguet,
Cauſa impietatis ſceleratæ: ſed & ipſius
Cauſa iuſtitiæ & iudicii. propter peccatũ quidẽ,
Quia in me omnes increduli: piam vero
Propter iuſtitiam, quod redeo ad patrem,
Nec me videbitis conuictorẽ amplius hominũ:
Propter vero iudicium vindex, quia mundi
Iudicatus eſt æterni verſutus princeps ſuperbus.
Multa autem habens ad dicendum, renuo. non enim audire
Plura iã poteſtis. Cõſolator vero quãdo venerit,
Omnia gubernabit: atque veritate in omni
Veſter deductor in viam dux erit.

Nam

Ἀλλὰ τὰ μὲν ξύμπαντα προέννεπον, ὄφρα κεν αὐτοὶ
Ὄψιμος ἀγχιτέλεστος ὅτε χρόνος ὥριος ἔλθῃ,
Ἡμετέρων μνήσησθε προάγγελα θέσφατα μύθων.
Ταῦτα δὲ μυθοτόκου κραδίης κεκαλυμμένα σιγῇ
Ἐξ ἀρχῆς νοέων οὐκ ἔννεπον, εἰσέτι μίμνων
Ὑμείων ὁμόφοιτος ἐπὶ χθονί· νῦν δὲ τοκῆϊ
Ἵξομαι ὀψικέλευθος ἐς αἰθέρα, γαῖαν ἐάσας.
Οὐδέ τις ὑμείων με παρεδρήσσων ἐρεείνει,
Κοίρανε, πῆ προθέεις; τίνα μοι τίνα χῶρον ἱκάνεις;
Ἀλλ' ὑμῖν ὅτι ταῦτα διήϊον, ἠΐδε πολλὴ
Ὑμετέρην ἔπλησεν ὅλην φρένα πενθὰς ἀνίη.
Ἀτρεκίην δ' ἀγόρευον ἀμεμφέα. τηλεφανῆ δὲ
Ὑμῖν λώϊόν ἐστιν ἐς οὐρανὸν ὄφρα περήσω.
Εἰ μὴ γὰρ παλίνορσος ἐς αἰθέρα νόστιμος ἔλθω,
Πνεῦμα θεοῦ ζώοντος ἐς ὑμέας οὔποτε βαίνει·
Ἢν δὲ μόλω, μετὰ γαῖαν ἀπ' αἰθέρος αὐτὸς ἰάλλω.
Ἐλθὸν δ' ἐνθάδε κεῖνο, ἀπειθέα κόσμον ἐλέγξει,
Εἵνεκα δυσσεβίης ἀλιτήμονος· ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
Ἀμφὶ δικαιοσύνης καὶ κρίσιος. ἀμπλακίης μέν,
Ὅττι κεν εἰς ἐμὲ πάντες ἀπειθέες· εὐσεβέος δὲ
Ἀμφὶ δικαιοσύνης, ὅτι νόστιμός εἰμι τοκῆϊ,
Οὐδέ με θηήσεσθε συνέστιον εἰσέτι φωτῶν·
Εἵνεκα δὲ κρίσιος ποινήτορος, εἵνεκα κόσμου
Κέκριται ἀενάοιο πολύτροπος ἀρχὸς ἀγήνωρ.
Πολλὰ δ' ἔχων ἐνέπειν, ἀναδύομαι. οὐ γὰρ ἀκούειν
Πλειόνος ἄρτι δύνασθε. παράκλητος δ' ὁπόταν ἔλθῃ,
Πάντα κυβερνήσειεν· ἀληθείῃ δ' ἐνὶ πάσῃ
Ὑμείων ὀχετηγὸς ἐς ἀτραπὸν ἡγεμονεύσει.

Οὐδὲ γὰρ αὐτοκέλευστος, ἀνήκοος οὐδὲν ἐνίψει,
Ἀλλ' ὅπερ εἰσαΐει, καὶ φθέγξεται· ἐσσομένων δὲ
Ὑμῖν εἰν ἐνὶ πᾶσι προθεσπίζει τέλος ἔργων.
Οὗτος ἰὼν παρὰ πατρὸς, ἀνυψώσει με γεραίρων·
Ὅττι κεν ἡμετέροιο δεδεγμένος ἐκ γενετῆρος
Ὑμῖν συμμιγέεσσι προώρια θέσφατα φαίνει
Ὅσσά περ ἔσσεται ὔμμι. καὶ ἀρχεγόνῳ τινὶ θεσμῷ
Κλῆρος ἐμὸς πέλε πάντα πατὴρ ἐμὸς ὅσσα κομίζει.
Οὗ χάριν ὔμμιν ἔειπον, ὅτι ζαθέοιο τοκῆος
Δεγμένος ἡμετέροιο προαγγέλλει τέλος ἔργων.
Βαιὸς ἔτι χρόνος ἐστὶ λελειμμένος, εὖτέ με κόσμου
Οὐκέτι θηήσεσθε συνέμπορον. ἀγχιφανὴς δὲ
Λείπεται εἰσέτι βαιὸς ἕλιξ χρόνος, εὖτέ με μοῦνοι
Ἔμπαλιν ἀθρήσητε, καὶ αἰθερίων ἐπὶ κόλπων
Ἵξομαι εἰς γενετῆρα. Καὶ ἐφθέγγοντο μαθηταὶ,
Μῦθον ὑποκλέπτοντες ἔσω φρενὸς, ἔγγυον αὐδῆς,
Γλώσσης ἀγχικέλευθον, ἀμιλλητῆρα σιωπῆς,
Τίς τελέθει λόγος οὗτος ὃν ἔννεπεν, ὡς ἔτι βαιὸς,
Βαιὸς ἔτι χρόνος ἐστὶ λελειμμένος, εὖτέ με κόσμου
Οὐκέτι θηήσεσθε συνέμπορον· ἀγχιφανὴς δὲ
Λείπεται εἰσέτι βαιὸς ἕλιξ χρόνος, εὖτέ με μοῦνοι
Ἔμπαλιν ἀθρήσητε, καὶ ἵξομαι εἰς γενετῆρα;
Ἰησοῦς δ' ἑτάρων δεδαημένος αἰόλον ἦτορ,
Ὅττι συνεφθέγγοντο, καὶ ἤθελον ἐξερεείνειν;
Προφθαδίην ἀγόρευε περισσονόοισι μαθηταῖς.
Τίπτε μετ' ἀλλήλων μαστεύετε γείτονι γλώσσῃ
Εἰ μὲν βαιὸν ἔειπον ἀπὸ βλεφάρων μεταβαίνω·
Καὶ πάλιν εἰσέτι βαιὸν ἐσαθρήσητε φανέντα;

Ὅρκιον

Nam per ſe iuſſus, expers auditus nihil dicet;
Sed quodcunque audit, etiam loquetur: futurorum vero
Vobis ſimul omnib. vaticinabitur finē operum.
Hic exiens a patre exaltabit me honorans:
Quia noſtro recipiens a patre
Vobis promiſcuis tempus præoccupantia oracula oſtendet
Quæcunque euenient vobis. & priſca quadam ſanctione
Sors mea ſunt omnia pater meus quæ habet.
Propter quod vobis dixi quod diuino a patre
Recipiens noſtro prænunciabit finem operum.
Puſillū adhuc tēpus eſt relictū, ex quo me mundi
Non amplius videbitis comitem: vicinum vero
Deeſt adhuc puſillū volubile tēp', ex quo me ſoli
Rurſus aſpicietis, & cæleſtes per ſinus
Veniam ad patrem. Et dixerunt diſcipuli,
Sermonem ſupprimentes intra mentem, promiſſorem vocis,
Linguæ propinquum, æmulum ſilentii;
Quis eſt ſermo hic quem dixit, ꝙ adhuc puſillū,
Puſillū adhuc tēpus eſt relictū, ex quo me mundi
Non amplius videbitis comitē: propinquū vero
Deeſt adhuc puſillū volubile tēp', ex quo me ſoli
Rurſus aſpicietis, & veniam ad patrem?
Ieſus vero ſociorum intelligens varium cor,
Quod colloquuti eſſent, & volebāt interrogare,
Anteuertēs ſermone dixit ſolertibus diſcipulis,
Cur inuicem inquiritis vicina lingua
Quod poſt puſillum dixi ab oculis recedo:
Et rurſus poſt puſillum aſpicietis apparentem?

Iuſſu-

Iuſiurandum firmiloquum Amen Amen dico,
Plorabitis, & lacrymas incinetis: rabioſus vero
Mundus in non ſanctis gaudebit: ſed & rurſus
Luctuoſus veſtræ tranſibit ſtimulus triſtitiæ;
Quia mulier grauida triſtitiam animo voluit,
Acutis ſagittis afflicta partus: [rerit,
Horam enim horret grauis partus: ſi vero pepe-
Acutum concocti excutit pondus mæroris,
Et prioris doloris non meminit, quia & alius
Nuper apparẽs germinauit vir recreſcẽti mũdo.
Vicinæ partui inſtar puerperæ iam & vos
Primum quidem vigilibus pungetis animũ mæroribus:
Sed videbo rurſus vos: veſtrum autem
Gaudebit cor rurſus collectum: ſublime etiam
Gaudium a vobis immutabile nullus auferet
In æternum: & vt antea die illo,
Nihil amplius priore me ſapiente interrogabitis verbo.
Quæcunque enim petieritis Deum inuocante quadam voce,
Erunt firma omnia a beneuolo patre.
Huc vſque nondum vitale opus perficere
A patre poſtulaſtis carum munus: ſed perficere
Modo rurſus petite, & vos quæcunque delectant,
Omnia ab celſirege meo accipietis patre,
Gaudium vt ſuaue veſtrum perfectum ſit.
Nunc curuis verbis per parabolam loquor:
Iam vero prope perfecta veniet diuina hora,
Aperte quando omnia a Deo patre audiens
Venturus ſum annuncians varia apertâ voce
Ser-

Ὅρκιον ἐμπεδόμυθον ἀμὴν ἀμὴν ἀγορεύω,
Κλαύσετε, καὶ θρήνους ἐπαείσετε· λυσσαλέος δὲ
Κόσμος ἔπ' οὐχ ὁσίοισι χαρήσεται· ἀλλὰ καὶ αὖθις
Πένθιμος ὑμετέρης μεταμείψεται οἶστρος ἀνίης,
Ὅττι γυνὴ βαρύφορτος ἄχος περὶ θυμὸν ἑλίσσει,
Ὀξυτέροις βελέεσσιν ἱμασσομένη τοκετοῖο·
Ὥρην γὰρ τρομέει βαρυώδινον· ἣν δὲ λοχεύσῃ,
Δεσμὸν πεπαγνομένης ἀποσείεται ἄχθος ἀνίης,
Καὶ προτέρης ὀδύνης οὐ μνώεται, ὅττι καὶ ἄλλος
Ἀρτιφανὴς βλάστησεν ἀνὴρ παλιναυξέι κόσμῳ.
Ἀγχιτόκου μίμημα λεχωΐδος, ἀλλ' ἔτι καὶ ὑμεῖς
Πρῶτα μὲν ἀγρύπνοισιν ἀμύξετε θυμὸν ἀνίαις·
Ἀλλά που ἀθρήσω πάλιν ὑμέας· ὑμετέρη δὲ
Γηθήσει κραδίη παλινάγρετος· ὑψιφανὲς δὲ
Χάρμα παρ' ὑμείων ἀμετάτροπον οὔτις ἀμέρσει
Εἰς χρόνον οὐ λήγοντα· καὶ ὡς πάρος ἤματι κείνῳ,
Οὐδὲν ἔτι προτέρῳ με σοφῷ προσπτύξετε μύθῳ.
Ὅσσα γὰρ αἰτήσητε θεοκλήτῳ τινὶ φωνῇ,
Ἔσσεται ἔμπεδα ταῦτα χαριζομένοιο τοκῆος.
Μέχρι δὲ νῦν οὔπω βιοτήσιον ἔργον ἀνύσσαι
Πατρόθεν ᾐτήσασθε φίλον γέρας· ἀλλὰ τελέσσαι
Ἄρτι πάλιν λίσσεσθε, καὶ ὑμέας ὁππόσα θέλγει,
Πάντα παρ' ὑψιμέδοντος ἐμοῦ δέξεσθε τοκῆος,
[Χάρμα ὅπως γλυκὺ ὑμέτερον τετελεσμένον εἴη.]
Νῦν σκολιοῖς ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύω·
Ἤδη δ' ἀγχιτέλεστος ἐλεύσεται ἔνθεος ὥρη,
Ἀμφαδίην ὅτε πάντα θεοῦ παρὰ πατρὸς ἀκούσας
Ἴξομαι ἀγγέλλων ἑτερότροπα λευκάδι φωνῇ

Μύθων

Μύθων ὀρθὰ κέλευθα, καὶ οὐκέτι δόχμιον ὀμφήν.
Καί θεὸν αἰτήσητε πολύλλιτον ἤματι κείνῳ
Εὐχωλαῖς ὁσίοισι· καὶ οὐκέτι τοῦτον ἐνίψω
Ὡς πάρος ἠθάδα μῦθον, ἐμὸν ζώοντα τοκῆα
Εἵνεκεν ὑμείων μειλίξομαι. ὑψιμέδων γὰρ
Αντίτυπον πόθον ἁγνὸν ἐμοῖς φίλτροισι φυλάσσων
Ὑμέας αὐτοκέλευστος ἐμὸς γενέτης ἀγαπάζει·
Ὅττι θεοῦ λόγον υἷα σοφῷ καὶ ὁμόφρονι δεσμῷ
Θέσκελον εἰς ἐμὲ φίλτρον ἐπιστώσασθε καὶ ὑμεῖς
Ἤθεσιν ἀπλανέεσσιν· ἐπεφράσσασθε δὲ μύθῳ
Ὅττι φερεζώοιο θεοῦ παρὰ πατρὸς ἱκάνω.
Ἦλθον ἐγὼ παρὰ πατρὸς, ἐφωμίλησα δὲ κόσμῳ·
Καὶ πάλιν ἀμπλακίης ἐγκύμονα κόσμον ἐάσω·
Καὶ ταχὺς ἵξομαι αὖθις ἐμῷ πέμψαντι τοκῆϊ.
Καί οἱ πάντα μαθόντες ἐπεφθέγξαντο μαθηταί,
Αμφαδὰ νῦν λαλέεις, οὐ φθέγγεαι ὄργια μύθων
Λοξὰ παρὰ τροπίων, ἑτέρης ἐπιδευέα φωνῆς.
Νῦν ἄρα νῦν ἐδάημεν ὅτι βροτέης ἀπὸ φωνῆς
Οὐ χατέεις ἵνα τίς σε παραφθάσσας ἐρεείνῃ·
Οὗ χάριν ἀσφαλέως γινώσκομεν ὅττι σὺ κόσμῳ
Χριστὸς ἐπουρανίοιο θεοῦ γόνος αὐτὸς ἱκάνεις.
Ιησοῦς δ' ἀπάμειπτο, προθεσπίζων τέλος ἔργων,
Ἄρτι μεταστρεφθέντες ἐμῷ πιστεύετε μύθῳ;
Ἐλεύθει δὲ χρόνος οὗτος ὅτε σκίδνασθε φυγόντες
Εἰς ἑὸν οἶκον ἕκαστος, ἀπόσσυτος ἄλλος ἀπ' ἄλλου,
Μοῦνον ἐμὲ προλιπόντες· ἐγὼ δ' ὅτε λαὸς ἱκάνει
Δήϊος, οὐ μόνος εἰμὶ, καὶ εἰ φεύγουσι μαθηταί·
Ἀλλὰ μένων μετ' ἐμεῖο πατὴρ ἐμὸς οὔποτε λήγει.

Ἀλλὰ

Sermonum rectas vias,& nō amplius obliquam
vocem. (die illo
Et Deum orabitis multis precibus inuocandum
Precationibus ſanctis,& non amplius hūc dicam
Vt antea conſuetū ſermonem;meum viuētē pa-
Propter vos demulcebo.altiregens enim (trem
Expreſſum deſiderium ſanctum mei amoris cu-
ſtodiens
Vos ſponte meus pater diligit:
Quia Dei verbum filium ſapienti & cōcordi vin-
culo
Diuinum in me amorem coniunxiſtis & vos
Moribus non errātibus: & cognouiſtis ſermone
Quod vitam ferente a Deo patre venio.
Veni ego a patre,& conuerſatus ſum in mundo
Et rurſus peccato refertum mundum relinquo:
Et celer veniam rurſus ad meum mittentē patrē.
Et ei omnia edocti reſponderunt diſcipuli,
Aperte nūc loqueris, nō loqueris myſteria ver-
Curua peruertēs,aliena indigentia voce.(borum
Nunc ſane nunc ſcimus quod humana voce
Non indiges,vt quis te præueniens roget.
Propter quod certo cognoſcimus qđ tu mundo
Chriſtus cæleſtis Dei filius ipſe venis.
Ieſus autem reſpondit,prænūcians finē operum,
Iam conuerſi meo creditis ſermoni?
Prope vero eſt tēpus hoc quādo diſpergimini fu-
gientes
Ad ſuam domū quilibet,abſcedens alius ab alio,
Solū me relinquētes:ego aūt quādo popul' venit
Hoſtilis,non ſolus ſum,etiamſi fugiant diſcipuli;
Sed manere mecū pater meus nunquam deſinit.
Sed

Qui odit me & noſtrum parentem,
Hic iniuſte agens, ſcelerata plenus execratione,
Odit omnium rectorem Deum, opificem mũdi.
Niſi ego feciſsẽ opera quę nõ didicit aliꝰ pficere,
Ipſis videntibus quando teſtes erant oculi,
Non ſane impietatis vindices haberent pœnas:
Nunc autem & vident, & ambos vna lege
Ipſum me oderunt, & altiregentem patrem.
Sed legis ſcriptæ quod dixit diuina vox
Viri pulchram citharam habentis vt impleretur,
Gratis me oderunt. Poſtquã vero aduena vene-
Spiritus Deo intelligenti procedẽs a patre, [rit
Spiritus quem a patre ad vos ipſe mittam,
Multum me prædicabit apud homines: multum & vos
De me loquemini prudenti teſtificãte ſermone.
Etenim mecũ pręſentes, cõcordes eſtis diſcipuli,
Ab initio facti omnium inſpectores operum.
Vobis autem firma hęc prædicens *Cap. XVI.* narro,
Ne audax ſtimulus incredulus in veſtram mẽtem
Vos expellent diuino e templo: [veniat.
Sed velox tempus erit id quum mente quilibet mortalis vir
Vos qui interfecerit pernicioſo gladio,
Seruitutem ſperet Deo caro perficere,
Virum mactans bouini inſtar generis,
Æquiparans ſacrificiis boum hominibus exitio-ſam libationem.
Et hæc quidem incitati vecorde quadam rabie
Impii perficient in vos. neque enim ipſi
Filium cognoſcunt & celſiregem patrem.

Sed quidem hæc omnia prædixi,vt & ipſorũ [tit,
Serũ propinquũ quando tẽpus opportunũ vene
Noſtrorum recordemini prænuncia fatidica ſermonum.
Hæc vero verborũ fœcundi cordis tecta ſilentio,
Ab initio intelligens non dixi,adhuc manens
Veſter comes ſuper terram: nunc autẽ ad patrẽ
Veniam ſerus in cælum,terra relicta.
Neque aliquis ex vobis aſſidens interrogat,
Domine,quo feſtinas?in quem mihi locũ venis?
Sed vobis quia hæc retuli, ecce multa
Veſtrã repleuit totam mentẽ luctuoſa moleſtia.
Veritatem autem dixi irreprehenſibilem.procul apparens vero
Vobis melius eſt in cælum vt migrem.
Niſi enim reuerſus in cælum redux venero,
Spiritus Dei viui ad vos nunquam venit:
Si vero abiero,in terram e cælis ipſe mittam.
Veniens autem huc ille, incredulum mundum redarguet,
Cauſa impietatis ſceleratæ:ſed & ipſius
Cauſa iuſtitiæ & iudicii. propter peccatũ quidẽ,
Quia in me omnes increduli:piam vero
Propter iuſtitiam,quod redeo ad patrem,
Nec me videbitis conuictorẽ amplius hominũ:
Propter vero iudicium vindex,quia mundi
Iudicatus eſt æterni verſutus princeps ſuperbus.
Multa autem habens ad dicendum , renuo. non enim audire
Plura iã poteſtis. Cõſolator vero quãdo venerit,
Omnia gubernabit:atque veritate in omni
Veſter deductor in viam dux erit.

Nam

Ἀλλὰ τὰ μὲν ξύμπαντα προέννεπον, ὄφρα κεν αὐτοῦ
Ὄψιμος ἀγχιτέλεστος ὅτε χρόνος ὥριος ἔλθῃ,
Ἡμετέρων μνήσησθε προάγγελα θέσφατα μύθων.
Ταῦτα δὲ μυθοτόκου κραδίης κεκαλυμμένα σιγῇ
Ἐξ ἀρχῆς νοέων οὐκ ἔννεπον, εἰσέτι μίμνων
Ὑμείων ὁμόφοιτος ἐπὶ χθονί· νῦν δὲ τοκῆϊ
Ἵξομαι ὀψικέλευθος ἐς αἰθέρα, γαῖαν ἐάσας.
Οὐδέ τις ὑμείων με παρεδρήσσων ἐρεείνει,
Κοίρανε, πῇ σπεύδεις; τίνα μοι τίνα χῶρον ἱκάνεις;
Ἀλλ' ὑμῖν ὅτι ταῦτα διήϊον, ἠνίδε πολλὴ
Ὑμετέρην ἔπλησεν ὅλην φρένα πενθὰς ἀνίη.
Ἀτρεκίην δ' ἀγόρευον ἀμεμφέα. τηλεφανὴ δὲ
Ὑμῖν λώϊόν ἐστιν ἐς οὐρανὸν ὄφρα περήσω.
Εἰ μὴ γὰρ παλίνορσος ἐς αἰθέρα νόστιμος ἔλθω,
Πνεῦμα θεοῦ ζώοντος ἐς ὑμέας οὔποτε βαίνει·
Ἢν δὲ μόλω, μετὰ γαῖαν ἀπ' αἰθέρος αὐτὸς ἰάλλω.
Ἐλθὸν δ' ἐνθάδε κεῖνο, ἀπειθέα κόσμον ἐλέγξει,
Εἵνεκα δυσσεβίης ἀλιτήμονος· ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
Ἀμφὶ δικαιοσύνης καὶ κρίσιος. ἀμπλακίης μέν,
Ὅττι κεν εἰς ἐμὲ πάντες ἀπειθέες· εὐσεβέος δὲ
Ἀμφὶ δικαιοσύνης, ὅτι νόστιμός εἰμι τοκῆϊ,
Οὐδέ με θηήσεσθε συνέστιον εἰσέτι φωτῶν·
Εἵνεκα δὲ κρίσιος ποινήτορος, εἵνεκα κόσμου
Κέκριται ἀενάοιο πολύτροπος ἀρχὸς ἀγήνωρ.
Πολλὰ δ' ἔχων ἐνέπειν, ἀναδύομαι. οὐ γὰρ ἀκούειν
Πλείονος ἄρτι δύνασθε. παράκλητος δ' ὁπόταν ἔλθῃ,
Πάντα κυβερνήσειεν· ἀληθείῃ δ' ἐνὶ πάσῃ
Ὑμείων ὀχετηγὸς ἐς ἀτραπὸν ἡγεμονεύσει.

Nam per ſe iuſſus, expers auditus nihil dicet;
Sed quodcunque audit, etiam loquetur: futurorum vero
Vobis ſimul omnib. vaticinabitur finē operum.
Hic exiens a patre exaltabit me honorans:
Quia noſtro recipiens a patre
Vobis promiſcuis tempus præoccupantia oracula oſtendet
Quæcunque euenient vobis. & priſca quadam ſanctione
Sors mea ſunt omnia pater meus quæ habet.
Propter quod vobis dixi quod diuino a patre
Recipiens noſtro prænunciabit finem operum.
Puſillū adhuc tēpus eſt relictū, ex quo me mundi
Non amplius videbitis comitem: vicinum vero
Deeſt adhuc puſillū volubile tēp', ex quo me ſoli
Rurſus aſpicietis, & cæleſtes per ſinus
Veniam ad patrem. Et dixerunt diſcipuli,
Sermonem ſupprimentes intra mentem, promiſſorem vocis,
Linguæ propinquum, æmulum ſilentii;
Quis eſt ſermo hic quem dixit, ꝙ adhuc puſillū,
Puſillū adhuc tēpus eſt relictū, ex quo me mundi
Non amplius videbitis comitē: propinquū vero
Deeſt adhuc puſillū volubile tēp', ex quo me ſoli
Rurſus aſpicietis, & veniam ad patrem?
Ieſus vero ſociorum intelligens varium cor,
Quod colloquuti eſſent, & volebāt interrogare,
Anteuertēs ſermone dixit ſolertibus diſcipulis,
Cur inuicem inquiritis vicina lingua
Quod poſt puſillum dixi ab oculis recedo:
Et rurſus poſt puſillum aſpicietis apparentem?

Iuſſu-

Iuſiurandum firmiloquum Amen Amen dico,
Plorabitis, & lacrymas incinetis: rabioſus vero
Mundus in non ſanctis gaudebit: ſed & rurſus
Luctuoſus veſtræ tranſibit ſtimulus triſtitiæ;
Quia mulier grauida triſtitiam animo voluit,
Acutis ſagittis afflicta partus: [rerit,
Horam enim horret grauis partus: ſi vero pepe-
Acutum concocti excutit pondus mæroris,
Et prioris doloris non meminit, quia & alius
Nuper apparẽs germinauit vir recreſcẽti mũdo.
Vicinæ partui inſtar puerperæ iam & vos
Primum quidem vigilibus pungetis animũ mæroribus:
Sed videbo rurſus vos: veſtrum autem
Gaudebit cor rurſus collectum: ſublime etiam
Gaudium a vobis immutabile nullus auferet
In æternum: & vt antea die illo,
Nihil amplius priore me ſapiente interrogabitis verbo.
Quæcunque enim petieritis Deum inuocante quadam voce,
Erunt firma omnia a beneuolo patre.
Huc vſque nondum vitale opus perficere
A patre poſtulaſtis carum munus: ſed perficere
Modo rurſus petite, & vos quæcunque delectant,
Omnia ab celſirege meo accipietis patre,
Gaudium vt ſuaue veſtrum perfectum ſit.
Nunc curuis verbis per parabolam loquor:
Iam vero prope perfecta veniet diuina hora,
Aperte quando omnia a Deo patre audiens
Venturus ſum annuncians varia apertà voce

Ser-

Ὅρκιον ἐμπεδόμυθον ἀμὴν ἀμὴν ἀγορεύω,
Κλαύσετε, καὶ θρήνους ἐπαείσετε· λυσσαλέος δὲ
Κόσμος ἐπ' οὐχ ὁσίοισι χαρήσεται· ἀλλὰ καὶ αὖθις
Πένθιμος ὑμετέρης μεταμείψεται οἶστρος ἀνίης,
Ὅττι γυνὴ βαρύφορτος ἄχος περὶ θυμὸν ἑλίσσει,
Ὀξυτέροις βελέεσσιν ἱμασσομένη τοκετοῖο·
Ὥρην γὰρ τρομέει βαρυώδινον· ἣν δὲ λοχεύσῃ,
Δεσμὸν πεπαγνομένης ἀποσείεται ἄχθος ἀνίης,
Καὶ προτέρης ὀδύνης οὐ μνώεται, ὅττι καὶ ἄλλος
Ἀρτιφανὴς βλάστησεν ἀνὴρ παλιναυξέι κόσμῳ.
Ἀγχιτόκου μίμημα λεχωΐδος, ἔστι καὶ ὑμεῖς
Πρῶτα μὲν ἀγρύπνοισιν ἀμύξετε θυμὸν ἀνίαις·
Ἀλλά που ἀθρήσω πάλιν ὑμέας· ὑμετέρη δὲ
Γηθήσει κραδίη παλινάγρετος· ὑψιφανὲς δὲ
Χάρμα παρ' ὑμείων ἀμετάτροπον οὔτις ἀμέρσει
Εἰς χρόνον οὐ λήγοντα· καὶ ὡς πάρος ἤματι κείνῳ,
Οὐδὲν ἔτι προτέρῳ με σοφῷ προσπτύξετε μύθῳ.
Ὅσσα γὰρ αἰτήσητε θεοκλήτῳ τινὶ φωνῇ,
Ἔσσεται ἔμπεδα ταῦτα χαριζομένοιο τοκῆος.
Μέχρι δὲ νῦν οὔπω βιοτήσιον ἔργον ἀνύσσαι
Πατρόθεν ᾐτήσασθε φίλον γέρας· ἀλλὰ πελάσσαι
Ἄρτι πάλιν λίσσεσθε, καὶ ὑμέας ὁππόσα θέλγει,
Πάντα παρ' ὑψιμέδοντος ἐμοῦ δέξεσθε τοκῆος,
[Χάρμα ὅπως γλυκὺ ὑμέτερον τετελεσμένον εἴη.]
Νῦν σκολιοῖς ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύω·
Ἤδη δ' ἀγχιτέλεστος ἐλεύσεται ἔνθεος ὥρη,
Ἀμφαδίην ὅτε πάντα θεοῦ παρὰ πατρὸς ἀκούσας
Ἵξομαι ἀγγέλλων ἑτερότροπα λευκάδι φωνῇ

Μύθων

Sermonum rectas vias,& nō amplius obliquam
vocem. (die illo
Et Deum orabitis multis precibus inuocandum
Precationibus ſanctis,& non amplius hūc dicam
Vt antea conſuetū ſermonem;meum viuētē pa-
Propter vos demulcebo.altiregens enim (trem
Expreſſum deſiderium ſanctum mei amoris cu-
ſtodiens
Vos ſponte meus pater diligit:
Quia Dei verbum filium ſapienti & cōcordi vin-
culo
Diuinum in me amorem coniunxiſtis & vos
Moribus non errātibus: & cognouiſtis ſermone
Quod vitam ferente a Deo patre venio.
Veni ego a patre,& conuerſatus ſum in mundo
Et rurſus peccato refertum mundum relinquo:
Et celer veniam rurſus ad meum mittentē patrē.
Et ei omnia edocti reſponderunt diſcipuli,
Aperte nūc loqueris, nō loqueris myſteria ver-
Curua peruertēs,aliena indigentia voce.(borum
Nunc ſane nunc ſcimus quod humana voce
Non indiges,vt quis te præueniens roget.
Propter quod certo cognoſcimus qđ tu mundo
Chriſtus cæleſtis Dei filius ipſe venis.
Ieſus autem reſpondit,prænūcians finē operum.
Iam conuerſi meo creditis ſermoni?
Prope vero eſt tēpus hoc quādo diſpergimini fu-
gientes
Ad ſuam domū quilibet,abſcedens alius ab alio,
Solū me relinquētes:ego aūt quādo popul' venit
Hoſtilis,non ſolus ſum,etiamſi fugiant diſcipuli;
Sed manere mecū pater meus nunquam deſinit.
Sed

Sed hæc omnia retuli vt ſemper
Pacem inconcuſſam mihi feſtinetis ſeruare
In tempus non deſinens.ſonoro autem in mũdo
Afflicti torquemini curis; ſed patientes
Confidite,hominibus quia maiora faciam.
Mundum ego vici.] Et ſtatim hæc loquutus, *Cap. XVII.*
In cęlũ oculos direxit,& ad ſuum ſonuit patrem,
Filium rurſus glorifica tuum,vt honoret
Cæleſtem te patrem tuus filius,ſicuti dediſti ei
Carnis omnis humanæ retinacula moderari.
Volo inſimul omnes quoſcũq.antea ꝑbuiſti ipſe,
Vitam diuinam æternam complecti;
[Quę eſt]vt te cognoſcãt Deum ſolũ ſpem mũdi,
Et tuum quẽ pręmiſiſti in terram Chriſtũ Ieſum.
Ipſe ego te honoraui ſuper terram opꝰ perficiẽs
Nutibus tuis,quod mihi præbuiſti vt perficiam:
Et tu me nũc glorifica tuo pater cõſueto honore,
Quem apud te ante habebam quãdo diuino tuo verbo
Nondum creati fundamenta figebantur mundi.
Nomẽ tuũ ꝑdicaui apud homines quos ex mũdo
Filio tuo dediſti,cæci lumini mundi:
Tui ſunt,tu vero ipſos regis:
Dediſti mihi, & fidelem immutabili quadã lege
Sermonem tuum obſeruarunt, & cognouerunt ſermone [ipſis
Ex te quod ſunt omnia quæ mihi præbuiſti:quia
Sermones tuos tradidi vitales. grati vero
Tuum verbum moderatrice mente ſuſceperunt & ipſi,
Et didicerunt quod a te proceſſi,tuumque
Ser-

Ἀλλὰ τάδε ξύμπαντα διήιον, ὄφρα κεν αἰεὶ
Εἰρήνην ἀτίνακτον ἐμοὶ σπεύσητε φυλάσσειν
Εἰς χρόνον οὐ λήγοντα. πολυφλοίσβῳ δ' ἐνὶ κόσμῳ
Θλιβόμενοι τεύχεσθε μεληδόσιν· ἀλλὰ καμόντες
Θαρσαλέοι γίνεσθε, βροτῶν ὅτι μείζονα ῥέξω.
Κόσμον ἐγὼ νίκησα. Καὶ αὐτίκα τοῦτο βοήσας, Κ.ιζ.
Εἰς πόλον ὄμμα τίταινεν, ἔσω δ' ἰάχησε τοκῆϊ,
Υἱέα πάλιν κύδαινε τεὸν πάτερ, [ὄφρα γεραίρῃ
Οὐράνιον σε τοκῆα τεὸν τέκος,] ὡς πόρες αὐτῷ
Σαρκὸς ὅλης βροτέης πρυμνήσιον ἡνιοχεύειν.
Βούλομαι εἰν ἑνὶ πάντας ὅσους πάρος ὤπασας αὐτὸς,
Ζωὴν θεσπεσίην αἰώνιον ἀμφιπολεύειν,
Ὄφρα σε γινώσκωσι θεὸν μόνον ἐλπίδα κόσμου,
Καὶ τεὸν ὃν προέηκας ἐπὶ χθόνα Χριστὸν Ἰησοῦν.
Αὐτὸς ἐγώ σε γέραιρον ἐπὶ χθονὸς ἔργον ἀνύσσας
Νεύμασιν ὑμετέροισι, τό μοι πόρες ὄφρα τελέσσω·
Καὶ σύ με νῦν κύδαινε τεῇ πάτερ ἠθάδι τιμῇ,
Ἣν παρὰ σοὶ πάρος εἶχον ὅτε ζαθέῳ σέο μύθῳ
Οὔπω κλιζομένοιο θεμείλια πήγνυτο κόσμου.
Οὔνομα σὸν κήρυξα παρ' ἀνδράσιν οὓς ἀπὸ κόσμου
Υἱέϊ σῷ παρέδωκας, ἀφεγγέος ὄμματι κόσμου·
Ὑμέτεροι γεγάασι, σὺ δὲ σφέας ἡνιοχεύεις·
Δῶκας ἐμοὶ, καὶ πιστὸν ἐν ἀτρέπτῳ τινὶ θεσμῷ
Μῦθον σεῖο φύλαξαν· ἐπεφράσσαντο δὲ μύθῳ
Ἐκ σέθεν ὡς πέλε πάντα τά μοι πόρες· ὅττιπερ αὐτοῖς
Μύθους σοὺς παρέδωκα βιαρκέας. ἀσπάσιοι δὲ
Σὸν λόγον ἰθυντῆρι νόῳ δέξαντο καὶ αὐτοὶ,
Καὶ μάθον ὡς παρὰ σεῖο προήλυθον, ὑμέτερον δὲ

Μῦθον

Sermonem firmis infixerunt animis,
Quod tu me pręmiſiſti in terrã.nũc propter illos
Non errantes, non totum errantem propter mundum,
O pater a te peto & oro:ſed pro his
Quos dediſti filio tuo: tui ſunt. vtrumque autẽ,
Quæcunque habes, mea ſunt omnia : & rurſus quæ fero,
Omnia tua ſunt]ego vero in ſociis
Comitem in terra omnem habeo recreſcentem glotiam:
In mundo illi quidem ſunt:ego vero terra relicta
Ad te pater reuerſus veniam:ſed diſcipulos
Noſtros tu cuſtodi concordes ab ipſa
Dæmonis aduerſarii propugnatoris ſcutica.
Sancte pater,tu cuſtodi concordes ab ipſa,
Omnes vnum vt ſint,compares ſicuti nos.
Propinquus quando illis conuerſabar in mũdo,
Ipſe omnes ſeruabã illæſos:neque aliquis ex his,
Quos[mihi]dediſti filio tuo,humãni ſaluatori ge[neris,
Periit,impietatis fallaci agitatus œſtro,
Niſi dæmonis exitioſi filius peſtiferi:
Vt legis ſcriptæ ſermo perfectus ſit.
Nunc vero pater a terra reuerſus ad te tranſibo,
Et hæc tibi omnia percurri vt ſemper
Commune gaudiũ ferant meis perfectũ operib᷒.
Et ipſis diuinum prębui tuum ſermonem: ſed in-[uidens
Ipſos odit mundus,quia diuini parentis
Legitimi cæli ſunt,ſpurii mundi ciues,
Sicut & ego in mundo ſum hoſpes.non humani enim [mone
Sũ nuptias perficientis generis terreſtris.nõ ſer-
O O pa-

O pater rogo te remotum cœtum ſociorum
Vt auferas infinito ex mundo;
Sed vt ipſum oculis vigilibus cuſtodias
Dæmonis malorum autoris auerſandis a legib'.
Tuis diuinis verbis meos ſanctifica diſcipulos,
Omnes veritatis intelligentibus radiis purgans.
Veritas tuus ſermo. coniunctis autem pro ipſis
Ipſum me primarium ex meis ſociis ſanctifico,
Vt mundentur tuo vitali verbo,
Et puri ſint veritatis ſanctificatione,
Spirituali igne membris loti. non pro ipſis
Solis tuam peto gratiam, ſed pro omnibus
Quicunq; rabiem incredulam abiicientes vẽtis,
Rectam fidem habent meorum ob ſermonem ſociorum,
Omnes vnum vt ſint, coniuncti ſicut nos:
Sicut in me es, & ego pater in te ſum,
Compares inuicem coagmentati, vt & ipſi
Nobiſcum omnes ſint coniuncti nati;
Mundus vt intelligat verſutus quod me mundo
Humanæ præmiſeris totius redemptorem generationis.
Et ipſis gloriam præbui quam mihi dediſti, vt in nobis
Omnes coniuncti perfecti ſint & ipſi
Compares, vt vnum ſolum ſumus inuicem exiſtentes;
Nobis vt fiant ſocii prognati:
Vt tu quidem ſis in me pater, vt & ipſe
Communis omnibus ſociis ego adductus ſim.
Mundus vt cognoſcat excors ſcienti verbo [do,
Quod tu me præmiſiſti deſenſorẽ teſtificãti mũ-
Huma-

Ὦ πάτερ αἰτίζω σε μετάτροπον ἐσμὸν ἑταίρων
Ὄφρα μεταστήσειας ἀτέρμονος ἔκτοθι κόσμου·
Ἀλλ᾽ ἵνα μὶν βλεφάροισιν ἀκοιμήτοισι φυλάξῃς
Δαίμονος ἀρχεκάκοιο δυσαντήτων ἀπὸ θεσμῶν.
Σοῖς ζαθέοις ἐπέεσσιν ἐμοὺς ἁγίαζε μαθητὰς,
Πάντας ἀληθείης νοεραῖς ἀκτῖσι καθαίρων.
Ἀτρεκίη, σέο μῦθος. ὁμοζυγέων δ᾽ ὑπὲρ αὐτῶν
Αὐτὸν ἐμὲ πρώτιστον ἐμῶν ἑτάρων ἁγιάζω,
Ὄφρα κε φαιδρυνθεῖεν ἐῷ ζωαρκέϊ μύθῳ,
Καὶ καθαροὶ τελέθοιεν ἀληθείης ἁγιασμῷ,
Πνευματικῷ πυρὶ γυῖα λελουμένοι. οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν
Μούνων ὑμετέρην δέχομαι χάριν, ἀμφὶ δὲ πάντων
Ὅσσοι λύσσαν ἄπιστον ἀπορρίψαντες ἀήταις,
Ὀρθὴν πίστιν ἔχουσιν ἐμῶν διὰ μῦθον ἑταίρων,
Πάντες ἓν ὄφρα πέλοιεν, ὁμόζυγες οἷάπερ ἡμεῖς·
Ὡς ἐν ἐμοὶ τελέθεις, καὶ ἐγὼ πάτερ ἐν σοὶ ὑπάρχω,
Σύζυγες ἀλλήλοισιν ἀρηρότες, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
Ἡμῖν πάντες ἔωσιν ὁμόζυγες ἐγγεγαῶτες·
Κόσμος ἵνα γνοίη πολυμήχανος ὅττι με κόσμῳ
Ἀνδρομέης προέηκας ὅλης λυτῆρα γενέθλης.
Καὶ σφίσι κῦδος ὅπασσα τό μοι πόρες, ὥς κεν ἐν ἡμῖν
Πάντες ὁμοζυγέες τετελεσμένοι ὦσι καὶ αὐτοὶ
Σύζυγες. ἓν μόνον ἐσμὲν ἐν ἀλλήλοισιν ἐόντες,
Ἡμῖν ὄφρα γένοιντο συνήλυδες ἐγγεγαῶτες·
Ὄφρα σὺ μὲν τελέθοις ἐν ἐμοὶ πάτερ, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Ξυνὸς ὅλοις ἑτάροισιν ἐγὼ πεφορημένος εἴην·
Κόσμος ἵνα γνοίη βαρυκάρδιος ἴδμονι μύθῳ
Ὅττι σύ με προέηκας ἀρηγόνα μάρτυρι κόσμῳ,

Ἀνδρομέου βιότοιο λυτήριον· ὅττι καὶ αὐτοὺς
Ὡς τεὸν υἷα φίλησας, ἐμοὺς ἑτάρους ἀγαπάζων.
Βούλομαι οὓς παρέδωκας ἐμοὶ πάτερ, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
Ἧχι πέλω μίμνωσιν, ἵνα βροτέῃσιν ὀπωπαῖς
Πάντες ἐσαθρήσωσιν ἐμὴν ὑψίθρονον ἀρχήν,
[Ἣν πόρες αὐτὸς ἐμοί, ὅτι με πάτερ ἀμφαγάπαζες
Πρὶν ζοφεροῦ κόσμου βαθύκολπα θέμεθλα γενέ-
Ἀνδρομέοιο δίκαιε πάτερ βιότοιο σαωτήρ, σθαι.]
Οὔ σε πάτερ μάθε κόσμος· ἐγὼ δέ σε σύμφυτος ἔγν-
Καί σε σοφὸς χορὸς οὗτος ἐμῶν δεδάηκεν ἑταίρων [ων
Ἤθεσιν εὐσεβέεσσιν, ὅτι σφίσιν ὄργια μύθων
Ὑμετέρων ἀνέφηνα· καὶ ἔμπαλιν εἰσέτι δείξω,
Ὄφρα σε γινώσκωσι πολὺ πλέον· ὥς κεν ἐν αὐτοῖς
Δεσμὸς ἐμῆς ἀγάπης, καὶ ἐγὼ πεφορημένος εἴην [Κ. ιη.
Ὣς φάμενος τάδε πάντα, διέστιχεν ἔμφρονι ταρ-
Πέζαν ἐς ἀντιπέραιαν· ἐϋπρέμνων ὅθι κέδρων [σῷ
Οἴδματι λυσσήεντι κυλίνδεται ὄμβρος ἀλήτης,
Οἰδαίνων θρασὺ χεῦμα χαραδραίου ποταμοῖο·
Ἀγχιφανὴς ὅθι κῆπος εὔχλοος· ὃν παραμείβων
Κοίρανος, ἔνδον ἵκανεν, ἐθήμονος οἷά τε βαίνων
Φυταλιὴν εὔοδμον ἀειθαλέος παραδείσου.
Καὶ θρασὺς ᾔδεε κεῖνο φυτήκομον ἄλσος Ἰούδας,
Χριστὸς ὅτι σκιόεσσαν ἐρημάδα πέζαν ὁδεύων,
Πολλάκι χῶρον ἐκεῖνον ἐσήλυθε· κεῖθι καὶ αὐτῶν
Σύννομος ἀγρομένων ἠυλίζετο λαὸς ἑταίρων.
Καὶ στρατὸν ἀσπιστῆρα δεδεγμένος ἀρχιερήων,
Καὶ πολλοὺς οἰστρήεντας παρ' ἀρχεκάκων Φαρισαίων
Σύνδρομον ἄλλον ἔχων κορυνηφόρον ἐσμὸν ὁδίτην,

Ἤλυθεν

Humanæ vitæ liberatorem: quod & ipſos
Vt tuum filium dilexiſti, meos ſocios diligens.
Volo quos dediſti mihi pater, vt & ipſi
Vbi ſum maneant, vt mortalibus oculis
Omnes aſpiciant meum ſublimem principatũ,
Quem dediſti ipſe mihi. quia me pater dilexeras
Priuſquã caliginoſi mundi profunda fundamenta fierent.
Humanæ iuſte pater vitæ ſaluator, [nitus noui.
Non te pater nouit mundus: ego autem te cõge-
Et te ſapiens cœtus hic meorum didicit ſociorũ
Moribus piis, quia ipſis myſteria verborum
Tuorũ manifeſtaui: & rurſus amplius mõſtrabo,
Vt te cognoſcant multo magis: vt in ipſis
Vinculum meæ dilectionis, & ego adductus ſim.

Cap. XVIII.

Sic loquutus hæc omnia, tranſiuit prudenti pede [ad cedros
In terrã e regione ſitã: pulchrorum ramorũ vbi
Æſtu rabioſo voluitur imber errans,
Concitans impetuoſum fluxum torrentis fluuij:
Vicinus vbi hortus vireſcens: in quẽ progrediẽs
Dominus, ingreſſus eſt, conſueti tanquam vadẽs
In hortum bene odoratum ſemper vireſcẽtis paradiſi.
Et audax nouerat illum locum plantis cõſitum aſius Iudas, [uadens,
Chriſtus quod vmbroſam deſertam regionẽ per-
Sæpius in locum illum introiit: ibi & ipſorũ [rũ.
Cõtubernalis collectorũ manebat turba ſocio-
Et exercitũ ſcutatum accipiens pontificũ, [ſæis
Et multũ furentem ab autoribus malorũ Phari-
Cõcurrentẽ aliũ habens clauigerũ cœtũ viatorẽ,

Venit mutabilis in conſuetum hortum Iudas,
Arma & faces habens:& ſimul miſſus vir
Manibus multum diuiſis ſublimis ali⁹ ſuper aliū
Luminum intus latentium ventum arcētem lu-
cum attollens,
Lucum quem arundinibus alternis coniungens
Crebro diuiſis ſenex circumdedit ſtructor,
Aſtri inſtar, & ſimilem volubili mundo.
In medio apparens vbi lychnus coniunctum per
ſinum
Acutū lumen multifore operculū extra mittēs,
In ſummo apparens ſplendebat varie diuiſum
ſaliens lumen. [ceſſitatē,
Ieſus vero non ab alio edoctus vidēs venturā ne-
Intrepidus ſponte accurrit, hortum relinquens.
Et exercitum interrogauit ſcutum quatientem
acuto ſermone,
Qualem inueſtigantes venitis virum capere?
Ieſum vero reſpōdit enſiferorū exercit⁹ virorū,
Nazareth habitatorem quęrimus omnes Ieſum.
Et audax hoſtibus aſtitit dux Iudas,
Qui ipſum viliſſimi temporalis cauſa lucri
Filium Dei tradidit,infiniti ſpem mundi,
Filium Dei tradidit. Et quū reſponderet populo
Molliter veſtitus,ferro carēs Rex bellicoſa voce,
Omnes ſuper ſe inuicem pugnaces bellatores
Sponte cadentes,proſternebantur in puluerem,
Proni,ſtimulati inermi procella vocis. [mone,
Ieſus vero interrogauit ſecundario prudenti ſer-
Qualem congregati quæritis virum capere?[ne,
Hoſtes vero ſonuerūt reſpōſiuo quodā ſermo-
Nazareth habitatorē quærimus Chriſtū Ieſum.

Ἤλυθεν ἀλλοπρόσαλλος ἐς ἠθάδα κῆπον Ἰούδας,
Τεύχεα καὶ λαμπτῆρας ἔχων· καὶ ὁμόστολος αὐτῷ
Χερσὶ πολυσπερέεσσι μετάρσιος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Λύχνων εἰδομύχων ἀνεμοσκεπὲς ἄλσος ἀείρων,
Ἄλσος ὅπερ δονάκεσσιν ἀμοιβαίοισι συνάπτων
Πυκνὰ μεριζομένοισι γέρων κυκλώσατο τέκτων,
Ἀστερόεν μίμημα, καὶ εἴκελον ὀξέϊ κόσμῳ·
Μεσσοφανὴς ὅθι λύχνος ὁμοζυγέος διὰ κόλπου
Ὀξὺ φάος πολυωπὸν ὑπὸ σκέπας ἔκτοθι πέμπων,
Ἀκροφανὲς σελάγιζε πολυσχιδὲς ἀλλόμενον φῶς.
Ἰησοῦς δ' ἀδίδακτος ἰδὼν μέλλουσαν ἀνάγκην,
Ἄτρομος αὐτοκέλευστος ἀνέδραμε, κῆπον ἐάσας.
Καὶ στρατιὴν ἐρέεινε σακέσπαλον ὀξέϊ μύθῳ,
Ποῖον ἀνιχνεύοντες ἱκάνετε φῶτα πιέζειν;
Ἰησοῦ δ' ἀπάμειπτο σιδηροφόρων στρατὸς ἀνδρῶν,
Ναζαρὲθ ναέτην διζήμεθα πάντες Ἰησοῦν.
Καὶ θρασὺς ἀντιβίοισι παρίστατο πομπὸς Ἰούδας,
Ὅς μιν ἀφαυροτάτοιο μινυνθαδίου χάριν ἔργου
Υἱα θεοῦ παρέδωκεν, ἀτέρμονος ἐλπίδα κόσμου,
Υἱα θεοῦ παρέδωκε. Καὶ ὡς ἐφθέγξατο λαῷ
Ἀβροχίτων, ἀσίδηρος ἄναξ ῥηξήνορι φωνῇ,
Πάντες ἐπ' ἀλλήλοισι μαχήμονες ἀσπιδιῶται
Αὐτόματοι πίπτοντες, ἐπεστόρνυντο κονίῃ,
Πρηνέες, οἱ στηθέντες ἀπυχέϊ λαίλαπι φωνῆς.
Ἰησοῦς δ' ἐρέεινε τὸ δεύτερον ἔμφρονι μύθῳ,
Ποῖον ὁμηγυρέες μαστεύετε φῶτα πιέζειν;
Δυσμενέες δ' ἰάχησαν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ,
Ναζαρὲθ ναέτην διζήμεθα Χριστὸν Ἰησοῦν.

Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ἀδειμάντῳ τινὶ φωνῇ,
Ναζαρὲθ ναέτης τελέθω Γαλιλαῖος Ἰησοῦς·
Ἰησοῦς Γαλιλαῖος ἐγὼ πέλον. εἰ δ' ἐμὲ μοῦνον
Ἤλθετε μαστεύοντες, ὑπότροπον οἴκαδε βαίνειν
Τοῦτον ἐμῶν ἄψαυστον ἐάσατε λαὸν ἑταίρων·
Ὄφρα κεν ἀστυφέλικτον ἔπος τετελεσμένον εἴη,
Χριστὸς ὅπερ πάρος εἶπεν ἑῷ ζώοντι τοκῆϊ,
Τούτων οὐδὲν ὄλωλα τά μοι πόρες. ἀγχιφανὴς δὲ
Σίμων ἄορ ἔχων, θρασὺς ἔσπασεν· ἄνδρα δὲ νύξας
Λάτριν ἀμαιμακέτοιο διάκτορον ἀρχιερῆος,
Δεξιὸν οὖας ἔταμνεν ἀοσσητῆρι σιδήρῳ·
Καὶ ξιφέϊ πληγέντος ὀπάονος οὔνομα Μάλχου.
Ἰησοῦς δ' ἀνέκοψε φιλήτορι Πέτρον ἰωῇ,
Λῆγε χόλου, κολεῷ τε τίθει ξίφος. ἡμετέρου δὲ
Οὐ πίομαι γενέταο φίλον δέπας ἤδει θυμῷ,
Αὐτὸς ὅπερ μοι ὄπασσε; Φύλαξ δ' ἱεροῖο μελάθρου,
Χιλιάδος ζαθέης στρατιῆς πρόμος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Σὺν προμάχῳ δασπλῆτι φερεσσακέων στρατὸς ἀν-[δρῶν
Χριστὸν ὀπισθοφίγξαντες ἀμεμφέα νηλέϊ δε-[σμῷ,
Ἑσπερίην ἀβόητον ἐποιήσαντο πορείην,
Ἄννᾳ Χριστὸν ἄγοντες ἐς οἰκίον ἀρχιερῆος.
Καϊάφα γὰρ ἔην ἑκυρὸς θρασύς, ὃς πέλε κείνου
Ἀρχιερεὺς λυκάβαντος, ὃς Ἑβραίῳ ποτὲ λαῷ
Ζῆλον ἔχων Χριστοῖο, θεημάχον ἴαχε φωνήν,
Καλὸν ὑπὲρ λαοῖο θανεῖν ἕνα· μὴ φθόνος ἕρπων,
Ἑβραίων ὅλον ἔθνος ἑνὸς χάριν ἀνδρὸς ὀλέσσῃ.
Ἰησοῦν δὲ φέροντες ἐπέρρεον ἀσπιδιῶται·
Καί οἱ ὀπισθοκέλευθος ὁμάρτεε τηλόθι Σίμων,

Καὶ

Ieſus vero dixit intrepida quadam voce,
Nazareth habitator ſum Galilæus Ieſus:
Ieſus Galilæus ego ſum. ſi vero me ſolum
Veniſtis quærentes, redeuntem domum ire
Hunc meorum intactum ſinite populũ ſociorũ:
Vt immotum verbum perficeretur,
Chriſtus quod ante dixit ſuo viuenti patri,
Horũ nihil perdidi quæ mihi dediſti. vicin' autẽ
Simon gladium habens, audax eduxit; virumque
percutiens
Seruum impetuoſi miniſtrum pontificis,
Dextram eius aurem abſcidit adiutore ferro:
Et gladio percuſſi ſerui nomen Malchus.
Ieſus autem repreſſit amante Petrum voce,
Ceſſa ab ira, in vaginam autem pone gladiũ, no-
ſtri enim
Non bibã patris carum poculũ lubenti animo,
Ipſe quod mihi dedit? Cuſtos autẽ ſacri templi,
Milleni eximii exercit' prim' bellator, ſed & ipſe
Cum anteſignano graui ſcutiferorum exercitus
virorum,
Chriſtum cõſtringentes inculpatũ ſęuo vinculo,
Serotinum tacitum fecerunt iter,
Annæ Chriſtum ducentes in domum Pontificis.
Caiaphæ enim erat ſocer audax, qui erat illius
Pontifex anni, qui Hebræo quondam populo
Zelum habens contra Chriſtum, Deo aduerſa-
riam ſonuit vocem, [pens,
Bonum eſt pro populo mori vnum: ne inuidia re
Iudæorũ totam gentẽ propter vnũ virũ perdat.
Ieſum autem ducentes affluxerunt bellatores.
Et eum a tergo ſequebatur procul Simon,

Et

Et iuuenis alius ſocius, qui piſcatoris ex arte
Cognitus exiſtens manifeſtus cōſueto pontifici,
Chriſto comes venit in Deum recipientem aulā.
Et tardus ibi Petrus relinquebatur extra ianuam.
Chriſti vero alius diſcipulus domeſticū genu vi-
Proſilijt e domo, & miniſtræ ianitrici [brans,
Loquutus eſt, & duxit Petrum intra capacē aulā,
Manu tenēs: & famula cōuiciatrix oculo obliquo
Videns ianitrix, dixit vicino Petro
Tale verbum, Num & tu es Chriſti diſcipulus?
Simon vero reſpondit metus indice voce,
O mulier, non Chriſti comes ſum diſcipulus.
Promiſcui vero ſteterunt miniſtri pontificis,
Operarii ſimul & miniſtri. calefiebāt autē circu-
Prunas ſternentes. ſub ſcintilla autem tenui [lo
Ignem accenſum habēs conciderat parca flāma.
Nox enim erat obſcura tempeſtuoſa: veſpertini autem
Terram refrigerantes perflabant venti:
Famuli vnde calefiebāt caro igne. & medi' inter ipſos
Tacitus ſtetit Petrus habens incognitam faciem.
Ieſum autē interrogauit ſacrific' acuto ſermone
Annas ampla barba, conſueto manus motu
Non complexum contrectans relaxatum ſummum barbæ,
De ſapientibus ſociis quos Dominus haberet diſcipulos, (ne
Et de doctrina ſancta: forti vero reſpōdit ſermo-
Ieſus immotus, Ego ſciſcitanti mundo
Aperte loquutus ſum in puris domibus,
Ipſis in triuiis, & in quo Deus inuocatur templo,
Vbi

Καὶ νέος ἄλλος ἑταῖρος, ὃς ἰχθυβόλου παρὰ τέχνης
Γνωτὸς ἐὼν ἀρίδηλος ἐθήμονι ἀρχιερῆος,
Χριστῷ σύνδρομος ἦλθεν ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς.
Καὶ βραδὺς αὐτόθι Πέτρος ἐλείπετο νόσφι θυράων.
Χριστοῦ δ' ἄλλος ἑταῖρος ὑπωρόφιον γόνυ πάλλων,
Ἄνθορεν ἐκ μεγάροιο, καὶ ἀμφιπόλῳ πυλαωρῷ
Εἶπε, καὶ ἤγαγε Πέτρον ἔσω πολυχανδέος αὐλῆς.
Χειρὸς ἔχων. καὶ δμωὶς ἐπεσβόλος ὄμματι λοξῷ
Δερκομένη πυλαωρὸς, ἀνίαχε γείτονι Πέτρῳ
Τοῖον ἔπος, Μὴ καὶ σὺ πέλεις Χριστοῖο μαθητής;
Σίμων δ' ἀντιάχησε φόβου σημάντορι φωνῇ,
Ὦ γύναι, οὐ Χριστοῖο συνέμπορος εἰμὶ μαθητής.
Συμμιγέες δ' ἵσταντο διάκτοροι ἀρχιερῆος,
Θῆτες ὁμοῦ καὶ δμῶες. ἐθερμαίνοντο δὲ κύκλῳ
Ἀνθρακιὴν στορέσαντες. ὑπὸ σπινθῆρι δὲ λεπτῷ
Πυρσὸν ἄναπτον ἔχουσα μαραίνετο φειδομένη φλόξ.
Νὺξ γὰρ ἔην σκοτίη, δυσπέμφελος· ἑσπέριοι δὲ
Γαῖαν ἐπιψύχοντες ἀνερρίπιζον ἀῆται,
Δμῶες ὅθεν θάλποντο φίλῳ πυρί. καὶ μέσος αὐτῶν
Ἄψοφος ἵστατο Πέτρος, ἔχων ἄγνωστον ὀπωπήν.
Ιησοῦν δ' ἐρέεινε θυηπόλος ὀξέι μύθῳ
Ἄννας εὐρυγένειος, ἐθήμονι χειρὸς ἐρωῇ
Ἁπλοκον ἀμφαφόων κεχαλασμένον ἄκρον ὑπήνης,
Ἀμφὶ σοφῶν ἑτάρων οὓς κοίρανος εἶχε μαθητὰς,
Καὶ διδαχῆς ὁσίης. βελαρῷ δ' ἀντίαχε μύθῳ
Ιησοῦς ἀδάμητος, Ἐγὼ φιλοπευθέι κόσμῳ
Ἀμφαδίην ὀάριζον ἐν εὐαγέεσσι μελάθροις,
Αὐτοῖς ἐν τριόδοισι, θεοκλήτῳ τ' ἐνὶ νηῷ.

Ἦιχ

Ἦχι πολυσπερέων αὐλίζεται ἔθνεα λαῶν,
Οὐδὲν ἀποκρύφιον λαλέων λῃίστορι μύθῳ
Δειμαλέῳ· τί με ταῦτα διείρεαι; ἠνίδε κύκλῳ
Οὗτοι πάντες ἔασιν ἐμῆς ἐπιμάρτυρες αὐδῆς·
Πάντες ἐμῶν δεδάασι νοήματα ποικίλα μύθων,
Ὅσσα παρ' Ἑβραίοις ἐφάμην θεοπειθέϊ λαῷ.
Ταῦτα δέ οἱ λαλέοντι διάκτορος ἄγχιος ἀνὴρ
Τολμηρῇ παλάμῃ ζαθέην ἐπάταξε παρειήν,
[Τῇδ' (ἐνέπων) μεγάλον σὺ ἀμείβεαι ἀρχιερῆα;]
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε, πανύστιχα λάτριν ἐλέγχων,
Εἰ θρασὺς ὡμίλησα κακῶς ἀεσίφρονι μύθῳ,
Μάρτυρος ἔσσο κακοῖο τεῇ νεμεσήμονι φωνῇ·
Εἰ δὲ καλῶς κατέλεξα, τί με πληγῇσι δαμάζεις;
Ἄννας μὲν φονίης πεφυλαγμένον ἐς λίνον ἄγρης
Χεῖρας ὀπισθοτόνῳ πεπεδηκότα δίζυγι δεσμῷ
Ἰησοῦν προέηκεν ἑῷ λυσσώδεϊ γαμβρῷ
Ἀρχιερεῦς, ἑτέρῳ πεφορημένον ἀρχιερῆϊ.
Σίμων δ' ἐσχαρεῶνι παριστάμενος καὶ ἀλύων,
Ψυχρὸν ἐπ' ἀνθρακόεντι δέμας θερμαίνετο πυρσῷ.
Θαλπόμενον δ' ἐρέεινον ὀπάονες ἀρχιερῆος
Ἀλλοφανῆ Σίμωνα νεήλυδα, Μὴ σὺ καὶ αὐτὸς
Ἐξ ἑτάρων Χριστοῖο πέλεις; καὶ ἀμοιβάδι φωνῇ
Δμώων πευθομένων ἠρνήσατο Πέτρος ἀκούων,
Οὐ Χριστοῦ γνώμην, ἐνέπων ψευδήμονι μύθῳ.
Καὶ θεράπων ἱερῆος ἀμείβετο, Πέτρον ἐλέγχων,
Νυκτιπόλου θεράποντος ὁμόγνιος οὗ ποτε Σίμων
Δεξιὸν οὖας ἔταμνε παρήορον, ἄορι νύξας,
Οὐ σὺ πέλεις Χριστοῖο διάκτορος; οὔ σε μετ' αὐτοῦ

Εἶδον

Vbi variorum morãtur generationes populorũ;
Nihil occultatum loquẽs de prædatore ſermone
Timido: q̃d me hæc interrogas? ecce circũquaq.
Hi omnes ſunt meæ teſtes vocis:
Omnes meorum norũt cogitata varia ſermonũ,
Quæcũq; apud Iudæos dixi Deo credẽti populo.
Hæc vero eo loquente, miniſter agreſtis vir
Audaci manu diuinam percuſſit malam,
Sic (dicens) magno tu reſpondes pontifici?
Ieſus autem dixit, comatum famulum redarguẽs,
Si audax alloquutus ſum male demẽti ſermone,
Teſtis ſis mali tua vindice voce:
Si vero bene dixi, quid me verberibus domas?
Annas quidem homicidialis cuſtoditum fune ca
pturæ [culo
Manus ad poſteriora trahẽte ligatũ duplici vin-
Ieſum præmiſit ad ſuum rabioſum generum
Pontifex, ſocio adductum pontifici.
Simon autem foco aſtans & mœrens,
Frigidum ex carbonibus facto corpus calefacie-
bat igne.
Calefactũ vero interrogabant miniſtri põtificis
Alienum Simonem nuper aduenientem, Nũ tu
& ipſe
Ex ſociis Chriſti es? Et reſponſiua voce
Famulis ſciſcitantibus negauit Petrus vocatus,
Non Chriſti ſum, dicens mendaci ſermone.
Et famul⁹ ſacerdotis reſpondit, Petrũ redarguẽs,
Noctiuagi miniſtri conſanguineus cuius Simon
Dextram aurem reſecuit protenſam, gladio per-
cutiens,
Non tu es Chriſti miniſter? nonne te cum ipſo

Vidi ego arborib. conſito cohabitantē in horto?
Et tertia reciprocus conſueta Petrus voce
Ieſum abnegauit, & clamauit ſtatim gallus.
Caiaphæ autem domū accuſans cœt' relinquēs,
Ad domum elati acceſſit præſidis,
Ieſum volentē vitam ferentē ad mortem trahēs.
Tunc vero diuinæ noctis vmbroſam caliginem
Lux immenſa diſſipauit roſeis vlnis præditæ
auroræ:
Non quidem intra ingreſſus eſt reſonantē domū
Pedibus cautis, ne membra inquinaret,
Paſcha comedere volens puro corpore: procul
vero ſtetit
Fatuus, putans quod tantam ad cædem repens,
Puram mala pellentium cuſtodiiſſet domū legū.
Et Pilatus promptus ſua eduxit aula: [lege,
Sacerdotes autem interrogauit debita quadam
Sermonem inquirens homicidialis teſtem vocis,
Quale verbum loquimini accuſans contra virū
hunc?
Quæ cauſa mortis? quid tā magnū peccauit vir?
Qualē ſermonē dicitis, accuſantem virū mortis?
Et inuido ore reſponderunt pontifices,
Niſi feciſſet ineffabile malum, non ſane violētia
Traxiſſemus ad te ferētes, inſontē virū domare,
Manui tuæ tradentes. Ille vero inuidiam celeri-
ter intelligens,
Chriſtum iudicare renuit teſtificante ſermone,
Vos hunc accipite: ſacrifici autem libri
Iudicate paternis legibus, & conſueta pœna.
Et audax cœtus dixit, Interficere aliquē ex homi-
Nobis non fas eſt. vt ſermo firmus eſſet [nibus
Chri-

Εἶδον δενδρώεντος ὁμέστιον ἔνδοθι κήπου;
Καὶ τριτάτῃ παλίνορσος ἐθήμονι Πέτρος ἰωῇ
Ἰησοῦν ἀπέειπε, καὶ ἔκραγεν εὐθὺς ἀλέκτωρ.
Καιάφα δὲ μέλαθρα κατήγορος ἑσμὸς ἐάσας,
Εἰς δόμον αὐχήεντας ἐκώμασεν ἡγεμονῆος,
Ἰησοῦν ἐθέλοντα φερέσβιον εἰς μόρον ἕλκων.
[Τῆμος δ' ἀμβροσίης νυκτὸς σκοτόεσσαν ὀμίχλην
Φέγγος ἀπηρέσιον κέδασε ῥοδόπηχυς ἠοῦς·]
Οὐδὲ μὲν ἔνδον ἔβαινε πολυφλοίσβοιο μελάθρου
Ποσσὶ φυλασσομένοισιν, ὅπως μὴ γυῖα μιήνῃ,
Πάσχα φαγεῖν ἐθέλων καθαρῷ χροΐ· τηλόθι δ' ἔστη
Νήπιος, ἀγνώσσων ὅτι τηλίκον ἐς φόνον ἕρπων,
Ἁγνὸν ἀλεξικάκων ἐφυλάσσετο δῶμα θεμίστων.
Καὶ Πιλάτος ταχυεργὸς ἑῆς ἐξήλασεν αὐλῆς·
Νηπόλους δ' ἐρέεινεν ὀφειλομένῳ τινὶ θεσμῷ,
Μῦθον ἀπαιτίζων φονίης ἐπιμάρτυρα φωνῆς,
Ποῖον ἔπος φθέγγεσθε κατήγορον ἀνέρι τούτῳ;
Τίς πρόφασις θανάτοιο; τί τηλίκον ἤλιτεν ἀνήρ;
Ποῖον ἔπος φθέγγεσθε, κατήγορον ἀνδρὸς ὀλέθρου;
Καὶ φθονεροῖς στομάτεσσιν ἀνίαχον ἀρχιερῆες,
Εἰ μὴ ἔην τελέσας ἄφατον κακὸν, οὐκ ἂν ἀνάγκῃ
Εἵλκομεν εἰς σὲ φέροντες ἀναίτιον ἄνδρα δαμάσσαι,
Χειρὶ τεῇ παρέδοντες. Ὁ δὲ, φθόνον ὀξὺ νοήσας,
Χριστὸν ἀνακρίνειν ἀπεσείσατο μάρτυρι μύθῳ·
Ὑμεῖς τοῦτον ἕλεσθε· θεμιστοπόλοιο δὲ βίβλου
Κρίνατε πατρῴοισι νόμοις, καὶ ἐθήμονι ποινῇ.
Καὶ θρασὺς ἑσμὸς ἔειπε, Κατακτείνειν τινὰ φωτῶν
Ἡμῖν οὐ θέμις ἐστίν. ὅπως ἔπος ἔμπεδον εἴη

Χριστοῦ

Χριστὸς ὅπερ κατέλεξε, προθεσπίζων τίνι πότμῳ
Μέλλε θανεῖν. Πιλάτος δὲ δολοπλόκον ἑσμὸν ἐάσας
Ἀγχίθυρον, παλίνορσος ἐδύσατο θέσμιον αὐλήν·
Ἰησοῦν δ᾽ ἐκάλεσσε, καὶ εἴρετο μάρτυρι φωνῇ,
Αὐτὸς Ἰουδαίων βασιλεὺς πέλες; Εἰρομένῳ δὲ
Εἴκελος ἀγνώσσοντι θεηγόρος εἶπεν Ἰησοῦς,
Εἴρεο γινώσκων ζαθέῃ φρενί, Τοῦτο πιφαύσκεις
Αὐτόματος, σκηπτοῦχον Ἰουδαίων με καλέσσας,
Ἠέ σοι ἄλλος ἔειπε; Καὶ ἴαχεν ὄρχαμος ἀνὴρ,
Μὴ γὰρ Ἰουδαῖος κἀγὼ πέλον; ὑμέτερον δὲ
Ἔθνος, ἵνα κρίνω σε, καὶ ἀνέρες ἀρχιερῆες
Αὐτοὶ ἐμοὶ παρέδωκαν ἀναιδέες· εἰπὲ καὶ αὐτὸς,
Ἔργον ποῖον ἔρεξας. Ἄναξ δ᾽ ἀντίαχε μύθῳ,
Οὐ χθονίη τελέθει τις ἐμὴ βασιλήιος αὐλή·
Οὐ πέλον ἐκ κόσμου μινυώριος. ἡμετέρη γὰρ
Εἰ πέλε κοιρανίη γαιήιος, εἰ πέλε κόσμου,
Καί κεν ἐμοὶ δρηστῆρες ἐνόπλιον εἶχον ἀγῶνα,
Ὄφρα μὴ Ἑβραίοις μεταχείριος ἔκδοτος εἴην.
Νῦν δέ μοι οὐκ ἐντεῦθεν ἔην βασιλήιος ἀρχή.
Καὶ Πιλάτος πάλιν εἶπεν ἀμοιβαίῃ τινὶ φωνῇ,
Ἦ ῥά νυ κοίρανός ἐσσι; Καὶ ἀντιάχησεν Ἰησοῦς,
Καὶ γενόμην εἰς τοῦτο καὶ ἤλυθον, ὄφρά κεν αἰεὶ
Μάρτυς ἐτητυμίης πανθελγέος ἀνδράσιν εἴην·
Καὶ πᾶς ὃς προβέβουλεν ἀληθείης ζυγὸν ἕλκειν,
Γλώσσης ἡμετέρης ἀψευδέα μῦθον ἀκούει.
Καὶ Πιλάτος θάμβησε, καὶ ἔμπαλιν εἴρετο μύθῳ,
Ἀτρεκίη τί πέλει; καὶ ἑὸν θρόνον ὀξὺς ἐάσας,
Δώματος ἐκτὸς ἔβαινε, καὶ ἔννεπεν ἄφρονι λαῷ,

Νηποτί-

Chriſtus quem dixit prædicens qua morte
Moriturus eſſet. Pilatus autem, verſuto cœtu relicto
Ad fores, reciprocus ſubiit conſuetam aulam,
Ieſumque vocauit, & interrogauit teſtificante voce,
Ipſe Iudæorum rex es? Interroganti autem,
Similis neſcienti diuiniloquus dixit Ieſus,
Interrogauit cognoſcẽs diuina mente, Hoc dicis
A te ipſo, ſceptriferum Iudæorum me vocans;
Vel tibi alius dixit? Et ſonuit princeps vir,
Num Iudæus ego ſum? tua quidem
Gens, vt iudicem te, & viri pontifices
Ipſi mihi tradiderunt impudentes: dic & ipſe,
Opus quale feciſti. Rex vero reſpõdit ſermone,
Non terreſtris eſt aliqua mea regia aula:
Non ſum ego ex mundo temporali. noſtrum enim
Si eſſet imperium terreſtre, ſi eſſet mundanum,
Vtiq; mei miniſtri armatum haberent certamẽ,
Ne Iudæis manibus tractatus traderer:
Nunc vero mihi non hinc eſt regium imperiũ.
Et Pilatus rurſus dixit reſponſiua quadam voce,
Igitur rex es? Et reſpondit Ieſus,
Et natus ſum ad hoc & veni, vt ſemper
Teſtis veritatis omnia demulcentis viris ſim:
Et omnis qui præoptat veritatis iugum trahere,
Linguæ noſtræ verum ſermonem audit.
Et Pilatus ſtupuit, & rurſus interrogauit verbo,
Veritas quid eſt? ſuumque thronum celeriter relinquens
Extra domum iuit, & dixit inſipienti populo,

Et ſacerdotes reprehēdit ſuo multiſcioſermone;
Iudicans, cauſam nullam in viro hoc video:
Non occaſionē vllam inueni certam. priſcū vero
Vobis patrium eſt anniuerſarium, vt vobis
E carcere vocans vnum vinctum virum ſoluam:
Num igitur vultis rurſus ſolutum vobis præbeā
Conſtrictum vinculis Iudæorum regem?
Iudæi vero vociferabantur, infinitum concordē ſonum
Clamātes, Non hunc quem dixiſti, ſed Barrabā:
Qui erat latro letifer. Inſanientem vero *Cap. XIX.*
Princeps inſipientium orum clamorem audiēs,
Prædonem loro non cæſum, non vinctum præbuit populo,
Et fuſtib. non ſignatum: alternantibus autē ictib.
Horrens Chriſti corpus rubefecerat flagello.
Et exercitus hoſtilis conuiciis gaudens tenebat Ieſum:
Acute ſecantis autem ramum circūplicans ſpinę
Coronam ſpuriam Regis impoſuit capiti.
Et ipſum veſtiebant corpus pallio circumdantes,
Sidonii fulgente ſapiente ſcintilla maris:
Nota principatus etiā in doloribus. ſolida vero
Genua flectentes in terram ceruice curua,
Regem ſalutarunt mendaci appellatione,
Supplicationis præcone: & iuit alius poſt alium,
Manibus alternantibus maxillę ſummū pulſans.
Et Pilatus celeris conſilii accurrit extra domum
Pedibus reciprocis, & ſonuit inſipienti populo,
Exterius virum hunc ad vos iam duco.
Vt autē cognoſcatis, mentis erratū nullū in ipſo
In-

Νηοπόλους δ' ἤλεγξεν ἑῷ πολυειδέϊ μύθῳ,
Κρίνας, αἴτιον οὐδὲν ἐν ἀνέρι τῷδε δοκεύω·
Οὐ πρόφασιν μίαν εὗρον ἐπήβολον. ἀρχέγονον δὲ
Ὑμῖν πάτριόν ἐστιν ἐτήσιον, ὄφρα κεν ὑμῖν
Ἐκ φυλακῆς καλέσας ἕνα δέσμιον ἀνέρα λύσω·
Ἦ ῥα νύ μοι βούλεσθε παλίλλυτον ὔμμιν ὀπάσσω
Σφιγγόμενον δεσμοῖσιν Ἰουδαίων βασιλῆα;
Ἑβραῖοι δ' ἀλάλαξαν ἀπείρονα σύνθροον ἠχὼ
Φθεγγόμενοι, Μὴ τοῦτον ὃν ἔννεπες, ἀλλὰ Βαραββᾶν·
Ὃς πέλε ληϊστὴρ θανατηφόρος. Αἰνομανὴ δὲ Κ.ιθ.
Ὄρχαμος ἀφραδέων στομάτων ἀλαλητὸν ἀκούων,
Ληϊστὴν ἀνίμαστον ἀδέσμιον ὤπασε λαῷ,
Καὶ ῥοπάλοις ἀχάρακτον· ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
Ῥιγεδανῇ Χριστοῖο δέμας φοίνιξεν ἱμάσθλῃ.
Καὶ στρατὸς ἀντιβίων φιλοκέρτομος εἷχεν Ἰησοῦν·
Ὀξυτόμου δὲ κόρυμβα περιπλέξαντες ἀκάνθης,
Στέμμα νόθον βασιλῆος ἐκυκλώσαντο καρήνῳ.
Καί μιν ἀνεχλαίνωσαν ἐπὶ χροῒ πέπλα βαλόντες,
Σιδονίης στίλβοντα σοφῷ ἀνθῆρι θαλάσσης·
Σύμβολα κοιρανίης καὶ ἐν ἄλγεσιν. ἀμφιπαγῆ δὲ
Γούνατα δοχμώσαντες ἐπὶ χθονὸς αὐχένι κυρτῷ,
Κοίρανον ἠσπάζοντο ἐνὶ ψευδήμονι κλήσει,
Ἱκεσίης κήρυκι· καὶ ἤϊεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Χερσὶν ἀμοιβαίῃσι παρηΐδος ἄκρον ἀράσσων.
Καὶ Πιλάτος ταχύμητις ἀνέδραμε δώματος ἔξω
Ποσσὶ παλιννόστοισι, καὶ ἴαχεν ἄφρονι λαῷ,
Ἔκτοθεν ἀνέρα τοῦτον ἐς ὑμέας ἔτι κομίζω.
Ὄφρα δὲ γιγνώσκητε, νεοπλανὲς οὐδὲν ἐν αὐτῷ

Εὗρον ἐγώ, πραπίδεσσιν ἀμωμήτοισι δικάζων.
Ἀχράντοις δὲ πόδεσσι διέστιχε νόσφι μελάθρου,
Καὶ στέφος ὀξυέθειρον ὁμόπλοκον εἶχεν ἀκάνθης,
Πορφυρέην τ' ἐσθῆτα διάβροχον αἵματι κόχλου,
Καὶ Πιλάτος κατέλεξε πάλιν ζηλήμονι λαῷ,
Ἠνίδε, ποικιλόνωτος ἀναίτιος ἵσταται ἀνήρ.
Καί μιν ἐσαθρήσαντες ἀθέσμιοι ἀρχιερῆες,
Καὶ βλοσυροὶ δρηστῆρες ἐπέβρεμον ἄσπετον ἠχῶ,
Σταυρῷ σύμπλοκος οὗτος ἐπήορος ὄρθιος ἔστω,
Καὶ ποσὶ καὶ παλάμῃσι σιδήρεα κέντρα κομίζων.
Καὶ Πιλάτος λαοῖσιν ἐχέφρονα ῥήξατο φωνήν,
Ὑμεῖς τετραπόρῳ σφηκώσατε τοῦτον ὀλέθρῳ·
Οὐ γὰρ ἐγὼ θανάτου πρόφασιν μίαν εὗρον ἐν αὐτῷ.
Καὶ Πιλάτῳ φθέγξαντο μεμηνότες ἀρχιερῆες,
Πάτριος Ἑβραίοις φέρεται νόμος, ὅν ποτε βίβλῳ
Θεσμοθέται γράψαντο, καὶ οἷά τε θεσμὸς ἀνώγει,
Οὗτος ἀνὴρ ὤφειλε θανεῖν ποινήτορι πότμῳ,
Εἵνεκα δυσσεβίης, ὅτι θέσκελον αὐτὸς ἑαυτὸν
Υἱὸν ἀειζώοιο θεοῦ κίκλησκε τοκῆος.
Καὶ σοφὸς ὡς κλύε τοῦτο δικασπόλος ἔτρεμεν ἀνήρ·
Σπερχομένοις δὲ πόδεσσιν ἐδύσατο πάνδοκον αὐλήν·
Ἰησοῦν δ' ἐρέεινε τὸ δεύτερον ἠθάδι μύθῳ,
Τίς τελέθεις; πόθεν εἶ σύ; Κατηφιόων δ' ἐπὶ γαίῃ
Κοίρανος ὄμματα πῆξε, καὶ οὐ Πιλάτῳ στόμα λύσας,
Ἀντίδοτον μύθοισιν ἀμοιβαίην πόρε φωνήν.
Καὶ Πιλάτος βαρύμηνιν ἀπερροίβδησεν ἰωήν,
Οὔ με τεοῖς ἐπέεσσιν ἀμείβεαι; οὐδέπω ἔγνως
Ὅττι κεν εἰς σὲ φέρω δίδυμον κράτος; ἀμφότερον γάρ,

Inueni ego prçcordiis irreprehẽſibilib. iudicãs.
Incontaminatis autem pedibus incedebat extra
domum,
Et coronam acutos capillos habentem complicatam habebat ſpinæ,
Purpuream & veſtem, irriguã ſanguine muricis.
Et Pilatus dixit iterum inuido populo,
Ecce, varium dorſum habens inſons aſtat vir.
Et ipſum aſpicientes iniqui pontifices,
Et truculenti miniſtri, fremuerunt immenſum
ſonum,
Cruci affixus hic ſublimis erectus ſit,
Et pedibus & manibus ferreos ſtimulos ferens.
Et Pilatus populo prudentem dixit vocem,
Vos quadrifori torquete hunc exitio.
Nõ enim ego mortis cauſam vllã inueni in ipſo.
Et Pilato dixerunt furentes pontifices,
Hæreditaria Iudæis fertur lex, quam in libro
Legiferi ſcripſerunt: & ſicut ſanctio iubet,
Hic vir debet mori vindice morte,
Propter impietatem, quod diuinũ ipſe ſeipſum
Filium ſemper viuentis Dei vocauit patris.
Et ſapiens quum audiret hoc iudex tremuit vir:
Feſtinantibus autẽ pedib. ſubiit capacem aulam,
Ieſumque interrogauit iterũ cõſueto ſermone,
Quis es? vnde es tu? Mitis vero in terram
Dominus oculos fixit, & non Pilato os ſoluens,
Reſponſiuam verbis alternantem dedit vocem.
Et Pilatus grauiter minacẽ cũ ſono emiſit vocẽ,
Non mihi tuis verbis reſpondes? nondũ nouiſti
Quod in te fero duplicem poteſtatem? vtrumq; enim,

Et cruce domare poſſū;&,ſi voluero,te dimittā.
Et ei Chriſtus dixit,ſuperbum faſtum redarguēs,
Nullam haberes per ſe collectā in me potentiā,
Si non deſuper eſſet donata.propter quod vir
Qui me capiens tradidit, peccatū maius retinet.
Inde decernens Pilatus cogitauit dimittere
Ieſum indemnatum,dimiſſum e pernicie.
Populus vero contra clamauit non tacētis ſtrepitu ſoni
Infinito ore,Illæſum hunc relinquens,
Cæſaris non amicus es ſolius ſceptriferi regis.
Omnis enim ſeipſum regem dicens mendaci ſermone,
Cū Cęſare Tiberio falſo nominat* hic contēdit.
Et Pilatus trementibus auribus ſermonē audiēs,
Extra excelſas ædes eduxit Ieſum.
Recens extructo autē ſedit lithoſtroto in loco,
Nomen hoc ferente dictum Græca voce,
Quaſi lapidibus ſtratis elaborato: indigena autē
Gabatha ſtrepitanti Syro vocatur vocabulo.
Sexta autem quam dicunt initium ſabbati erat aurora:
Eratque protenſa tertia letifera hora.
Et Pilatus promptus e lapidoſa ſede
Iudæis clamauit,Ecce prope ſtat vir,
Dominus veſter,regiam veſtem ferens.
Populus autē reſpondit conſentiēte ex gutture,
Hunc accipiens crucifige maxime ignominioſa aliqua morte:
Erectus hic pereat ferriferis a clauis,
In ligno facta morte extēſus quadriiugo vinculo.
Et Pilatus rurſus dixit toti inſpicienti populo,

Καὶ σταυρῷ δαμάσαιμι, καί, ἢν ἐθέλω, σε μεθήσω.
Καί οἱ Χριστὸς ἔλεξεν, ἀγήνορα κόμπον ἐλέγχων,
Οὐδεμίαν μεθέπεις αὐθάγγετον εἰς ἐμὲ τιμήν,
Εἰ μὴ ἄνωθεν ἦεν κεχαρισμένον. οὗ χάριν ἀνὴρ
Ὅς με λαβὼν παρέδωκεν, ἁμαρτάδα μείζονα τίσ-
Ἔνθεν ἐπικρίνων Πιλάτος μενέαινεν ἐᾶσαι [σει.
Ἰησοῦν ἀδίκαστον ἀνειμένον ἐκτὸς ὀλέθρου.
Λαοὶ δ' ἀντιάχησαν ἀσιγήτου κλόνον ἠχοῦς
Νηρίθμοις στομάτεσσιν, Ἀπήμονα τοῦτον ἐάσας,
Καίσαρος οὐ φίλος ἐσσὶ μονοσκήπτρου βασιλῆος.
Πᾶς γὰρ ἑαυτὸν ἄνακτα λέγων ψευδήμονι μύθῳ,
Καίσαρι Τιβερίῳ ψευδώνυμος οὗτος ἐρίζει.
Καὶ Πιλάτος τρομεροῖσιν ἐν οὔασι μῦθον ἀκούων,
Ἔκτοθεν ὑψορόφων μεγάρων ἐκόμισσεν Ἰησοῦν.
Ἀρτιδόμῳ δ' ἐκάθητο λιθοστρώτῳ παρὰ χώρῳ,
Οὔνομα τοῦτο φέροντι βοώμενον Ἑλλάδι φωνῇ,
Οἷα λίθοις στρωτοῖσι τετυγμένῳ· ἐνδαπίῳ δὲ
Γαββαθὰ παφλάζοντι Σύρῳ κικλήσκετο μύθῳ.
Ἕκτη δ' ἦν ἐνέπουσι προσάββατος ἔπλετο ἠώς·
Ἦν δὲ τιταινομένη τριτάτη θανατηφόρος ὥρη·
Καὶ Πιλάτος ταχυεργὸς ἐπ' εὐλαΐγγι θοώκῳ
Ἑβραίοις ἐβόησεν, Ἴδε σχεδὸν ἵσταται ἀνήρ,
Κοίρανος ὑμείων, βασιλήιον εἷμα κομίζων.
Λαοὶ δ' ἀντιάχησαν ὁμοφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν,
Τοῦτον ἑλὼν σταύρωσον ἐλεγχίστῳ τινὶ πότμῳ·
Ὀρθὸς οὗτος ὄλοιτο σιδηροφόρων ἀπὸ γόμφων,
Δουρατέου θανάτοιο ταθεὶς τετράζυγι δεσμῷ.
Καὶ Πιλάτος πάλιν εἶπεν ὅλῳ θηήτορι λαῷ,

Δούρασι γομφοτόμοισιν ἐγὼ γομφωτὸν ἐλάσσας
Κοίρανον ὑμείων, ὀλέσω ποινήτορι πότμῳ;
Καὶ δολίοις στομάτεσσιν ἀνέκραγον ἀρχιερῆες,
Ἄλλον ἔχειν οὐκ ἴδμεν ἀήθεα κοίρανον ἡμεῖς,
Κοίρανον αὐτοκέλευστον, ὃν οὐκ ἐστέψατο Ῥώμη,
Εἰ μὴ Καίσαρα μοῦνον, ἀπείρονα ποιμένα κόσμου.
Καὶ Πιλάτος λαοῖο βοὴν ἄσβεστον ἀκούων,
Χερσὶν ἑκὼν ἀέκων ἀδίκῳ παρέδωκεν ὀλέθρῳ.
Καὶ θανάτῳ χαίροντες ἀναιδέες ἀρχιερῆες
Ἰησοῦν ἐδέχοντο θελήμονες. ὠκύμοροι δὲ
Ἀθανάτου Χριστοῖο βροτοὶ γεγάασι φονῆες
Πάντες ὁμοῦ. καὶ σταυρὸν ἔχων ἑὸν αὐτὸς Ἰησοῦς,
Εἰς μόρον ἀπτοίητος ἑκούσιον εἶχε πορείην,
Εἰσόκε χῶρον ἵκανε φαλιζομένοιο Κρανίου,
Ἀδὰμ πρωτογόνοιο φερώνυμον ἄντυγι κόρσης·
Γολγοθᾶ τ' καλέεσκε Σύρων στόμα· κεῖθι φονῆες
Εἰς δόρυ τετράπλευρον ἐπήορον ὑψόθι γαίης
Ὄρθιον ἐξετάνυσσαν ἐπισφίγξαντες ἀνάγκῃ
Πεπταμένας ἑκάτερθε σιδηρείῳ ἶνι δεσμῷ
Χεῖρας· ὁμοτρήτῳ δὲ πεπαρμένον ἄζυγι γόμφῳ,
Διπλόον ἦτορ ἔχοντα μιῇ τετορημένον ὁρμῇ,
Ποσσὶν ὁμοπλεκέεσσιν ἀκαμπέα δεσμὸν ὀλέθρου.
Κέντροις δ' ἀντιτύποισιν ἐπὶ σταυροῖο δεθέντας
Νυκτιλόχους δύο φῶτας ἐνὶ ξυνώσαν ὀλέθρῳ
Γείτονας ἀλλήλοισι· μέσον δ' ἔστησαν Ἰησοῦν.
Καὶ Πιλάτος θηητὸν ἐπέγραφε μάρτυρι γόμφῳ
Γράμμα, τόπερ καλέουσι Λατινίδι τίτλον ἰωῇ.
Ἦν δὲ σοφῷ καλάμῳ τετυπωμένον, Οὗτος Ἰησοῦς,

Ligno clauis traiecto ego clauis aſtrictũ adigens
Regem veſtrum, perdam vindice morte?
Et doloſo ore acclamarunt pontifices,
Alium habere neſcimus inconſuetum regẽ nos,
Regem iniuſſum, quem non coronauit Roma,
Niſi Cæſarem ſolum, infinitum paſtorem mũdi.
Et Pilatus populi clamorem inextinguibilem
audiens,
Chriſtum volens nolens iniuſto tradidit exitio.
Et morte gaudentes impudentes Pontifices
Ieſum receperunt prompti: citoque afferentes
exitium
Im̃ortalis Chriſti mortales facti ſunt homicidæ
Omnes ſimul. & crucem baiulãs ſuam ipſe Ieſus,
Ad mortem imperterritus volentem habuit viã,
Donec in locum venit nominati Cranii,
Adam priſci nomen ferentem ambitu capitis:
Golgotha hunc vocabat Syrorũ os. ibi homicidę
In tignum quadratum ſublimem ſupra terram
Erectum extenderunt aſtringentes violentia
Explicatas vtrinque ferri eo quodam vinculo
Manus: ſimul foratoq. trãsfixum ſingulari clauo,
Duplex ſummum habẽs vno traiectum impetu,
Pedibus complicatis inflexile vinculum exitii.
Stimulis autem renitentibus ad crucem ligatos
Nocturnos latrones duos viros vna ſimul affe-
cerunt morte
Vicinos inuicem: medium autem ſtatuerunt Ie-
ſum.
Et Pilatus viſibilem ſcripſit teſtificante ſtilo
Inſcriptionem, quam vocant Latina titulũ voce.
Erat autem ſapienti calamo expreſſus, Hic Ieſus,
Hic

Hic Iudæorum rex Galilæus Ieſus.
Et multus Iudæorum peregrinus cœtus legit
Titulum videns, quia locus erat collis ciuitati vicinus,
Vbi ipſum crucis concluſerunt repagulo.
Erat autem vnius manus ſciēti ſignatus tractu,
Romana lingua, Syriaca & Græca voce.
Et Pilatum rogarunt ſimul venientes pontifices,
Ne ſcribas, ne ſcribas hunc Iudæorum regem,
Sed quod ille dixit ſua mendaci voce,
Rex Iudæorum ſum, ſceptriger Ieſus.
Et Pilatus dixit ſermonem, immites viros redarguens,
Scripſi certo quod ſcripſi. Sublimem vero
Ieſum immotum miniſtri mortis
Explicate erigentes ad crucem ligatum,
Diuinam veſtem a Deo geniti Regis
Stantes diuiſerunt, & ſplendidam tunicam,
Quæ integra ſupra ſimul & infra geſtantem
Inſutilis erat contexta, a ceruice ad malleolos deſinens.
Inter ſe autem loquebātur concordi quodā ſermone,
Purpuream ne diſſecemus veram hanc tunicam,
Diuinam habentem formam peregrinam: ſed pro ipſa
Digitos manus iacientes, procul iacta ſigna victoriæ,
Sorte omnes videamus contētionis experte cui' erit:
Vt ſermo ille ſerus verus exiſteret,
Quem cithara cantans diuiniloquus dixit cātus,
Noſtri terribiles inter ſe homicidæ,
Communes aduerſarii meas diuiſerunt veſtes,
Et ſortem iecerunt chlænæ cupida quadā ſorte.
Noſtri

Οὗτος Ἰουδαίων βασιλεὺς Γαλιλαῖος Ἰησοῦς.
Καὶ πολὺς Ἑβραίων ἐπιδήμιος ἑσμὸς ἀνέγνω
Τίτλον ἰδὼν, ὅτι χῶρος ἔην λόφος ἄστεϊ γείτων,
Ὁππόθι μιν σταυροῖο συνεκλήϊσσαν ὀχῆϊ.
Ἦν δὲ μιῆς παλάμης νοερῷ κεχαραγμένον ὁλκῷ
Αὐσονίῃ γλώσσῃ τε, Σύρῳ καὶ Ἀχαιΐδι φωνῇ.
Καὶ Πιλάτον λιτάνευον ὁμήλυδες ἀρχιερῆες,
Μὴ γράφε, μὴ γράφε τοῦτον Ἰουδαίων βασιλῆα,
Ἀλλ' ὅτι κεῖνος ἔνισπεν ἑῇ ψευδήμονι φωνῇ,
Κοίρανος Ἑβραίων πελέθω, σκηπτοῦχος Ἰησοῦς. [χων
Καὶ Πιλάτος φάτο μῦθον, ἀπηνέας ἄνδρας ἐλέγ-
Ἔγραφον ἀσφαλέως τίπερ ἔγραφον. Ὑψιφανῆ δὲ
Ἰησοῦν ἀτίνακτον ὑποδρηστῆρες ὀλέθρου
Ἐκταδὸν ὀρθώσαντες ἐπὶ σταυροῖο δεθέντα,
Θεσπεσίην ἐσθῆτα θεηγενέος βασιλῆος
Ἱστάμενοι δάσσαντο, καὶ αἰγλήεντα χιτῶνα,
Ὅστις ὅλος καὶ ὕπερθεν ὁμοῦ καὶ ἔνερθε φορῆος [γων.
Ἄρραφος ἦεν ὑφαντὸς, ἀπ' αὐχένος εἰς σφυρὰ λή-
Ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ὁμοφθόγγῳ τινὶ μύθῳ,
Οἴνοπα μὴ σχίζοιμεν ἀληθέα τόνδε χιτῶνα,
Θέσκελον ἀμφιέποντα τύπον ξένον· ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ
Δάκτυλα χειρὸς ἀφέντες, ἐκηβόλα σύμβολα νίκης,
Λαχμῷ πάντες ἴδοιμεν ἀδηρίτῳ τίνος ἔσται·
Ὄφρα κε μῦθος ἐκεῖνος ἐτήτυμος ὄψιμος εἴη.
Ὃν κιθάρῃ ψάλλουσα θεηγόρος ἔννεπε μολπή,
Ἡμέτεροι δασπλῆτες ἐπ' ἀλλήλοισι φονῆες.
Ξυνοὶ ἀμιλλητῆρες, ἐμοὺς δάσσαντο χιτῶνας,
Καὶ κλήρους ἐβάλοντο φιλοχλαίνῳ τινὶ λαχμῷ,
Ἡμετέ-

Ἡμετέρης ἐσθῆτος ἕως ἐγγύοντο φορῆες.
Καὶ τὰ μὲν ἔργα τέλεσσεν ἀθεσμοβίων στρατὸς ἀνδρῶν·
Ἐγγύθι δὲ σταυροῖο συνήλυδες ἦσαν ἑταῖροι,
Καὶ Μαρίη, Χριστοῖο θεητόκος· οἷς ἅμα κείνη
Σύγγονος ἦν Μαρίη καὶ ὁμώνυμος· ἦν δὲ καὶ αὐτὴ
Μαγδαληνὴ Μαρίη φιλοδάκρυος. ὡς δὲ τεκοῦσαν
Χριστὸς ἴδεν θεόπαιδα, καὶ ὃν φιλέεσκε μαθητὴν,
Μητέρι μῦθον ἔλεξε, Γύναι φιλοπάρθενε μῆτερ,
Ἠνίδε παρθένον υἷα. καὶ ἔμπαλιν εἶπε μαθητῇ,
Ἠνίδε παρθενικὴ φιλοπάρθενε σεῖο τεκοῦσα
Νόσφι τόκου. Κείνης δὲ μετὰ δρόμον εὔποδος ὥρης
Παρθένον ἀώδινα συνέστιον ἔσχε μαθητὴς
Ἔνδον ἑοῦ μεγάροιο· καὶ ἄσπορος ἔσκε τεκούσης
Υἱὸς, ἀνὴρ ἀλόχευτος ἀπειρώδινος ἀνάσσης.
Ἰησοῦς δ᾽ ἅμα πάντα παρισπεύσαντα νοήσας
Ὅττι θοῶς τετέλεστο, θοώτερον ἤθελεν εἶναι
Τέρμα βίου ἱσταμένοιο τὸ λείψανον· εἶπε δὲ λαῷ,
Διψώω. καὶ ἑτοῖμον ἔην παρὰ γείτονι χώρῳ
Ὄξεος ἔμπλεον ἄγγος· ἀνὴρ δέ τις ὀξὺς ἀκούσας,
Σπόγγον ὑποβρυχίων ἀδύτων βλάστημα θαλάσσης
Πλήσας δριμυτάτοιο ποτοῦ καὶ διψάδος ἅλμης,
Ἰθυπόρου καλάμου παρὰ νείατον ἄκρον ἐρείσας,
Ὤρεγεν ὑσσώπῳ κεκερασμένον ὄξος ὀλέθρου,
Ἀντίδοτον βασιλῆι μελιζυγέος νιφετοῖο
Ἄρτου θεσπεσίοιο, δι᾽ ἠέρος ὑψόσε τείνων
Ἄκρον ἀειρομένου καλάμου, καὶ σπόγγον ἀλήτην.
Ἀλλ᾽ ὅτε πικρὸν ἔδεκτο ποτὸν καὶ δίψιον ἅλμην,
Ἀγχιθανὴς, Τετέλεστο, καὶ ὑστατίῳ φάτο μύθῳ·

Καὶ

Noſtri veſtimenti donec facti ſunt geſtatores.
Et hęc quidem opera fecit facinoroſorũ exercit⁹
Prope vero crucem comites erãt ſocii, [virorũ:
Et Maria Chriſti deipara: quibus ſimul illa
Cognata erat Maria & cognominis:aderat autẽ & ipſa [matrem
Magdalena Maria libenter lacrymans. Quũ vero
Chriſtus vidit deiparam & quem diligebat diſcipulum, [mater,
Matri verbum dixit, Mulier virginitate gaudens
Ecce virginem filium. & rurſus dixit diſcipulo,
Ecce virgo virginitatis ſtudioſe tua mater
Abſque partu. illius autem poſt curſum velocis horæ [diſcipulus
Virginem partu felicem cohabitantem habebat
Intra ſuã domum:& nõ ſatus erat matris [regina.
Filius, vir nõ genit⁹ a partus dolorẽ non experta
Ieſus autem ſimul omnia prætergreſſa intelligẽs
Quod cito perfecta ſint, citius voluit eſſe
Finis ineuntis reliqua:dixitque populo,
Sitio.& paratũ erat apud vicinum locum [diẽs,
Aceto plenum vas: vir autem quidam acute au-
Spongiã ſubriguorũ penetralium germẽ maris
Implẽs acerrimo potu & ſiticuloſa muria, [figẽs,
Recta procedẽtis arundinis ad extremũ cacumẽ
Præbuit hyſſopo mixtum acetum exitii,
Compenſationem Regi pro melliflua niue
Panis diuini, per aerem alte protendens
Summum ſublatæ arundinis, & ſpongiam vagã.
Sed poſtquam amarum recepit potum & ſitibũdam muriam,
Vicin⁹ morti, Perfectũ eſt, vltimo dixit ſermone:

Et caput inclinauit, volentique ceſſit morti.
Et furentes ſacerdotes, poſtquam circa veſpertinam horam
Cucurrit agniuori prænuncius dies feſti,
In domum elati affluxerunt præſidis:
Et Pilatum precabantur congregati, vt ipſorum,
Chriſti diuini, & ſero morientium duorũ virorũ;
Trinorum, multos dẽtes habẽte pedes ſecarẽtur
Ne etiã in cruce fixa corpora manerent; [ferro:
Septimum quando lumen veniret: erat enim illa
Omnibus Iudæis immenſa legitima aurora
Lucis ſeptimæ, quam nouerunt honorare,
Et exercitus prope acceſſit ſanguinarius. alte ex-
Primi quidẽ diſſecuit penetrabili ferro [tẽſum v.
Placidi pedem duplicem: in cruce etiam poſiti
Alterius nocturni latronis geminos pedes gladio tundens,
Alterum præcipitauit conuiciatorẽ celeri morte,
Ieſum vero quãdo mortuũ viderũt, tãquã mortui
Nõ pedes percuſſerũt coniugatos cõſueto ferro:
Sed currens incomprehenſibilis vir leui lancea
Latus carum non parcenti vulnerauit gladio:
Et geminis liquoribus ex latere percuſſo,
Primum quidem ſanguis effuſus eſt, deinde vero diuina aqua.
Vir autem qui vidit, ſuo confirmauit ſermone
Teſtimonium immotum: Mente autem optima præditi illius
Scimus quod diuina & vera eſt vox.
Hæc autem omnia fiebant, vt dictum firmũ eſſet
Quod diuinâ citharâ ſuauiter ſpirans dixit cãrus,
Corporis irreprehenſibilis prænuncium, Nullũ ex ipſo
Diſcre-

Καὶ κεφαλὴν ἔκλινε, θελήμονι δ' εἴκαθε πότμῳ.
Καὶ ζαμενεῖς ἱερῆες, ἐπεὶ περὶ δείελον ὥρην
Ἔσπεχε μηλοφάγοιο προάγγελον ἦμαρ ἑορτῆς,
Ἐς δόμον αὐχήεντος ἐπέρρεον ἡγεμονῆος·
Καὶ Πιλάτον λίσσοντο συνήλυδες, ὄφρα κεν αὐτῶν,
Χριστοῦ θεσπεσίοιο, καὶ ὀψιμόρων δύο φωτῶν,
Τρισσῶν, πουλυόδοντι πόδες τέμνοιντο σιδήρῳ·
Μὴ καὶ ἐπὶ σταυροῖο πεπηγότα σώματα μίμνῃ,
Ἕβδομον ὁππότε φέγγος ἐλεύσεται. ἦν γὰρ ἐκείνη
Πᾶσιν Ἰουδαίοισιν ἀθέσφατος ἔννομος ἠὼς
Φέγγεος ἑβδομάτοιο, τόπερ δεδάασι γεραίρειν.
Καὶ στρατὸς ἐγγὺς ἵκανε μιαιφόνος. ὑψιτενῆ δὲ
Πρώτου μὲν διέτεμνεν ἀλοιητῆρι σιδήρῳ
Μειλιχίου πόδα δισσόν· ἐπὶ σταυρῷ δὲ δεθέντος
Ἄλλου νυκτιλόχου διδύμους πόδας ἄορι κόψας,
Δεύτερον ἐπρήνιξεν ἐπεσβόλον ὀξέϊ πότμῳ.
Ἰησοῦν δ' ὅτε νεκρὸν ἐσέδρακον, οἷα θανόντος,
Οὐ πόδας ἠλοίησαν ὁμόζυγας ἤθαδι χαλκῷ.
Ἀλλὰ θορὼν ἀκίχητος ἀνὴρ ἀνεμώδεϊ λόγχῃ,
Πλευρὴν πᾶσι μελοῦσαν ἀφειδέϊ νύξε μαχαίρῃ·
Καὶ διδύμαις λιβάδεσσιν ἀπὸ πλευροῖο τυπέντος
Πρῶτα μὲν αἷμα χύθη, μετέπειτα δὲ θέσκελον ὕδωρ.
Ἀνὴρ δ' ὅστις ὄπωπεν, ἑῷ πιστώσατο μύθῳ
Μαρτυρίην ἀτίνακτον· ἀριστονόοιο δὲ κείνου
Ἴδμεν ὅτι ζαθέη καὶ ἐτήτυμος ἔπλετο φωνή.
Ταῦτα δὲ πάντα τέλεσκεν, ὅπως ἔπος ἔμπεδον εἴη
Ὃ ζαθέῃ φόρμιγγι μελίπνοος ἔννεπε μολπή,
Χριστὸς ἀμωμήτοιο προάγγελος, Οὐδὲν ἀπ' αὐτοῦ

Κεκρι-

Κεκερμένων μελέων τετριμμένον ὀστέον ἔσται.
Καὶ φέρεται λόγος ἄλλος ὃν ἔννεπε θέσκελος ἀνήρ,
Ὄψονται πρὸς ἐκεῖνον ὃν οὔτασαν, ὅστις ὀπάσσει
Ποινὴν ὀψιτέλεστον ἀμοιβάδα κέντρῳ λόγχῃ.
Καὶ Πιλάτην μετέπειτα λαθὼν ἱκέτευεν Ἰωσήφ,
Τάρβος Ἰουδαίων πεφυλαγμένος· ὅς ῥα καὶ αὐτὸς
Ἀπροϊδὴς Χριστοῖο φιλήκοος ἔσκε μαθητής,
Ἐκ στόματος ζαθέοιο σοφὸν γάλα πιστὸν ἀμέλγων.
Οὗτος ἰὼν ἱκέτευεν, ὑπωρόφιον γόνυ κάμπτων,
Ὄρχαμον αἰτίζων νέκυν ἔνθεον. αὐτὰρ ὁ χαίρων
Νεκρὸν ἀειζώοντα θεουδέι δῶκε φορῆι.
Καὶ ποδὶ σιγαλέῳ νεκυοστόλος ἤλθεν Ἰωσήφ.
Ἐγγύθι δὲ σταυροῖο πεπηγμένον ἄκρον ἐρείσας,
Δίζυγα χαλκὸν ἔλυσεν ἀκαχμένον ὀξέι δεσμῷ,
Καὶ νέκυν ἑστηῶτα κατήγαγε δείελος ἀνήρ,
Φόρτον ἐλαφρίζων θεοδέγμονι κείμενον ὤμῳ.
Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὃς ἤλυθε νυκτὸς ὁδίτης
Ἐς μέγαρον Χριστοῖο, φυλασσομένῳ ποδὶ βαίνων,
Σμύρναν ἄγων θυόεσσαν, ἐρυθραίοιο δὲ κήπου
Ἰνδῴης ἀλόης δονακοτρεφὲς ἔρνος ἐέρσης,
Λίτρας τὰς καλέουσι φατιζομένῳ ἐνὶ μέτρῳ
Ἄχρι μιῆς ζαθέης ἑκατοντάδος· ὧν ἅμα καρπῷ
Λεπταλέαις ὀθόνῃσιν ἐμιτρώσαντο θανόντος
Σῶμα, πολυπλέκτῳ ἑλίκων εὐώδει δεσμῷ,
Ὡς ἔθος Ἑβραίοις ἐπιτύμβια θεσμὰ φυλάσσειν.
Ἦν δέ τις αὐτόθι τύμβος ἀερσιλόφῳ παρὰ χώρῳ,
Χριστὸν ὅπῃ σταυροῖο συνεκλήισαν ἐχῖνι
Νηλὴς ἐχθρὸς ὅμιλος· ἔην δ' ἐνὶ γείτονι κήπῳ

Τύμβος

Diſcretorum membrorum contritum os erit.
Et fertur ſermo alius quem dixit diuinus vir,
Videbunt eum quem vulnerarunt, qui præbebit
Pœnam ſero perfectam compēſationem ſtimulanti lanceæ.
Et Pilatum deinceps clam precabatur Ioſeph,
Præ timore Iudæorum cautus: qui ſane & ipſe
Improuiſus Chriſti audiēdi cupid⁹ erat diſcipul⁹,
Ex ore diuino ſapiens lac fidele mulgens.
Hic abiens ſupplicabat, domeſticū genu flectēs,
A principe petens mortuum diuinum. ſed ille gaudens,
Mortuū ſemper viuētē religioſo dedit geſtatori.
Et pede tacito mortuos trāſmittēs venit Ioſeph.
Iuxta autem crucem fixum veſtigium fulciens,
Duplex ferrū ſoluit perferratum acuto vinculo,
Et mortuum innixum deduxit veſpertinus vir,
Onus leuans Deum recipienti iacēs in humero.
Venit autē & Nicodem⁹, q venerat noctu viator
In domum Chriſti, cauto pede incedens,
Myrrham ferēs fragrantē, rubicūdi etiam horti
Indicæ aloes in arundinib. creſcēns germē terrę,
Libras quas vocant nominata quadam menſura
Vſq. ad cētenariū numerū: quorū ſimul cū fructu
Tenuibus linteis cinxerunt mortui
Corpus, multiplici circumuolutionum fragranti vinculo,
Vt mos eſt Iudæis ſepulcrales ritus ſeruare.
Erat autem quoddā ibi ſepulcrum ſublimis collis iuxta locum,
Chriſtum vbi crucis concluſit repagulo
Immitis hoſtilis cœtus. erat etiā in vicino horto

Sepulcrum rudi cauato e ſaxo,
Sculptum totum, nouiter extructum. in lapidoſo autem ſepulcro [quutus:
Nondum mortu' iacuerat ſepulcralẽ terrã alle-
Sed ſepulcri puri peruadens hortenſis aura
Locum perflabat: quo laborioſus Ioſeph
Ieſum detulit ſuo geſtatum humero. [milẽ lectũ,
Et mortuũ nõ manentẽ in lapidoſum poſuit hu-
Mortuum ſempervíuum, triduanũ in tumulo,
Ad ſepulcrum ſuis radicibus innitens, nõ teſtificatum opus texens:
Quia apud Iudæos obſeruatę curſũ horæ, [rora:
Vicinã noctẽ ferens initium ſabbati cucurrit au-
Et rurſ' domũ iuit latẽs incõprehẽſibilis Ioſeph.
Vna autem præuertente poſt ſabbatum aurora *Cap. XX.*
Magdalena Maria lugubre prope tumulũ [terrã
Matutinum veſtigiũ flexit, quãdo vmbroſam per
Noctu appatẽs nõ ſignata matutina iuerat ſtella:
Et lapidem liminari tranſmotum ab oſtio
Ingẽtem in pauimento reuolutum, pond' terrę,
Et ſepulcrum videt nudum, quo onuſtus Ioſeph
Ieſum in paruũ arenoſum poſuit humilẽ lectũ.
Ibi mulier nocturna pedes ad quietẽ collocauit: in ſinu autem [ctum
Luctuoſum vnguentum habebat, deſertumq. le-
Attigit, inquirens mortuum fugitiuum inũgere.
Sed ipſum nõ deprehendit: feſtinante autẽ pede
Reuerſa in domum venit, placidoque Petro
Nuncium & alteri cohabitanti diſcipulo,
Dominus quem dilexit, vna communicauit voce
De ſepulcro vacuo. & quum Petrus audiſſet,
Reſpi-

Τύμβος ἀδωμήτοιο βαθυνομένης ἀπὸ πέτρης,
Γλυπτὸς ὅλος νεόπηκτος. ἐν ᾧ λαΐγγι δὲ τύμβῳ
Οὔπω νεκρὸς ἔκειτο χυτῆς ψαμάθοιο τυχήσας·
Ἀλλὰ τάφου καθαροῖο φυτῶν ἐπικήπιος αὔρη
Χῶρον ἀνερρίπιζεν, ὅπῃ παλαεργὸς Ἰωσὴφ
Ἰησοῦν ἐκόμισσεν ἑῷ πεφορημένον ὤμῳ.
Καὶ νέκυν οὐ μίμνοντα λιθώδεϊ θῆκε χαμεύνῃ,
Νεκρὸν ἀειζώοντα, τριήμερον ἔνδοθι τύμβου,
Σῆμα παρ' αὐτόρριζον, ἀμάρτυρον ἔργον ὑφαίνων·
Ὅττι παρ' Ἑβραίοισι φυλασσομένης δρόμον ὥρης,
Γείτονα νύκτα φέρουσα προσάββατος ἔτρεχεν ἠώς·
Καὶ πάλιν ἐς δόμον ἦλθε λαθὼν ἀκίχητος Ἰωσήφ.
Τῇ δὲ μιῇ φθαμένῃ μετὰ σάββατον ἠριγενείῃ, Κ.κ
Μαγδαληνὴ Μαρίη φιλοδάκρυος ἐγγύθι τύμβου
Πρώϊον ἴχνος ἔκαμπτεν, ὅτε σκιοειδέϊ γαίῃ
Νυκτιφανὴς ἀχάρακτος ἑώϊος ᾔιεν ἀστήρ·
Καὶ λίθον οὐδαίοιο μετοχλισθέντα θυρέτρου
Ἄπλετον ἐν δαπέδῳ κεκυλισμένον, ἄχθος ἀέρρης,
Καὶ τάφον ἔδρακε γυμνὸν, ὅπῃ βαρύφορτος Ἰωσὴφ
Ἰησοῦν ὀλίγῃ ψαμαθώδεϊ θῆκε χαμεύνῃ.
Κεῖθι γυνὴ νυχίη πόδας εὔνασεν· ἀμφὶ δὲ κόλπῳ
Πενθαλέον μύρον εἶχεν. ἐρημαίης δὲ χαμεύνης
Ἥψατο, μαστεύουσα νέκυν φύξηλιν ἀλεῖψαι.
Ἀλλά μιν οὐκ ἐκίχησεν· ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ
Νόστιμος εἰς δόμον ἦλθε· κατηπιόωντι δὲ Πέτρῳ
Ἀγγελίην ἑτέρῳ τε συνενδιάοντι μαθητῇ,
Κοίρανος ὃν φιλέεσκε, μιῇ ξυνώσατο φωνῇ
Ἀμφὶ τάφοιο κενοῖο. καὶ ὡς ἔχε Πέτρος ἀκούσας,

Ἔμπνοος οἰστρηθέντι ποδῶν διφήτορι ταρσῷ
Ἄνθορεν ἐκ μεγάροιο. καὶ ὡμάρτησε μαθητὴς
Ἄλλος ὁμῶς ἐπὶ σῆμα, καὶ εἰς δρόμον ἔτρεχον ἄμφω.
Καὶ φθάμενος Σίμωνα ποδηνέμος ἦλθε μαθητὴς,
Πέτρου ἀπερχομένοιο θοώτερος. ἀγχιφανὴς δὲ
Ἱστάμενος παρέκυψε, καὶ ἔδραμεν ἔνδοθι τύμβου,
Αντωποῖς βλεφάροισι κενήριον ὀξὺ δοκεύων
Κεκλιμένας ὀθόνας χιονώδεας ὑψόθι γαίης.
Οὐ μὲν ἔσω διέβαινε, καὶ εἰ ταχὺς ἦλθεν ὁδεύων.
Ἑσπόμενος δὲ πόδεσσιν ὀπίστερος ἵκετο Σίμων,
Καὶ ταχὺς ἔνδον ἵκανεν. ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ γυμνοὺς
Σύζυγας ἀλλήλοις λινέους ἐνόησε χιτῶνας,
Καὶ κεφαλῆς ζωστῆρα παλίλλυτον ἅμματι χαίτης·
Σουδάριον τόπερ εἶπε Σύρων ἐπιδήμιος αὐδὴ,
Οὐ ταφίαις ὀθόναις ὁμοῦ κείμενον, ἀμφιλαφῆ δὲ
Μουναδὸν αὐτοέλικτον, ὁμόπλοκον εἰν ἑνὶ χώρῳ.
Ἦλθε καὶ ὁ πρώτιστος ἰὼν ἐπὶ σῆμα μαθητὴς,
Καὶ βραδὺς ἔνδον ἵκανε λιθογλυφέος κενεῶνος·
Καὶ λίθον ἀδίνητον ἐοικότα χάσματι τύμβου,
Αντίτυπον στήριγμα χαραδραίου πυλεῶνος,
Καὶ πλοκάμων τελαμῶνα, καὶ εἵματα κείμενα γαίῃ
Ἔδρακε· καὶ πίστευεν ὅτι χθονίων ἀπὸ κόλπων
Οὐρανίην ἐπὶ πέζαν ὑπηνέμιος νέκυς ἔπτη.
Οὐ γάρ πω δεδάασι δύω Χριστοῖο μαθηταὶ
Ὅττι ταχὺς μετὰ πότμον ἀνόστιμον οὖδας ἐάσας,
Εἰς τρία φάεα μοῦνον ἐγέρσιμον ὕπνον ἰαύων,
Νόστιμος ἐκ νεκύων ἀναβήσεται εἰς πόλον ἄστρων,
Ακλινέος θανάτοιο παλίλλυτα δεσμὰ πατήσας.

Πυκνὰ

Reſpirans incitato pedum indagatore tarſo
Proruit e domo, & ſequebatur diſcipulus
Alius ſimul ad ſepulcrum, & ad domum cucurrerunt ambo.
Et præueniens Simonem leuis venit diſcipulus
Petro feſtinante celerior. vicinus autem
Stans inclinatus introſpexit, & ſpectauit intra tumulum,
Contra intuentib. oculis vacuũ monumentũ celeriter videns,
Iacentia & lintea alba ſupra terram. [bulans.
Nõ quidẽ interius peruenit, etſi celer venit am-
Sequens vero pedibus poſterior venit Simon,
Et celer int⁹ venit. ſuper pauimentũ autẽ nudum
Coniunctas inuicẽ lineas animaduertit tunicas,
Et capitis cingulũ rurſus ſolutũ nexu capillorũ,
Sudarium quod dixit Syrorum popularis vox,
Non ſepulcralibus linteis adiacẽs, ſed duplicatũ
Separatim ꝑ ſe inuolutũ, cõplicatũ in vno loco.
Venit & prior vadens ad ſepulcrum diſcipulus,
Et tardus venit lapidib. ſculptam intra cauitatẽ:
Et lapidẽ mobilẽ conuenientẽ voragini tumuli,
Expreſſum fulcimentum lapidoſi oſtii,
Et capillorum ligamẽtum, & indumenta iacentia in terra
Vidit: & credidit quod terreſtribus e finibus
Cæleſtem in regionem leuis mortuus volauit.
Nondum enim didicerant duo Chriſti diſcipuli
Quod celer poſt mortẽ irremeabili ſolo relicto,
Ad tres dies ſolum excitabilem ſomnũ dormiẽs,
Redux ex motuis aſcendet in cælum aſtrorum,
Ineuitabilis mortis rurſ⁹ ſoluta vincula cõculcãs.

Crebro autem admirantes ſpectatores ſocii,
Inſtabiles in ſuis morabantur domibus,
Tacitũ relinquentes nõ luctuoſi ambitũ tumuli,
Magdalena vero relinquebatur mulier apud ſe-
pulcrum ſola,
Calidum fundens flebilis imbrem faciei,
Lugens viuentem. per pellucidum autem oſtiũ
Quum adhuc deploraret loquentem mortuum
prope exiſtentem, [dem, in ſummo
Angelicã animaduertit cõiugationem: aliũ qui-
Dexterum oppoſitum ſuper Chriſti caput,
Splendorem emittẽtem a diuinis oculis prædita
facie: [tacitus,
Alium vero, pedum ad regionẽ, vbi mortu' erat
Niueas ſcintillas iaculantem a tunica. [lierẽ,
Vtriq. autem interrogarunt intra tumulum mu-
Cur mulier gemis? Maria vero reſpõdit ſermone,
Quod quidam raptores viri meum regem clam
Nocturni ſpoliarũt: ego v. non poſſũ intelligere
Quo ipſum tranſpoſuerunt. Conuerſa vero illa
Ieſum animaduertit quem lugebat: ſtantemque
Vidit, & nõ cognouit quod diuinũ apud tumulũ
Chriſtus eſſet. & peregrinus quaſi vir hortum
peruadens, [lierem:
Quid mulier ploras? luctuoſam interrogauit mu
Dic, quid quæris? Maria autem ſonuit vocem,
Putans ſe horti ſatorem virum videre;
Si tu mortuum caliginoſo eleuaſti ex ſepulcro,
Dic quo tranſpoſuiſti: ego vero ipſum inde tollã.
Ieſus vero reſpõdit, fundẽs valde manifeſtã vocẽ;
Et clamauit, Maria. Conuerſa illa,
Magiſter, dixit. Deus autem repreſſit mulierem
Dex-

Πυκνὰ δὲ θαμβήσαντες ὀπιπευτῆρες ἑταῖροι,
Ἀστατέες σφετέροισιν ἐναυλίζοντο μελάθροις,
Ἄψοφα καλλείψαντες ἀπενθέος αὔτυγα τύμβου.
Μαγδαληνὴ δ' ἐλέλειπτο γυνὴ παρὰ σήματι μούνη,
Θερμὸν ἀναβλύζουσα γοήμονος ὄμβρον ὀπωπῆς,
Μυρομένη ζώοντα. δι' ἀμφαέος δὲ θυρέτρου
Ὡς ἔτι δακρυχέεσκε λάλον νέκυν ἐγγὺς ἐόντα,
Ἀγγελικὴν ἐνόησε συνωρίδα· τὸν μὲν, ἐπ' ἄκρου
Δεξιὸν ἀντικέλευθον ὑπὲρ Χριστοῖο καρήνου,
Μαρμαρυγὴν πέμποντα θεογλήνοιο προσώπου·
Τὸν δὲ, ποδῶν παρὰ πέζαν, ὅπῃ νέκυς ἦεν ἐχέφρων,
Χιονέους σπινθῆρας ἀκοντίζοντα χιτῶνος.
Ἀμφότεροι δ' ἐρέεινον ἔσω τύμβοιο γυναῖκα,
Τίπτε γύναι στενάχεις; Μαρίη δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Ὡς τινὲς ἅρπαγες ἄνδρες ἐμὸν βασιλῆα λαθόντες
Ἐννύχιοι σύλησαν· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα νοῆσαι
Ὁππόθι μιν μετέθηκαν. Ὑποστρεφθεῖσα δ' ἐκείνη
Ἰησοῦν ἐνόησεν ὃν ἔστενεν· ἱστάμενον δὲ
Εἶδε, καὶ οὐ γίνωσκεν ὅτι ζαθέῳ παρὰ τύμβῳ
Χριστὸς ἔην· καὶ ξεῖνος ἀνὴρ ἅτε κῆπον ὁδεύων,
Τίπτε γύναι στενάχεις; κινυρὴν ἐρέεινε γυναῖκα·
Εἰπὲ, τί μαστεύεις; Μαρίη δ' ἐφθέγξατο φωνὴν,
Ἐλπομένη κήποιο φυτηκόμον ἄνδρα νοῆσαι,
Εἰ σὺ νέκυν ζοφόεντος ἐκούφισας ἔνδοθι τύμβου,
Ἔννεπε ποῦ μετέθηκας· ἐγὼ δέ μιν ἔνθεν ἀείρω.
Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο, χέων ἀρίδηλον ἰωὴν,
Καὶ Μαριὰμ ἰάχησε. Μεταστρεφθεῖσα δ' ἐκείνη,
Ῥαββουνὶ, κατέλεξε. Θεὸς δ' ἀνέκοψε γυναῖκα

Δεξιτερὴν μέλλουσαν ἐς ἄμβροτον εἷμα πελάσσαι·
Καί οἱ μῦθον ἔλεξεν, Ἐμῶν μὴ ψαῦε χιτώνων·
Οὔπω γὰρ μετὰ πότμον ἐμῷ νόστησα τοκῆι·
Ἀλλὰ κασιγνήτοισιν ἐμοῖς ἀγόρευε μαθηταῖς,
Πρὸς γενετῆρα ἐμὸν εἶμι, καὶ ὑμέτερον γενετῆρα·
Καὶ θεὸν ὑμείων, καὶ ἐμὸν θεὸν, αὖτις ἱκάνω.
Καὶ Μαριὰμ πεπότητο, καὶ ἕνδεκα μάρτυρι φωνῇ
Πᾶσιν ὑποτροφίοισιν ἔπος ζώωσε μαθηταῖς
Ὅττι μετὰ χθονίου γυμνούμενα γυῖα χιτῶνος,
Χρυσὸν ἴδε στίλβοντα θεοκμήτῳ τινὶ πέπλῳ.
Καί οἱ ἔφη τάδε πάντα, χέων αὐτώπιον αἴγλην.
Καὶ σκιερὴν ὅτε γαῖαν ὅλην ἐμέλαινεν ὀμίχλη,
Ἀκλινέες γὰρ θύρετρα συνεκληΐσσαν ὀχῆες,
Ὁππόθι φωλεύοντες ἐναυλίζοντο μαθηταὶ,
Ὡς πτερὸν ἠὲ νόημα μετάρσιος εἰς μέσον ἔστη
Μιτρωθεὶς ἑτάροισι, καὶ ἔννεπε, Σύννομος ὑμῖν
Εἰρήνη· καὶ ἄελπτον ἔπος βραχὺ τοῦτο βοήσας,
Δεῖξε πόδας καὶ χεῖρας ὁμηγυρέεσσι μαθηταῖς
Ἡλοτύπους, πλευρήν τε νεούτατον. ὀψιφανῆ γὰρ
Κοίρανον ἀθρήσαντες ἐγήθεον αὖτις ἑταῖροι.
Καί σφιν ἄναξ ἀγόρευε τὸ δεύτερον ὀξέϊ μύθῳ,
Εἰρήνη πάλιν ὔμμι· καὶ ὡς πετράζυγι κόσμῳ
Πέμψεν ἐμὸς γενέτης με, καὶ ὑμέας αὐτὸς ἰάλλω.
Εἶπε, καὶ ἀμβροσίων στομάτων φύσημα τιταίνων,
Χεῖλος ἀναπτύξας βιοτήσιον, εἶπε μαθηταῖς,
Ἅγιον πνεῦμα δέχεσθε· καὶ ὧν μερόπων ἐνὶ γαίῃ
Δυσσεβίην ἀφέητε, βιοπλανὲς ἄχθος ἀνάγκης,
Ἀμπλακίης ἄμνηστος ἐπουρανίη λύσις ἔσται·

Ὧν δὲ

Dexteram volentem immortali veſti adiūgere;
Et ei verbum dixit, Meam non tange tunicam.
Nondum enim poſt mortē ad meū redii patrē:
Sed fratribus meis dic diſcipulis,
Ad patrem meum vado,& veſtrum patrem;
Et ad Deū veſtrū,& meum Deum, rurſus venio.
Et Maria volabat,& vndecim teſtificante voce
Omnibus contubernalibus verbum communicauit diſcipulis,
Quod terreſtri nudatum membris a tunica
Chriſtum vidiſſet ſplendentem a Deo laborato quodam pallio. [rem.
Et ei dixit hæc omnia,fundens oppoſitū ſplēdo-
Et vmbroſam quando terram totam nigreſcecerat caligo,
Immoti & fores concluſerant vectes,
Vbi deliteſcentes commorabantur diſcipuli,
Sicut ala vel cogitatio,ſublimis in medium ſtetit,
Cinctus ſociis,& dixit,Communis vobis
Pax.Et inſperatum verbum breue hoc clamans,
Monſtrauit pedes & manus ſimul cōgregatis diſcipulis [parentem autē
Clauo traiectas,& latus recēs vulneratū.ſero ap-
Dominum videntes lætati ſunt rurſus ſocii,
Et ipſis Rex dixit iterum celeri ſermone,
Pax rurſus vobis; & ſicut quadriiugo mundo
Miſit meus pater me,& vos ipſe mitto.
Dixit:& immortalis oris flatum tendens,
Labia aperiens vitalia,dixit diſcipulis, [terra
Spiritum ſanctum accipite: & quorū hominū in
Impietatē dimiſeritis,in vita errās on' neceſſita-
Peccati obliuione deleta cęleſtis ſolutio erit:[tis,

Quo-

Quorũ v. rurſus tenueritis hominũ peccatricem
Opera vitæ errantis manẽt ligata vinculo.[noxã,
Thomas autem int' latentib. deerat ſolus ſociis,
Vicinus quando ad omnes per aerem venit Ieſus,
Dominus per autas ambulans, non teſtificatam ſemitam alternans.
Et ei ſpectatores dixerunt diſcipuli [periens,
Dominũ quod vidiſſent: ille vero audax labiũ a-
Dixit ſermonem incredulum, quia tardo ad motum verbo [nem;
Teſtimonii inflexilẽ quęrebat maiorẽ perſuaſio-
Niſi manus videam, profundum autem ferro
Fixero digitum ſummũ acute fixorum in typum
Et manum cauato lateri admouero, [clauorũ,
Nunquam credam. Diuiniloqui autem diſcipuli
Octauæ poſt lucem aduenientis auroræ
Omnes erant ordine intra occultam domum,
Horridum Iudęorum vitantes faſtum minarum.
Congregatis autem ſimul his conuictor ſędebat Thomas, [autem
Quem Didymũ vocarunt, binominẽ, improuiſus
Chriſtus intra domum ruens veloci pede [los:
Sine alis, diuinos apparebat medi' inter diſcipu-
Et tertia reciprocus ſonuit conſueta voce,
Pax rurſus vobis, & ſimul omnes relinquens,
Thomã vicinũ alloquut' eſt teſtificãte ſermone,
Da mihi huc amice tuum digitum, vt adiungam
Teſtem indubitatum in acute fixorum typum clauorum:
Et man' vtrinq. meas vide: dexterã autẽ [catricis:
In latus manũ extẽde, meæ ſpontaneũ nunciũ ci-
Et tuos mores incredulos renue: magis credẽs ẽt

In

Ὧν δὲ πάλιν κρατέοιτε βροτῶν ἀλιτήριον ἄτην,
Ἔργα βίου σφαλεροῖο μένει πεπεδημένα δεσμῷ.
Θωμᾶς δ᾽ ἐνδομύχων ἀπελείπετο μοῦνος ἑταίρων,
Ἀγχιφανὴς ὅτε πᾶσι δι᾽ ἠέρος ἤλυθεν Ἰησοῦς,
Κοίρανος ἣν ἐμόφοιτος, ἀμάρτυρον οἶμον ἀμείβων·
Καὶ οἱ ὀπιπευτῆρες ἐπεφθέγξαντο μαθηταί,
Κοίρανον ὡς ἐνόησαν. ὁ δὲ θρασὺ χεῖλος ἀνοίξας,
Ἔννεπε μῦθον ἄπιστον, ἐπεὶ βραδυδινέϊ μύθῳ
Μαρτυρίης ἄγναμπτον ἐδίζετο μείζονα πιθῶ,
Εἰ μὴ χεῖρας ἴδοιμι, βαθυνόμενόν τε σιδήρῳ
Πήξω δάκτυλον ἄκρον ἐς ὀξυτόρων τύπον ἥλων,
Καὶ παλάμην γλαφυροῖο κατὰ πλευροῖο πελάσσω,
Οὔποτε πιστεύσοιμι. Θεοφραδέες δὲ μαθηταί,
Ὀγδοάτης μετὰ φέγγος ἐπήλυδος ἠριγενείης
Πάντες ἔσαν στιχηδὸν ἔσω κρυφίοιο μελάθρου,
Φρικτὸν Ἰουδαίων πεφυλαγμένοι ὄγκον ἀπειλῆς.
Ἀγρομένοις δ᾽ ἅμα τοῖσι συνέστιος ἕζετο Θωμᾶς,
Ὃν Δίδυμον καλέσαντο, διώνυμον. ἀπροϊδὴς δὲ
Χριστὸς ἔσω μεγάροιο θυρῶν ἀνεμώδεϊ ταρσῷ
Ἄπτερος, ἀγχιθέων ἀνεφαίνετο μέσσος ἑταίρων·
Καὶ τριτάτη παλίνορσος ἀνίαχεν ἤθαδι φωνῇ,
Εἰρήνη πάλιν ὔμμι. καὶ εἰν ἑνὶ πάντας ἐάσας,
Θωμᾶν ἀντικέλευθον ἀμείβετο μάρτυρι μύθῳ,
Δός μοι δεῦρο πέπον σέο δάκτυλον, ὄφρα πελάσσας
Μάρτυρ᾽ ἀναμφήριστον ἐς ὀξυτόρων τύπον ἥλων·
Καὶ παλάμας ἑκάτερθεν ἐμὰς ἴδε· δεξιτερὴν δὲ
Πλευρῆς χεῖρα τάνυσσον ἐμῆς αὐτάγγελον οὐλῆς·
Καὶ τεὸν ἦθος ἄπιστον ἀναίνεο· πιστότερον δὲ

Εἰς

Εἰς ἐμὲ διπλόος ἔσσο, καὶ εἰσορόων καὶ ἀφάσσων.
Θωμᾶς δ' ὑστερόμηλις ἀμοιβάδα ῥήξατο φωνήν,
Κοίρανος ἡμέτερος καὶ ἐμὸς θεός. Εἶπε καὶ αὐτὸς
Ἰησοῦς, Διδύμοιο νόον διχόμητιν ἐλέγχων,
Πείθεαι ἀθρήσας με, καὶ ὄμμασι δέξαο πειθώ;
Κεῖνοι μᾶλλον ἔασι μακάρτεροι οἳ μὴ ἰδόντες
Μείζονα πίστιν ἔχουσι, καὶ οὐ χατέουσιν ὀπωπῆς.
Ἄλλα δὲ θαύματα πολλὰ σοφῶν προπάροιθεν ἑταί-
Ἰησοῦς ἐτέλεσσε, πολύτροπα σήματα φαίνων· [ρων
Μάρτυς ἀληθείης τάπερ ἔγραφε θέσπιδι βίβλῳ,
Ὃς τάδε πάντα χάραξε, θελήμονι κάλλιπε σιγῇ.
Ταῦτα δὲ πάντα πέλει τετυπωμένα μάρτυρι δέλ-
Ὄφρα κε πίστιν ἔχοιτε βιοσσόον, ὅττι τοκῆος [τῳ,
Χριστὸς ἀειζώοιο θεοῦ γόνος ἐστὶν Ἰησοῦς·
Ὕμμι δὲ πειθομένοισιν ἐπουρανίης χάριν ἀρχῆς
Ζωῆς θεσπεσίης αἰώνιός ἐστιν ἀμοιβή.
Τὸ τρίτον ἄμβροτον εἶδος ἑοῖς ἀνέφηνε μαθηταῖς K. κα
Χριστὸς, ἀσιγήτοιο πέρην Τιβεριάδος ἅλμης.
Οὕτω δ' εἶδος ἔφηνεν· ἔσω κρυφίοιο μελάθρου
Πέτρος ἔην, ὁ πάροιθε βοώμενος οὔνομα Σίμων,
Καὶ σοφὸς Ἀνδρείας, ὁμογάστριος ὃς πέλε Πέτρου·
Καὶ τροχαλοὶ δύο παῖδες ἁλιτρεφέος Ζεβεδαίου,
Καὶ Θωμᾶς μετὰ τοῖσι Διώνυμος· ἦν δὲ καὶ αὐτὸς
Ναθαναὴλ, ἕτεροί τε δύω θεοπειθέες ἄνδρες.
Καί σφιν ἀγειρομένοισι λινοπλόκος ἔννεπε Σίμων,
Ἔρχομαι ἰχθυόεσσαν ἐς ἠθάδα πόντιον ἄγρην.
Καί οἱ μῦθον ἔλεξαν ὁμήλυδες ἀσπαλιῆες,
Σύν σοι ἐς ἰχθυόεντα χυτῆς ἁλὸς ἔργα καὶ ἡμεῖς

Ἱέμεθα

In me dupliciter ſis,& videns & tangens.
Thomas autem poſt-ſapiens reſponſiuam rupit
vocem,
Dominus meus,& meus Deus.Dixit & ipſe
Ieſus,Didymi mentem ancipitem reprehendẽs,
Credis viſo me,& oculis cepiſti perſuaſionem?
Illi ſunt beatiores qui non videntes
Maiorem fidem habent,&non indigent intuitu.
Alia vero miracula multa ſapientibus corā ſociis
Ieſus perfecit,varia ſigna oſtendens,
Teſtis veritatis quæ ſcripſit diuino in libro:
Qui hæc omnia ſignauit, volenti prætermiſit ſi-
lentio.
Hæc vero omnia ſunt expreſſa teſtificante libro.
Vt fidem habeatis vitam ſeruantem, quod patris
Chriſtus ſemper viuentis Dei filius eſt Ieſus:
Vobis vero credentibus cæleſtis donum princi-
patus
Vitæ diuinæ æterna ſit retributio.

Tertio immortalem formam ſuis *Cap. XXI.*
manifeſtauit diſcipulis
Chriſtus,reſonans trans Tiberiadis mare.
Sic vero formam oſtendit:intra occultam domū
Petrus erat,prius vocatus nomine Simon;
Et ſapiens Andreas,vterinus qui erat Petri;
Et celeres duo filii ex mari viuentis Zebedæi,
Et Thomas cum his binominis: erat vero & ipſe
Nathanael,&alii duo Deo credentes viri.
Et ipſis congregatis retia plicans dixit Simon,
Vado ad piſcoſam conſuetam marinam capturā.
Et ei ſermonem dixerunt comites piſcatores,
Tecum ad piſcoſa fuſi maris opera & nos

Vadi-

Vadimus omnes comites. E domo autem
Conferti mouebantur,& vicini aditum lacus,
Nauim ingrediẽtes, nauigarunt. per noctẽ vero
Nihil in mari laborantib. potuit manib. capere
Cœtus omnis. & crebro identidẽ moleſtabatur
Manib.ambabus leue rete trahens. [Simon,
Et roſeis radiis quãdo caliginem diuiſerat aurora,
Chriſtus ad pulchros lapides habens litus ſtetit
maris, [tum lacum,
Matutinũ veſtigium ducens peregrinũ ad cõſue-
Tanquã cibo indigẽs ꝗ in mari voluitur.neq.di-
Vidẽtes cognouerũt ꝙ prope erat Ieſus.[ſcipuli
Viuentes in locis humidis vero interrogauit cõ-
ſuetos piſcatores,
Aquatilem prolifici affertis cœnam maris,
Pueri maris miniſtri?Reſpõdentes autẽ diſcipuli,
Aliquid ſe habere abnuebant. Rex vero reſpon-
dit verbo,
In piſcoſum relaxantes procul iacta retia mare,
Mittite impetuoſæ ad dexteram nauis promptę.
Et vela curuantes in retia cadentia, [cœtum,
Marinũ per ſe volutũ ſurſum traxerũt immẽſum
Piſces intus latentes cærulei ſaltatores maris.
Non amplius vero robur habebant ſubmerſum
rete trahere,
Præ copia piſciũ profundo multũ capiẽte onere.
Et madido Simoni profundi indagatori maris,
Dominus quem dilexit comes dixit diſcipulus,
Ipſe Rex eſt hic.Ille vero prope proſiliens,
Veſte varia lumbos cinxit Simon,
Et lineo tectus eſt multifori circa corpus pallio,
Marinum indumentum circa nates voluens,

Ἱέμεθα ξύμπαντες ὁμήλυδες. Ἐκ δὲ μελάθρου
Ἀμφιλαφεῖς ῥώοντο, καὶ ἀγχιπόρου στόμα λίμνης,
Νηὸς ἐπεμβαίνοντες, ἐπέπλεον. ἐννύχιον δὲ
Οὐδὲν ἁλιτρεύτῃσι δυνήσατο χερσὶ πιέζειν
Ἑσμὸς ἅπας· καὶ πυκνὰ παλιμπετὲς ἄχνυτο Σίμων,
Χερσὶν ἐπ' ἀμφοτέρῃσιν ὑπωλυέμιον λίνον ἕλκων.
Καὶ ῥοδέης ἀκτῖσιν ὅτε ζόφον ἔσχισεν ἠώς,
Χερσὸς εὐκροκάλοισι παρ' ἠόσιν ἵστατο πόντου,
Πρώϊον ἴχνος ἄγων ἐπιδήμιον ἠθάδι λίμνῃ,
Οἷα Βορῆς χατέων ἁλιδινέος. οὐδὲ μαθηταὶ
Δερκόμενοι γίγνωσκον ὅτι σχεδὸν ἦεν Ἰησοῦς.
Ὑψιβίους δ' ἐρέεινεν ἐθήμονας ἰχθυβολῆας,
Πλωτὰ τελεσσιγόνοιο κομίζετε δεῖπνα θαλάσσης,
Παῖδες ἁλὸς δρηστῆρες; Ἀμειβόμενοι δὲ μαθηταὶ,
Οὐδὲν ἔχειν ἀνένευον. Ἄναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Ἰχθυβόλῳ χαλάσαντες ἐκηβόλα δίκτυα πόντῳ
Βάλλετε φοιταλέης περὶ δεξιὰ νηὸς ἐπίμης.
Καὶ λίνα κολπώσαντες ἐς ἀμφίβληστρα πεσόντα,
Πόντιον αὐτοκύλιστον ἀνείρυον ἄσπετον ἑσμὸν,
Ἰχθύας ἐνδομύχους χαροπῆς βητάρμονας ἅλμης.
Οὐκέτι δὲ σθένος εἶχον ὑποβρύχιον λίνον ἕλκειν,
Πληθύος ἐκ νεπόδων βυθίῳ πολυχανδέϊ φόρτῳ.
Καὶ ἱερῷ Σίμωνι βυθίου διφήτορι πόντου
Κοίρανος ὃν φιλέεσκε συνέμπορος εἶπε μαθητὴς,
Αὐτὸς ἄναξ πέλεν οὗτος. Ὁ δὲ σχεδὸν ἐγγὺς ὀρούσας,
Εἵματι δαιδαλέῳ λαγόνας μιτρώσατο Σίμων,
Καὶ λινέῳ πεπύκαστο πολυτρήτῳ χρόα πέπλῳ,
Πόντιον ἀμφίβλημα περὶ γλουτοῖσιν ἑλίξας,

Δέρμα

Δέρμα, τόπερ διδύμων κεχαλασμένον ἐς πτύχα μηρῶν,
Ἰχθυβόλοι φορέουσιν, ἀθηήτου σκέπας αἰδοῦς.
Γυμνὸν γὰρ δέμας εἶχεν, ἐς ἠόνα δίκτυον ἕλκων·
Καὶ ταχὺς εἰς ῥόον ἆλτο, καὶ ἠθάδα πόντον ἀμείβων,
Χεῖρας ἐρετμώσας, κεφαλὴν εἰς ὕψος ἀείρων,
Ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὤθεεν ὕδωρ·
Ἀκτῆς δ' ἐγγὺς ἵκανε, θεηδόχον ἠόνα βαίνων,
Ἰησοῦς ὅθι μίμνε δεδεγμένος. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Εἰν ἑνὶ πάντες ἵκοντο μιῆς ἐπὶ νηὸς ἑταῖροι,
Ἑσπόμενον σύροντες ἐν ὕδασι δίκτυον ἄγρης.
Οὐ γὰρ ἔην περίμετρος ἁλὸς πλόος ἔκτοθι γαίης,
Ἀλλὰ διηκοσίοις ἐνὶ πήχεσι κύματος ὁλκῷ
Ἀφρὸν ἀνηκόντιζον ἐς ἠόνα θυιάδες αὖραι,
Γείτονος αἰγιαλοῖο περιρῥανθέντος ἐέρσῃ.
Καὶ χθονὸς ὡς ἐπέβησαν ἐπ' ἠόνι διψάδος ἀκτῆς,
Πυρκαϊὴν φλογόεντι μαραινομένην ἴδον ἀτμῷ·
Ἀνθρακιῆς δ' ἐφύπερθεν ἐπ' ὀφρύσι κείμενον ἰχθὺν,
Ὄψον, καὶ νέον ἄρτον. ἄναξ δ' ἐκέλευε μαθηταῖς,
Ἄξατε νῦν βυθίων νεπόδων ἑτερόχροον ἄγρην,
Οὕστινας ἐκ λαγόνων ἐπιάσατε φορβάδος ἅλμης.
Καὶ διεροῖσι πόδεσσι θορὼν ἀνεβήσατο Σίμων,
Χερσὶν ὁμοσθενέεσσιν ἐπὶ χθόνα δίκτυον ἕλκων
Ἔγκυον ἁλλομένων νεπόδων ἐπιβήτορι παλμῷ
Μηκεδανῶν. καὶ νῶτα κεκυφότα τείρετο Σίμων,
Πάντοθεν ἰκμαλέης ἀγέλης ἑκατοντάδα σύρων,
Οἷσιν ὁμοπλεκέεσσιν ἐπέτρεχον ἰχθύες ἄλλοι
Σὺν τρισὶ πεντήκοντα. καὶ οὐ λίνον ἔνδοθι πόντου
Σχίζετο, ποσατίων νεπόδων βεβαρημένον ὁλκῷ.

Οὐ πότε

Corium, quod geminorum demiſſum ad ſinus
femorum [dendorum.
Piſcatores geſtant, occultorũ munimentum pu-
Nudũ .n. corpus habebat, in litus rete trahens:
Et celer in pontũ inſiliit, & cõſuetũ mare trãsiẽs,
Manibus remigans, caput in altum attollens,
Pedibus alternantibus poſteriorẽ truſit aquam.
Ad oram autem prope venit, Deũ recipiens li-
Ieſus vbi manſit receptus. alii vero [tus ſcãdens,
Simul omnes venerunt vna in naui ſocii,
Sequens trahentes in aqua rete capturæ.
Non enim erat magna maris nauigatio a terra,
Sed ducentos cubitos fluctuum tractu
Spumam eiaculabantur ad litus furentes venti,
Vicinæ oræ maritimæ circumſperſæ rore.
Et quum conſcendiſſent in litus ſitibundæ re-
gionis,
Rogum flammeo marceſcentem viderunt æſtu:
Super autem prunas in ſuperciliis poſitũ piſcem
Aſſum, & recentem panem. Rex vero iuſſit di-
ſcipulis, [pturam,
Afferte nunc profundorũ piſcium diuerſam ca-
Quos ex ſinibus cepiſtis fœcundi maris.
Et madidis pedibus ruens aſcendit Simon,
Manibus ęqualiter robuſtis in terrã rete trahens
Refertum ſalientium piſcium agili vibratione
Oblongorũ. & dorſo curuato affligebatur Simõ,
Vndique humidi gregis centenarium numerum
trahens:
Quibus complicatis inhærebant piſces alii
Cũ tribus [&] quinquaginta: & nõ rete in mari
Scindebatur, tantorum piſcium grauatũ tractu.

Non tunc audens aliquis vir comes ſociorum
Oppoſitis oculis Deum præſentem videns,
Quis es? interrogauit; nec audax quæſiuit Simō,
Cominus cognoſcens quod dominus eſſet Ieſus.
Et ipſis Rex appoſuit ferens oblongum piſcem,
Piſcem & nouum panem: ſuis autem iuſſit diſcipulis,
Adeſte, rurſus conuiuemini vnius ſub circulo menſæ
Aſſum inexpectatū conſuetū conuiuium maris.
Hoc rurſus tertium aliud oſtendit omnibus diſcipulis
Ieſus poſt diuinum excitabilē ſomnum mortis,
Redux ex mortuis, terreſtres receſſus relinquēs,
Conſuetū piſces nutriens trans Tiberiadis mare
Epulum attigit: & ſimul omnes relinquens
Piſcoſum poſt conuiuium indiuiſæ menſæ,
Vicino Simoni diuinam ſonuit vocem,
Simon, legitimus ramus Ioannis patris,
Promiſcuis me magis omnibus ſociis diligis.
Et ei Petrus dixit, Ita domine, & tu animo
Nouiſti quantum diligam te, & non ſermonę indiges,
Et diuino ore Rex præcepit Petro,
Paſce mihi prudētes agnos nō tacēte tuo baculo,
Ieſus autem interrogauit mutua Petrum voce,
Simon, claros liberos habentis Ioañis ex genere,
Solum coniunctis diligis me magis ſociis?
Et ſoluens Regi ſecundó mentum [.i. os]
Humani gregis piſcator reſpondit Simon,
Etiam Rex: tu vero teſtis meæ mentis, ſcis & ipſe
Quantum ego dulcem amorem immenſum erga te portem.

Et

Οὐ τότε τολμήσειε τὶς ἀνὴρ ὁμόφοιτος ἑταίρων
Αὐτωποῖς βλεφάροισι θεὸν παρεόντα δοκεύων,
Τίς τελέθεις ἐρέεινε, καὶ οὐ θρασὺς εἴρετο Σίμων,
Ἐγγύθι γιγνώσκων ὅτι κοίρανος ἦεν Ἰησοῦς.
Καί σφιν ἄναξ παρέθηκε φέρων περιμήκετον ἰχθὺν,
Ἰχθὺν καὶ νέον ἄρτον. ἑοῖς δ' ἐκέλευε μαθηταῖς,
Δεῦτε, πάλιν δαίνυσθε μιῆς ὑπὸ κύκλα τραπέζης
Ὀπταλέην ἀδόκητον ἐθήμονα δαῖτα θαλάσσης.
Τοῦτο πάλιν τρίτον ἄλλο ἐφαίνετο πᾶσι μαθηταῖς
Ἰησοῦς μετὰ θεῖον ἐγέρσιμον ὕπνον ὀλέθρου,
Νόστιμος ἐκ νεκύων, χθονίους κευθμῶνας ἐάσας,
Ἠθάδος ἰχθυβότοιο πέρην Τιβερηΐδος ἅλμης
Εἰλαπίνης ἔψαυσε· καὶ εἰν ἑνὶ πάντας ἐάσας
Ἰχθυόεν μετὰ δεῖπνον ἀδαιτρεύτοιο τραπέζης,
Ἀγχιπόρῳ Σίμωνι θεηγόρον ἴαχε φωνὴν,
Σίμων, γνήσιον ἔρνος Ἰωάνναο τοκῆος,
Συμμιγέων ἐμὲ μᾶλλον ὅλων ἑτάρων ἀγαπάζεις;
Καί οἱ Πέτρος ἔφη, Ναὶ κοίρανε· καὶ σὺ γὰρ θυμῷ
Οἶδας ὅσον φιλέω σε, καὶ οὐ μύθοιο χατίζεις.
Καὶ ζαθέοις στομάτεσσιν ἄναξ ἐπετέλλετο Πέτρῳ,
Βόσκε μοι ἔμφρονας ἄρνας ἀσιγήτῳ σέο ῥάβδῳ.
Ἰησοῦς δ' ἐρέεινεν ἀμοιβάδι Πέτρον ἰωῇ,
Σίμων, ἀγλαόπαιδος Ἰωάνναο γενέθλης,
Μοῦνον ὁμοζυγέων φιλέεις ἐμὲ μᾶλλον ἑταίρων;
Καὶ πετάσας βασιλῆϊ τὸ δεύτερον αἰθερεῶνα,
Ἀνδρομέης ἀγέλης ἁλιεὺς ἐφθέγξατο Σίμων, [τὸς
Ναὶ βασιλεῦ· σὺ γὰρ μάρτυς ἐμῆς φρενὸς, οἶσθα καὶ αὐ-
Ὅσσον ἐγὼ γλυκὺ φίλτρον ἀθέσφατον εἰς σὲ κο-
μίζω.

Καὶ πινυτῷ παλίνορσος ἄναξ μυθήσατο Πέτρῳ,
Ἡμετέρων ποίμαινε νοήμονα πώεα μήλων.
Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε παλίσσυτον ἤθαδα φωνήν,
Πατρὸς Ἰωάνναο θεουδέος ἔκγονε Σίμων,
Ἀσφαλέως ποθέεις με πολὺ πλέον ἤπερ ἄλλοι;
Καὶ θρασὺς ἄχνυτο Πέτρος ὅτι τρίτον εἶπεν Ἰησοῦς,
Μᾶλλον ἐμῶν ἑτάρων με φιλοστόργων ἀγαπάζεις;
Ἰησοῦ δ' ἀπάμειπτο κατηφέϊ Πέτρος ἰωῇ,
Πάντα σὺ γιγνώσκεις ὅσα μήδομαι, ὄρχαμε κόσμου,
Καὶ νοέεις φιλότητος ἐμῆς ἀτίνακτον ὀχῆα,
Οἷον ἔχων φιλέω σε. Θεὸς δ' ἀντίαχε μύθῳ,
Οὐρανίῃ ποίμαινε καλαύροπι μῆλα καὶ ἄρνας.
Κουρίζων ἔτι Πέτρε τεὴν ἐζώννυσο μίτρην,
Καὶ ποδὸς ἴχνος ἔκαμπτες ὅπῃ μενέαινες ὁδεύειν·
Ὀψὲ δὲ γηράσκων, τανύσεις σέο χεῖρας ἀνάγκῃ·
Καί σε περισφίγξουσιν ἀφειδέες ἀνέρες ἄλλοι,
Εἰς ἕνα χῶρον ἄγοντες ὃν οὐ σέο θυμὸς ἀνώγει.
Εἶπε προθεσπίζων θανάτου τέλος ἴδμονι φωνῇ
Οἵῳ Πέτρος ἔμελλε θανὼν βασιλῆα γεραίρειν.
Καὶ σοφίης πλήθοντι θεὸς πάλιν ἔννεπε Πέτρῳ,
Ἄρνας ἐμοὺς ποίμαινε σαόφρονας ἄνθεσι βίβλων.
Καί οἱ Χριστὸς ἔλεξεν, Ἐφέσπεο. Καὶ τότε βαίνων,
Ἐντροπαλιζομένης ἐπιτείνετο κύκλον ὀπωπῆς
Σίμων αἰολόμητις. ὁπηδεύοντά τε ταρσῷ
Κοίρανος ὃν φιλέεσκεν ὀπισσόον οἶδε μαθητήν,
Ὅς καὶ δαινυμένοιο θεηγενέος βασιλῆος
Λοξὸς ἐπὶ στέρνοιο πεσών, φιλοπευθέϊ μύθῳ
Ἰησοῦν ἐρέεινε δαήμονα, Τίς πέλεν ἀνὴρ

Ὅς σε

Et prudenti reciprocus Rex dixit Petro,
Noſtrarum paſce intelligentes greges ouium.
Ieſus autem dixit turſus motam conſuetam vo-
Patris Ioannis pii fili Simon, [cem,
Certo amas me multo plus quam alii?
Et audax moleſtabatur Petrus quod tertio dixiſ-
ſet Ieſus,
Magis meis ſociis me animo beneuolo diligis?
Ieſu autem reſpondit ſubtriſti Petrus voce,
Omnia tu noſti quæ cogito, princeps mundi,
Et intelligis amoris mei immotum repagulum,
Quale habens diligam te. Deus autem reſpondit
ſermone,
Cæleſti paſce baculo paſtorali oues & agnos.
Adoleſcêns adhuc Petre tua cingebaris faſcia,
Et pedis veſtigium flectebas quo volebas ire:
Sero aũt ſeneſcens, extendes tuas manus violen-
Et te circũconſtringent immites viri alii, [tia:
In quendam locum ducentes quem tuus animus
non iubet.
Dixit vaticinans mortis finem ſcienti voce
Qua Petrus futurus erat moriẽs Regẽ honorare.
Et ſapientia pleno Deus rurſus dixit Petro,
Agnos meos paſce prudẽtes floribus librorum.
Et ei Chriſtus dixit, Sequere. Et tunc incedens
Retrouerſorum dirigebat circulum oculorum
Simon varii conſilii: inſequentem autem pede
Dominus quem dilexit poſteriorem vidit diſci-
pulum,
Qui & cœnante a Deo genito Rege,
Obliquus ſupra pectꝰ cadẽs, ſciſcitante ſermone
Ieſum interrogauerat ſcientem, Quis eſt vir

Qui te Deo exoſis Iudæis tradet?
Hunc videns tunc Petrus, interrogauit, Et quid faciet
Hic meus commilito? Rex vero increpauit eum ſermone,
Si ipſum donec veniam deſidero hic manere,
Ad te quid hoc ſpectat? tu me ſequere. Et ſermo hic
Cõſanguineis ex ſociis occulta p̃dicabatur voce
Glorioſus, quod ille inſuperabilis diſcipulus
Non communis mortis finem videbit. Non quidem Ieſus
Dixit, Non vita priuabitur; ſed quod ſolum,
Si ipſum hic manere adhuc volo donec veniam,
Ad te qd hoc ſpectat? quid interrogas? hic oculis
Adſpiciens comes errantem extra famam,
Operum diuinorum teſtificans eſt diſcipulus:
Et intelligens hæc omnia, conſcripſit diuino in libro.
Alia autem miracula multa ſapienti obſignauit ſilentio
Teſtis veritatis, quæ perfecit ipſe Ieſus,
Quæ particulatim ordine vir mortalis ſi conſcriberet,
Libros tot recens factos neque ipſe,
Opinor, ſplendidæ formę rotundus mundus caperet.

FINIS.

Ὅς σε θεοστυγέεσιν Ἰουδαίοις παραδώσει;
Τοῦτον ἰδὼν τότε Πέτρος, ἀνείρετο, Καὶ τί πελέσσει
Οὗτος ἐμὸς συνάεθλος; Ἄναξ δ' ἠνίπαπε μύθῳ,
Εἴ μιν ἕως ἔλθοιμι λιλαίομαι ἐνθάδε μίμνειν,
Πρός σε τί τοῦτο πέλει; σύ μοι ἕσπεο. Σαὶ λόγος οὗτος
Γνωτῶν ἐξ ἑτάρων κρυφίῃ κηρύσσετο φωνῇ
Αὐχήεις, ὅτι κεῖνος ἀνικήτοιο μαθητὴς
Οὐ ξυνοῦ θανάτου τέλος ὄψεται. οὐ μὲν Ἰησοῦς
Ἔννεπεν, Οὐ βιότου νοσφίσσεται, ἀλλ' ὅτι μοῦνον,
Εἴ μιν δεῦρο μένειν ἔτι βούλομαι εἰσόκεν ἔλθω,
Πρός σε τί τοῦτο πέλει; τί πεύθεαι; οὗτος ὀπωπῇ
Ἀθρήσας ὁμόφοιτος ἀλήμονος ἐκτὸς ἀκουῆς,
Ἔργων θεσπεσίων ἐπιμάρτυρός ἐστι μαθητής·
Καὶ νοέων τάδε πάντα, κατέγραφε θέσπιδι βίβλῳ.
Ἄλλα δὲ θαύματα πολλὰ σοφῇ σφρηγίσσατο σιγῇ
Μάρτυς ἐτητυμίης, τάπερ ἤνυσεν αὐτὸς Ἰησοῦς,
Ὅσσα καθ' ἓν στοιχηδὸν ἀνὴρ βροτὸς αἴκε χαράξῃ,
Βίβλους τοσσατίας νεοτευχέας οὐδὲ καὶ αὐτὸν
Ἔλπομαι ἀγλαόμορφον ἀπέρμονα κόσμον ἀεῖραι.

ΤΕΛΟΣ.

AD NONNI PARAPHRASIN

F. SYLBVRGII NOTÆ.

PAGINA 4, v. 18, in Palatino codice manuſcripto, duplicis ſcripturæ veſtigia ſunt, δεσμοῖς, & θεσμοῖς, vt infra 28,13. In eodem mox ſequenti participio ξυνώσας ſuperſcriptum, γράφεται καὶ ζώσας. quæ ſcriptura quomodo huc congruat non video.

P.7, v.9, ὃ καὶ ἀμβροσίῃ, habet etiam P. margo: at textus, ἐν ἀμβροσίῃ: non minus aptum, ὃν ἀμβροσίῃ: quia relatiuus articulus hic magis quam coniunctio requiritur.

P.11, v.17, μίμνε etiam P. mſ. ac ferri poteſt. ſed legi tamen poteſt etiam μίμνον, vt apud Ioann. καὶ μένον ἐπ' αὐτόν.

P.12, v.10, P. mſ. ἀθρήσητε, temp. aoriſto. V.27, idem P. οὐ μὲ πέλεις: & ſuperſcriptum μοι.

P.15, v.26, metrum poſtulat ἐπιδείκνυε, vt ſupra 8,27. V.28, ſunt qui malint, μηδὲ ὑφαίνων, vt infra 152,14, μῆτιν ὕφαινον.

P.16, v.2, P. κνώσσεις absque γ, vt Etymologicum noſtrum, & in ſequentibus paſſim: cum γ tamen & P. infra 55,17.

P. 20, v. 8, P. οἰνωπῇ, (ad φωνῇ, opinor, relatum, repetitum etiam infra 176, 10) & in marg. οἰνώπῃ. apud Athenæum & Pollucem οἰνόπτης eſt *inſpector vini*. V.26, P. ἀκειρεσικόμων, per iota in tertia ſyllaba: itidemque 88,8.

P.27, v.12, P. νυκτιφαῆ: & ſuperſcriptum νυκτιφαvῆ.

P.31, v.2, ad verbum ἴδμεν, appoſitum in P. ſcholion οἴδαμεν: itemque λαλοῦμεν ad ſequens φθεγγόμεθα. V. 9, eidem P. in marg. appoſita hæc, εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ οὐράνια, πιστεύσητε; quæ euangeliſtæ verba ſunt. V. 17, ἀηθέα P. margo: textus ἀήθεϊ, datiuo caſu, retracto accentu. V.20, in eodem P. ad oram adſcripta hæc euangeliſtæ; καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, οὐ μὴ ἀπόληται.

P.35, v.23, P. margo γρ. προτόθροις.

P.36, v.23, P. θεηγόρον, accuſ. caſu: minus conuenienter.

P.40, v.22, P. ἀπημάντῳ: & ſuperſcriptum ἀσημάντῳ.

P.44, v.10, P. θαμβαλέης: & ſuperſcriptum θαμβαλέῃ: vſitatius.

P. 48, v. 2, P. ἦριν, augmento communi: eodemque modo infra 59,25. V.10, idem ἀγγελίης, genit. caſu: & ſuperſcriptum ἀγγελίην, caſu accuſ. V.20, haud ſcio an verius ἐνὶ μύθῳ, *vt vno verbo dicam*, ſicut mox v.27.

P.51, v.6, P. πλέθουσιν: & ſuperſcriptum θαλέθουσιν. V.12, interpres πλείοσῃ maluit, tertia perſona. V. 28, παῦσιν agnoſcit idem interpres: in P. eſt πᾶσιν, *omnibus*: parum ad rem.

P.56, v.15, in P. duplex ſcriptura eſt, δαιδαλέων, & aduerbialiter δαιδαλέως. Sequenti verſu haud ſcio an verius κεχαρακωμένος. V.19, P. λύματα, & ſuperſcriptum κύματα. V. 22, idem P. παρεπωδίνας: vt ſit, *tribus decadibus in morbo ceu furno ardente transactis*.

P. 59, v. 16, in P. duplicis lectionis ſunt veſtigia, ἐπώμιδι, & ἐπώμιδα. Præcedenti verſu poſt ἴσχε ſubaudienda præpoſitio εἰς.

P.71, v.14, ἀχολόων P. mſ. pro ἀχολέων. opinor, id eſt, *eo negotio anxius*. ſunt qui ἀχαλόων legant; quod tamen ꝓ ægre ferre atque indignari frequentius vſurpatur. V.16, idem P. ἄρχιον, & ſuperſcriptum ἄρχιοι. recte vtrumque.

P. 75, v.3, P. mſ. ἀμφικέλαδον; & ſuperne ἀσχικέλαδοι. V. 20 idem P. μῦθον, & μῦθος: quorum prius ſenſu quidem, ſed loquendi genere non æque conſentaneum eſt. V. 26, idem P. αὐτώπιος, & αὐτώπιδας: illud ad λαός, huc ad ἄλμης relatum.

P.79, v.9, ἰλόντες etiam P. ſed cum indicio alterius ſcripturæ, ἰδόντες. V.13, πολύμυθος idem P. ad oram habet: at in textu πόροι μῦθος, cum plurali relatiuo ἅπερ. Vulgata lectio conuenientior erit, ſi γραπτὺς reponamus, id eſt γραφὴ, *ſcriptura*, retēto ſingulari relatiuo. Præcedenti verſu aptius videtur ἐθοινήσαντο, vti apud Ioannem eſt, οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν ἐρήμῳ. ſed excuſari tamen per ſynecdochicam metalepſin poteſt etiam ἐθηήσαντο: vt ſit, *in quotidiano cibo ſpectarunt*. atq; ita etiam infra 83,3.

P. 80, verſu 19, poſt ἠεροφοιτής Ioannis Bordati editio, quæ Pariſiis anno 1561, ex Caroli Perierii officina prodiit, inſerit XXXVIII verſus, qui nec in P. mſ. nec in aliis impreſſis leguntur, neque adeo (vt mihi quidem videtur) Nonni ſtilum referunt. tamen eos, ne qua boni laboris parte lectorem fraudare videamur, hic cum Latina eiusdem Bordati verſione ſubiungemus. Sunt autem hi:

Καὶ

Καὶ τότε λαὸς Ἰουδαίων γόγγυζε, χολωθείς
Ἀμφὶ θεοῦ, ὅτ' ἔειπεν ἑῇ ζωαρκέϊ φωνῇ,
Κεῖνος ὁ οὐρανόθεν καταβὰς ἐγὼ ἄρτος ὑπάρχω.
Κόσσην ὀμφήεντος ἀνήρυγεν αἰθερίωνος,
Ἦ ῥά νυ κεῖνος ἔφυ θεοειδέος υἱὸς Ἰωσήφ,
Οἴδαμεν οὗ γενετῆρα φίλον καὶ μητέρα κεδνήν;
Πῶς γὰρ νῦν οὗτος ἔλεξεν ἑῇ σημάντορι φωνῇ,
Ἤλυθον οὐρανόθεν; Καὶ ἄναξ ἠμείβετο μύθῳ,
Βυκτάων ἀνέμων γογγυσμὸν ἐάσατ' ἀέλλαις.
Οὐ δύναταί με μερόπων τις ἑκούσιος εἰς ἐμὲ βαίνειν,
Εἰ μὴ ὁ με πέμψας γενέτης ἐμὸς αὐτὸν ἐρύσσῃ,
Καί μιν ἀναστήσω ὅτι λοίσθιον ἦμαρ ἱκάνει.
Ἔστι θεογλώσσων βίβλῳ κεχαραγμένον ἀνδρῶν,
Καὶ μεγάλοιο θεοῖο διδακτοὶ ἅπαντες ἔσονται·
Πᾶς γὰρ ὁ παμμεδέοντος ἐμοῦ παρὰ πατρὸς ἀκούσας
Καὶ ὁ μαθὼν, ἑὸν ἴχνος ἐπήτυμον εἰς ἐμὲ κάμπτει.
Οὐχ ὅτι ἀνθρώπων τις ἐν ὄμμασιν εἶδε τοκῆα,
Εἰ μὴ ὁ μουνογενὴς θεόθεν πεφορημένος ἐλθών.
Μάρτυρος ἐμπεδόμυθος Ἀμὴν ἀμὴν λόγος ἔστω,
Εἷς με ὁ πιστεύων ζωὴν αἰώνιον ἴσχει,
Τὴν ἀμέλει δρεπανηφόρος οὐ χρόνος οἶδεν ὀλέσσαι.
Ζωῆς ἄφθιτος ἄρτος ἐγὼ πέλον. Ὑμέτεροι δὲ
Μάννα πολυκλήϊστον ἐθοινήσαντο τοκῆες,
Καὶ θάνον ἐν σκοπέλοισιν ἐρημάδος ἐγγύθι πέτρης.
Ἄρτος ὁ οὐρανόθεν καταβὰς ἐγὼ αὐτὸς ἀκούω·
Εἴ τις ἀνὴρ ἐφάπαξ σὺν πίστεϊ τοῦτον ἐρέψῃ,
Ὄψεται οὐ κεῖνος ποτὲ μόρσιμον ἦμαρ ὀλέθρου.
Ἡμετέρη πέλεται σὰρξ ἄρτος ὃν ὕμμιν ὀπάσσω,
Ἣν περ ἀλιτροβίου ζωῆς κόσμοιο παρέξω.
Ἀλλήλοις δ' ὀάριζον Ἰουδαῖοι τινὶ μύθῳ,
Οὗτος ἑὴν ἡμῖν δύναται πῶς σάρκα πορῆσαι
Εἰλαπιναζέμεναι; Καὶ ἄναξ ἠρεύγετο φωνήν,
Μάρτυρος ἀστυφέλικτος Ἀμὴν ἀμὴν λόγος ἔστω,
Εἰ μὴ σάρκα φάγητε γλυκύ τε καὶ αἷμα πίητε
Υἱέος ἀνθρώπου, ζωὴν ἔχετ' οὐκ ἐν ἑαυτοῖς.
Ὃς δέ κε σαρκὸς ἐμῆς γεύσαιτο καὶ αἵματος ἀτμῆς,
Οὔποτε λήγουσαν ζωὴν παναχήρατον ἕξει·
Καί μιν ἀναστήσω ὅτι λοίσθιον ἦμαρ ἱκάνει.

Bordatus ita vertit.

Et tunc populus Iudæorum murmurabat iratus
De Deo, quod dixiſſet ſua viuifica voce:
Ille qui de cælo deſcendit, ego panis ſum.
Et vocem vocali eructauit a mento,
Numquid ille eſt deiformis filius Ioſephi,
Nouimus cuius genitorem charum & matrem ſedulam?
Quomodo ergo hic dixit ſua deſignatrice voce,
Veni de cælo? Et dominus reſpondebat verbo,
Sonororum ventorum murmur dimittite procellis.
Non poteſt hominum quisquam volens ad me venire,
Niſi qui me miſit pater meus ipſum traxerit,
Et eum ſuſcitabo quando nouiſſimus dies venit.,
Eſt diuinam linguam habentium in libro ſcriptum virorum:
Et magno a Deo docti omnes erunt.
Omnis enim qui cunctis imperante meo a patre audiuit
Et didicit, ſuum veſtigium vere ad me flectit:
Non quod hominum quisquam in oculis viderit patrem,
Niſi vnigenitus a deo geſtatus qui venit.
Teſtis firmi ſermonis Amen amen ſermo ſit,
In me qui credit, vitam æternam habet.
Quam profecto falciferum non tempus nouit perdere.
Vitæ incorruptus panis ego ſum. Veſtri autem
Manna percelebre comederunt patres.
Et mortui ſunt in ſcopulis deſertam prope rupem.
Panis qui de cælo deſcendi ego ipſe ſum:
Si quis vir ſemel cum fide hunc comederit,
Videbit numquam ille fatalem diem mortis.
Noſtra eſt caro panis quem vobis dabo;
Quam pro inique viuentis vita mundi præbebo.
Inter ſe autem confabulabantur Iudæi quodam ſermone
Hic ſuam nobis poteſt quomodo carnem dare
Ad edendum? Et rex eructabat vocem,
Teſtis inconcuſſus Amen amen ſermo ſit,
Niſi carnem ederitis, dulcemque ſanguinem biberitis
Filii hominis, vitam non habetis in vobis.
Qui autem carnem meam guſtauerit & ſanguinem vir,
Nunquam deſinentem vitam omnino immortalem habebit
Et eum ſuſcitabo quando vltimus dies veniet.

V. 20, ad metrum explendum deeſt *ἀνδρὶ*, vel ſimile quid. Bordati editio habet, Ζωῆς γὰρ πίλεν εἶδαρ ἐπήτυμον.

P. 83, v. 3, de ἰθηνήσαντο idem ſentiendum videtur quod ſupra 79,12. Seq. v. P. ἀριπλανέες, & ſuperne ὀριπλ.

P. 84, v, 5, P. δέξοιτο, fut. temp.

P. 87, v. 19, idem P. ῥέζεις, præſ. temp.

P. 92, v. 2, ἀρηγόνει etiam P. mſ. ſed congruentius ἀρηγόνῆ, accuſ. caſu, relatum ad τὸν φῶτα.

P. 95, v. 17, P. μαστεύετε, præſ. temp.

P, 99, v. 2, P. δημαγορεώντων: & ſuperſcriptum δημογερόντων. Idem mox v. 6 οἳ κεῖνοι. Poſt 26, Bordati editio caput hoc verſu claudit, Καὶ μετέπειτα ἔβη κακχείων οἴκαδ' ἕκαστος.

P. 100, v. 3, καζωγάζδεν etiam P. mſ. ſed analogia poſtulat καζωγάσδεν, vt v. 1 ὁμαρτήσδεν, aor. tempore. V. 11, idem P. πόσι, & deſuper πόθι. V. 20, idem ἐστὶ, conſueto accentus poſitu. Præcedenti verſu idem σπωάεθλον, & ſuperne αὐάεθλον. V. 25, idem πατὴρ ἐμός: & in margine γρ. πατὴρ τεός.

P. 103, v. 26. P. ὁμιλήσετε, indic. modo, itemque vulg. ed. ſed metrum poſtulat ſubiunctiuum ὁμιλήσητε, vt v. 9, & infra 107, 1, 11: aut optatiuum ὁμιλήσαιτε, vt v. 16, & infra 111, 12.

P. 104, v. 28, P. ἔσπες, aoriſto ſecundo, vt infra 164, 1.

P. 107, v. 25, P. που, & ſuperſcriptum ποι.

P. 111, v. 5, haud ſcio an verius, μεθέπει μι δαίφρονος. alioqui magis analogum μελανόφρονος.

P. 120, v. 27, P. ἐνίψει, & deſuper ἐνίψῃ: illud, indicatiuo; hoc, ſubiunctiuo modo: diuerſum vtrumque a præcedenti δέξαιτο, quod optatiui eſt.

P. 127, v. 7, γνώωσι P. quoque ſubiunctiuo modo: ſed metri lex poſtulat optatiuum γνώοιτε, ea modi enallage qua modo notatum eſt. Similis vero modi variatio & infra vſurpata eſt 128, 20: 163, 3: 184, 16: 191, 17: 194, 14: 231, 1. Subiunctiua porro pro indicatiuis cum alibi vſurpantur, tum 179, 8: 200, 14, 22, 28: 204, 2: Sic optatiua pro indicatiuis 179, 4, 25: 187, 14: 194, 14: 199, 27: 231, 1.

P. 128, v. 1', P. πάνδοκός εἰμι θύρη, per encliſin: itidemq; mox v. 15. V. 27, idem P. θύσει, *ſacrificabit, immolabit*. quod de Chriſto verum eſt. ſed θύσει repetitum infra 131, 12, 18, 26.

P. 131, v. 19, *P.* mſ. ἄρῃ, aoriſto 1 ſubiunctiuo.

P. 135, v. 24, idem *P.* θεὸν ἔμμεναι, accuſ. caſu, ſtructura minus bella. Seq. v. idem, μυθήσαιτο λαιμῷ: & ſuperne, λαῷ.

P. 136, v. 16, *P.* Ἰορδάνοιο, & ſuperſcriptum Ἰορδανίοιο. V. 23, idem ἔρεξε, *fecit*.

P.139,v.7,P.γείτονι πότμῳ: & ſuperſcriptum γείτονα πότμον.

P.143,v.15, εἰ παρ' ἐὼν etiam P. mſ. ſed melius εἰ παρέης, infra 147,1.

P.144,v.5,P.ἰψιθύεσσι: & inferne, ἰψιθύεσσι. V.21,idem P.χώρης,& ſuperne χώρου. Sic v.23,idem αὐτῶ,aduerbialiter: & ſuperſcriptum αὐτὸν.

P.148,v.3,P. mſ. interrogationis notam in fine periodi collocat poſt ἐμῶν, non in præced. membro: vt inf.quoq; 200,22.

P.151,v.5, non minus apte μιγάδες legeris; vt feratur ad præcedens λαοί. V.19,P.ῥέζομεν,præſ.temp.

P.155,v.14,P εἶλον: & ſeq.v. μύσταις ὥρῃ. Ab eodem P.abeſt penultimus verſus ὃς μιαρεῖς. pro προδώσει ſane παραδώσει legitur cum alibi,tum infra 175,27:231,5:232,8.

P.159, verſus 12 & 13 abſunt a mſ.P.nec a Nonni vena manaſſe mihi quidem videntur. V.28,idem P.ὅτι,quod,quia.

P.160,verſus nonusdecimus μάρτυς ἐπιτιμίης, a P.abeſt,non inelegans alioqui.

P.163, verſus vigeſimusſecundus cum tribus ſequentibus, a P. abeſt: ſed ſignum tamen in eo appoſitum ad finem vigeſimi primi;& in margine,ζήτει:de eo loco quærendum monens.

P.164, verſus ſextusdecimus cum ſequenti, a P. abeſt:ſed ibi quoque ad finem 15 appoſitum ſignum;& in margine,ζήτει.

P.167, v. 15, P. ἔργων pro ἀνδρῶν: minus apte. Nec magis apte idem præcedente verſu ad marginem habet φυλάδι σιγῇ. V. 26,καὶ μὴ etiam P. perperam. ſententia poſtulat καί μοι, & mihi. V.28,nota ἱκάνω cum duobus verbi modis,optat. & infinitiuo.

P.168,v.7,P.ἐγώ ποτε,cum encliſi. V.26,idem P. ἐνὶ κραδίῃ, & ſuperſcriptum ἐνὶ κρ.

P 172,v.1, καὶ πάλιν P.mſ.at vulg. ed. & interpres καὶ πάλιν, & rurſus.

P.176, v.10, in P. indicium eſt etiã alterius ſcripturæ,οἰνωπῇ, a maſc.οἰνωπός,vt ſupra 20,8:& inf. αὐτωποῖς βλεφάροισι,244,7.

P.179,octauus verſus a P abeſt:& ſequenti v.in eo abſq; coniunctione legitur,ὑμέας οὐ θέμις ἐστί.

P.180,v.3,P. τῆς δὲ μόνης:parum conuenienter.

P 183,v.11,P. συνώνυμος, more communi. V.13, idem P. σύζυγός εἰμι,retento vtriusque accentu:& mox tamen v.21,σύμφυτός εἰμι,cum encliſi. Ab eodem abeſt verſus XXVI.

P.184, verſus 3 & 4 infra repetuntur 192,27,principio tantum mutato. Sextus & ſeptimus a P.abſunt;itidemq; XXVI &

XXVII.

XXVII. nec ſane poſteriores duo e Nonni officina videntur prodiiſſe. ¶ *P.*188,octauus verſus a *P.*abeſt.

*P.*191,v.10,participiũ ꝓ verbo indic.poſitũ, μίμνων ꝓ μίμνε: V.17,ſi μίμνοιτε optatiue legas, maior erit modorũ cõueniẽtia.

*P.*192,v.5,*P.*μῦθοι,& ſuperſcriptum πίλοι. V.18,analogia vel ὀνόμηνα poſtulat vt ἔφηνα v.21: vel,ὀνόμηνον.

*P.*195,quintus decimus verſus a *P.*abeſt. V.19,εἰ δ' *P.* codicis ſcriptura eſt: vulgati habent εἴ τε, itemq; interpres: minus apte.

*P.*196,tres priores verſus a *P.*abſunt. V.14 & 15, & modi & temporis variatio eſt: regula enim poſtulat κηρύξει, & φθέγξεται: vtrumq; indicatiuo modo, futuro tempore.

P 199,v.13,in *P.*duplici accentu ſcriptum, ὑμῖν λώϊόν ἐστιν, pro λώϊόν ἐστιν, vel λώϊον ἐστιν. Seq.v.idem *P.*νόστιμον ἔλθω: quod aduerbialiter ferri poteſt. V.23, poſterius εἵνεκα poſitum pro οὕνεκα, *propterea quod.*

*P.*203,v.17, *P.* περιστέλλουσι, præſ. temp. Ab eodem abeſt verſus XXIIII.

*P.*204,v.28,*P.* λείπει: & ſuperſcriptum λήγει.

*P.*207, v. 5, in *P.* ambiguum eſt ſitne ῥέξω an ῥέζω. Ab eodem *P.* abeſt finis octaui, & initium noni verſus. Vigeſimiquarti acroteleution exſtat etiam ſupra 204,10.

P. 208, v. 14, *P.* poſt ὁμόζυγες diſtinguit, non ante. Ab eodem abeſt verſus XVII.

*P.*211.v.14,*P.*ἔχοιεν, *habuerint.* Idẽ v.21, Καί σφισι, cũ encliſi.

*P.*212,v.3,*P.*οὓς πόρες ἐμοί: vt forte legendum ſit, οὓς πόρες αὐτὸς ἐμοί. Ab eodem P. abſunt ſextus & ſeptimus verſus.

*P.*216,v.8,*P.*ὄλωλε,*periit.* V.14,in illa phraſi, κολεῷ πίθει ξίφος, ellipſis eſt ꝓpoſitionis ἐν, vt & inf.243,7,20 V,16,μοι abſq; accentu ſcriptum in *P.* nec in ꝓcedenti ὄπερ toni geminatio eſt.

*P.*219,v.16,*P.* πυρσὸν ἄκαπνον ἔχουσα.

*P.*220,nonus verſus a *P.*abeſt. V.28,in eodem, vt & in vulg. ed.eſt ἢ σύ, erecto accentu; & mox cum encliſi, ἤ σε.

*P.*223,v.1, *P.* Εἶδον ἐγὼ ἄνδρ. per ſynizeſin videlicet, ſiue ἀνδρώεντος ſcribamus, ſiue ἀνδρόεντος. V. 12, interpres pro ἀγνώσσων aliud quid legiſſe videtur, dum vertit *putans.* Alii retento ἀγνώσσων ſequens ἐφυλάσσετο accipiunt pro *vetabat.* Si quis malit ἐβιάζετο, *violabat*, per me licet. V.23, *P.*φθόνου: & ſuperſcriptum φθόνον, vſitatius. ¶ *P.* 224, v.10, *P.* ἐγώ. ſed metrum vel κἀγώ, vel καὶ ἐγώ, vel aliam eiuſcemodi lectionem poſtulat. V.12, idem *P.* ἀναυδῆς, quaſi *absque elogio*, id eſt

abſque legitima criminis expoſitione. ſed ἀναιδεῖς repetitum etiam infra 232, 9. V. 21, P. ἢ ῥᾳνυ, ſecunda particula graui; tertia, nullo accentu inſignita contra grammaticorum regulas.

P. 227, v. 1, P. Νηοπόλους δ' ἤλεγξεν· Εγὼ πολυειδέϊ μύθῳ Κείνας, *Sacerdotesq; ſic redarguit: Ego, multiformi ſermone cognita & diiudicata re-* V. 6, idem, ἢ ῥᾳνύ μοι, ſecunda grauata, tertia acuta. Sic

P. 228, v. 16, idem P. οἷα τὲ, abſque encliſi.

P. 231, v. 2, P. ἀγήνορα κόσμον: parum apte. Nec magis apte idem v. 17 πεπυμένῳ.

P. 236, v. 23, ὑσσώπῳ κεκιρασμένον ὄξος, conſonat cum vulg. ed. ſed valde veriſimilis videtur coniectura, legendum eſſe apud Ioannem, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσσῷ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι, *ſpongiam aceto impletam & pilo circumpoſitam, ori eius admouerunt.* videtur enim Ioannes id vocabulum de induſtria vſurpaſſe, quia fuit αὐτόπτης, & ſuo nomine rem exprimere voluit. *pila* vero ὑσσοὺς dici, & Romanis vſitata fuiſſe, cum ex aliis, tum e Polybio clarum eſt. ὑσσώπου vocabulū ſane minus huc congruere videtur, & ab iis inuectum fortaſſe fuit, qui minus illud quam hoc cognitum habebant, vt in aliis ſępenumero accidit.

P. 240, v. 14, vulgata lectio ad P. marginem appoſita eſt: in text. eſt, Δίζυγα δεσμὸν ἔλυσεν ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.

P. 243, v. 28, melius ſonat P. lectio, ἀμφὶ τάφου κενεοῖο, vt v. 4, ἀλλὰ τάφου κατὰ μέσσον. Idem P. v. 15, σκιοειδέϊ γαίης: vt ſit, τῷ σκιοειδεῖ τῆς γῆς.

P. 244, v. 3, P. ὅπως: quod etſi per ellipſin excuſari poſſe videtur, aptius tamen ὁμῶς, *ſimul.*

P. 247, v. 27, conſtructionis ordo eſt, καὶ ἰάχησε, Μαριάμ: interpres male verterat, *& Mariam vocauit.*

P. 248, v. 27, P. δυσσεβίης, ſublata diſtinctione poſt ἀφίησι: vt ſit, τὸ βιοπλανὲς τῆς δυσσεβίης.

P. 251, v. 12, P. μετὰ, & ſuperſcriptum κατὰ. V. 28 πιστότερον & ſeq. v. διπλόος habet etiam P. ſed inuerſe legendum videtur potius, πιστότερος διπλόον, *duplo fidelior.* Si quis etiam præcedenti verſu πλοτέρῃ malit datiuo caſu, per me licet. in P. ſane datiuo ſcriptum δεξιτερῇ, præpoſtera opinor librariorum negligentia.

P. 252, v. 28, P. σὺν σοὶ, emphatice.

P. 255, v. 14, interrogationis nota e P. inſerta eſt; recte, vt declarat verbum ἐρέεινε v. 12. interpres quoque κομίζετε imperatiue.

ţiue reddiderat *afferte*, minus conuenienter. V.17, pro βάλλετε *P.* habet χιτῶνα: quod ſtructura ferre nequit, niſi præcedenti verſu legas χαλάσατε. V. 19 in eodem *P.* alia ſcriptura eſt, ἰσμὸν ἀλήτην. V. 23, pro βυθοῦ metrum poſtulat χθονὸς, vel ſimile quidpiam diſyllabum.

*P.*256, v.1, in *P.* veſtigia ſunt etiam alterius lectionis, διδύμοις μηροῖς, datiuo caſu. V.25, idem *P.* πόντοθεν, *e ponto, e mari*: aptius.

P.259, V.4, γιγνώσκων. ſic etiam P. v.13. Εἰλαπίνης δ' ἔψαυσε.

P.260, V.11, οἷον ἔχων φιλέω σε. ex veſtigiis mſ. Palat. legendum putat Commelinus, οἷον ἔχω φιλέων σε. vt pag. 243, 28, auctor noſter dixit ἔχεν ἀκούσας, audiuit. V.25, forte εἶδε μαθητήν.

P.263, f. τί νυ πεύθεαι.

INDEX
AD NONNI PARAPHRASIN.

ἀβακχεύτοιο τραπέζης 19,12
ἀβίαστος ἤλυθον 163,8
ἀβόητος πίστις 167,14
ἀβόητον πορείην 216,20
ἀβρέκτοις παλάμῃσι 19,13
ἀγαπάζει με 187,10
ἀγαπάζει ὑμέας 204,7
ἀγάπαζε φιλοστόργῳ θεσμῷ 139,16
ἀγαπάζων ἑταίρους 212,2
ἀγγύθι pro ἐγγύθι mſ. P. 35, 10: 96,2
ἀγείροντο εἰς ἀγορὴν 151,17
ἀγκυλόμητις λύκος 131,6
ἀγκυλόμητις χορός 152,15:155,6
ἀγλαόκαρπον θέρος 51,2
ἀγλαόμορφον κόσμον 263,19
ἀγλαόπαιδος γενέθλης 259,23
ἀγελώοιο προσώπου 115,26
ἀγνώστῳ πόδι κεῖνος 119,7
ἀγνώστων ὁππόθι βαίνει 64,13. νόμον 99,15
ἀγνώσσοντος, ignorantis 71,12
ἀγνώσσοντες λόγον 140,10
ἀγνώσσοντας διδάξει 47,24
ἄγναμπτον πεδίῳ 251,9
ἀγρομένου λαοῦ 88,17
ἀγρύπνοιο πένθεος 144,12. πένθους 143,10
ἀγρύπνοισιν ἀνίαις 203,12
ἀγχιθέοις ἑτάροισι 76,4
ἀγχιθέοισι μαθηταῖς 172,9
ἀγχιθέων ἑταίρων 251,20
ἀγχίθρονος ἕδρης 96,14
ἀγχικέλευθος γλώσσης 200,17
ἀγχικέλευθον λαὸν 71,8
ἀγχικέλευθον πόντον 75,3
ἀγχιπόρου ἅλμης 71,23
ἀγχιπόρου λίμνης 255,2
ἀγχιπόροιο πηγῆς 116,2
ἀγχιπόροιο ἄστεος 55,1
ἀγχίπτολις πηγή 40,3
ἀγχίπτολις λαός 156,15
ἀγχιτέλεστος χρόνος 199,2
ἀγχιτέλεστος ὥρη 203,26
ἀγχιτόκου λεχωΐδος 203,11
ἀγχιφανὴς ῥόος ἅλμης 75,11
ἀγχιφανῆ κόρον 120,17
ἀγχιφανῆ παπταίνεις με 47,27
ἀδαιτρεύτοιο τραπέζης 259,14
Ἀδὰμ πρωτογόνοιο 232,15
ἀδειμάντῳ τινὶ φωνῇ 88,20
ἀδέσμιος, non ligatus 227,12
ἀδόνητος ἀνήρ 119,27
ἀδουπήτῳ πεδίλῳ 152,18
ἀδρανέοντος, ægrot- 139,6
ἀδωμήτοιο πέτρης 243,1
ἀειδομένης ἀπὸ φήμης 160,11
ἀείδουσιν ᾱ producto 72,24
ἀειζώοιο θεοῦ 16,12: 228,19. τοκῆος 11,21
ἀειζώοντας θεοῦ 4,12
ἀειζώοντα νεκρὸν 240,11:243,8
ἀειλιβέος ῥόον ὀμφῆς 39,1
ἀεισσόος ἔσσεται ἀνήρ 128,18
ἀελλήεντι πεδίλῳ 8,2

ἀελλή-

ἀελλήεσσα πορείη 51,1
ἀελλοπὸν εἶχε πορείην 144,9
ἀέξει πίστιν φρεσί 143,26
ἀεξήσητε καρπὸν 193,25
ἀεξιφύτου Γαλιλαίης 16,28
ἀεργηλοῖσιν ἀκάνθαις 60,15
ἀερσιλόφῳ χώρῳ 240,26
ἀερσινόου πατρὸς 108,11
ἀερσιπότητον ἀφρὸν 59,10
ἀερτάζοντα λέκτρον 59,21
ἀερσίφρονι θυμῷ 107,3
ἄζυγι γόμφῳ 232,20
ἀήθεα γουνώματα πάντων 59,15
ἀθέσμιοι ἀρχιερῆες 228,7
ἀθεσμοβίων ἀνδρῶν 236,2
ἀθηήτου αἰδοῦς σκέπας 256,2
ἀθηήτου ὕλης 31,13
ἀθηήτοιο προσώπου 184,17
ἀθηήτοιο τοκῆος 183,8
ἀθηήτῳ ἀχλύϊ 87,18
ἀθηήτων κενεώνων 16,21
αἰγλήεντα χιτῶνα 235,16
αἰδὴς, mors 148,22
αἰδοῦς pro αἰδοίου μ. 91,23
αἰδοῦς ἀθηήτου σκέπας 256,2
ἀίει γήρυν ἐμὴν 135,1
ἀίσσει τυφλὸν 124,20
αἴθετο νούσῳ 143,15
αἰθομένου πυρσοῖο 55,4
αἴθοπι λιμῷ 79,27
αἴθοπι νούσῳ 139,9
αἴθριος ἠχὼ 163,14
αἴκε φυλάξῃ 111, 21: 147,28
χαράξῃ 263,17
αἴκεν ἐμοὶ πείθησθε 104,20
αἷμα φέροντες, orti 103,22
αἱμύλα κωτίλλων 108,16
αἰνομανὴς λαὸς 112,16
αἰολόμορφος ποίμνη 128,2
ἀΐουσι ξείνην 128,4
αἰτίζεις με 183,15
αἰτίζεσκε, mendic. 116,14
αἰτίζητε ζωῆα 191,19
αἰτίζητε παρὰ τοκῆος 184,3
ἀκαμπία γουνώματα 148,23
ἀκαμπέα πίστιν 39,4
ἀκαχμένον χαλκῷ 240,14
ἀκερσεκόμων Γαλ. Not. 20,26
ἀκερσεκόμων Γαλιλαίων 88,8.
P. ms. ἀκερσεκόμων.
ἀκεσσιπόνῳ ἐνὶ μύθῳ 144,11
ἀκηλήτων Φαρισαίων 99,10
ἀκίχητα μέτρα 180,23
ἀκλαύτοις ὄμμασι 147,8
ἀκλινέος θανάτοιο 244,28
ἀκλινέες ὀχῆες 248,13
ἀκλινέας θεσμοὺς 188,4
ἀκοιμήτοις βλεφάροισι 211,3
ἀκοιμήτοισι πραπίδεσσι 191,27
ἀκοίτης γνήσιος 44,9: & v.7,
ἕκτον ἀκοίτην.
ἀκουαῖς ἀπλανέεσσι 67,21: 68,
19
ἀκούεις σεο παιδὸς 148,7
ἀκούσας ἔχε 243,28
ἀκροπαγῆ γουνώματα 47,12
ἀκροφανὴς ἠὼς 159,4
ἀκροφανὴς ὄρθρος 75,25
ἀκροφανὲς φῶς 215,11
ἀκτεάνων φωτῶν 156,4
ἀλάλαζον παρδαλέος 75,17
ἀλαλητὸν αἰνομανῆ 227,11
ἀλαώπιδι ὄρφνῃ 115,9
ἀλαωπὸς ὁδίτης 123,8
ἀλαωπὸν ὁμίχλην 119,11
ἀλάωσεν ὀφθαλμὸς 164,26
ἀλέγει μήλων ἄλλοτε. 131,4
ἀλέγιζεν ἀκτεάνων 156,4
ἀλεξητῆρα ὀπάσσῃ 193,12
ἀλεξιμόρῳ βασιλῆϊ 159,3

ἀλε-

ἀλήτης ἰσμός. 99,14
ἀλήτης ὄμβρος 212,17
ἀλήμονας φῶτας 39,12
ἀλήτης κόσμος 187,26. accuſ. caſu,51,22:87,14
ἀλήτης κόσμος 195,8. accuſ.127 3
ἀλήτην νόον εἶχον 83,26
ἀλήτην τυφλὸν 164,28
ἀλιδινέος βορῆς 255,10
ἀλικρήπιδα γαῖαν 87,4
ἀλιπλανέεσσιν ἀέλλαις 83,27
ἀλιτήριον ἄτην 251,1
ἀλιτρονόοιο ἀνδρός 124,5
ἀλιτρύτησι χερσί 255,4
ἀλιτροβίοιο κόσμου 195,7
ἀλκτήριον ἰχμαλέου ποδὸς 171,7
ἀλκτήρια νούσων 31,23
ἄλλος pro ἕτερος, alter 187,5
ἀλλότρια θεσμὰ 88,3
ἀλλοφανῆ νεήλυδα 220,21
ἀλλοφανῆ σήματα 151,20
ἀλοιητῆρι σιδήρῳ 92,14:196,22:239,13
ἀλόχευτος ἀνήρ 236,14
ἄλσος, laternæ ſpec. 215,4
ἆλτο, ſaliebat 256,4
ἄλυξεν & φύγεν, idem, 156,28
ἀλυσκάζων ὑποδύεται 131,2,4
ἀλυσκάζων φόβον 167,11
ἁλωάς P.mſ.51,16:188,20: & tamen ἀλωαῖς tenui ſpir. v. 4 & 21
ἀλωομένοις ποσί 100,2
ἀλωφήτοιο αἰῶνος 160,27
ἀλωφήτῳ τινὶ τιμῇ 128,23
ἅμα ζῶσι συνέστιος 251,17
ἀμαιμακέτοιο ἀρχιερῆος 216,10
ἀμαρτάδα πάσῃ 231,5
ἀμαρτινόοισι μαθηταῖς 83,16
ἀμάρτυρον ἔργον ὑφαίνων 243,9
ἀμάρτυρον οἶμον 251,5
ἀμείβεαι με τεοῖς ἐπέεσσι 228,27
ἀμεμφέϊ ὀπωπῇ 176,2
ἀμεμφέϊ θεσμῷ 179,12
ἀμεμφέας ἄνδρας 175,9
ἀμέρσαι pro ἀφαιρῆσαι 203,15
ἀμερσινόῳ τινὶ λύσσῃ 83,10:196,26
ἀμετάτροπον χάρμα 203,15
ἀμετρήτῳ λαῷ 79,13
ἀμηχανέεσκε 128,8
ἀμιλλητῆρι λαῷ 119,22
ἀμιλλητῆρι μύθῳ 96,19
ἀμιλλητῆρα σιωπῆς 200,17
ἀμιμήτων ἔργων 120,25:136,24
ἄμνηστος ἀμπλακίης 248,28
ἀμοιβάδα βίβλον ἑλίσσων 99,24
ἀμοιβάδα ῥήξατο φωνήν 252,2
ἀμοιβάδι ἰωῇ 259,22
ἀμοιβάδι φωνῇ 220,22
ἀμοιβάδις ἀντιάχησαν 135,19
ἀμοιβαίῃ πόρε δέλτῳ 67,18
ἀμοιβαίην πόρε φωνήν 228,25
ἀμοιβαίῳ τινὶ θεσμῷ 175,1
ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ 100,24
ἀμοιβαίοις δονάκεσσι 215,5
ἀμοιβαίοισι ποσί 256,6
ἀμοιβὴ αἰώνιος 252,16
ἀμοιβὴν φονίην πίνοντες 135,17
ἀμπαύσατο μόχθου 40,1
ἀμφαδὰ νῦν λαλέεις 204,16
ἀμφαδίην ἀγγέλλων 203,27
ἀμφαδίην ἀγόρευον 140,16
ἀμφαδίην ἐρεύγεται 92,16
ἀμφαδὸν ἀγόρευε 132,19

ἀμφαδὸν ἔφλυε 167,12
ἀμφαφόων ἄκρον ὑπήνης 219,23
ἀμφήριστος κλόνος 119,24
ἀμφὶ πάντων & ὑπὲρ πάντων, eodem ſignif. 211,12
ἀμφ' ἐμέθεν φθέγξεο, de me 196,15
ἀμφί τινος κατέλεξε 176,4
ἀμφὶ τούτου, de hoc 136,21
ἀμφὶ τούτῳ, in hoc 191,20
ἀμφὶ μύθῳ ἀμηχανέεσκε 128,7
ἀμφίβλημα πόντιον 255,28
ἀμφιλαφὴς ἔρις 96,28
ἀμφιλαφὴς κόσμος 160,6
ἀμφιλαφῆ ζωστῆρα 244,15
ἀμφιπαγὴς λίθος 147,20
ἀμφιλαφεῖς ῥώοντο 255,2
ἀμφιπαγῆ τρώματα 227,20
ἀμφιπολεύειν ζωὴν αἰώνιον 207,12
ἀμφιτρῆτες ὀπωπαί 120,15
ἀμωμήτοις πραπίδεσσι 228,1
ἀναβλύζουσα δάκρυ 247,5
ἀναδύομαι, detrecto 199,25
ἀνάειρεν ὀφθαλμούς 148,7
ἀναιδέες ἀρχιερῆες 232,9
ἀναίνετο πιὸν ἦθος 251,28
ἀναλδαίνει καρπόν 191,8
ἀναμφήριστον ἔπος 135,25
ἀναμφήριστον μάρτυρα 251,25
ἄναπτον πυρσόν 219,16
ἀναυδέϊ ῥινί 47,26
ἀναυδέες νεκροί 63,22
Ἀνδρέας & Ἀνδρείας 160,14
ἀνδρογόνοιο χοός 116,1
ἀνδρομέης κραδίης 35,8
ἀνδρομέην γενέθλην 32,10
ἀνέγνυα δεσμά 92,3
ἀνέγνων, agnoui, cogn. 123,13
ἀνείρετό μιν 119,12:263,2
ἀνειρομένοισι μαθηταῖς 115,6
ἀνείρυον ἄσπετον ἑσμόν 255,19
ἀνέμβατον αὔτυγα 31,15
ἀνέμβατον οἶμον 95,28
ἀνεμοσκεπὲς ἄλσος 215,4
ἀνέμπλοος νῆυς 76,2
ἀνεμώδεϊ λόγχῃ 239,19. ταρσῷ 251,19
ἀνένδυον ἔχειν οὐδέν 255,15
ἀνεξικάκοισι πεδίλοις 87,3
ἀνέπαλτο, ἀνεπάλλετο 59,13
ἀνεπάλλετο ταρσῷ 144,7
ἀνερρίπιζον ἀῆται 219,18
ἀνευάζων με 187,10. Χειστόν 160,4
ἀνευάζοντες ἰωῇ μυστ. 47,4
ἀνεχλαίνωσαν μιν 227,18
ἀνήγετον ὕπνον 140,13
ἀνηέρταζον λᾶας 135,12
ἀνήροτα τέκνα 4,16
ἀνήρυγε πενθάδα φωνήν 140,25
ἀνήρυγε χείλεσι φωνήν 79,26
ἀνθερεῶνι χέων ἔπεα 108,28:259,25
ἄνθεσι βίβλων ποίμαινε 260,21
ἀνθόρεν ἐκ μεγάροιο 244,2
ἀνθρακόεντι πυρσῷ 220,19
ἀνίαχεν ἠθάδι φωνῇ 251,21:219,9
ἀνίαχε πᾶσιν 132,21: Πέτρῳ 219,9
ἀνίμαστος, non cæſus loris 227,12
ἀνοιστρήσαντος Ἰούδαν 168,23
ἀνόμματον βρέφος 115,3
ἀνοστήτοιο βερέθρου 24,17
ἀνοστήτων ἀπὸ κόλπων 63,23
ἀνοστήτων ἀπὸ τύμβων 64,7
ἀνόστιμον οὖδας 244,25

ἀντι-

ἀντιείδαγμαν 88,16
ἀντιάχησε 99,22
ἀντίθεος, impius 68,8
ἀντιθέους ἱερῆας 119,8:151,14
ἀντιθέοισι μαθηταῖς 35,5:152,21
ἀντίθετον χάριτος χάριν 7,2
ἀντίθροον ἠχώ 112,13
ἀντιθύρετρον 147,19,24
ἀντικέλευθον ἄγγελον 247,9
ἀντικέλευθον γαῖαν 76,5
ἀντικέλευθον πόλιν 51,3
ἀντιπέραιαν γαῖαν 75,5
ἀντιπέραιαν ἐς πέζαν 212,16
ἀντιπόροις ἀνέμοις 75,13
ἀντιπόροισι μύθοις 123,25
ἀντίτυπος βροντῆσι φωνή 163,19
ἀντίτυπον μίμημα 172,25
ἀντίτυπον στέλεγμα πυλαιῶνος 244,20
ἀντιτύποιο θυρέτρου 147,19,24
ἀντιτύποις ἔργοις 107,23
ἀντιτύποισι κέντροις 232,23
ἀντωπίδος ἅλμης 75,26
ἀντώπιος ἄστρων ὀφθ. ἀνάειρε 148,4
ἀντώπιον αἴγλην 248,11
ἀντώπιον ὁμιλόν 148,24
ἀντώπιον ὕδωρ 68,26
ἀντώπιον αὐτοῦ 164,19
ἀντωποῖς βλεφάροισι δοκεύων 244,7:259,2
ἀνυψώσει με γεραίρων 200,4
ἀνώγει θεσμός 228,16
ἀνώγει θυμός 260,17
ἀνωΐχθησαν ὀπωπαί 120,15
ἄξατε, ducite, afferte 256,19
ἄοινον ὀπώρην 19,14
ἀολλίσσεν εἰς ἕν 152,13
ἀολλίσσῃ στίχα ποίμνης 127,28
ἄορ ἕλκων 216,9
ἄορα κόψας 239,13
ἀόριζον pro ἐάριζον etiam P. mſ. 104,4
ἀοσσητῆρα κόσμου 47,19
ἀοσσητῆρι σιδήρῳ 216,11
ἀπαυτίζων μῦθον 223,16
ἀπάμειπτο 104,9:247,26
ἀπατήλιος ἀνήρ 112,7
ἀπατήλιον ἐλπίδα 160,25
ἀπατηλώορα μῦθον ἰάλλει 108,16
ἀπέειπεν Ἰησοῦν, negauit 223, 3
ἀπειλήτειρα γενέθλη 195,18
ἀπείριτος χόρτος 71,27
ἀπειρήτοιο φορῆος 159,18
ἀπειρήτῳ μυθοινῇ 152,2
ἀπειρήτοισι μυθοιναῖς 31,12
ἀπειρώδινος ἀνάσσης 236,14
ἀπενθέος τύμβου 247,3
ἀπερροίβδησεν ἰωήν 228,26
ἀπημάχθωσεν ὁμίχλην 123,19
ἀπλανέεσσιν ἀκουαῖς 67,21:68, 19. ἤθεσιν 39,4
ἧς ἄπο 63,27
ἀπονόσφιμοι 192,3
ἀπόπροθεν γλυστῆρος 64,15
ἀπόπροθεν θεοῦ 104,12
ἀπόρρυτος ἄλλος ἀπ' ἄλλου 204, 25
ἀπόρρυτος ἰκμάς 95,21
ἀπόστολος, legatus 175,4:195,18
ἀποτμήγουσιν ἄκρον 91,23
ἄπρηκτος ἠώς, ſabb. 119,9,19
ἀπρήκτοιο ἠοῦς, ſabbati 60,21
ἀπροϊδεῖς ἄνδρες 96,28
ἀπτοίητος λαός 100,4
ἀπτοίητος πορείη 232,13
ἀργυρόφεγγει νηῷ 92,28
ἀρηγόνα κόσμου 211,28
ἀρητήρ, pontifex 152,9

ἀρθμὸν

ἀρθμὸν ὁμοφροσύνης 179,14
ἀρθμῷ ὁμοστόρῳ 187,3
ἀριζήλῳ τινὶ μύθῳ 128,10
ἀριήκοα φθογγῆς ἡμ. 131,16
ἄρκιοι εἰσὶ κορέσσαι 71,16
ἄρμα θαλάσσης 75,4
ἄρνας καὶ μῆλα 260,12
ἄρνεσι, agnis 191,10
ἀροτῆρα δυσσεβίης 51,13
ἀρπαλέης εἰλαπίνης 76,17
ἄρραφος χιτὼν 235,18
ἀρρήτῳ ἀρχῇ 3,1
ἀρτεμέοντα κιχήσας 55,9
ἄρτι, modó, nunc 179,23
ἀρτιδέμῳ λιθοστρώτῳ 231,15
ἀρτιθαλὴς κούρης 120,21
ἀρτιτόκου διὰ κόλπου 124,12
ἀρτιτύπου ὀπωπῆς 116,8
ἀρτιφαὴς αὐγὴ 119,27:203,10
ἀρτιφανὴς ὀμίχλη 75,6
ἀρτιφύτοις πετάλοις 188,24
ἀρτιχόρευτον ἑορτὴν 88,9:155,4
ἀρτιχύτων ὑδάτων 19,28
ἀρχέγονος μῦθος 96,6
ἀρχέγονον φῶς 4,2
ἀρχεκάκοιο δαίμονος 211,4
ἀρχὸς Ἰουδαίων 27,7
ἀσημάντῳ τινὶ μύθῳ 27,20: 95, 13
ἄσθμα βεβιημένον 59,1: & 63,27 P. mſ. ἄσθμα.
ἀσιγήτοιο θαλάσσης 76,15. ἑορτῆς 152,27
ἀσιγήτοιο νόου 175,25
ἀσιγήτῳ ῥάβδῳ. id eſt pedo 259, 21
ἀσιγήτων ἀπὸ λαιμῶν 88,13
ἀσίδηρος ἰητὴρ 167,3
ἀσπαλιῆες 252,27
ἄσπετον ἠχὼ 228,8
ἀσπιστῆρα στρατὸν 212,26
ἀστεμφέα πίστιν ἀέξων 80,1: 183, 27
ἀστεργέϊ τῷ μελάθρῳ 31,18
ἀστήρικτον πόδα 59,7
ἀστυφέλικτος λόγος 127,16
ἀστυφέλικτον ἔπος 216,16
ἀσυλήτοιο νόου 167,26
ἀσυλήτοις πραπίδεσσι φυλάσσει 187,11
ἀσφαλέως γινώσκομεν, certo noui. 204,20
ἀσχολίων, Not. ad 71,14
ἀτέρμονα ποιμένα κόσμου 232, 6
ἀτέρμονα κόσμον 263,19
ἀτευχέϊ λαίλαπι 215,24
ἀτίνακτον εἰρήνην 207,2
ἀτίνακτον εἰρήνην 187,25. πίστιν 167,24
ἀτίνακτον ὀχῆα φιλότητος 260, 10
ἀτρεκὲς aduerb. 92,13
ἀτρέπτοιο ὀλέθρου 111,19
αὐδὴ ἐπιδήμιος 244,14
αὖθι μένειν 51,28
αὖραι θυάδες 256,13
αὔρη ἐπικήπιος 243,4
Αὐσονιῆες, Romani 151,24
αὐτάγγελον ὕλης 251,27
αὐτάγρετον ἀλκὴν 131,24
αὐτάγρετον τιμὴν 231,3
αὐτάγρετον ὥρην 95,14
αὖτις pro αὖθις 63,23
αὖτις ἀναζήσας 143,26
αὐτοβόητον δάκτυλον 47,26
αὐτοβόητα φθέγγεται 67,13
αὐτογένεθλος θεὸς 179,2
αὐτογένεθλον θεὸν 47,5: 60,23: 108,23

αὐτο-

αὐτογόνῳ υἱεῖ 23,6
αὐτέλικτον ζωστῆρα 244,16
αὐτέλικτον ὕδωρ 59,8
αὐτόθι μίμνειν 23,10:35,5:52,2
αὐτόθροον μαρτυρίην 64,22
αὐτοκέλευθος στείχων 148,17
αὐτοκέλευστος βαίνω 92,24
αὐτοκύλιστος πεσοῦσα 144,24
αὐτοκύλιστον ἑσμόν 255,19
αὐτομάτη νηῦς 75,23
αὐτόπρεμνον γένος 135,10
αὐτόρριζον σῆμα 243,9
αὐτόσσυτον αὐδήν 91,8
αὐτοφόνῳ ὀλέθρῳ 103,16
αὐτοφύτοιο θεοῦ 3,8
αὐτοχύτῳ ῥεέθρῳ 96,6
αὐχήεντες ὀπάονες 55,15
ἀφάσσων 252,1
ἄφατον κακόν 223,21
ἀφειδέϊ δαιτυμόνι 79,14
ἀφειδέϊ χειρί 95,12
ἀφειδέσι παλάμῃσι 95,1
ἀφρηκόμοισιν ἐρετμοῖς 76,13
ἀφωτίστοιο προσώπου 112,27
Ἀχαιΐδι φωνῇ 235,6
ἀχάλινον ἰωήν 95,9
ἀχάρακτος ἀστήρ 243,16
ἀχάρακτος ῥοπάλοις 227,13
ἀχάρακτον ὀπωπήν 112,28
ἀχλυόεις δαίμων 132,6
ἄχνυτο 255,5:260,6
ἀχνυμένη βρυχηδόν 147,16
ἀχρήϊστος κόκκος 160,22
ἀψευδέα φωνήν 36,6.

B

βαθυκρήπιδι γαίῃ 83,8
βαθυνομένης πέτρης 243,1
βαιὸν ἔτι χρόνον 184,21:200,11, 19
βαλίῃσιν ἀέλλαις 132,1
βαπτίζειν act. ſignif. 35,7
βαρυγλώσσοιο ἀνθερεῶνος 135, 22
βαρυδάκρυς Μαρίη 144,21
βαρυδέσμιον καλύπτρην 151,6
βαρυζήλων Φαρισαίων 39,11
βαρυκάρδιος κόσμος 211,27
βαρύμηνιν ἰωήν 228,26
βαρύμηνιν κόμπον 92,5
βαρύνουσαν δέμας 71,1
βαρύφορτος γυνή 203,5
βαρύφορτος Ἰωσήφ 243,19
βαρύφορτον ἐπωμίδα 59,16
βαρυώδινον ὥρην 203,7, per iota etiam P. mſ.
βασιλήϊος ἀρχή 224,19
βασιλήϊος αὐλή 224,14
βατῆς ἁλός 75,16
βατὴν χθόνα 11,25
βεβαρηότες οἴστρῳ 23,27
βεβαρημένον ὁλκῷ 256,28
βεβιημένον ἀνέμοις 75,18
βεβιημένον ὕδωρ 43,26
βερέθρου 80,13
βητάρμονας ἅλμης 255,20
βιαρκέας ἐφετμάς 193,15
βιαρκέας μύθους 207,26
βιαρκέος τοκῆος 108,26
βίβλῳ θέσπιδι 263,14
βίβλων ἤθεσι ποιμένι 260,21
βιοδώτορι μύθῳ 136,8
βιοπλανὲς ἄχθος ἀνάγκης 248, 27. ἦθος 195,7
βιοπλανέεσσι πτωχοῖς 176,24
βιοσσόος ἄναξ 36,7
βιοσσόος Χριστός 143,23
βιοσσόος ὥρη 55,25
βιοσσόον ἆσθμα 63,27
βιοσσόον εἰρήνην 187,24
βιοσσόον πίστιν 252,13

βιοτῆ

βιοτῆς πολυπλανέος 64,13
βιοτήσιον γαλήνην 55,22
βιοτήσιον δ᾽ ἔργα 48,20
βιοτήσιον ἔργον 203,20. ὕδωρ 43,23. χεῖλος 248,25
βιτερμένας ἰχθύας 255,20
βλύσσουσιν ὕδωρ 96,9
βοέης γενέθλης 196,24
βοηθόος ἀνδρ. βιότοιο 27,16
βοηθόον ὤπασε κόσμῳ 80,25
βοογλήνοιο προσώπου 123,7
βορῆς χατέων 255,10
βοτρυόεν μίμημα 191,2
βοώμενος οὔνομα Σίμων 252,20
βοώμενον Ἑλλάδι φωνῇ 231,16
βραδυδινέϊ μύθῳ 251,8
βραδυπευθέϊ φωνῇ 59,2
βραχυπνόῳ ἀχνυμένῃ 147,16
βροντείη ἠχῇ 163,14
βροτοειδέα μορφὴν 100,13. & datiuo, 183,9
βρόχιον μόρον 103,15.

Γ

γαζοφύλαξ χώρης 103,3
γαμήϊος ἀνήρ 36,19:180,27
γαμήϊος κοιρανίη 224,16
γάλα πιστὸν ἀμέλγων 240,8
γαληναίῳ προσώπῳ 12,26
γαμίης τραπέζης 19,7
γεοπόνος, agricola 188,23
γενέθλα, progenies 107,13: & v.21, θεημάχος ἐστὶ γενέθλη.
γενέθλης ἀγλαόπαιδος 259,23
γενέθλια πήματα 103,21
γενεθλιὰς ὁμίχλη 115,2
γῆρας ἐμὸν αἰεὶ 135,1
γινώσκω δ᾽ ἐμὰ μῆλα: & mox, ταῦτά με γινώσκουσι 131,9
γινώσκω σε θεηγόρον ἄνδρα περὶ φ. 44,18
γιγνώσκεις με Not. 16,2
γίγνωσκε, cognoſcebat 55,17
γιγνώσκητε P. quoque 227,28
γίγνωσκον 255,11: P. γινώσκων ὅτι- 83,14
περὶ γλώσσῃσιν ἑλίξαι 255,28
γνωτὸς ἑὸν ἀρχιερῆος, notus & famil. 210,2
γνωτῶν ἐξ ἑτάρων 263,6
γνωτὸς σὸς, frater t. 143,19
γνωταὶ, ſorores 139,6
γεγραμμένος ἔνδοθι τύμβου 143,2
γεγραμμένος ὀπωπῆς 247,5
γόμφος, ſtilus ſcript. 232,26
γομφωτὸν δεδύκασι γομφοτόμοιο 232,1
γονοπλανέων Φαρισαίων 27,6
γραφίδεσσι, ſcripturis 67,26:68,16
γραφικοῖο νόμου 196,9:208,20
γραφικοῖσι χαράγμασι 163,27
γραφικῆς βίβλοιο 136,2
γυμνοβόρῳ μάστιγι 139,7.

Δ

δαήμονι ἀκοῇ 124,20
δαιτυμόνεσσι ἀφειδέϊ 79,14
δαιτυμόνεσσι ὑέϊ 55,18
δακρυχέεσκε 247,7, compoſite P. quoque.
δαμάζεις με πληγῇσι 220,13
δασπλῆτος ἀνάγκης 99,8
Δαυὶδ per αυ P. mſ. 96,24. itemque Suidæ Lexicon.
οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 256,8
δεδεγμένος τοκῆος 200,10
δέχνυμαι, accipio, accepto, P. mſ. 67,2: & 68,2. ſed priore in loco ſuperſcriptum χ.
δεδίασι, norunt 92,18:120,18: 220,

220,4:224,24
δεδάασιν ἀκγόνων, norunt 128,
4
δεδάηκα, noui 112,6
δεδάηκε γράμματα, nouit l.
91,1
δεδέξομαι νόῳ χαίροντι 80,9
δεῖγμα διδάσκαλον 172,27
δείελος ἀνὴρ 240,15
δείελον ὥρην 239,2
δενδρώεντος κήπου 223,1
δέξαιτο νόῳ 120,27
δέξαο πειθώ; 252,5
θεοδέγμενος ὀμφῆς 64,25
δερκόμενοι σέθεν ἔργα 87,16
δευομένοις, indigentibus 156,2
δηλήμονα φωτῶν ὄφιν 31,21
δήμιος ἑσμὸς, populus cat. 99,
14
δημογερόντων Not. ad 99,2
διάβροχος δάκρυσι 55,5
διακτορίην εἶχε τραπέζης 155,
17
διάκτορος ἑσμὸς ἑταίρων 72,12
διάκτορος, miniſter 175,19
διάκτορος Χριστοῖο 220,28
διάκτορον ἔργον ὑφαίνων 160,
28:171,2:172,18
διάκτορον φῶτα, i. διάκονον 59
4. δεξιτερῆος 216,10
διάκτορι δεξιτερῆος 219,13
διαπλήσας ἐνιαυτούς ν' 112,15
διαπρυσίῃ τινὶ φωνῇ 148,13
διαστείχων γαῖαν Γαλ. 87,4
διαστείχοντα βερέθρου 148,11. θαλάσσης 75,15
διατμηγεὶς κλῆμα 188,22
διδάγματα θέσκελα 103,2
διδάσκαλον δεῖγμα 172,27
διδυμάονι θεσμῷ 131,26
διδυμάονας ἰχθύας 71,23
διδυμόθροος ἠχώ 119,23
διείρομαί σε αἰτίζων 208,4
διείρεαί με ταῦτα, interrogas,
220,3
διεπέφραδον σοι, dixi 147,
28
διζήμεθα Χριστὸν 215,16,28
διζήμενοι ταρσῷ 103,12
δίζομαι ἡμέω 111,9
δίζυγι δεσμῷ 220,15
δίζυγι θεσμῷ 168,28
δίζυγος ἠοῦς 52,3
δίζυγα πομπὸν 159,15
δίζυγα χαλκὸν 240,14
δίζυγον ἦμαρ 139,21
διήιον τάδε 207,1:208,22
διήϊον ταῦτα 199,10
δίξομαι ὑμῖν πολλά 188,13
δικασπόλος, iudex 99,20:168,
3:228,20
δίκτυα ἰχθυβόλα 255,16
διορνύμενον γλυστῆρος 196,12
διπλόος 252,1
διπλόον ἦμαρ 52,4
διφήτορι πόντου 255,23
διφήτορι ταρσῷ 244,1
διχθαδίης ἠοῦς 139,20
διχθαδίῳ μύθῳ 172,19
διχόμηνις ἐοῦσα 148,2
διχόμητις ἔρις 96,28
διχόμητιν νόον 252,4
διψάδι γαίῃ 160,20
διψαλέοντι, ſitienti 40,9
δίψιος ὥρη 40,4
δίψιον ἅλμην 236,27
διψώω, ſitio 236,18
διώνυμος Θωμᾶς 140,23:180,
19
δμωῒς ἐπισβόλος 219,8

δμωῖς

δμῶες καὶ θῆτες 219,14
δμῶας τοὺς ἐρέεινε 55,16,21
δοκέεσκον, putabant 176,20
δοκεύω, puto 136,22
δοκεύω, video 227,2. δοκεύει, 167,21
δοκεύων, videns 119,16: 123,16: 224,7
δολόπλοκος duplici acc. P. mſ. 156,3
δολοπλόκος Ἰουδαῖος etiam P. mſ. 155,26
δολοπλόκον ἐσμὸν 224,1, etiam P.
δολοπλόκον φωνὴν 152,1. P. δολόπλοκον.
δολορραφέος πατρός 107,26
δολορραφέων Φαρισαίων 155,8
δονακοτρεφὲς ἔρνος 240,20
δούλειον ἀνάγκην 107,8
δουλοσύνην θεοῦ τελέσαι 196,23
δουρατέης ἀκάνθης 31,21
δουρατέην χηλὸν 176,21
δόχμιον ὀμφὴν 204,1
δοχμώσαντες γούνατα 227,21
δρηστῆρες, miniſtratores 224,17
δρηστῆρες αἰθέριοι 191,15
δρηστῆρες ἁλὸς 255,14
δρηστῆρες βλοσυροὶ 228,8
δρηστῆρες οἰνοχόοι 19,12
δρηστήριον ἔργον ὑφαίνων 171,19
δυνῶν αἰθέρα 168,16
δυσαλθήτῳ νούσῳ 56,26
δυσλώϊμος ἑδμή 147,25
δύσμαχα ἔατα 31,3
δυσπειθέι βουλῇ 100,26
δυσπειθέϊ λαῷ 111,4
δυώδεκα κύκλα 72,20
δυωδεκάριθμος ἐσμός 23,8
δυωδεκάριθμος Ἰουδαίοις 176,27
δωμήσας, ædific. 132,10.

E

ἑαδότα τοκῆα 104,16
ἑάσας γαῖαν 199,7: 208,9. δεῖπνον 171,3. ἑὸν θρόνον 224,27. πέδον Καν. 55,6
ἑάσατε τάρβος ἀήταις 75,18
ἑβδομάτοιο φέγγεος 239,11
ἔβλυεν ὕδωρ 19,25
ἔγγραφον αὐδὴν 88,28
ἐγγύθι νηοῦ 96,2
ἐγγύθι πέτρης 79,11
ἔγγυον αὐδῆς μῦθον 200,16
ἐγερσιβόητος ἀλέκτωρ 180,5
ἐγρόμενον ὕπνον ἰαύων 244,26: 259,10
ἐγερσινόοιο γυναικὸς 51,24
ἐγκύμονα ἀμπλακίης 88,21: 204,13
ἐγκύμονα γαστέρα 27,28
ἐγκύμονες δυσσεβίης 104,8
ἔγκυον νεπόδων 256,28
ἔγκυος ὀμφῆς θεοῦ. 8,15: 31,2: 64,25
ἐρευνάζοντο Χριστὸν 51,27
ἔγρετ᾽ ὀψιτέλεστος 143,22
ἐγχθονίων ἀνδρῶν 195,6
ἐδέγμην f. 175,9
ἐδέγμην πάντας 193,28
ἔδεθλον ἁγνὸν 88,8
ἕδεθλον Ἱερουσαλύμων 159,7
ἐδέθλιον Καναναῖον 52,27
ἐδίηνεν ἰκμάδι 139,4
ἔδρακεν ἡμᾶς 124,13
ἔδρακες αὐτὸν ὀπωπῇ 124,25
ἔδρανα νηοῦ 132,10
ἔειπας, Not. ad 104,28
ἔειπες 64,1
ἐθήμονος ἰοῦδ 92,1

ἐθήμονι κείμενον αὐτῇ 56,24
ἐθήμονι λαίλαπι 87,27
ἐθήμονα δαῖτα 259,8
ἐθήμονα κώμην 140,28
εἰ σύ, es tu 228,23
εἰ μὴ ἐμοὶ μίμνητε 191,3
εἰ μίμνητε 191,17
εἶδαρ ἄφθιτον 79,11
εἴκαθε πότμῳ 147,1:239,1
εἰλαπινάζειν μελίῤῥ. ἄρτον 79,
17,24
εἰλαπινάζων ἐμὸν δέμας 80,28
εἰν ἀγάπῃ 140,27
εἰν ἑνὶ, vno ore 55,23
εἰν ἑνὶ, vno verbo, i. vt vno verbo dicam 60,28 : 67,4 : 135,2 : 191,20 : 193,14 : 200,3
εἰν ἑνὶ πάντας, vno v. ſeu ad vnum omnes 207,11 : 251,22 : 256,9
εἰν ἑνὶ χώρῳ 244,16
εἵνεκα pro οὕνεκα, eo quod 199,23
εἰνοδίης πορείης 172,3
εἴρεον, interrogabant 59,20
εἴρετο. interrogabat 48,2 : P. mſ. ἤρετο. itemque 59,25. εἴρετο 224,4,7,26 : 259,3
εἰρόμενος, interrogans 79,2
εἰρομένοισιν ἐνίψαι 123,3
εἴροντο ἀμφοτέρους 120,5
εἰς ſubaudita 59,15 : 179,20
εἰς γλυστῆρας, ſ. δῶμα 184,2
εἰς ἐμὲ βαίνων, ad me 96,4
εἰς ἐμὲ μίμνων, pro ἐν ἐμοί 191,7
εἰσαΐειν θέσκελον ὀμφήν 108,25
εἰσαΐοντα φθογγῆς 127,25
εἰσαφικάνει κοίρανος 143,11
εἰσόκεν ἔλθῃ, donec ven. 156,10
εἰσόκε, dum 115,8,18 : 232,14
εἰσορόωντες 100,13
εἶχον σθένος, poterant 255,21
ἐκαίνισε θεσμὸν ἑορτῆς ; 132,11
ἑκὰς ὁδεύειν 179,18
ἑκατονταΐδος ζαθέης 240,22
ἐκεύθετο σιγῇ 167,14
ἑκηβόλος ἠώς 8,24
ἑκηβόλα δίκτυα 255,16
ἔκλυε φήμης 156,15
ἐκβαδὶν ἀπεμάξατο 155,23
ἐκταδὸν κείμενος 191,12
ἐκταδὸν ὀρθώσαντες 235,14
ἔκτοθι γαίης 256,11
ἔκτοθι κόσμου διώκεται 163,21
ἔκτοθι νηοῦ 23,26. ἀπήλασαν 124,19 : & mox 21, ἐκτὸς ἔλασσαν.
ἔκτοθι σταθμοῖο 127,27
ἐκώμασεν εἰς δόμον ἀρχ. 223,5
ἑκὼν ἀέκων ἔδωκε 232,9
ἐλατῆρες νηός 75,12
ἐλαφρίζεσκόν μιν μύθῳ 144,11
ἐλεγχέσῳ τινὶ πότμῳ 231,25
ἐλεῖν ἐς τὴν ἀλκαΐδα 75,20
ἐλελίζεται νούσῳ 159,9
ἐλεύθερον ἄτης πρόφασιν 195,28
ἐλεύθερον ἴαχε φωνήν 123,20
ἕλιξ χρόνος 188,10 : 200,13,21
ἕλιξι κυκλούμενος ἀψῖσι 135,5
ἐλίσσεται αἰών 31,28 : 107,8
ἐλίσσων βίβλον 99,24
ἐλκυστῆρα κάδον 43,2
ἐλλώια τέκνα 95,24
ἔλπομαι, opinor, 263,19
ἐλπομένη, putans 247,23
ἐμαιώσαντό μιν λοχεῖαι 115,18
ἐμὰς τελέσσειν ἐφετμάς 184,28
ἐμέθυσσε δόμον ὀδμή 155,25

ἐμιτρώ-

ἐμιτρώσαντο ὀθόνῃσι 240,23
ἐμπεδόκυκλον χρόνον 104,16
ἐμπεδόμητις ἀνάγκη 131,22
ἐμπεδόμητις ἀνήρ 191,4
ἐμπεδόμυθον ὅρκιον 203,1
ἔμπλεος ὀργῆς 99,15
ἔμπλεον ὄξεος 236,19
ἔμπορον ἕδρην 23,22
ἐν pleonaſt. 39,15
ἐν ſubaudita 216,14: 243,12, 20
ἐναυλίζοντο μελάθροις 247,2: 248,14
ἐναύλιον ὀθνεῖον 35,6
ἐνδαπίῳ μύθῳ 231,17
ἔνδιον ἄστρων 188,3
ἔνδιον αὐλῆς 180,13
ἔνδιον αὐτόθι ἔμεθλον 187,14
ἐνδιάγει κώμης 159,2
ἔνδοθι νηοῦ 152,28: P. mſ. ἔνδοθε.
ἔνδοθι τύμβου 147,26
ἐνδέμυχος πίστις 167,14
ἐνδόμυχον ὕδωρ 96,9
ἐνδομύχων λύχνων 215,4
ἐνδομύχων προβάτων 127,18
ἐνδομύχους ἰχθύας 255,20
ἐνένιπεν, increpuit 55,2
ἔνερθε φορῆος 235,16
ἐνερρίζωτο μερίμναις 96,13
ἔνθεος ὀδμή 155,26
ἔνθεον αἴγλην 27,11
ἔνθεον ἴχνος 88,9
ᾧ ἔνι, in quo 132,8
τῇ ἔνι, in qua 119,10: 156,6
ἐνίαχον αὐτίκα λαοί 147,9
ἐνίαχε θαῦμα νοήσας 72,21
ἐνίψαι, dicere 123,3. μῦθον 168, 7
ἐνίψω μαρτυρίην ἰδίην; dicam 64,21 ἐνίψει 120.28
ἐνίψῃ μιν Χριστόν, appellaric 120,27
ἔννεπεν 263,9
ἐννύχιον ἐδὲν πιέζειν 255,4
ἐννύχιοι σύλησαν 247,16
ἐντροπαλιζομένης ὀπωπῆς 260, 23
ἐντύνει, pararet 176,23
ἐξότε ſeu ἐξ ὅτε 124,9: 132,9: 180,20
ἐπαείσετε θρηνοῦς 203,2
ἐπάρχιος μάρτυς 64,23
ἐπάρχειος ἀνήρ 83,5
ἐπασσυτέροισι κυπέλλοις 19,10
ἐπεβήσατο εὐφροσύνης 112,12
ἐπεβήσατο κώμης 144,18
ἐπέβρεμεν ἄσπετον ἠχώ 228,8
ἐπεθάμβεεν αὐτὸν 88,26
ἐπεφρήσαντο πιέζειν 99,1: 136,14
ἐπεφρήσατο γυναικὶ 43,28. νόον ἀγνώστοιο 71,12
ἐπεμβαίνοντες νηός 255,3
ἐπεπάφλαστο λαός 108,27
ἐπεπείθετο μύθῳ 55,12
ἐπεσβόλος δμωῒς 219,8
ἐπεσβόλε σὺ 124,18
ἐπεσβολίῃσιν ἐλέγχων 195,5
ἐπεσμαράγησε λαός 163,13
ἐπεστόρνυντο κονίη 215,23
ἐπέτελλε πατήρ 104,13
ἐπέτελλε τελέσσαι 112,8
ἐπέφραδον, ἐπεφθέγξ. 123,9
ἐπεφράσσατο μύθῳ, conſider. 204,10: 207,24. ἐπεφράσσαντο 159,23
ἐπεψιθύριζεν ἀκουῇ 176,9
ἐπήβολον προφάσιν 227,3
ἐπήλυδα λαὸν 71,8
ἐπήλυδες ἄνδρες 116,12

ἐπηλυσίη, aditus 127,19
ἐπήορος ὄρθιος ἔστω 228,9
ἐπήτριμα κύματα 48,15
ὧν ἔπι 91,21
ἐπιάσατε, cepiſtis 256,20
ἐπιβήτορι παλμῷ 256,23
ἐπιβήτορα θώκων 83,19
ἐπιδευία φωνῆς ἱερῆς 204,17: 55,7
ἐπιδήμιος αὐδή 244,14
ἐπιδήμιος ἰσμός 235,2
ἐπίηρα ἀμπλακίης 108,21
οὐκ ἐπίθησαν 120,1
ἐπικήπιος αὔρη 243,4
ἐπίκλοπος ἀνήρ 151,27
ἐπίκυρτος ῥόος ἅλμης 75,11
ἐπιμάρτυρες αὐτὸς ἑαυτῷ 91,10. ἐμαυτῷ 100,22:263,13
ἐπιμάρτυρα φωνῆς μῦθον 223,16
ἐπιμάρτυρες αὐδῆς 220,4
ἐπιμάρτυρας ἔργων 164,26
ἐπιμάρτυρον ἔστω 60,25
ἐπιμίμνετε ἐμῷ φίλτρῳ 191,26
ἐπισφίγξαντες ἀνάγκῃ 232,18
ἐπιτύμβιος ὤρη 156,11
ἐπιτύμβια θέσμα 240,25
ἐπιχρίσας πηλόν 115,24
ἐπιψύχοντες γαῖαν 219,18
ἐπουρανίη λύσις 248,28
ἐπουρανίοιο θεοῦ 204,21
ἐπυργώθη ῥόος ἅλμης 75,11
ἐπωμίδα βαρύφορτον 59,16
ἐργαλίνης πόντοιο 15,1
ἐρέεινε, interrogabat 55,16,21
ἐρέπτων ἄρτον 83,5:175,11
ἔρεσθε, interrogate 123,2
ἐρείσω τὸν πόδα, moueo 59,7
ἐρετμώσας χεῖρας 256,5
ἐρεύγεται ἔμπεδον αὐδήν 67,14.
ἠθάδα φωνήν 92,16
ἐρδυθόωντι ῥεέθρῳ 56,10
ἐρευνητῆρα θαλάσσης 12,21
ἐρημάδος ἐξεφύη πέτρης 79,11
ἐρημάδα πέτρην 75,1
ἐρημαίῃ παρὰ πέτρῃ 79,16
ἐρημαίῃ παρὰ λόχμῃ 83,2
ἔρνος γνήσιον 259,16
ἔρξον, ſeu, ῥέξον, facito 176,18
ἐρωτοτόκοιο σπορῆς 4,15
ἐς οἰκίον ἀρχιερῆος 216,21
ἐς ὑμέας ἐνθάδε βαίνω 92,24
ἐσίδρακον νεκρόν 239,17
ἔσθενον φυγεῖν 111,19
ἐσίδητε θαύματα 55,3
ἐσίδοιτο βιοσσόον 156,20
ἐσπεύδω πορείην 216,20
ἔσαν, ἦσαν 19,23
ἔσσο, es 220,12
ἔσσο, ſis 252,1
ἔστιχεν ἀγνὸν ἔδεθλον 88,8
ἔστιχε πάνδοκον οἶκον 59,15
ἔστυγον αὐτοὺς κόσμος 208,25
ἔστυγεν ὑμᾶς κόσμος 195,13
ἐσύστερον ſeu εἰς ὕστερον 179,25
ἐχαριτῶντι παριστάμενος 220,18
ἑταιρίζετο ὑμᾶς κόσμος 195,8
ἑτερόθροος μαρτυρίη 100,21
ἑτερότροπον χεῖμα 127,4
ἑτερόφρονι λύσσῃ 64,13
ἑτερόχροον ἀγγελίην 256,19. ἀγγελίην 56,12
ἐτήσιος ἑορτή 87,8
ἐτήσιον μνημοσύνην 132,9
ἐτήτυμος ὀμφή 83,24
ἐτήτυμος προφήτης 96,17
ἐτητυμίη, veritas 108,15
ἐτητυμίης μάρτυς 160,19: 263,16

ἐτητυ-

ἐπητυμίης οἶμον 91,13
ἐπητυμίης πανθελγέος 224,23
ἐτύπωσεν ὀπωπήν 115,1
εὐάγγελον ἴαχε φωνήν 71,18
εὐαγέεσσι μελψοιναῖς 104,10
εὐαγέως ἀγαπάζων με 187,1
εὐάζων ἔτι πάγχα 24,25
εὔνασε χεῖθι πόδας 243,21
εὔνασε πότμος Λάζαρον 140,17
εὐγλώσσοιο θεεισμοῦ 51,5
εὐδένδροιο λόχμης 71,6
εὔδιος πόλις, tranq. 152,6
εὐκελάδοιο ἑορτῆς 88,4
εὐκεράους βόας 23,14
εὐκίονι τέχνῃ 132,10
ἐϋκρηκάλοιο ἅλμης 75,26
ἐϋκρηκάλοισι παρ' ἠόσιν 255,8
εὐλαΐγγος νηοῖο 83,10
εὐλαΐγγι θοώκῳ 231,21
εὐλαΐγγι νηῷ 59,17:88,24. τύμβῳ 243,2
εὐπετάλοιο τραπέζης 72,3
εὔποδος ὥρης 236,11
ἐϋρραθάμιγγος οἴνου 19,17
εὐρυάλοιο γαίης 152,23
εὐρυάλωος χώρης 155,10. κώμης 144,18
εὐρυγένειος αἰών 31,28
εὐρυγένειος ἕως 80,3
εὐρυτενὴς αὐλή 180,10
εὖτε, cum, quando 200,11,13,19,21
εὐφαέος θυρέτρου 247,6
εὐφήμοις στομάτεσσι 159,11
ἐϋφόρμιγγος ἀνέρος 196,10
εὔχλοος κῆπος 212,19
εὐχόρτοιο τραπέζης 76,8
εὐχωλαῖς ὁσίοισι 204,3
ἐφάμιλλον λαῷ 220,6
ἐφέσπεο 260,22
ἐφέσπεται ἡγεμονῆϊ 135,1
ἐφετμή, mandatum 168,8
ἐφεδρήσαντι 95,18,27
ἐφημοσύνη, mandatum 168,10
ἐφημοσύνην ἐπιτέλλω 179,11
ἐφίλατο κόσμον 32,1
ἐφίλατο μᾶλλον ὀμίχλην 32,22
Εφραίμ op. 152, 22, P. mſ. *Ephraim* diuiſe interpres: vulg. ed. Εφρέμ.
ἐφράσσασθε αὐ- nouiſſetis 103,1
ἐφύπερθεν ἀνθρακιῆς 256,17
ἐφωμίλησα κόσμῳ 204,12
ἐχάραξεν ὄρθρος ὀμίχλην 75,25
ἐχάρασσον ὕδωρ ἐρετμοῖς 75,12
ἔχειν ἀκούσας, pro ἤκουσε 243,28
οἷον ἔχων φιλέει 260,11
ἔχων χερός, manu tenens 219,8
ἐψιθύριζε λάθριον 144,5
ἐψύχωσε 156,22
ἐψύχωσε δέμας ἄπνοον 148,15
ἑώϊος ἀστήρ 243,16
ἑῶν οἴων 128,28
ἕως ἰδίοιο φονῆος, vsque ad- 171 11
ἕως ὅτε, quamdiu 115,19.

Z

ζείδωρον ἐφετμήν 168,8:168,10
ζείοντι ῥεέθρῳ 96,7
ζηλομανὴς κόσμος 87,27
ζηλομανέες ἀρχιερῆες 123,9
ζηλήμονι λαῷ 60,7:228,5
ζῆλον ἔχων Χριστοῖο, inuid. 216,24

ζυγὸν ἀληθείης ἕλκειν 224,24
ζώω, viuo 80,26
ζωὸν ὕδωρ 40,27
ζώουσαν μαρτυρίην 67,18
ζώοντα τέκνα 108,1
ζώοντα ἐόν 55,17
ζωάγριον λύτρον 192,12
ζωαρκεῖ μύθῳ 211,9. πομπῇ 195,25. πότμῳ 163,24
ζωαρκέα τιμήν 148,3
ζωοδότης γόνος 164,16
ζωστῆρα κεφαλῆς 244,13.

Η

ἠγάλλετο ἰδεῖν 112,11
ἡγητὴρ περιδέξιος 172,24
ἡγεμονῆες ἄστεος 92,18
ἥδεϊ θυμῷ 108,23
ἦεν, ἦν, erat 147,18
ἠερίοιο δαίμονος 91,20
ἠεροφοίτην Ἀλάστορα 16,25
ἠεροφοίτος οἶστρος 111,17
ἠθάδος ἰχθυβότοιο 259,12
ἠθάδι κώμῃ 156,17. ταρσῷ 151,8. χαλκῷ 92,4
ἠθάδα ἀγρὴν 252,26. μῦθον 204,4. φωνήν 92,16
ἤϊδε θυμῷ, ſciebat 172,6
ἤναχε θεόν, offendit 115,7
ἠλοτύπους χεῖρας 248,19
ἤμασιν ἐν τρισσοῖσι 24,9
ἠμείβετο μύθῳ 79,5
ἠμερίδων κλήματα 188,28
ἠνεμόφοιτος κύκλος 251,5
ἠὺ τελέσσαι 188,20
ἠνίδε, ecce 8,28. ἠνίδε πῶς, ecce vt 92,15; 147,10
ἠνίοχος βιότοιο 115,4
ἠνίπαπε μύθῳ 263,3
ἠΐτεον Ion. ab αἰτέω 55,15
ἐς ἠόνα ἕλκων 256,3
ἠπεροπῆι δόλῳ 87,6
ἤρετο N. ad 48,2
ἠρύγετο φωνήν 91,3: 124,23: 175,26
ἠριγενείης μυστιπόλοιο 60,22
ἠριγενείης ὑστατίης 80,19
ἤφυσεν ὕδωρ 116,6
ἧχι πέλω, vbi ſum 212,4
ἠχῶ ἔνθεον 64,8
ἠχὼ πολύστονον etiã P. mſ. 6,16
ἠχώ P. mſ. 156,22
ἠχὼ ψυχοσόλον etiam P. 155,13

Θ

θαλύσια πατρὶ τέλεσσαν 51,12
θάμβος ἔχοιτε, miremini 64,4
θαμβαλέος ἔδραμε 112,12
θανατηφόρος δόλος 160,8
θανατηφόρος ληϊστήρ 227,10
θάρσυνεν ἐῇ φωνῇ 59,11
θεὸς ἀνήρ 12,23
θεηγενέος βασιλῆος 235,15: 260,26
θεηγενέων ἔργων 167,10
θεηγόρος μολπή 235,25
θεηγόρον ἄνδρα 8,11
θεηγόρον αἰθερεῶνα 79,25: 103,17
θεηγόρον φωνήν 259,15
θεηγόρα χείλεα 104,9
θεηδόκος 136,28; 139,4
θεηδόχον ἠόνα 256,7
θεήλατον πῆμα 115,12
θεημάχος γενέθλη 107,21
θεημάχον αἰθερεῶνα 32,15
θεημάχον ἴαχε φωνήν 216,24
θεηπόλος ὥρη 47,6
θεητόκος Χρ. μήτηρ 19,6: 23,7: 236,4.
θελήμονι σιγῇ 252,11

θελήμονες εἰς ἐμὲ βαίνειν 68,1
θεμείλιον κόσμου 108,13
θεμείλια κόσμου 207,19
θεμιστοπόλοιο βίβλου 223,25
θεμιστοπόλον στόμα 100,15
θεμιστοπόλων Φαρισαίων 99,22
θεογλήνοιο προσώπου 247,10
θεογλώσσοιο βίβλου 24,21
θεογλώσσῳ βίβλῳ 100,20
θεογλώσσων μερόπων 92,17
θεογλώσσων διὰ φωτῶν 67,17
θεοδέγμονος αὐλῆς 131,14:219,3
θεοδέγμονι θυμῷ 96,11. λαῷ 41. ὤμῳ 240,16
θεοδινέϊ παλμῷ 75,21
θεοδινέϊ ῥιπῇ 43,19
θεοκλήτοιο μελάθρου 120,28: 196,20
θεοκλήτῳ ἐνὶ νηῷ 219,28
θεοκλήτῳ ἐνὶ φωνῇ 203,18
θεοκμήτῳ πετάλῳ 248,10
θεόμηνιν φωνὴν 108,7
θεόπαιδα τεκοῦσαν 236,7
θεοπειθέος ἀληθείης 108,14
θεοπειθέϊ μύθῳ 59,22
θεοπειθέα λαόν 35,9
θεοπρεπέων ἐπιτέλλομαι 195,1
θεοπνεύστῳ ἐνὶ μύθῳ 156,11
θεοπρόπος ἀνὴρ 152,7
θεοπρόπον ἄνδρα 48,7
θεορρήτῳ μύθῳ 183,2
θεορρήτων βίβλων 67,24
θεόρρυτον ὄμβρον 100,8
θεόσσυτον ἴχνος 180,28
θεόσσυτον ἴχνιον 103,6
θεόσσυτον ἔργον 79,9
θεόσσυτα χείλεα 111,27
θεοστέργων Γαλιλαίων 52,14
θεοστυγέεσσι Ἰουδαίοις 263,1
θεοτερπέος ἀληθείης 104,22
θεοτερπέϊ θεσμῷ 79,4
θεουδέος Μωσῆος 123,27
θεουδέα καρπόν 191,4
θεουδέα ληΐα 51,8
θεουδέα πίστιν 164,24
θεουδέα φωνήν 88,14
θεουδέϊ φορῆϊ 240,11
θεουδέες μαθηταί 179,17
θεουδείης ὁδὸν ἔννεπον 195,26
θεουδείῃσι μεμελημένος 124,6
θεουδείῃσι πάντα φυλάσσει 32,28
θεοφραδὲς ῥαββίν 27,14
θεοφραδέες μαθηταί 251,18
θεοφραδέων μύθων 111,12
θέσκελον ὀμφήν 28,26:64,4
θέσμιον αὐλήν 224,3
θεσμοδόκου Μωσῆος 123,28
θεσμοφόρων πατέρων 47,21
θέσπιδι βίβλῳ 252,10
θέσπιδι βίβλῳ 263,14
θέσπιδι ῥιπῇ 16,20
θέσπιδι φωνῇ 60,8
θέσπιδι φωνῇ 128,9
θέσφατα μυθήσαντο 96,21
θηήσασθε θαύματα 80,5
θηήτορι κόσμῳ 187,8
θηήτορι λαῷ 231,28
θηήτορι λαῷ 136,20
θηήτορι λαῷ 92,15
θηήτορες ἔργων 196,17
θήλεϊ φωνῇ 44,11
θῆτες καὶ δμῶες 219,14
θιασώδεες ὧραι 52,17
θοινήτορι λαῷ 19,3
θοινήτορι λαῷ 72,22
θοώκῳ εὐλαΐγγι 231,21
θρεπτῆρα ἰόν 168,25
θυηπολέων ἄνδρα 196,24
θυάδος πηγῆς 59,5

θυάδ

θυάδι φωνῇ 100,5
θυιάδες αὖραι 256,13
θυιὰς ἑορτή 24,26
θυμβεὰς αὐδή 171,6
θυμὸς ἀνώγει 260,17
θυμοφθόρος δίψα 96,4
θυόεντος μύρου 139,1
θυόεσσαν σμύρναν 240,10
θύρετρα pro θύρητρα P. 248,13
θυώδεος νηοῦ 152,28
θυώδεος νηοῦ 167,17.

I

ἰάλλω & πέμπω pro eodem 248 23
ἰάλλω, mitto 199,16
ἰάλλων ὄμβρον θεόρρ. 100,8
ἰάλλων ἀπινθῆρας νοερούς 67,5
ἰαύεν ὕπνον παλινάγρ. 140,15
ἴαχε φωνήν 71,18
ἴαχε φωνήν 259,15
ἰάχησε τοκῆϊ 207,7
ἰάχησεν ἐν νηῷ 92,21
ἴαχεν αὐδὴν ὁμόθροον 87,11
ἴαχον μίαν αὐδήν 55,23
ἴδε, ecce 231,22
ἴδμονι βουλῇ 111,1
ἴδμονι σιγῇ 167,8
ἴδμονι τέχνῃ 91,1
ἴδμονι φωνῇ 260,18
ἴδμονες ὠράων 48,28
ἵεμεθα 255,1
ἰητὴρ ἀσίδηρος 167,3
ἰήτορα νούσου 59,28
ἰθυκέλευθον ὁρμήν 148,24
ἰθυκέλευθον νόον 164,27
ἰθυντῆρι νόῳ δέξαντο 207,27
ἰθύντορα κόσμου 72,25:112,3
ἰθυπόροιο κελεύθου 64,9
ἱκάνεις χῶρον, ſ. εἰς 179,20
ἱκάνει χῶρον, pro εἰς χ. 232,14
ἱκέσιον γόνυ κλίνειν 44,27
ἰκμαλέης ἀγέλης 256,25
ἰκμαλέης ἀκτῆς 75,28
ἵλαον ὄμμα φέρων 175,20
ἰλλόμενον δεσμοῖσι 148,13
ἱμάσσετο ἀτμῷ 139,5
ἱμασσομένοιο πηγῆς 52,26
ἱμασσομένων δέμας ἀνδρῶν 71,1
ἱμασσομένη φρένα κέντρῳ 144,3
ἱμασσομένης πέλας ἀκτῆς 75,28
Ἰνδώης ἀλόης 240,20
ἴομεν ἔνθεν 188,19
Ἰορδανίοιο ῥεέθρου 136,16
Ἰορδανίου ποταμοῖο 8,23
ἰότητι ἑῇ 60,26
Ἰουδαίηθεν ὁδεύσας 56,7
Ἱεροσολύμων 23,13
ἰσάζων, æquans 60,24
ἴσον ψαμάθοισι λαόν 71,15
ἰσόζυγος ἐκτὸς ἀρωγῆς 184,20
ἰσόζυγον ᾧ γενετῆρι 63,11
ἰσόζυγι θεσμῷ 64,2:80,27
ἰσοφυὲς μίμημα 175,2
ἰχθυβόλοι 256,2
ἰχθυβολῆος ὑγροπόρου 71,20
ἰχθυβολῆας ὑγροβίους 255,12
ἰχθυβότοιο ἠθάδος 259,12
ἰχνεύουσι δαμάσσαι 92,13
ἴχνος ἐκάμψεν ἐς- 88,9
ἴχνιον θεόσσυτον 103,6
Ἰωάνναο 259,16. γενέθλης ibid. 23:260,4. φωνῆς 67,10
ἰωῇ ἀμοιβάδι 259,22
ἰωῇ Λαπνίδι, voce L. 232,27
ἰωὴν ἄγραφον 68,24.

K

καθάρσια νίπτρα 172,3
καθύπερθεν ἐμεῖθεν 175,12
καὶ εἰ, etſi, etiamſi 92,23:136,8:
204,27:244,9

κάγειος

κάγελος ἤλυθεν ὥρη 168,15
κάγελος χρόνος 87,25
καλαύροπι μῆλα ποιμαίνει 260,12
κάλλιπε σιγῇ 252,11
καλλιπέτηλον κλῆμα 188,21
καλλείψοιμι ῥέζειν 151,21
καλλείψαντες αὔτυγα 247,3
Καναναῖον πέδον 16,28
κατάβηθι 55,6
καταιβάτιν αἷμα 23,5
καταΐσσοντα αἰθέρος 16,23
καταινόμενος αἰθέρος 11,9
καταστείχοντι κελεύθου 55,14
κατέγραφε, ſcripſit 167,4
κατέλεξα καλῶς, bene dixi 220,13
κατέλεξε, dixit 168,13: 176,4: 228,5: 247,28. κατέλεξεν ἔπος 128,7
κατευνασθεῖσα πότμου 143,7
κατήορα χείλεα λύσας 68,14
κατήλυδα πέζαν 55,1
κατήλυδες ἐστὲ βερέθρου 103,19
κατηπιόων ἐπὶ γαίῃ ὄμματα πῆξε 228,23. κατηπιόωντι Πέτρῳ 243,25
κατηφέϊ ἰωῇ 260,8
Καφαρναοὺμ μεταναιόμενοι 75,6: 76,14
κείμενα γαίῃ, iacentia in terra 244,21
κειρίης δεσμά 151,5
κεκαϋμένος ἀνήρ † 56,16
κεκεδασμένα κόσμῳ 152,12
κεκυφότα νῶτα 256,24
κέλευθα ὀρθά 183,1
κενεῶνος λιθογλυφέος 244,18
κενεῶνα κελεύθου τεμεῖν 179,27
κενήριον, κενοτάφιον 244,7
κενοῖο τάφοιο 243,28
κέντορι λόγχῃ 240,4
κέντορι μύθῳ 111,8
κεραελκέα λοιβήν 44,26
κειρίαις πλεκτῆσι σφιγχθ. 148,26
κερμοδότην χορόν 23,16
κεύθετε σιγῇ 92,23
κευθμῶνας χθονίους 259,11
κεχαρισμένον, donatum 231,4
κίκλησκε τεὸν πόσιν 44,1
κινυμένης ὑπὸ χειρός 48,17
κινυρὴν γυναῖκα 247,21
κινυροῖο μελάθρου 144,10
κιονέην αἴγλην 56,12
κίστη, ciſta pecuniaria 156,5
κλάσματα τραπέζης 72,12
κλέϊδας Ἱεροσολύμων 44,16
κλεψινόοις μύθοις 88,18
κλιντῆρος νουσοκόμου 60,10
κλιντῆρα, lectum 59,14,26
κλύε μῦθον 179,18. τοῦτο 228,20
κορυμβοφόροιο κελεύθου 159,14
κομίζω φίλτρον εἰς σε 259,28
κορυμβηφόρον ἑσμόν 212,28
κόρυμβα ἀκάνθης 227,16
κουρίζων ἔτι 260,13
κρατέεσκε πόδας αὐτοῦ 171,13
κριθώδεας ἄρτους 71,21: 72,4
κρίμα ι corr. 127,3
κρίσις ἐμὴ ι corr. 100,17
κρίσιος ἐσσομένης 64,14: & mox 17, ἐμὴ κρίσις, ι corr.
κρίσις ι producto 199,21: & mox v.23 correpto.
κτερέων ὥρη 156,11
κυβιστητῆρι παλμῷ 23,23
κυδαίνειν λόγον ὕα 63,14
ὑπὸ κύκλα τραπέζης 259,7

κυκλάδι νύσσῃ 92,6
κυκλάδες ὧραι 140,155,15
κυκλάδα κόρσην 148,28:171,28
κύματα λαῶν 48,15
κυμαίνετο λαός 103,13
κυρτούμενον αὐχένα, κάμψας 124,28
κῶμος ἑορτῆς 87,12.

Λ

λαθριδίην ἰωήν 83,15
λαίλαπι φωνῆς 163,12:215,24
λαϊνέῳ κενεῶνι 19,25
λαϊνέοισι βελέμνοις 135,18:139,25
λάλος ἀμνός 11,28
λάλῳ σάλπιγγι 67,13
λάλῳ σιωπῇ 176,6
λάλον ἄρτην 51,7
λάλον τύπον 132,25
λαμπτῆρας ἔχων 215,2
λαοσσόος ἄναξ 95,6
λαοσσόον αὐδήν 99,27
Λατινίδι ἰωῇ 232,27
λαχμός, ſortitio 235,23,28
λευκάδι φωνῇ 203,28
λευκάδα χαίτην 27,25:103,10
λεχωΐας φύσις 4,13
λεχωΐδος ἀγχιτόκου 203,11
λεχωΐδες ὧραι 112,26
ληθαίαις αὔραις 187,17
λήϊα θέσκελα 51,11
ληϊστὴν αἱμασον 227,12
ληϊστὴρ ἀΐδηλος 128,19
ληϊστὴρ θανατηφόρος 227,10
ληΐστορι μύθῳ 220,2. ταρσῷ 127,20. φωνῇ 128,13
λιθοβλήτῳ νιφετῷ 112,20
λιθογλυφέος κενεῶνος 244,18
λιθοσσόον ἐσμόν 112,23
λιθοστρώτῳ παρὰ χώρῳ 231,15
λίνον ἄγρης 87,8
λινοπλόκος Σίμων 252,25
λίντιον, linteum 171,7: P. mſ. λέντιον, vti & Suidas.
λιπαυγέος κόσμοιο 99,28
λιπαυγέες ζόφον 127,7
λιποβλεφάροιο κύκλου 115,1
λιποφεγγέϊ κόσμῳ 167,22
λιποφεγγέϊ ὀπωπῇ 115,24
λιποφεγγέϊ ὄρφνῃ 140,4
λιποφεγγέας ὀφθαλμούς 147,12
λιποφθόγγοιο νεκροῦ 148,14
λιπόσκιον νύκτα 159,4
λιπόσκια φάεα 116,7
λίσσεσθε, precamini 203,22
λιτάνευον Πιλάτον 235,7
λιτήσιον αὐχένα 47,8
λίτομαι, precor 171,27
λοίγιος ὥρη 99,4
λοίσθιος ὥρη 64,4
λοχίης ἠχοῦς 123,15
λυκάβαντος, anni 151,28: 152,9
λυροκτύπος Δαβίδ 96,26
λυσικόμοιο μαθητής 123,26
λυσιπόνῳ μύθῳ 59,19
λυσίπονον ἀφρόν 115,21
λυσιπόνοις στομάτεσσι 95,8
λυσσαλέος κόσμος 203,2
λυσσώδεϊ γαμβρῷ 220,16
λυτῆρα γενέθλης ἀνδρ. 211,20
λυτήρια πένθους 143,10
λύχνος εὐσεβίης 67,6
λωβήτορι λαῷ 103,18.

M

Μαγδαλινὴ Μαρίη 236,6:243,14:247,4. P. vtrobique ſuperſcriptum habet Μαγδαληνή.
μαιόμενοι, quærentes 95,17
μανιώδεα ῥοῖζον 111,3

μανιώ-

μανιώδεις Ἑβραῖοι 60,11
μαντώδεϊ φωνῇ 47,18
μαραινομένην πυρκαϊὴν 256,16
Μαριάμ, Maria 248,7
Μαρίη νυ- 19,20:136,27
μάρτυς ἐτητυμίης 263,16
μάρτυς ἰωή 159,27
μάρτυς ὀπωπή 136,10
μάρτυρα φωνὴν 11,20
μάρτυρι δέλτῳ 252,12
μάρτυρι μύθῳ 47,25
μάρτυρι φωνῇ 248,7
μάρτυρες ὀπωπαί 196,5
μάρτυρος ἐμπεδόμυθος 67,1
μάρτυρος ἔσσο κακοῖο 220,12
μάρτυρος ἔσω 127,16
μάρτυρος ἐτήτυμος 100,7
μάρτυρον ἐμπεδόμυθον ἔσω 16,19:31,1:63,15
μάρτυρον ἱκεσίης αὐχένα 44,19
μάρτυρα ζῶντα πέλει 132,24
μαστεύει ἑὸν κλέος 91,11
μάστευον ἀποκτενέειν 60,19
μαστεύετε ἀποκτείνειν με 91,18
μαστεύετε θέσφατα 67,24. θεοῦ ἡμῖν 68,13. κτανέειν 107,14. φῶτα πιέζειν 215,26
μαχήμονες ἀσπιδιῶται 215,22
μαχλάδος εὐνῆς 107,28
μαχλάδι χαίτῃ 155,24
μεθέπουσα κορείην 19,8
μεθυσφαλέων ὑμεναίων 23,3
μελαγκρήδεμνος ὀμίχλη 75,7
μελανίφρονος δαίμ. Not. 111,5
μελίπνοος μολπή 239,27
μελίρρυτον ἄρτον 79,17
μελισταγέος νιφετοῖο 236,24
μεμελημένος ἀλιτροσύνῃσι, ſtudens 123,12. μεμελημένος θεηπολίῃ 152,8. θεουδείησι 124,6
μὲν pro μέντοι, tamen 223,9: 244,9
μενέαινον ἑλεῖν 75,20: 159,1. ὀλέσσαι 87,6
μενέαινες ὀδεύειν 260,14
μενέαινε δαμάσσαι 107,24
μενεαίνετε αὐύσσαι 108,11. ὑφαίνειν 107,26
μενέει ἐν ἐμοί, manebit 80,23
μενοινὴν ἣν ἔκρυπτε 71,18
μενοινᾶς ἀπειρήτοις 31,12
Μεσσίας, ὁ Χριστός 47,22
μεσοφανὴς λύχνος 215,9
μεσοφανῆ ἐκυκλώσαντο 71,3
μετὰ βαιόν 115,16
μετὰ γαῖαν, in terram 199,16
μετὰ τοῖσι, inter hos 252,23
μεταβῆθι 87,12
μετανάστιον ὕδωρ 43,4
μετανισόμενοι ἄστυ 75,6:76,14
μεταστρεφθεῖσα 247,27
μεταστρεφθέντες 204,23
μετάτροπος αἰθέρι δινῶν 168,16. ἐκ θανάτοιο 63,15
μετάτροπον ἦθος 32,4
μεταχείριος ἔκδοτος εἴην 224,18
μεταχείριον ὕδωρ χέων 171,25
μεταχθονίου χιτῶνος 248,9
μετήϊε κῶμον ἑορτῆς 159,5
μετήλυδα λαόν 76,18
μετοχλισθέντα θυρέτρου, pro ἀπὸ θυρέτρου 243,17
μετοχλισθέντα λίθον 243,17
μῆλα καὶ ἄρνας 260,12
μηλοτρόφος ποιμὴν 127,22
μηλοφάγοιο ἑορτῆς 239,3
μηκεδανῶν νεπόδων 256,24
μῆτιν ἔχεις, ſentis 119,26

μιγά-

μιγάδας σίγας 71,26
μιμηλὴν εἰκόνα 47,2
μίμημα ἀμπελόεν 191,11
μίμημα ἀστερόεν 215,7
μίμημα βοτρυόεν 191,2
μινύθουσαν ζωήν 67,26
μινυνθαδίης ἀπὸ φορβῆς 76,19
μινυώριον ὕδωρ 43,14
μίτρην λινέην ἐζώσατο 171,5
μιτρωθεὶς ὑπάρχοισι 248,16
μιτρώσατο λαγόνας εἵματι 255,26
μνηστῆρα εἰλαπίνης 76,18
μνώεται ὀδύνης, meminit 203,9
μογέσκον αὔλακι 51,17
μονοσκήπτρου βασιλῆος 231,10
μονωαδὸν αὐτοέλικτον 244,16
μυθήσατο λαῷ 108,2
ὡς μυθίζεσθέ μοι 172,22
μυθοτόκου κραδίης 199,4
μύθῳ φιλοπευθεῖ 260,27
μυκήματι φωνῆς 163,16
μυρομένη ζώοντα 247,6
μύρον πινθαλέον 243,22
μύστιδι τέχνῃ 44,23
μυστιπόλουσιν ὄργια 24,26
μυστιπόλοιο ἑορτῆς 88,23
μυστιπόλοισι 35,19
μυστιπόλῳ ἰωῇ 47,4
μυστιπόλων ἀνδρῶν 64,27
μυστιπόλων Ἱεροσολύμων 152,25
Μωσῆος 91,27:92,3.

N

ναίεται πολλοί 51,22
ναιετῆρες συμμιγέες 92,14
ναιετάων & ναίων 107,7
ναὶ λίτομαι 171,27:172,1
νενήλυδα ἀλλοφανῆ 220,21
ὀνείκεόν μιν μύθοις 123,25
νείατον ἄκρον 236,22
νεοσμήχην παλινάγρετον 131,20
νείφων αὔλακι σπόρον 51,15
νεκυοσσόος ἠχώ 148,15
νεκυοσσόος ὥρη 63,21
νεκυοσσόον Χριστόν 160,4
νεκυοστόλος Ἰωσήφ 240,13
νεμεσήμονι μύθῳ 55,2
νεμεσήμονι φωνῇ 220,12
νεμεσήμονα ἀλιτροσύνην 195,27
νεμεσήμονα φωνήν. 99,16
νεογλύφοιο προσώπου 116,13
νεοπενθέας ἀνέρας 80,8
νεοπλανὲς οὐδέν 227,28
νεοτευχέας βίβλους 263,18
νεοτευχέας ὀφθαλμούς 115,28
νεοπενθέας υἷας 147,3
νεοπηγέας κλισίας 88,5
νεότευκτος τύμβος 243,8
νεπόδων ἀλλομένων 256,23
νερτερίοιο βερέθρου 103,19
νεῦμα τοκῆος, voluntas 80,15
νεύματα πέμπων δαίμονι 176,17
νηΐδι μύθῳ 100,14
νηοπόλοι, ſacerdotes 227,1
νηοπόλους ἱερῆας 223,15
νήριθμος λαός 76,8
νηρίθμοις στομάτεσσι 231,9
νόων ἄϊδι 139,18
νεφεληδὸν προδύουσι 35,28
Νικόδημος ὁ corr. 99,17,23
νικώμενος κτεάνων 156,5
νιπτῆρι γλαφυρῷ 171,8
νιφετοῖο λιθοβλήτου 112,20
νοέεις με, noſti me 16,3
νοέει με, nouit me: & mox, νοέω γενετῆρα 131,11
νοήμασι, ſententiæ 99,12

νοήματα

νοήματα ποικίλα μύθων 220,5
νοήματα πάντα μήλων 260,1
νόησέ με, nouit me 183,12
νόθον νομῆα 128,6
νόθον στέμμα 227,17
νόος ἐμός, monita mea 191,27: v.17, ῥόος ἡμετέρης αὐδῆς.
νοοβλαβέας ἄνδρας 167,1
νοοσφαλὲς ὄμμα 32,14
νόστιμος εἰς δόμον ἦλθε 243,25
νόστιμος ἐκ νεκύων 151,13: 259,11
νοσφίσσεο βιότου 263,9
νουσαλέος, ægrotus 59,13
νουσαλέον πῆμα 139,12
νουσαλέῳ δεσμῷ 139,19
νουσαλέων θαύματα 76,21
νουσοκόμου κλιντῆρος 60,10
νουσοκόμοιο φιλοστόργοιο 59,3
νῦν ἔπι νῦν 111,16
νυκτιλόχου λῃστοῦ 239,15
νυκτιλόχους φῶτας 232,24
νυκτιπόλου θεράποντος 220,26
νυκτιφανὴς ἀστὴρ 243,16
νυκτιφανῆ Νικόδημον 27,12
νύσσαν ἀμείβει 80,3
νύσσῃ χρονίῃ 107,7
νυχίη γυνὴ 243,21.

Ξ

ξεῖνος κόσμοιο 208,27
ξεινοδόκος ἡμείων 140,8
ξεινήϊον ὕδωρ 40,9
ξεινοδόκον Χριστοῖο 140,22
ξυνῇ ἀμηχανέοντες 176,3
ξυνήονι δεσμῷ 40,20
ξυνήονι μύθῳ 92,22
ξυνήονι πότμῳ 140,27
ξυνώνομος ὑμείων 183,11
ξυνὸν ἐμὸν συναέθλοι 100,19
ξυνώσει μαθηταῖς 83,16
ξυνώσει μαθηταῖς ἔπος 248,8.

O

ὃ pro ὅς, is 55,20: 240,10
ὀαρίζων ἀλλήλοις 95,20
ὀαρίζον ἀλλήλοις 155,2
ὀαρίζον ἀλλήλοις 160,5
ὀαρίζον ἀλλήλοις 235,19
ὀαρίζει pro ἔλεγε 75,18: 79,15: 111,27: 127,10
ὀαρίζον κόσμῳ 219,27
ὀαριστὶ μειλιχίοις 179,19
ὀάρων ἐξ ἰδίων 91,8
ὄγδοα κύκλα 56,23
ὀγδοάτης ἠοῦς 180,21
ὄγκον ἀπειλῆς 251,16
ὁδίτης ἐσμός 160,3
ὀδυνήφατον ὕδωρ 56,20
ὀδυνήφατον ὤρην 55,26
οἶδε μαθητὴν, forte εἶδε 260,25
οἴδματι λυσσήεντι 212,17
οἶμον ἀληθείης 104,22
οἴνοπι καρπῷ 188,22
οἴνοπα χιτῶνα, purpureum 235,30
οἰνοσσόον φωνὴν 19,27
οἰνάπης ὁ, Not. ad 20,8
οἰστρηθέντι ταρσῷ 244,1
οἰστρηθέντες εἰς χόλον 83,11
οἴων ὕπερ, pro ου. 131,12,19
ὀλκῷ κύματος 256,12
μᾶλλον ὅλων ἑταίρων, magis omnibus 259,17
ὁμάρτει τηλόθι 216,28
ὁμηγυρέες μαστεύετε 215,26
ὁμηγυρέεσσι μαθηταῖς 248,18
ὁμήλικα χαίτην 103,10
ὁμήλυδες ἀρχιερῆες 235,7
ὁμήλυδες ἀπαλιῆες 252,26

ὁμήλυ-

ὁμήλυθες αὐτῇ 147,2
ὁμήλυδες λαοί 72,27
ὁμιλήσειν ὀλέθρῳ 103,16
ὁμιλήσητε βερέθρῳ 103,26
ὁμίχλην ten. ſp.P.mſ. 123,19
ὄμμα κόσμου, lux m. 207,21
ὄμματα βουλῆς, lumina conſ. 167,9
ὁμογάστριος Πέτρου 252,21
ὁμογλώσσῳ τινὶ μύθῳ 104,24
ὁμογλώσσων λαιμῶν 88,16
ὁμογνήτων ἤθεα φωτῶν 52,9
ὁμόγνιος, ſoror 147,23
ὁμόγνιος, frater 220,26
ὁμόγνιον, fratr. 139,6
ὁμοδόρπιος ἑσμός 71,28
ὁμοζήλῳ μελψοινῇ 35,27
ὁμοζήλων ἀπὸ λαιμῶν 132,4
ὁμοζήλοισι μαθηταῖς 72,10
ὁμόζυγος αὐτοῦ 80,23
ὁμόζυγος εἰμὶ τοκῆος 136,13
ὁμοζυγέες μαθηταί 176,1
ὁμοζυγέες ὦσι 211,22
ὁμόζυγες λαοί 151,4
ὁμόζυγες μοναί 180,10
ὁμόζυγες ὀλκάδες 76,1
ὁμοζυγέων ἑταίρων 259,24
ὁμοζυγέων στίχα φωτῶν 88,25
ὁμόθροον αὐδήν 87,11
ὁμοκλινέες ἔσαν 19,4
ὁμοπλεκέεσσιν ἐπίτρεχον 256,26
ὁμοπλέκτῳ ταρσῷ 148,17
ὁμόπλοκον ζωστῆρα 244,16
ὁμόπλοκον στέφος 228,3
ὁμόπτολις 160,14
ὁμορρήτῳ τινὶ μύθῳ 15,18
ὁμοσθενέεσσι χερσί 256,22
ὁμοστιχέων χορὸς ἀνδρῶν 136,18
ὁμόστολος ἀνήρ 215,2
ὁμόστολος ἑσμός 115,5
ὁμόστολος ἔσαι ὑμῖν 184,18
ὁμοστόργῳ δεσμῷ 187,3
ὁμοτέρμονα γαῖαν 87,13
ὁμοτρήτῳ γόμφῳ 232,20
ὁμοφθόγγῳ τινὶ μύθῳ 235,19
ὁμοφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν 119,20
ὁμοφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν 231,24
ὁμόφοιτος 160,15:263,12
ὁμόφοιτον εἰρήνην 187,25
ὁμόφοιτος ἑταίρων 259,1
ὁμόφοιτος ὑμείων 199,6
ὁμοφραδέες ἦλθον 51,26
ὁμοφραδέες Φαρισαῖοι 160,5
ὁμοφραδέων λαῶν 96,15
ὄμπνιον ὄμβρον 51,15
ὀμφῆεν στόμα λύσας 175,23
ὁμωρόφιος φίλος 175,28
ὁμωροφίων ἑταίρων 139,28
ὁμῶς, ſimul, vnâ 244,3
ὀξέϊ μύθῳ 248,21
ὀξυέθειρον στέφος 228,3
ὀξὺς ἀκούσας, id eſt, ὀξέως 236,19
ὀξὺς ἐάσας, pro ὀξέως 224,27
ὀξυτόμου ἀκάνθης 227,16
ὀξυτόρων ἥλων 251,11
ὀξυφαεῖς & λιπαυγέες 127,7
ὀπάονες ἀρχιερῆος 220,20
ὀπηδεύοντα ταρσῷ 260,24
ὀπιπευτῆρες 251,6
ὀπιπευτῆρες ἑορτῆς 160,10
ὀπιπευτῆρες ἑταῖροι 247,1
ὀπισθοκέλευθος ὁμάρτει 216,28
ὀπισθοτόνῳ δεσμῷ 220,15
ὀπισθοπόρῳ ποδί 128,2
ὀπισθοπόρῳ ποδὶ βαίνων 179,26
ὀπισθοπόροισι πεδίλοις 144,14
ὅπῃ ὅθι, vbi 96,26:103,3
ὀπταλέην δ' αὐτήν 259,8
ὀρειάδος ἐρήμου 152,20

ὀρεσσι-

ὀρεσσινόμων γενέθλη 43,11
ὄρθιος πορείη 180,25
ὀρίζων δίκην ἰθεῖαν 100,16
ὀρειπλανέες μελανάστῃ 83,4
ὀρφανικοὺς ἐάσω 184,20
ὄρχαμος 224,9:260,9
ὅτιπερ, pronom.relat. 104,3
ὅτιπερ,quoniam 108,26:124,2
οὔ σύ· & οὔ σε 220,28
οὐ σθένος ἐστὶν ἀέξειν 191,4
οὐδαίης πιδάκος 43,24
οὐδαίοιο χάσματος 147,25
οὐρεσίφοιτον λαόν 64,26
οὐτιδανοῖο κόσμου 103,21
ὄφρα- τόφρα,quum 59,7
ἐπ' ὀφρύσι χείμαρον ἰχθύν 256,17
ὀχετηγὸς ἑορτῆς 151,28
ὀχετηγὸς ὑμείων 199,28
ὀχῆϊ ἀλύτῳ δήσαντες 179,14
ὀχῆϊ συνεκλήϊσεν 240,27
ὀχῆα ἀτίνακ. φιλότητος 260,10
ὀχῆας στομάτων πιέσαντες 96,21
ὀψικέλευθος ἐλθών 140,28
ὄψιμον αἴγλην 96,10:116,10
ὀψιμόρων φωτῶν 239,6
ὀψινόῳ μετανοίῃ 35,14
ὀψιφανὴς ἀνέβαινεν 88,22.

Π

παγγενέταο θεοῦ 8,28:68,13:164,23
παιδήϊον ἥβην 120,19
παιήονι μύθῳ 27,18:167,2
παλίλλυτος ὀμφή 136,2
παλίλλυτον ζωστῆρα 244,13
παλίλλυτον ὀπίσσω 227,6
παλίλλυτα δεσμὰ 107,11:151,5:244,28
παλιμπετὲς,rurſus 255,5
παλιμπετέες 95,17:123,22
παλιμφυὲς ὕδωρ 96,9
παλινάγρετος πόθος 76,24
παλινάγρετα σώματα 63,8
παλιναυξέϊ κύκλῳ 67,25
παλινδίνητος ἑλισσομένη 188,2
παλινδίνητος χρόνος 179,24
παλιννόστου τοκῆος 28,1
παλιννόστῳ πορείῃ 16,24
παλιννόστοισι κελεύθοις 52,13. κυπέλλοις 20,11. ποσί 227,26
παλίνορσον δέμας 63,6
πάλλευκον ἀφρόν 115,21
παμμεδέοντι γενετῆρι 76,10
παμμεδέοντι υἱεῖ 63,28
παμμεδέουσαν μορφήν 159,24
παμμήτορα ζωήν 63,26
παμφαέος Χριστοῖο 179,17
πανδερκέϊ ὀφθαλμῷ 167,6
πάνδημος ἑορτή 87,8
πανδήμιον ἦμαρ 132,8
πανδήμιον ὕδωρ 116,3
πάνδοκος αὐλή 180,11:228,21
πάνδοκος θύρη 128,11,15
πάνδοκον οἶκον 59,15
πανελλήνων στίχες 95,28
πανετήτυμον 107,12
πανθελγέα φωνήν 96,3
πανθελγέος ἐπητυμίης 224,23
πανίλαον ὄμμα 80,16
πάντοθεν 256,25
πάντροφος αἰών 124,9
παπταίνεις με ἀγχιφανῆ 47,28. 167,21. παπταίνοντες ἀνέρα 59,18. θαύματα 68,28
παρ ποσί 144,25
παραβλήδην 203,25
παραγράψαιτό με,reiec. 168,2
παράμειβε, præteriit 112,24
παραπλάζει φρένα 88,18
παραστείχων κελεύθου 112,24

παρατροπίων λοξά 204,17
παράτροπον ἔπος 128,7
παρεδρήσσων ἐρεείνῃ 199,8
παρεμέτρεε, præteribat 152,19
παρενδιάζοντα κορύμβοις 16,6
παρεπλάγχθητι πραπίδ. 99,11
παρήγορει πένθεος 144,12
παρηίδος ἄκρον ἀράσσων 227,24
παρθένον ἧα 236,9
παρθενικὴ φιλοπάρθενε 236,10
παρεμπωδύσας N. 56,22:236,15
πασιφαὴς δαιτυμών 155,19
πάτριον οἶκον 107,8
πατρώιον ἀλκὴν 132,23
παφλάζων πνεύματι 8,15
παφλάζοντι μύθῳ 231,18
παχνήεσσα ὥρη 132,12
πεδοσκαφέων κενεώνων 39,26
πεδοτροφὲς ὕδωρ 43,10: an πεδοτραφές;
πέζαν ποδῶν 247,11. πέζαν ἐς ἀντιπέραιαν 136,17. ἐπιπέζαν ἔπλη 244,23. παρὰ πέζαν 247,11. πεζὸν ὁδίτην 11,25
πειθήμονι θεσμῷ 63,16. λαῷ 120,26. μύθῳ 119,27. φωνῇ 43,22
πέλεσκε pro ἐγίνετο 239,26
πέμψωσι βερέθρῳ 156,25
πενθὰς αὐτὴ 199,11
πεντάδος ἄρτων μιῆς 72,18
πενθάδι Μάρθῃ 147,27. σιγῇ 143,13. πενθάδα φωνὴν 140,25
πενθαλέῃ ἰκμάδι 144,26
πενθαλέον μύρον 243,22
πέπληθε χάριτος 4,23
πέπλα pro πέπλους 227,18
πεπύκαστο πέπλῳ 255,27
πέπον 251,24
πέρην ἅλμης 75,26. ποταμοῖο 35,24. Τιβερηΐδος 259,12
περίμετρος πλόος 256,11
περιμήκετον 123,4:259,5
περὶ μῆλα φυλάσσων 128,26
περισκαίρουσι νομῆα 127,24
περισσοβόητοιο τραπέζης 72,12
περισσονόῳ μύθῳ 92,23
περισσονόοισι μαθηταῖς 200,25
περίφοιτος ἔην 112,27:123,8. ἐς ἄστ. βαίνῃ 95,22
πέρναται, venditur 155,28
πετήλοις σέψε κόμην 107,10
πέτρης ἀδάμαντοιο 243,1
πετρήεντι χιτῶνι 135,21
πευθομένη ὄπα, audiens 143,10
πευθομένων δμώων 220,23
πεφορημένον αὔραις ἔπος 187,17
πεφορημένον ὤμῳ 243,6
πῇ ποτε ναίεις; 12,8
πῇ περίδῃς: quo ſeſt. 199,9
πιαλέην ἰκμάδα 155,24
πιέζειν, prehēdere 92,28: 95,12: 99,1: 136,14: 215,14,26: 255,4
πιέσας μιν, preh. 155,9
Πιλάτος, ι & α correptis 228,5,11,14,24,26,& alibi.
πιπρήσκοντι πελειάδας 23,25
πίσιν βιοσσόον 252,13
πιστικῆς νάρδου 155,20
πιφαύσκω, φάσκω 148,8:224,7
πλευρῆς τυπέντος 239,21
πλήθοντι σοφίης 260,20
πνείων ἔτι τοκῆος 120,14
πνεῦμα ἁγνὸν 248,26
ποδήνεμος 55,19. ἦλθε 244,4
πόθι βαίνω, Not. ad 100,11
ποθοβλήτους μερίμνας 108,10
ποιητὸς θεός 111,2
ποικιλόδωρος ἄναξ 159,21
ποικιλόμορφος αἰὼν 124,9
ποικιλόνωτος ἀνὴρ 228,6
ποικιλόνωτον χιτῶνα 75,8

ποινήτορες κρείσσιος 199,23. ποινήτορα πότμῳ 228,17. ποινήτορα νόσου 60,2. ποινήτορα φωτῶν 91,15. ποινήτορας εἶχον ἀμοιβάς 196,6
πολέες, mult. 88,14:95,4:152,28
πολυγλώσσοιο λαοῦ 95,8
πολυειδέϊ μύθῳ 227,1
πολυθαμβέϊ λαῷ 163,17
πολυθρήνῳ περὶ νεκρῷ 144,17
πολύϊδρις διδαχή 91,4
πολυκαμπέϊ νούσῳ 112,14
πολύδυκτον ἦμαρ 112,11
πολυκλήϊστον μάννα 79,12. ὄμμα, diu clauſum 124,11. πάχα 152,23
πολύλλιτον θεόν 204,2
πολυμεμφέα φωνήν 135,14
πολυπλανέος βιοτῆς 64,13
πολύπλανον κόσμον 167,28. πολύπλανα λείψανα 72,17. πώεα 131,3
πολυπλανέεσσιν αὔραις 76,24
πολυπτέρθοιο κορύμβου 191,2
πολυῤῥαφέων πεδίλων 127,1
πολυσπερέων ἀνδρῶν 104,18
πολύστομον ἠχώ 96,17
πολυστρέπτοιο τραπέζης 23,24
πολυσφρήγιστον χάρμα 192,6
πολυτρήτῳ πέπλῳ 255,27
πολύτροπα θαύματα 119,21
πολύτροπα πώεα 131,13. σήματα 252,9. φάρμακα 164,18
πολυφεγγέα πηλόν 167,15
πολυφλοίσβοιο μελάθρου 223,9. τραπέζης 72,9. πολυφλοίσβῳ ἐνὶ κόσμῳ 207,3
πολυφλοίσβῳ τινὶ μύθῳ 131,28
πολυχανδέος αὐλῆς 128,11
πολυχανδέος τραπέζης 155,17
πομπὸς ἀλιτροσύνης 176,16
πομπῆα κελεύθου 36,8
πομπῆσι θεοῦ ἵκετο 27,15
πόντιον ἄγρην 12,15:252,26
πορφύρων χιτῶνα πέτρην 75,24
πόσε βαίνει 28,22
ποτιδέγμενοι ἀπ' ἀλλ. 68,12
πουλυέλικτος αἰὼν 111,15:171,23
πουλυέλικτον ἴχνος 103,11
πουλυμέλαθρος αὐλή 180,11
πουλυόδοντι σιδήρῳ 239,7
πρηνηδὸν ἐρειδομένοιο 47,14
πριόμεθα, fut. temp. 71,10
προάγγελος μολπή 239,27. προάγγελον ἦμαρ ἑορτῆς 239,3. προάγγελα θέσφατα 199,3
προάγγελα χείλεα λύσας 188,12
προασπιστῆρος ἀντιπάλ. 208,12
προβατικῇ ὑδρῷ 56,13
προβέβηκε· ἡ - 167,15
προβλῆτα δεξιτερὴν 116,17
προβλῆτες ὀπωπαί 116,22
προέηκεν με ἱκάνειν 92,27
προέννεπον, prædixi 199,2
προθεσπίζων, prædicens 96,10
προΐαλλον, emittebant 95,11
προικὸς, gratis 196,11
προκαλίζει ποιμένιν 127,26
προκέλευθος ὁδεύει 128,1
προκέλευθος φάεος 3,28
προκέλευθον ὀμφήν 167,7
πρόμος στρατιῆς 216,17
προπάροιθεν ἑταίρων, corã 252,8
προσπέβαλεν ἠώς 231,19:243,11
προσπτύξομαι τοῦτον δρόμον ὁμοστόργῳ 187,3. προσπτύξετέ με μύθῳ 203,17. προσπτύσσεταί με λαβών 175,20
πρός σε τί τοῦτο πέλει; 263,5,11
προφθαδίην ἀγρόμενοι 200,25
προφθαμένη γλώσσῃ 175,14
προφοιβάσωσι δέμας 152,25: P.

mſ. προφειδήσωσι, Ion. more.
πρώνυμαι ἐκ- 116,4
πρώϊμον κρίνειν 32,9
πρώϊμον ἠμῶ 167,5
πρώϊμα θέσφατα φαίνει 200,6
πρώϊον ἴχνος ἀγ. 255,9
πρωτάγγελος ἀνήρ 4,24
πρωτόθρονος βουλή 151,18
πρωτόθροος ὀμφή 175,17:164,21
πρωτόθροος κήρυξ 35,23
πρωτόσπορος Ἀβραάμ 107,17: 112,10
πτερόεσσα στρατιή, ang. 31,11
πτύχα νηοῦ 112,21
πυθμένα συκῆς 16,17
πυλαωρὸς ἀνοίγει 127,23
πυλαωρῷ ἀμφιπόλῳ 219,6
ἐπυργώσαντο θεμέθλοις 51,23
πυρκαϊὴν 256,16
πυρώπιδες ὧραι 139,12
πώεα νοήμονα μήλων 260,1
πώεα ποίμνης 132,28.

Ρ

ῥα enclitice P. mſ. 92,17:103,15. at non item 84,13 & 14
ῥαβδίν 16,10:27,14. ῥαββὶν ἀΰ-αξ 76,17. ῥαββουνί 247,28
ῥάβδῳ ἀσιγήτῳ, pedo 259,21
ῥηξήνορι φωνῇ 215,21
ῥυηφενέος γλυπτῆρος 104,25.

Σ

Σαλὴμ βαθυκύμονος 35,10
Σαμαρείτιδος αἴης 39,22:43,9
σέβας ὄμμασι φαίνων, venerationem 171,14
σέθεν ἔργα [illegible],16
σελάγιζε βολαῖς 3,17. σελάγιζεν ἀστερόεν 75,9. σελάγιζε φῶς 215,10
σήμαινεν φωνῇ 11,13:20,8:59,20:219,11
σήματα, miracula 151,20:252,9
σθένος εἶχον, poterant 255,21
σθένος ἐστὶ πρῆξαι 95,18. σθένος ἐστὶ- poſſibile eſt 103,12:108,8
ἔσθενε τελέειν 147,13
σιγαλέῳ ποδί 240,12
σιγαλέοις πόδεσσι 112,21
σιδηροφόρων ἀπὸ γόμφων 231,26
σιδηροφόρων ἀνδρῶν 215,15
σιδηρείῳ δεσμῷ 232,19
Σιλωὰμ πηγή 116,2:119,1. P. mſ. poſteriore in loco Σιλουάμ.
σκέπας αἰδοῦς ἀθήτου 256,2
σκηπτοῦχος Ἰησοῦς 235,10
σκιοειδέϊ γαίῃ 243,15
σκολιόφρονι βουλῇ 108,15
σκοπίαζε, ſpeculare 15,25. temp. imperf. 75,27. σκοπίαζον ἀλλήλους 176,2
σκοπιῆς ἐρημάδος 31,20
σμήχων κραδίης ῥύπον 35,8
σμίξας pro σμήξας P. mſ. 116,8
σουδάριον, Syr. ex Latin. 151,1: 244,14
σπινθῆρας ἰάλλων 67,5
στατὸν ἴχνος 144,20
στενάχειν & στένειν 247,14,18,21
στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο 71,4
στεφανηδὸν πεπλεγμένων 16,21
στεφανηφόρος ἀλωαῖς 51,16
στικτὰς μελέεσσι πελιδνάδας 23,15
στίχα καρπῶν 51,20
στίχες ἀνδρῶν 104,18
στοιχάδες ἀλλήλῃσιν ὁλκάδες 76,1
στοιχηδὸν 263,17. κεκλιμένοι 72,3
στόμα λίμνης 255,2
συνέεσκεν ἐμέ 195,6:196,11
συνέλιξαν ἰωῇ 124,16
στρεφθέντες, verſi 204,23
στροφάλιγγι ἀενάῳ 168,2. κονίης 156,2. αὔρης 67,7

σύγγονος ἀμπλακίησι 124,17
σύγγονον εὑρεῖν ἐόν 12,21
σύζυγός εἰμι τοκῆος 183,13. σύζυγι λαῷ 71,24. σύζυγας ἀλλήλοις χιτῶνας 244,12
σύμβολα κοιρανίης 227,20
σύμβολα νίκης 235,22
συμμιγέες ἵσαντο 219,13. συμμιγέες ναετῆρες 92,14. συμμιγέων λαῶν 159,28
συμπεφυῶτες ἐμοί 188,26:191,3
συμπλεκέος παλάμης 72,6
σύμπλοκος ἱσμός 71,28
σύμπλοκος σταυρῷ 228,9
σύμφυτός εἰμι τοκῆος 183,23
συναγρομένοις μαθηταῖς 140,24
συνάεθλός οἱ θεός 27,19: 263,3
συνάεθλον ἐμόν Not. ad 100,1
συναρηρότα μιῇ μορφῇ 183,14
συναστράπτοντα τοκῆι 83,18
συναστράψας τοκῆι 168,17
σύνδορπος ἡμ. τραπέζῃ 175,13
συνεκλήϊσαν ὀχῆι 240,27
συνεκλήϊσαν ὀχῆες 248,13
συνέμπορος 255,24. ἑταίρῳ 12,18. Χριστοῖο μαθητής 219,12.
συνέμπορον κόσμου 200,12,20
συνεναίοντι μαθητῇ 243,26
συνέστιον φωτῶν 199,22
συνήλυδες γνωτοί 23,6. ἑταῖροι 236,3. ἡμῖν 211,24
συνήορα γουνάτα 47,12
συνθεσίη, pactum 120,26
σύνθροον ἠχώ 159,11:227,8
σύννομος ὑμῖν εἰρήνη 248,16
συνωρίδα ἀγγελικήν 247,8. συνωρίδα ἀνδρῶν 12,5
σφηκώσατε ἄστον ὀλέθρῳ 228,12
σφρηγίσατο μύθῳ 64,28. σιγῇ 263,15. φιλίην σφρηγίσσατε θεσμῷ 179,13
σφρηγῖσσε θεός 79,2
σχεδὸν ἵκετο χώρου 144,21

T

ταλαεργὸς Ἰωσήφ 243,9
ταλαεργὸν ὀδίνην 159,17
τάπης, ἄπης 132,25:136,10
ταρβαλέοι ἀλάλαζον 75,17
τάρβος ὀρίνη κραδίην 187,28
ταρσὰ πεδίλων 127,1
ταρσῷ διφήτορα 244,1
ταφίαις ὀθόναις 244,15
τάφοιο κενοῖο 243,28
ταχινὸς ἱκάνει 184,21. ταχινῷ ποδὶ 151,13. ταχινώτερον ἔρξον 176,18
ταχὺς ἦλθεν 244,9
ταχύγουνον πῶλον 159,22
ταχυεργὸς ἀκούει 124,8
ταχυεργὸς ἄναξ 59,19
ταχύποτμον ὥρην 95,14
ταχυπειθέες ἐστέ 132,27
ταχυστροφάλιγγι ῥιπῇ 72,11
ταχυφθιμένην vno verbo P.mſ. 76,27
τελαμῶνα πλεκόμενον 244,21
τελέει νόμον 91,17. τελείεσκον μνημοσύνην ἐτήσιον 132,9
τελεσσιγάμοιο γονῆς 208,28
τελεσσιγόνου αἰδοῦς 91,23. θαλάσσης 255,13. λοχείης 27,21
τελεσίην ὁσίην 88,6
τέμπεσιν Ἱεροσολύμων 44,25
τέο μέχρις, pro τίνος 132,18
τεὸς πατήρ 100,25
τετραέλικτος πορείη 51,1
τετράζυγι δεσμῷ 231,27. τετράζυγι κόσμῳ 32,3:248,22
τέτρατον ἦμαρ 143,2
τετράπλευρον δόρυ 232,17
τετραπόρῳ ὀλέθρῳ 228,12
τετυγμένοις λίθοις 231,17

τετυπωμένα δέλτῳ 252,12
τεύχειν θαύματα 27,17: 88,15: 119,21
τεχνήμονι κόσμου 3,11. τεχνήμονι πηλῷ 123,18
τηλεπόροιο κελεύθου 55,14
τηλεπόροις λιμένεσσι 75,23
Τιβεριάδος ἅλμης 68,25: 252,18
Τιβερηΐδος ἅλμης 259,12
Τιβερήιδα πέτρην 75,24. Τιβερήιδες ἀκταί 76,6
τίθει ξίφος κολεῷ 216,14
τιμηορὸς ὀργή 39,8
τιταίνει, porrigit 63,27. τιταίνει ὄμμα εἰς πόλον 207,7. τιταίνετο τριτάτη ὥρη 231,20
τιταίνων γλυκερὴν χάριν 72,5. τιταίνων φύσημα 248,24
τίτλος, titulus 232,27
τμήγει & διατμήγει 188,22
τμήγουσι, ſecant 91,23
τμητῆρι σιδήρῳ 92,8
τὸ δεύτερον 27,22: 140,22: 143,20: 151,7: 215,25: 228,22: 248,21: 259,25
τολμήεις ἐπέεσσι 32,15
τὸ πάροιθε 55,20: P.mſ.diuiſe τὸ πάροιθε 83,2
τοπάροιθεν, ante 159,23
τοσσατίης ἀγάπης 192,11. τοσσατίης βίβλους 263,18. τοσσατίων νεπόδων 256,28. τοσσατίοισιν ἀνδράσι 71,11
τόφρα, tunc 59,8
τραπέζης ἀδαιτρεύτοιο 259,14
τρομεροῖσιν ἐν οὔασι 231,13
τροχαλοὶ παῖδες 252,22
τροχαλέη γλωχῖνι 112,20
τροχοειδέα κύκλον 116,8
τρύχοντε μεληδόσι 207,4
τύμβος ἀπὸ πέτρης 243,1
τύμβου φιλοδάκρυος 243,14
τύπον ξένον 235,21.

Υ

ὑγροβίους ἰχθυβολῆας 255,12
ὑγροπόρου ἰχθυβολῆος 71,20
υἷα ἐμόν 55,7. υἱέα ἑὸν φιλέει 63,2,11. υἱέα σου 55,24
υἱῆα γεραίρων 179,4
ὔμμιν pro ὑμῖν 92,6: 187,24: mox ὔμμι v.26
ὑμετέρην pro σὴν 180,2
ὑπέρβιον ἐσμόν 107,2
ὑπέρτερον ὀμφήν 67,11
ὑπηνέμιον λίνον 255,6
ὑποβρύχιον λίνον 255,21
ὑποδρηὴς λαός 83,14
ὑποδρηστῆρι θεσμῷ 172,11. ὑποδρηστῆρες 99,8. ὑποδρηστῆρες ἰωῆς 123,28. ὀλέθρου 235,13. εἰλαπίνης 19,26
ὑποδύσεται θύρην αὐλῆς 128,16
ὑποκάρδιος εἴη 191,18
ὑποκάρδιον ὀμφήν 72,26
ὑποκλέπτεις φρένα μύθοις 132,18
ὑποκλέπτοντι πεδίλῳ 128,12. προσώπῳ 91,22. ὑποκλέπτοντες ἰωήν 83,15
ὑποκόλπιον ἔργον 87,17
ὑποκόλπιον ὕδωρ 171,8
ὑποκρύφιον λαλέων 220,2
ὑπ' ὄμβρῳ περιρραίνοντι 147,3
ὑποστρεφθεῖσα νόησε 247,17
ὑπότροπος ἤλυθε 128,17. εἰς σε περήσω 208,21. ὑπότροπον οἴκαδε βαίνειν 216,4
ὑποτρύζοντες ἰωὴν ἄχ. 95,9
ὑποτρύζοντι λαῷ 88,12
ὑποφήτορι μύθων 67,27
ὑπωροφίοιο μελάθρου 147,22
ὑπωροφίοισι μαθηταῖς 248,8
ὑστερομήνης Θωμᾶς 252,2

ὕφαντον μῆτιν 152,14
ὑφαίνω pro ποιῶ 104,12. ἔργον 60,18. ἔργον 87,17:107,26: 115,17. ὑφαίνων δ᾽ ἀλέκτορον ἔργον 160,28:171,2:172,18. δούλιον ἔργον 168,21. ἔργον ἀμάρτυρον 243,9. ἔργον ὀρηστήριον 171,19. ὑμῖν χῶρον, parans 180,14
ὑφαντὸς χιτών 235,18
ὑψαύχενι μίτρῃ 56,15
ὑψαύχενι μύθῳ 100,6
ὑψίνοον ἔμεν 91,9
ὑψιθέμεθλον πέδον 39,16
ὑψιμέδοντι θεῷ 123,10
ὑψιμέδοντα τοκῆα 100,18
ὑψινόων Ἰουδαίων 104,1
ὑψόθι γαίης 71,26,28:232,17: 191,12:244,8
ὑψορόφων μεγάρων 231,14
ὑψόσε τείνων 236,25.

Φ

φαεσφόρον πηλόν 115,23
φαίδρυνα πόδας λοετρῷ 172,23
φαιδρυνέας ἐμοὺς πόδας 171,22
φαίνε σήματα, edit, mir. 151,20
φαίνων, lucens 67,6
φαίνων σήματα, edens 252,9
φάρυγος pro φάρυγγος 144,27
φάσαν αὐτῷ, ἔφησαν 147,6
φατίζετο, diceb. 136,27
φατιζομένης, νάρδου 155,20
φεραυγέος αἴγλης 164,15
φερέδειπνον ἰωήν 71,19
φερέσβιος υἱός 79,1:107,7
φερέσβιον ὄμβρον 223,6
φερεσσακέων ἀνδρῶν 216,18
φερεζώοιο τοκῆος 63,25
φέρτερον ἐλπίδα 16,15
φθάμενος Σίμωνα 244,4
φθαμένῳ ποδὶ βαίνων 136,15
φθισιμόρος δαιμονίη 208,19
φθογγῆς ἡμετέρης 131,16
φιλακρήτῳ πάσῃ 19,11. φιλακρήτων ὑμεναίων 56,9
ἐφίλατο κόσμον 32,1
φιλέεσκε μαθητήν 236,7
φιλέμπορον ἐσμόν 23,17
φιλήκοος μαθητής 240,7
φιλήτορι ἰωῇ 216,13
φιλοδάκρυος Μαρίη 236,6:243 14:144,15
φιλοθρήνῳ τύμβῳ 140,12
φιλοκέρτομος στρατός 227,15
φιλόκροτα ὄργια 24,26
φιλοκτεάνῳ κέντρῳ 168,22
φιλοξείνους γυναῖκας 139,15
φιλοπάρθενε μῆτερ 236,8
φιλοπάτωρ ἄναξ 48,23
φιλοπευθέϊ κόσμῳ 219,26. μύθῳ 260,27. φιλοπευθέα φωνήν 79,3:116,21:123,17:104,2
φιλοπλούτοιο τραπέζης 23,16
φιλόργιος ἑορτή 71,5. φιλοστόργου βασιλῆος 176,5
φιλοστόργοιο τραπέζης 168,20
φιλοτμήτου ἠοῦς 180,21
φιλοχλαίνῳ λαχμῷ 235,28
φιλοχρίστων Γαλιλαίων 52,7
φίλτρον εἰς σὲ κομίζω 259,28. φίλτρῳ ἐμῷ, amori erga me 191,26
φλογέῳ πυρὸς ἀτμῷ 191,15
φοιβάσωσι, Not. ad 152,26
φοίνιξεν ἱμάσθλη 227,14
φοίνιος ὤρη 95,8
φοιτάδι σιγῇ 144,13
φοιταλέης νηός 255,17
φορβάδος ἅλμης 256,20
φορῆος, geſtatoris 159,18. φορῆι θεουδέϊ 240,11. φορῆα κλιντῆρος 60,10. φορῆιο

ἐσθῆτος 236,1
πεφορημένον ὦμον 243,6
φράζεσθε, cogitatis 152,3
φρενοδινέος ἄρης 163,6
φυλασσομένῳ ποδὶ βαίνων 240,18
φύξηλιν τέκνον 243,23
φυσίζοον ὕδωρ 40,28: & ſuperſcriptum in P. φυσίζωον. φυσίζωον ἠχὼ idem P. 156,22
φυταλιὴν εὔοδμον 212,21
φυτηκόμον ἄνδρα 247,23
φυτηκόμον κεῖνο 212,22
φυτοσπόρος Ἀβραὰμ 107,19. φυτοσπόρος αἰών 115,4
φωλάδι σιγῇ Not. 167,14
φωνὴν ῥῆξαι 79,3
φῶρες δολόεντες 128,13.

X

χαθίζεις μύθοιο 259,19
χαμαιγενέος γενέθλης 135,23. ποταμοῖο 43,15. ἀνδρῶν 167,15. ἔργων 195,4
χαμεύνη λιθώδεϊ 243,7,20
χαραδραίου πυλεῶνος 244,20
χαραδραίου ποταμοῖο 212,18. χαραδραίοισι βελέμνοις 135,13
χάριν γενετῆρι διδόντος 76,10. λιταίνων 72,5. χάριν πίνοντες βροτοῖς 92,9
χάρματι ἀγάλλεται 36,12
χάρματι λυομένη 144,8
χατέεις ἵνα τις σε ἐρεείνῃ 204,19. χατέεις ὕδατος 172,2. χατέουσιν ὀπωπῆς 252,7. θελησμοῦ 51,5. χατέων βορῆς 255,10
χατίζων νεοσσοκόμοιο 59,3
χερὶ βάψας 176,10
χερμάδι λύσσῃ 135,12
χεύματα μύθων 132,5: 167,25. φωνῆς 168,2
χέων αὐδήν 99,27
χιονέους σπινθῆρας 247,12
χιονωτὴν φύσιν 52,21
πέλε χρεῖος ὥς κεν ἐγείρω 131,15
χιονώδεας ὀθόνας 244,8
χιτῶνας ἰοὺς ἀπέθηκε 171,4
χοὸς ἀνδρογόνοιο 116,1
χορεστάδιος ἑορτῆς 96,1
χρησμήτορα κόσμου 36,26
χρεῖος ἔχεν, opus habet. χρεῖος ἐστὶν, neceſſe eſt 36,14: 44,18. χρεῖος ἐστὶ τοκήων, opus eſt p. 123,2. χρεῖος πέλε ἔργα τελέσσαι 115,14
χρησμήτορα κόσμου 187,19. φωτῶν 32,2. χρησμήτορι μύθῳ 92,7
Χριστὸς, ὁ μεσσίας 47,23
χυτῆς ψαμάθοιο 243,3.

Ψ

ψαμαθώδεϊ θῆκε χαμεύνῃ 243,20
ψευδαλέοι γνωτοί 87,10
ψευδήμονος ἐκ γενετῆρος 108,18
ψευδήμονι κλήσει 227,22. μύθῳ 220,24: 231,11. φωνῇ 235,9
ψευδώνυμος ἀνήρ 68,7
ψυχοσόον ὕδωρ 96,5
ψυχοσελον ἠχώ 160,2.

Ω

ὠδίνοντες φόβον 120,9
ᾤιξεν ὀπωπάς 124,3
ὦνον ὀλέθρου δεγμένῳ 168,25
ὤρεγε πᾶσιν ἐδωδήν 72,7
ὥριος χρόνος ἔλθῃ 199,2
ὡς pro οὕτως, ſic 191,26: 192,10
ὥς κεν ὦσι- vt ſint 211,21.

FINIS.

ἐσθῆτος 236,1
πεφορημένον ὤμῳ 243,6
φράζεσθε, cogitatis 152,3
φρενοδινέος ἄρης 163,6
φυλασσομένῳ ποδὶ βαίνων 240,18
φύξηλιν νέκυν 243,23
φυσίζοον ὕδωρ 40,28: & ſuperſcriptum in P. φυσίζωον. φυσίζωον ἠχώ idem P. 156,22
φυταλιὴν εὔοδμον 212,21
φυτηκόμον ἄνδρα 247,23
φυτηκόμον κεῖνο 212,22
φυτοσπόρος Ἀβραὰμ 107,19. φυτοσπόρος αἰών 115,4
φωλάδι σιγῇ Not. 167,14
φωνὴν ῥῆξαι 79,3
φῶρες δολόεντες 128,13.

X

χαδίζεις μύθοιο 259,19
χαμαιγενέος γενέθλης 135,23. ποταμοῖο 43,15. ἀνδρῶν 167,15. ἔργων 195,4
χαμεύνῃ λιθώδει 243,7,20
χαραδραίου πυλεῶνος 244,20
χαραδραίου ποταμοῖο 212,18. χαραδραίοισι βελέμνοις 135,13
χάριν γενετῆρι διδόντος 76,10. κτεάνων 72,5. χάριν πίνοντες βροτοῖς 92,9
χάρματι ἀγάλλεται 36,12
χάρματι λυομένη 144,8
χατέεις ἵνα τις σε ἐρεείνῃ 204,19. χατέει ὕδατος 172,2. χατέουσιν ὀπωπῆς 252,7. θεσμοῦ 51,5. χατέων βορῆς 255,10
χατίζων νοσοκόμοιο 59,3
χερὶ βάψας 176,10
χερμάδι λύσσῃ 135,12
χεύματα μύθων 132,5: 167,25. φωνῆς 168,2
χέων αὐδήν 99,27
χιονέους σπινθῆρας 247,12
χιονωπὸν φύσιν 52,21
πέλει χρέος ὥς κεν ἐγείρω 131,15
χιονώδεας ὀθόνας 244,8
χιτῶνας ἑοὺς ἀπέθηκε 171,4
χοὸς ἀνδρογόνοιο 116,1
χοροστάδιος ἑορτῆς 96,1
χραισμήτορα κόσμου 36,26
χρέος εἶχεν, opus habet. χρέος ἐστὶν, neceſſe eſt 36,14: 44,18. χρέος ἐστὶ τοκήων, opus eſt p. 123,2. χρέος πέλει ἔργα τελέσσαι 115,14
χρησμήτορα κόσμου 187,19. φωτῶν 32,2. χρησμήτορι μύθῳ 92,7
Χριστὸς, ὁ μεσσίας 47,23
χυτῆς ψαμάθοιο 243,3.

Ψ

ψαμαθώδεϊ θῆκε χαμεύνῃ 243,20
ψευδαλέοι γνωτοί 87,10
ψευδήμονος ἐκ γενετῆρος 108,18
ψευδήμονι κλήσει 227,22. μύθῳ 220,24: 231,11. φωνῇ 235,9
ψευδώνυμος ἀνήρ 68,7
ψυχοσόον ὕδωρ 96,5
ψυχοστόλον ἠχώ 160,2.

Ω

ὠδίνοντες φόβον 120,9
ᾤξεν ὀπωπάς 124,3
ὦνον ὀλέθρου δεχόμενος 168,25
ὤρεγε πᾶσιν ἐδωδήν 72,7
ὤφελος χρόνος ἔλθῃ 199,2
ὥς pro οὕτως, ſic 191,26: 192,10
ὥς κεν ὦσι- vt ſint 211,21.

FINIS.

ἐσθῆτος 236,1
πεφορημένον ὤμῳ 243,6
φράζεσθε, cogitatis 152,3
φρενοδινέος ἄρης 163,6
φυλασσομένῳ ποδὶ βαίνων 240,18
φύξηλιν νέκυν 243,23
φυσίζοον ὕδωρ 40,28: & ſuperſcriptum in P. φυσίζωον. φυσίζωον ἠχώ idem P. 156,22
φυταλιῇ εὔοδμον 212,21
φυτηκόμον ἄνδρα 247,23
φυτηκόμον κεῖνο 212,22
φυτοσπόρος Ἀβραὰμ 107,19. φυτοσπόρος αἰών 115,4
φωλάδι σιγῇ Not. 167,14
φωνὴν ῥῆξαν 79,3
φῶρες δολόεντες 128,13.

X

χαθίζεις μύθοιο 259,19
χαμαιγενέος γενέθλης 135,23. ποταμοῖο 43,15. ἀνδρῶν 167,15. ἔργων 195,4
χαμεύνῃ λιθώδει 243,7,20
χαραδραίου πυλεῶνος 244,20
χαραδραίου ποταμοῖο 212,18. χαραδραίοισι βελέμνοις 135,13
χάριν γενετῆρι διδόντος 76,10. κτεάνων 72,5. χάριν πίνοντες βροτοῖς 92,9
χάρματι ἀγάλλεται 36,12
χάρματι λυομένη 144,8
χατέεις ἵνα τις σε ἐρεείνῃ 204,19. χατέει ὕδατος 172,2. χατέουσιν ὀπωπῆς 252,7. θεσμοῦ 51,5. χατέων βορῆς 255,10
χατίζων νουσοκόμοιο 59,3
χειρὶ βάψας 176,10
χερμάδι λύσσῃ 135,12
χεύματα μύθων 132,5: 167,25. φωνῆς 168,2
χέων αὐδήν 99,27
χιονέους σπινθῆρας 247,12
χιονωτὴν φύσιν 52,21
πέλει χρέος ὥς κεν ἐγείρω 131,15
χιονώδεας ὀθόνας 244,8
χιτῶνας ἑοὺς ἀπέθηκε 171,4
χοὸς ἀνδρογόνοιο 116,1
χοροστάδιος ἑορτῆς 96,1
χραισμήτορα κόσμου 36,26
χρέος εἶχεν, opus habet. χρέος ἐστὶν, neceſſe eſt 36,14: 44,18. χρέος ἐστὶ τοκήων, opus eſt p. 123,2. χρέος πέλει ἔργα τελέσσαι 115,14
χρησμήτορα κόσμου 187,19. φωτῶν 32,2. χρησμήτορι μύθῳ 92,7
Χριστός, ὁ μεσσίας 47,23
χυθῆς ψαμάθοιο 243,3.

Ψ

ψαμαθώδεϊ θῆκε χαμεύνῃ 243,20
ψευδαλέοι γνωτοί 87,10
ψευδήμονος ἐκ γενετῆρος 108,18
ψευδήμονι κλήσει 227,22. μύθῳ 220,24: 231,11. φωνῇ 235,9
ψευδώνυμος ἀνήρ 68,7
ψυχοσόον ὕδωρ 96,5
ψυχοστέλον ἠχώ 160,2.

Ω

ὠδίνοντες φόβον 120,9
ὤϊξεν ὀπωπάς 124,3
ὦνον ὀλέθρου δεγμένος 168,25
ὤρεγε πᾶσιν ἐδωδήν 72,7
ὥριος χρόνος ἔλθῃ 199,2
ὣς pro οὕτως, ſic 191,26: 192,10
ὥς κεν ὦσι - vt ſint 211,21.

FINIS.

Digitized by Google